

Narayan

parameshwar tantra (chapter 1-23)

पारमेश्वर तन्त्र (अध्याय 1-23)

Sanskrit-

Handwritten on paper

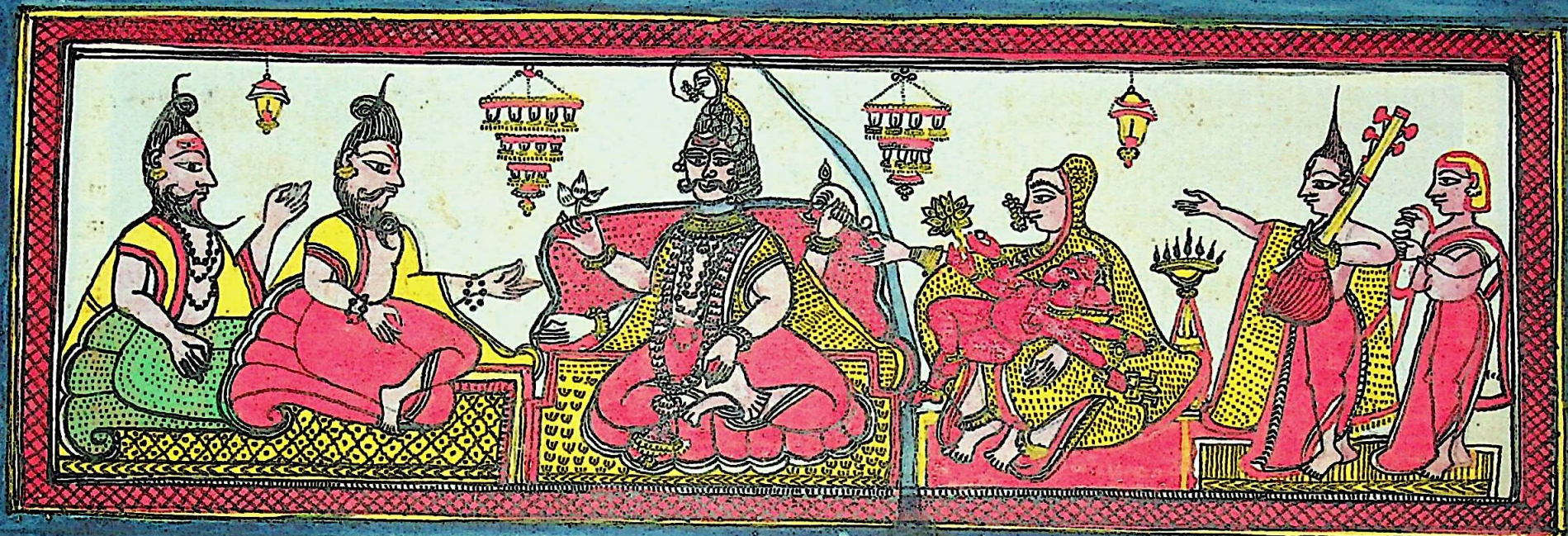
N. A.

folio: 124

12.5" x 5.2"

Complete

•॥अथपारमेश्वरतंत्रप्रारंभोजयति॥श्रीगौरीशंवंदे॥रामंवंदे॥•

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसांबसहाशिवायनमः॥ अथ पारमेश्वरतंत्रलिख्यंते॥ वसंततिलकतंत्रं
 ॥ वंदे गिरींद्रतनयाद्विरहाननाग्निभूतं हि भृंगिरिदित्सेवितपादपादं॥ पंचाननं फणिशशिभित
 रक्षुचर्मभूषं महेशमनिशं शिरसागिरीशं॥ १॥ पाशांकुशोष्ठद्विषाणकराग्रबीजं पुरोज्ज्वलं तरुण-
 सूरजटाप्रकाशं॥ कोटीरकोटिशशिरेखमुमाननूजं वंदे गणेंद्रमनिशं वरदानदक्षं॥ २॥ कैलासशिखरे
 रम्ये सिद्धगंधर्वसेविते॥ सर्वकल्याणनिलये पुण्यशंकरमंदिरे॥ ३॥ एकहारहसिप्रेम्णा पार्वतीपरमेश्व-
 रं॥ सर्वलोकोपकाराय नमस्कृत्यैवमब्रवीत्॥ ४॥ पार्वत्युवाच॥ देवदेव महादेव चंद्रशेखरधूर्जटे॥ मतभेद
 स्वरूपं मे वदतत्वेन सर्वशः॥ ५॥ मता निकृतिभेदानिलक्षणं तस्य तस्य किं॥ आचारश्च कथं तत्र प्रायश्चि-
 तं फलं त्वपि॥ ६॥ ईश्वर उवाच॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि मत्तानां लक्षणादिकं॥ यत्तास्मान्निवृत्तं याति शि-
 वः संजायते सयं॥ ७॥ आदौ तु सौगतमतं तत्र पंचविधिं प्रिये॥ बौद्धसौगतचार्वाकजैनार्हतविभाग

पेर्

॥ पार. तं ॥

॥ १॥

तः ॥ ६ ॥ तेषामिदं महामुख्यं मतं साधारणं प्रिये ॥ तारे तु तारतारे स्वाहेति शून्यार्थको मनुः ॥ ९ ॥ अथ वैदि
कं मैत्राणि मतं यद्देहसंमतं ॥ मंत्रसुब्रह्मगायत्री सर्वसाधारणः प्रिये ॥ १० ॥ ततो धिकं सौरमतं गाय-
त्री सौरलक्षणा ॥ तच्च पंचविधं देवी पंचभेदं निश्चामय ॥ ११ ॥ वैकर्तनं यथादित्यं पौष्णं मार्तण्डं संज्ञि-
तं ॥ सौरं सर्वोत्तमं तत्र यतु सूर्याधिदैवतं ॥ १२ ॥ ततो धिकं महादेवि मतं वैष्णवमुत्तमं ॥ तद्देहमपि व-
क्ष्यामि तच्च पंचविधं मतं ॥ १३ ॥ गोपालं नारसिंहं च रामकृष्णालोकं परं ॥ नारायणमितीशानि गाय-
त्री वैष्णवी तथा ॥ १४ ॥ अथ वक्ष्ये गिरिसुते मतं मम महत्तरं ॥ शैवं स्मृतं सप्तविधं पुण्यं वीरशैवा-
दिभेदतः ॥ १५ ॥ वीरशैवतया नादिशैवमादिपदं ततः ॥ अनुशैवं महाशैवं योगशैवं तु षष्ठमं ॥
१६ ॥ सप्तमं ज्ञानशैवारख्यं तत्र सर्वोत्तमोत्तमं ॥ वीरशैवामितीशानितदंगानितराणितु ॥ १७ ॥
गाणपत्यं वैरभद्रं भैरवं शारभाभिधं ॥ नंदिकेशं च कौमारं यैशाचमिति सप्तधा ॥ १८ ॥ अष्टकोटि म-

॥ अध्या ॥

॥ १॥

॥ १॥

हाभेदं गाणपत्यं मतं प्रिये ॥ सप्तधा वीरभद्राख्यं भैरवं चाष्टधोदितं ॥ १९ ॥ शरभं पंचविधं नादिकेशं च त्रि-
 विधोदितं ॥ कौमारमिति पेशा च मतं तु त्रिविधं प्रिये ॥ २० ॥ सौगतादीनि यावन्ति वैष्णवां तमतानितु ॥ य-
 च्छैवं मम मतं सर्वेषां सुतमोत्तमं ॥ २१ ॥ तत्र तु षड्विधं प्रोक्तं षड्दर्शनविभेदतः ॥ वीरशैवं वैष्णवं च शा-
 क्तं शौरं विनायकं ॥ २२ ॥ कापालमिति विज्ञेयं दर्शनानि षडेव हि ॥ तत्तत्तत्रोक्तमार्गेण तत्तत्कर्म समाच-
 रेत् ॥ २३ ॥ शैवं पाशुपतं सोमं लाकुलं च चतुर्विधं ॥ शैवभेदमिति ज्ञेयं संकरं न समाचरेत् ॥ २४ ॥ अ-
 नादिशैवः प्रथमः आदिशैवो द्वितीयकः ॥ तृतीये तु महाशैवश्चतुर्थो ह्यनुशैवकः ॥ २५ ॥ पंचमो वांतर-
 शैवो योगशैवस्तु षष्ठकः ॥ सप्तमो वीरशैवाख्यस्तत्तत्कर्मसमारभेत् ॥ २६ ॥ तत्तदागमकर्माणिततद्वै-
 वं न मिश्रयेत् ॥ गोपालं पंचरात्रं च नारसिंहं च वैष्णवं ॥ २७ ॥ नारायणं पंचविधं संकरं न समाचरेत् ॥
 नित्यानित्याशावराख्याशक्तिश्चेति चतुर्विधा ॥ २८ ॥ ब्राह्मणभेदमिति ज्ञेयं संकरं न समाचरेत् ॥ ब्र-

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

सेन्द्रसावनः सूर्य इति सौरश्चतुर्विधा ॥ २९ ॥ तस्मिन् तस्मिन् यथा प्रोक्तं तत देवं न मिश्रयेत् ॥ अर्हश्चावा-
कबोधश्च जिनश्चेति चतुर्विधा ॥ ३० ॥ वैनायक मिति ज्ञेयं संकरं न समाचरेत् ॥ निरीश्वरं सेश्वरं च कपालं
भैरवं तथा ॥ ३१ ॥ चतुर्विधं तु कपालं संकरं न समाचरेत् ॥ अत्रादौ वीरशैवाख्यं तं त्राणामुत्तमोत्तमं ॥ ३२ ॥
तत्र तं त्रैमहादेवि शैवोपचाक्षरो मतं ॥ तदुद्धारं प्रवक्ष्यामि शृणु शैलकुमारिके ॥ ३३ ॥ जविपूर्वं महत्पूर्वं स्म-
रपूर्वं समन्वितः ॥ पार्श्वमक्षिसमायुक्तं वरुणस्थं सैमप्रिये ॥ ३४ ॥ बन्धिपूर्वं ततो देवि मंत्रः साक्षान्महात्मकः
॥ सर्वेषामपिशैवानां सर्वसाधारणो मनुः ॥ ३५ ॥ हे व्युवाच ॥ उक्तानि तानि देवेश सर्वाणि च समानि वा ॥ ता-
रतम्येन वा तत्र किं मतं सर्वशेखर ॥ ३६ ॥ नोक्तं शाक्तमतं देवह्युत्तमं बाधमंसमं ॥ तद्वद्वक्तव्यं स्वामिन्य-
तु सर्वोत्तमोत्तमं ॥ ३७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ सर्वाणि च महादेवि मतानि च महान्त्यपि ॥ प्राप्य मेकं फलं तेषां वि-
शेषस्तत्र वक्ष्यते ॥ ३८ ॥ विज्ञायां समहायलसाध्या न्यन्यानि पार्वति ॥ महाफलं शुभकरं शैवमेव न सं-

॥ अध्या. ॥
॥ १॥

धनुः

॥ २॥

शायः॥३९॥ तत्र वक्ष्येशिवे वीरशैवं सर्वोत्तमोत्तमं॥ नान्यस्य तद्भवेद्योगं शास्त्रेयं समंतं॥४०॥ वीरशैवम
 तंसद्यो भोगमोक्षैकसाधनं॥ सर्वोत्तमं मम मतं यतः सर्वोत्तमोऽस्य हं॥४१॥ न वीरशैव सदृशं मतमस्ति जग
 त्रये॥ सर्वभोगप्रदं पुण्यं शिवसायुज्यदायकं॥४२॥ यथा मत्सदृशो नास्ति पुरुषाणां त्वया समा॥ स्त्रीणां तथा
 वीरशैव सदृशं नास्ति वै मतं॥४३॥ अपि पापशान्तं कृत्वा ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा॥ वीरशैवमतं प्राप्य शिव एव
 न संशयः॥४४॥ न तस्यास्ति भयं पापानाधिक्यं पुण्यकर्मणः॥ स्वयं हि पुण्यपापानां निर्नेता च निया
 मकः॥४५॥ ये वीरशैवे देवेशि दीक्षिताः शिवयोगिनः॥ तान् दृष्ट्वैव पलायंते दूरतो यमकिंकराः॥
 ४६॥ स भस्मरुद्राक्षतनुं सलिंगं शिवयोगिनं॥ दृष्ट्वा सद्यो विमुच्यंते पापिनोऽपि न संशयः॥४७॥
 यस्य भस्म ललाटे स्ति कंठे लिंगं महात्मकं॥ रुद्राक्षधारणं देहसोहं देवि न संशयः॥४८॥ य इच्छेन्मम सा
 रुष्यं सोचर्येऽस्मिन् योगिनं॥ य इच्छेद्द्वैतं रवंधोरं स निंदेऽस्मिन् योगिनं॥४९॥ नित्यं पर्येद्दीरशैवं दीक्षितं

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

शिवयोगिनं ॥ यस्य कंठगतो हं वै स तस्मादुत्तमः प्रिये ॥ ५० ॥ यादृशी भावना कार्या मयि त्वयि शिवे तथा ॥ तथै
व कार्या वै वीरशेव हीक्षित उत्तमे ॥ ५१ ॥ तस्य पूजामम शिवे तन्निदा च ममैव हि ॥ यद्यस्ति मयि सद्भक्ति
रर्चयेच्छिवयोगिनं ॥ ५२ ॥ निमिषं निमिषार्धं वा यत्रास्युः शिवयोगिनः ॥ तत्कैलौ सपरं विधिं तत्र
काशी शिवोप्यहं ॥ ५३ ॥ मम यो धारयेत्लिंगं यथोक्तं गुरुणा शिवे ॥ चांडालस्पृष्टदोषोऽपि स्मरतो न
श्यति क्षणात् ॥ ५४ ॥ न तस्य जातिभेदोऽस्ति न शुच्यशुचिकल्पना ॥ निःस्पृष्टिर्नापि वा शुद्धिः सर्वं शिव
मयं ततः ॥ ५५ ॥ भुक्त्वा वशिष्ठं पात्रं यतदुच्छिष्टं धिया शिवे ॥ क्षालयेच्छिवयोगीयः स याति नरकं ध्रुवं ॥ ५
६ ॥ न स्पृष्टिर्न रजो दोषं न स्त्री बालादिकल्पना ॥ न जन्म मरणं शौचं न स्नानादिर्विधियता ॥ ५७ ॥ ब्रा
ह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चान्यजा तयः ॥ लिंगधारणमात्रेण शिव एव न संशयः ॥ ५८ ॥ स्त्रियो बा
लास्तथा वृद्धाः खंजाः कुक्ष्याथ पंगवः ॥ उन्मत्ता वधिराकाणः शवा धूर्ताश्च वंचकाः ॥ ५९ ॥ चोराजारा

॥ अध्या. ॥
॥ १ ॥

॥ ३ ॥

स्तथावेश्या आचंडाळांत संभवाः॥ मलिंगधारणादेवमद्रूपा एव तेशिवे॥ ६०॥ न बालवृद्ध भेदोक्ति न मस्कारा
 दि पूजने॥ सर्वेपिवंदनीया हि विधवाः पुष्पिणी मुखाः॥ ६१॥ यस्यास्ति भक्तिरीशानि वीरशैवमता श्रये॥ भ
 क्तिमात्रपवित्रा हि सर्व एकाधिकारिणः॥ ६२॥ देव्य उवाच॥ जयशंकर सर्वेश सर्वज्ञ सकलोत्तम॥ मते तु वीर
 पूर्वत्वे किं प्रमाणमिहोच्यतां॥ ६३॥ यौगिकं रूढिकं वेदमुपाचारापि वै प्रभो॥ तदद्य कथये शान नास्ति नान्यस्य
 चेदृशं॥ ६४॥ ईश्वर उवाच॥ साधु पृष्ट्व या देवि सर्वलोकहितं त्विदं॥ महारहस्यमेतत्ते वक्ष्ये मोहवशाद्विदितः॥ ६५॥
 वीरत्वं नाम विश्वेशितुरीयो यत्र यत्र वै॥ गुरुक्तमार्गनिरता मते वीरपदाभिधे॥ ६६॥ सर्वेषु वीरा देवेशितुरीया
 यत्र यत्र ये॥ किंतु मे शिव भेदो यो वीरशैवः स उच्यते॥ ६७॥ अन्यत्र कर्म बाहुल्यादाचारस्य व्यतिक्रमात्॥ न चैत
 शुद्धलाभाच्च भेदः सद्भावतः सुखं॥ ६८॥ अत्र वक्ष्ये विशेषं ते लिंगधारणं वैभवात्॥ भक्तिमार्गेण कल्याणि सुखं
 दुःखांबुधिंतरेत्॥ ६९॥ प्रवेशमात्रेण मते मम शैवे मतोत्तमे॥ अनायासेन स सुखं लिंगधारणं वैभवात्॥ ७०॥ अ-

चि

॥ पार. तं. ॥
॥ ४॥

न्यत्र नास्ति मल्लिङ्गधारणं मतं। वर्तिकं ॥ शैवस्थ एव कुर्वन्ति लिंगधारणमाश्वरी ॥ ७१ ॥ मत्तान्तरस्थो यो मू-
ढाः कुर्यान्मल्लिङ्गधारणं ॥ स जीवन्नेव चांजालो मृतो नरकमश्नुते ॥ ७२ ॥ यो न्यधर्मः परं धर्ममाचरे हि छ-
यान्वितः ॥ स जीवन्नेव चांजालो मृतो नरकमश्नुते ॥ ७३ ॥ यो विना गुरुकारुण्यमिच्छया लिंगधारणं ॥ स-
जीवन्नेव चांजालो मृतो नरकमश्नुते ॥ ७४ ॥ यदि भक्तिर्दृढा देवि मम लिंगस्य धारणे ॥ शिवयोगी न मा-
म्रित्यतं गुरुं शिवमर्चयेत् ॥ ७५ ॥ शिवदीक्षां विना देवि यः कुर्यात्त्रिंशद्धारणं ॥ स याति नरकं घोरं यस्य चे-
तद्भक्तितः ॥ ७६ ॥ विना विधानमाशानि न कुर्यात्त्रिंशद्धारणं ॥ कृतं चेद्दकृतं विधिना तच्छैव मतं भवेत् ॥
७७ ॥ लिंगधारणमात्रेण शिवत्वं प्राप्तरेव हि ॥ शैवं मम मतं देवि सद्यो मुक्तिविधायकं ॥ ७८ ॥ तस्मान्छै-
व मतं सर्वमतानां सुत्तमोत्तमं ॥ मम स्वरूपदेवेशि मल्लिङ्गस्य च धारणात् ॥ ७९ ॥ विना नानुग्रहं तेषां मम शै-
वमते शिवे ॥ भक्तिं संपद्यते क्वापि तत्पुनर्भवभाजनः ॥ ८० ॥ सकृत्सर्वेश्वर्यचनरो गतेषु बहुजन्मसु ॥ मम शैवम-

॥ अध्या. ॥
॥ १॥

॥ ४॥

ते देवि सोहमेव न संशयः ॥ ८१ ॥ यथा नदीनां सर्वासां पुण्या भागीरथी शिवे ॥ यथैव भवती सर्वयोषितां पु
रुषेषु हं ॥ ८२ ॥ यथैव काशी क्षेत्राणां क्षेत्रेषु मन कर्णिका ॥ मम पंचाक्षरी मंत्र सर्व मंत्रेषु वै यथा ॥ ८३ ॥ तथैव सर्व
लोकेषु कैलास स्थानमावयोः ॥ तथा शैव मतं देवि विद्वि सर्वोत्तमोत्तमं ॥ ८४ ॥ मम सर्वोत्तमत्वेन मत्सृष्टत्वात्सर
स्य च ॥ तदेव तारतम्यं ते मते मम परत्र तु ॥ ८५ ॥ यथा वर्धयते राजा भूयं कर्मानुसारतः ॥ तारतम्यं पदं हत्वा तदेवाहं
मते मम ॥ ८६ ॥ विशेषं तत्र वक्ष्यामि रहस्यं गोप्यं तां त्वया ॥ न प्रकाशय कुत्रापि विना भक्तं सुलक्षणं ॥ ८७ ॥ दे
वा लयादिषु यथा चित्रादिषु यथा गृहे ॥ दृश्यते चाकृतिर्यस्य तत्तानं जायते स्फुटं ॥ ८८ ॥ एवं त्वमत्रादन्यत्र स
र्वपापैः प्रमुच्यते ॥ लिंगस्य दर्शनादेवि मम ज्ञानं प्रजायते ॥ ८९ ॥ गतेषु बहु संख्येषु दुःखरूपेषु जन्मसु ॥ मत्कारु
ण्येन तस्यां ते जायते लिंग दर्शनं ॥ ९० ॥ यदेतमिति जानाति लिंगं मम महेश्वरी ॥ मत्तानाद्दर्शनात्सद्यो मल्लिंग
स्य च सोऽस्म्यहं ॥ ९१ ॥ एवं हि महिमा देवि मम लिंगस्य किंपुनः ॥ धृते तु तस्मिन् स्वतनौ सर्वा लिंगमयी तनु ॥ ९२ ॥

॥ पार. तं. ॥

॥ ५॥

लीनार्थकमपि त्राशियत्तल्लिङ्गमुदाहृतं ॥ तल्लिङ्गमयमित्येतच्छरीरं तस्य धारणात् ॥ ९३ ॥ देव्य उवाच ॥ वृ
षध्वजवृषारूढविरूपाक्षविषादन ॥ न ते कुर्वन्ति किं सर्वे लिङ्गधारणमीश्वर ॥ ९४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कथं भवि
ष्यति शिवे विना मत्करुणां नृणां ॥ कर्मपूरीतदृष्टीनां मन्माया मोहितात्मनां ॥ ९५ ॥ तदनुष्ठानमात्रेण
विधूयात्खिलबंधनं ॥ सर्वकल्याणनिलयं मम सायूज्यमेतिसः ॥ ९६ ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि शक्त्या
शक्त्या हि नापि वा ॥ यन्नूनमतिरिक्तं वा वस्थात्रययुतोपि वा ॥ ९७ ॥ विगुणं याति साद्रुण्यं शैवस्थ
शिवयोगिनः ॥ सकल्लिङ्गार्चनेनैव यत्तद्रूपमहेश्वरी ॥ ९८ ॥ सर्वत्र मम हरिश्च त्वमू भक्तिरेकां तरूपिणी
मन्मतस्थ च मत्प्राप्त्यै हृदयमेव हि साधनम् ॥ ९९ ॥ न पुष्पिणीत्यजे तूजामूनभुक्त्वा नाशुचिस्त्वपि ॥ य
दैवपूजयेत्लिङ्गं तदनुग्रहको ध्वहम् ॥ १०० ॥ स्मरणात्कीर्तनाद्देवी मम लिङ्गस्य धारणात् ॥ अनायासेनाऽ
तिशयम् फलं स्यादुत्तमोत्तमम् ॥ १०१ ॥ नमोस्ति यस्मिन् कारुण्यमूनतस्यात्र रुचिर्भवेत् ॥ यदैव स्याद्द्वारं रु

॥ अध्या. ॥

॥ १॥

॥ ५॥

त्रिस्तदामुक्तेन संशयः ॥१०२॥ अतो मम रहस्यं हि मतमेतन्महत्तरम् ॥ शैवम् पाशुपतं चेति यदेकमना
 मभेदतः ॥१०३॥ तन्न सत्यविधेष्वुर्वीरशैवमहत्तरम् ॥ शैववीरत्वमात्रेण किंपुनर्लिंगधारणात्
 ॥१०४॥ यथैकं वदन् नालोके शिखरस्य शिवालये ॥ नश्यंत्यनेकपापानि शिवत्वज्ञानसंभवात् ॥
 ॥१०५॥ तथैव दर्शनालिंगधारिणः शिवयोगिनः ॥ सद्यो नश्यन्ति पापानि तमः सूर्यो द्येयथा ॥१०६॥
 अतएव महादेवि गुप्तं मतमिदं कलौ ॥ मन्मतज्ञानमात्रेण मुच्येयुरपि पापिनः ॥१०७॥ लाभः शै-
 वमतस्यैको वीरशैवप्रवर्तनम् ॥ भक्तिभूतदया चेति मतं कैवल्यचतुर्विधम् ॥१०८॥ यदि नास्त्यधि-
 कं मतस्तदा स्यान्मन्मता परम् ॥ यदि स्यान्मत्परं देवि मत्स्वातंत्र्यकुतस्तदा ॥१०९॥ इत्थं ते कथितं देवि
 मतभेदमतः परम् ॥ तारतम्यं फलं चापि किं भूयश्चोतुमिच्छसि ॥११०॥ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रेशि-
 वाद्वैतसिद्धांते वीरशैवदीक्षाप्रकरणे मतभेदनिरूपणमूनामप्रथमपटलः समाप्तम् ॥१॥ ७॥

॥ पार. तं. ॥

॥ ६ ॥

श्री सांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ श्री सीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ७ ॥ १ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ अध्या. ॥

॥ १ ॥

॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ त्रियंबकनमस्तेस्तु त्रिपुरघ्नयमांतक॥ वहमेकरुणासिंधोलिंगधार
 णलक्षणं॥ १॥ दीक्षादिक्रमशः सर्वसज्जिकाधियुगाधिकं॥ शिवाग्निजननंचापि सर्वविस्तरतः प्रभो॥ २॥ ईश्व
 रउवाच॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लिंगानां भेदमादितः॥ दिक्षायाः सज्जिकादेश्वसर्वनिगदितो मम॥ ३॥ ममलिं
 गमिहं सर्वजगत्थावरजंगमं॥ ममलिंगमिहं विधिपाषाणादिविनिर्मितं॥ ४॥ नादेयंदौलसंभूतं पुण्यक्षे-
 त्रसमुद्भवं॥ गंगोद्भवं सागरजं लिंगं तन्ममसंमतं॥ ५॥ यद्देवि शिवनाभाख्यं लिंगं तत्परमुत्तमं॥ यद्देहिते हि गु
 रुणा लिंगं सर्वोत्तमोत्तमं॥ ६॥ कामान्यन्यानि लिंगानि ततदिष्टार्थदाहिनी॥ सौवर्णपारदादीनि स्थूलं स्थूलं
 प्रशस्यते॥ ७॥ क्रमुखाकृतिमारभ्य यावद्विष्णुस्थिधारणे॥ उत्तरादुत्तरैश्चैष्ठं ममलिंगममलिंगमहेश्वरी॥ ८॥
 पारदं सर्वकामाय सौवर्णं वित्तकामिनः॥ रजतं तु प्रजाकामितांश्च शत्रुविनाशनं॥ ९॥ त्रपुजं रोगनाशाय सा
 सकं पापनाशनं॥ स्पष्टिकं ज्ञानदं पुण्यं रुद्राक्षं मोक्षदायकं॥ १०॥ दारुजं सर्वनाशाय कांस्यं रोगार्तिदायकं॥

राष्ट्र

॥ पार. तं ॥
॥ १॥

॥ श्रीशैलजं महादेवित्येहि कामुषिकं प्रदं ॥ ११ ॥ सर्वोत्तमोत्तमं लिंगं सर्वभिष्टार्थदायकं ॥ यद्दत्तगुरुणा देवि
लिंगं तद्दहमेव हि ॥ १२ ॥ बहुरिकाफलमानंतु कृतं धर्माभिवृद्धिदं ॥ क्रमुकीफलमानंतु धर्तुः सर्वार्थदा-
यकं ॥ १३ ॥ जंबीरफलमानंतु सर्वकामार्थदायकं ॥ ततो धिकं प्रियं यावच्चतुर्वर्गफलप्रदं ॥ १४ ॥ न प्रमाणं
तदंतस्य शिवनाभस्य पार्वती ॥ यद्दत्तगुरुणा तस्य सर्वलक्षणलक्षितं ॥ १५ ॥ सर्वसाधारणं देवि सर्वसौभा-
ग्यदायकं ॥ सर्वसिद्धिकरं लिंगं यच्च पाषाणनिर्मितं ॥ १६ ॥ सर्वोत्तमोत्तमं लिंगं यच्च श्रीशैलजं शिवे ॥ दोषा
श्च बहवः संति दृष्ट्यादीनि धरात्मजे ॥ १७ ॥ अन्यलिंगेषु सर्वेषु नैव पाषाणसंभवे ॥ जातके मृतका शौचमलमू-
त्रविसर्जनं ॥ १८ ॥ रतं वा शुद्धा उद्योगे रणे निद्रा हिषु प्रिये ॥ कर्मणामनसा वाचा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥ १९ ॥
लिंगमुत्सृजे क्वापि प्राणैः कठगतैरपि ॥ न पूजापि परित्याज्य कृद्धेऽपि कुलनायके ॥ २० ॥ न सकृत्स्मरणं वा
पि मम लिंगस्य सदुरोः ॥ तेष्वेकं तममादाय लिंगं स्वाभिमतं शिवे ॥ २१ ॥ धारयेद्दत्ता तदा तस्य प्राणलिंगं ममे

॥ अध्या. ॥
॥ २॥

॥ १॥

तितत् ॥ अथ कुर्यान्महादेवि सज्जिकाख्यं तद्दालयं ॥ २२ ॥ यथा स्थिरस्य लिंगस्य तद्देवचरस्य च ॥ स्थिरलिं-
 गालयं देवि प्रसिद्धं दृष्टुं लक्षणं ॥ २३ ॥ जानास्ये तत्स्वरूपं च चरलिंगस्य शांकरि ॥ लक्षणं पूजनं विधिमाचारं-
 लिंगधारिणं ॥ २४ ॥ क्रमेण शृणु तत्सर्वं तारतम्यफलं शिवे ॥ स्थिरं लिंगार्चको लोके न शुद्धाः पंक्ति कर्मसु ॥ २-
 ५ ॥ धृतलिंगार्चकाः सर्वपावनाः पंक्ति कर्मसु ॥ पृथक् स्थित्वा च लिंगस्य स्वं देहस्याप्यशुद्धिजं ॥ २६ ॥ अष्टं न
 योग्यतालिंगं न चैवं शिवयोगिनः ॥ धृतलिंगशरीरत्वात् सहा तु तान संभवात् ॥ २७ ॥ शुचिरेव सदा तस्य न शु-
 चिर्नैव चाशुचिः ॥ गच्छन्तिष्ठन् स्वपन् भुञ्जन् जाग्रन्पि हसन्पि ॥ २८ ॥ स्वादन्पि वनशायनो वा लिंगपूजा-
 समाचरेत् ॥ यथोपविश्य पीठादौ शिवयोगी प्रवर्तते ॥ २९ ॥ तथोपविष्ट एवासौ धावा न्यूजितवानपि ॥ न का-
 यक्लेशा सहनं नोपवासादिपीडनं ॥ ३० ॥ यथेच्छा मपि भुञ्जानो भोगालिंगं समर्चयेत् ॥ दयाभूतेषु मद्भक्ति सर्वत्र
 मम दर्शनं ॥ ३१ ॥ मल्लिंगधारणं नित्यं मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ तस्मात्सौ लभ्यमीशानि तारतम्येन योगिनां ॥ ३२ ॥

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

मतस्य मम चान्यस्य मन्मते लिंगधारणात् ॥ तस्य लिंगस्य विश्वेशि चरं कुर्याच्छिवालये ॥ ३३ ॥ पंचसूर्यान्नो
श्च लिंगस्य यावत्पूर्णं तथा भवेत् ॥ सौवर्णं मुत्तमं देवियद्विशक्तिस्तथा चरेत् ॥ ३४ ॥ राजतं पित्तलं ताम्रं नैवः
कांस्येन कारयेत् ॥ सीसेन पुणादेवितांतवीपादिकापि वा ॥ ३५ ॥ एतेष्वन्यतमं नित्यं नान्यकुर्याद्दनादपि ॥ परित्य
ज्यापियत्नेन प्राणमानधनादिकं ॥ ३६ ॥ संरक्षणीयं गिरिजैर्लिंगमेव न संशयः ॥ संभावितेन द्रव्येण विना
नंतु पटोद्भवं ॥ ३७ ॥ कर्कटाद्याकृतीरन्यायथाकामफलप्रदां ॥ पंचसूत्रप्रमाणेन सज्जिका लिंगरूपिणी ॥ ३८ ॥
तादृशस्य च लिंगस्य भोगमोक्षैकसाधनी ॥ भोगस्वर्गापवर्गाय मम नंदी श्वराकृतिः ॥ ३९ ॥ भोगमोक्षैकफ
लदा सज्जिकार्कफलाकृतिः ॥ ऐश्वर्यविजयायुष्यतेजःप्रसाविलासकृत् ॥ ४० ॥ आयुष्मत्पुत्रसौभाग्यफलदा
मोदकाकृतिः ॥ ऐश्वर्यविजयायुष्यतेजःप्रसाविलासकृत् ॥ ४१ ॥ सज्जिका शिवलिंगस्य बिल्वाफलसमाकृतिः
॥ शिवलिंगाकृतिः सज्जा भोगमोक्षैकसाधनी ॥ ४२ ॥ यद्यदिष्टतमं देवि भूषणं मणिकांचनं ॥ तद्देव सज्जिकाकृ

॥ अध्या. ॥
॥ २॥

॥ २॥

त्वा सर्वकामं समश्नुते ॥ ४३ ॥ चचतुरस्रं पंकजाभं वावर्तुलं बिंबकोपमं ॥ यथासंदर्शितं देवि गुरुणा तत्तदाचरेत् ॥
 ॥ ४४ ॥ एकद्वारकपादाटापाह तृतीयशोभिनी ॥ संनध्य गुणसंबद्धा दृढसंतानशोभिनी ॥ ४५ ॥ सौवर्णस्या
 द्यदिगुणः सर्वसौभाग्यदायकः ॥ राजतः पुत्रकिर्तिस्त्यातांश्च श्रेष्ठधनधान्यकृत् ॥ ४६ ॥ पैतलं सर्वभोगायकांस्त्य
 कल्पनाशनं ॥ त्रिपुसिसमयोवापिसभावांभिष्टफलप्रदः ॥ ४७ ॥ दारिद्र्या यच्च संविधिपटजः सर्वदुःखरुत् ॥ क
 र्पितः सर्वभोगायतांतवी सर्वकामदः ॥ ४८ ॥ सुक्लोत्तानप्रहस्तत्ररक्तो वस्यकरो गुणः ॥ श्यामः शत्रुभयकरः पीतपु
 त्रप्रदायकः ॥ ४९ ॥ चित्रो विचित्रफलदः सुदृढः श्रेष्ठवर्जितः ॥ अग्रंथिरज्जुसर्पस्याहानाभ्यां कंठमध्यगः ॥ ५० ॥ ३
 यावद्विष्ठा भवेद्देविसज्जिका गुण उत्तमः ॥ तावद्देवप्रकुर्वीत सज्जिका गुणमीश्वरी ॥ ५१ ॥ या ॥ सज्जिकाया भवे
 द्रूपामद्रूपो योगुणः शिवे ॥ उभयोरावयोर्योगाज्जगदेतच्चराचरं ॥ ५२ ॥ पुंरूपमखिलं देवि मम रूपन संशयः ॥
 स्त्रीरूपमखिलं देवि तव रूपन संशयः ॥ ५३ ॥ मया विना क्वचिन्नास्ति तव रूपं तथा मम ॥ तदेवरूपलाभाय गुणः

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

योगप्रकाशितः ॥ ५४ ॥ शिवस्यैव भवेद्भारमेकं स्यादेकमेव हि ॥ सार्गलंतीर्यगरं सर्वमेकात्मिकं शिवे ॥ ५५ ॥ य
स्य हारयुगे देवि गौरिका त्यायनी उभे ॥ पार्श्वयोः शार्वरी रोद्री भद्रकाल्युपरित्वधः ॥ ५६ ॥ यस्याः पादत्रयं धर्म-
कामार्थात्मकमीश्वरी ॥ यस्या महात्मकगुणौ भोगमोक्षफलात्मकः ॥ ५७ ॥ गुणस्य ग्रहयोरेव संबंधो द्वौ सु-
वर्तुलौ ॥ पद्मकूटमलसद्रूपौ प्रोक्तौ ज्ञानक्रियेति च ॥ ५८ ॥ तदुपर्येकमीशानि चित्रमेकं स्वरूपकं ॥ आत्म-
पूर्वाग्रिमांकुचस्यात्माग्रमवकुंचयेत् ॥ ५९ ॥ पार्श्वद्वयाग्रसंयोज्य यथोक्तं च गुणा ततः ॥ उक्तमेव मया लिंगस-
ज्जिका गुणलक्षणं ॥ ६० ॥ तद्धारणक्रमं वक्ष्ये दीक्षापूर्वकं विस्तरं ॥ यस्तु मत्करुणापात्रं चरमं जन्म यस्य वा ॥
॥ ६१ ॥ तस्यैव जायते भक्तिर्ममलिंगस्य धारणे ॥ निर्विष्टविषयः शान्तः सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६२ ॥ मुमुक्षुरीश्व-
रे भक्तः श्रीगुरुं शिवमाश्रयेत् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वज्ञं सर्वसंमतं ॥ ६३ ॥ सदाचाररतं शुद्धं शिवलोकमलौ-
लुपं ॥ यथार्थवादिनं शान्तं द्वेषासूयाविवर्जितं ॥ ६४ ॥ विदिताखिलशास्त्रार्थमिगित्तमनाकुलं ॥ अनाथा

॥ अध्या. ॥
॥ २ ॥

॥ ३ ॥

तुरमात्मज्ञमकामुकमवंचकं॥६५॥ वाग्मिनंशिवतत्त्वार्थबोधकं हृष्टमानसं॥ एतादृशगुणोपेतमुपेयाद्गुरुः
 माश्वरं॥६६॥ रिक्तहस्तेन नोपेयात्तु उपसर्पन्गुरुंशुचिः॥ नमस्कृत्यविधानेन साष्टांगभक्तिपूर्वकं॥६७॥
 कृतांजलिपुटस्थितस्तुत्वाविज्ञापयेत्ततः॥ नमस्तेनास्ति भगवान्शिवाय गुरुरूपिणे॥६८॥ हे हिशिष्यम-
 ये वीरशैवंदीक्षामभीष्टदं॥ इति पृष्ठोऽथ शिष्येण यदिहा तु मना गुरुः॥६९॥ विशोध्य वर्षत्रितयमथ तं दीक्ष-
 येद्बुधः॥ कुशलं श्रीगुरोर्भक्तं श्रीगुरोः प्रियकारिणं॥७०॥ कर्मणामनसा वाचा छायेवानुचरं सदा॥ गु-
 रुमंत्रालमदेवेषु तथैवासनमुद्रयो॥७१॥ अभेदभावनाधारं सत्यवादिनमास्तिकं॥ प्राणार्थमानवसुभिः
 मनोवाक्कायकर्मभिः॥७२॥ सर्वदा सर्वभावेन गुरुशुश्रूषणे रतं॥ अप्रमत्तमुदारागंदृढचित्तमना मयं॥
 ७३॥ असत्यवाहरहितमवंचकमदुहृदं॥ अनर्था लोभमर्थादयं मृदुसंभाषणप्रियं॥७४॥ इत्यादिगुणसं-
 पन्नमथ तं दीक्षयेच्छिवे॥ हस्तमस्तकसंयोगमाचरेच्छिवमस्मरे॥७५॥ अस्तुतिष्ठशिवासेति ह्यंगीकु-

॥ पार. तं. ॥
॥ ५॥

याद्गुरुस्ततः ॥ यः सदागुरुसेवाया अप्रमत्तो जितेन्द्रियः ॥ ७६ ॥ भक्तिमुक्तिफलप्राप्त्यै सेवेदीशधियागुरुं ॥
॥ नलंघयेद्गुरोछाया मात्मछायां तथागुरौ ॥ ७७ ॥ प्रसारयेत्प्रयत्नेन शिष्यो भुष्युक् हाचन ॥ उच्चासनं न सेवे-
त नोच्चर्भूयात्तद्ग्रतः ॥ ७८ ॥ मुखावलोक्य सेवेत स प्रसन्नमनो मुखः ॥ कृच्छ्रे पिनात्मनः क्लेशांत हरे संप्रकाश-
ये ॥ ७९ ॥ न चेष्टयेद्यथा लेखं नान्यगोष्ठिं समाश्रयेत् ॥ न गुरोरग्रतो गच्छन् स्वपेद्गुरुसन्निधौ ॥ ८० ॥ सहश्री-
गुरुणा शिष्यो न कुर्यात्क्रयविक्रयं ॥ नोच्चैर्ह सन्नप्रलपे नोपविश्येत्तद्ग्रतः ॥ ८१ ॥ शय्याचासनवस्त्रादि-
यत्तत्पृष्ठं तु पूजयेत् ॥ पादुकावाहनादीनि नापस्यं ब्रजद्गुरोः ॥ ८२ ॥ समर्थगुरवैश्रीयाद्यद्यदिष्टं तथा स्म-
नः ॥ भावयेद्गीगुरोरूपं जगदेतच्चराचरं ॥ ८३ ॥ संस्मरेद्गीगुरोर्नाम जायस्त्वन्न स पुंसिषु ॥ कर्तव्यतु न मस्कारे-
ज्येष्ठपूज्यशिवादिषु ॥ ८४ ॥ प्रणमेद्यत्र कुत्रापि गुरुमेव हृदि स्मरन् ॥ इत्यादिगुणसंपन्नं मुपपन्नं स्वभक्तिनः
॥ ८५ ॥ परिगृह्य गुरुः शिष्यं शिवदीक्षासंयोजयेत् ॥ दूषोर्जमार्गशीर्षेषु तपस्यपितपस्यके ॥ ८६ ॥ माधवेशु

॥ अध्या. ॥
॥ २॥

कूपक्षेतुपूर्णास्तुचविशेषतः॥ जयास्तुशिवदीक्षायउत्तरोत्तरवृद्धिकृत्॥ ६७॥ पंचम्यांतु प्रजावृद्धिर्दशम्यां
 तु पशुवृद्धिकृत्॥ पूर्णमास्यांतु दीक्षाच चतुर्वर्गफलप्रदा॥ ६८॥ द्वादश्यांच चतुर्दस्यां नवम्याष्टमीदिने॥ ७०॥
 शिवरात्र्याममायांच कार्तिके सोमवासरे॥ ६९॥ शुक्रार्कभौमवारेषु मघार्द्रा रेवतीषु च॥ भ्रोगाश्विनीभर०
 ण्यामिस्वातीमूलेंदुविष्णुषु॥ ७०॥ फल्गुनीशततारासु स्वजन्मर्क्षे गुरोस्तु वा॥ वैधृतिंच व्यतीपातमतिगंडं
 च गंडकं॥ ७१॥ भूलव्याघातमितरे वर्जयित्वा खिलाः शुभाः॥ भद्रं वाकरणं देवि किंतु सुघ्नमपि बालकं॥ ७२॥
 मुक्ते ताराणि गिरिजे यथायोगं समाचरेत्॥ सर्वलक्षणसंपन्ने हिने कुर्यात्तथापि वा॥ ७३॥ होषालय
 त्वंगुणाधिक्यं वाक्ष्यदीक्षां प्रयोजयेत्॥ अपूर्वदीक्षाकरणे विधिरेष उदाहृतः॥ ७४॥ यद्यावांतरदीक्षा चे
 त्सर्वकालो न संशयः॥ यद्दिनस्येत्प्रमादेन लिङ्गमन्यद्यथाविधिः॥ ७५॥ दीक्षापूर्वप्रकर्तव्यं यदि सज्जिक
 यासह॥ स्फुटते तु क्वचिलिङ्गे दीक्षां सद्यः समाचरेत्॥ ७६॥ मध्ये भेदे महादेवि तद्वा गाधाजले क्षिपेत्॥ एकरा

॥ पार. तं. ॥

॥ ५ ॥

त्रीविधानेन विना होमाभिषेचनं ॥ ६७ ॥ संस्तुत्य धारयेत्लिंगं न होषस्तत्र विद्यते ॥ अथ चेत्सज्जिकानां शस्तह
न्यां करिष्येत्युनः ॥ ६८ ॥ प्राणस्थापनमारभ्य शिष्टं संस्कारमाचरेत् ॥ गुणनाशे पुनर्देवी गुणमन्यं सयोजयेत् ॥
६९ ॥ सज्जिका गुणलिंगादौ यन्मष्टं तत्तदाचरेत् ॥ यल्लिंगमोदितौ लब्धं यावज्जीवं तद्देवहि ॥ १०० ॥ नान्यलिंगं भ
वेन्मध्ये यदि स्यात्स तु पातकी ॥ सज्जिका गुणवस्त्रादियद्दत्तं गुरुणा ततः ॥ ११ ॥ यावज्जीवं तद्देवस्यदन्यथायाति रौ
रवं ॥ यल्लिंगं गुरुणा दत्तं प्राणलिंगं तद्देवहि ॥ १२ ॥ मध्येनष्टे प्रमादेन देहं त्यक्त्वा शिवं व्रजेत् ॥ अति क्रम्य गुरुं य
स्तु गुरुमन्यं समाश्रयेत् ॥ १३ ॥ स जीवन्नेव चांशलो मृतो न रक्ष्यते ॥ गुरुभक्त्या महेशानि सहामल्लिंगधारणा
त् ॥ १४ ॥ इहामूत्रस्फुरंतस्य सौभाग्यं च परे पदे ॥ सज्जिकादि क्रमं चाथलिंगभेदं विशेषतः ॥ १५ ॥ उक्तं त्वः
या रिव लंदे वि किं भूय श्रोतुमिच्छसि ॥ १०६ ॥ इति श्री पारमेश्वर तंत्रे शिवादेव तसिद्धांते वीरशैवदीक्षाप्र
करणे लिंगसज्जिकादि स्वरूपनिरूपणं नाम द्वितीय परलः समाप्तं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ अध्या. ॥

॥ २ ॥

॥ ५ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीपार्वतीरमणायनमः॥ देव्युवाच॥ नमस्ते मेरुकोदंडधारिणे फणिहारिणे॥ वद
 विश्वेशदीक्षायाविधानं परमेश्वर॥ १॥ ईश्वर उवाच॥ शृणु वक्ष्यामि देवेशि दीक्षाविधिमुत्तमं॥ यस्य वि-
 ज्ञानमात्रेण योग्यस्यालिंगधारणे॥ २॥ उपलिप्य गृहं सर्वं म्यगुक्तलक्षणकेहिने॥ सूधादिशोभितं कुर्या-
 द्रंगवल्याद्यलंकृतं॥ ३॥ वितानतोरणाभ्युक्तं धूपदीपविराजितं॥ सन्मंगलसमायुक्तं यथाविभवविस्तरं॥ ४॥
 यथाशक्तियथाभक्तिमनोन्मत्त्यर्थिसंयुतं॥ कार्यं हि वै भवं देवि वित्तशाठ्यं न कारयेत्॥ ५॥ यजमानः समुत्थाय
 निर्वृत्य प्रातरह्नि कं॥ मित्रबांधवसंयुक्तो मंगलस्नानमाचरेत्॥ ६॥ स शुभे स समे देशे गोमयेनोपलिप्य च॥ र-
 क्तमृत्तिकाया तत्र विलिप्य चतुरस्रकं॥ ७॥ बाहुमात्रप्रमाणेन पंचवर्णेर्विलेखयेत्॥ रंगकैश्चित्रकैः पद्मैः सर्वत्र
 समलंकृते॥ ८॥ मंडले नूतनं वस्त्रं माछाद्यतदुपर्यथ॥ पंचप्रस्थप्रमाणेन निक्षिपेच्छालितं दुलान्॥ ९॥ तदुपर्यम-
 लंकुं भं निक्षिपेन्नूतनं दटं॥ अनुलिप्य स ह्यभ्युक्तमा पूरितजलं शिवं॥ १०॥ पंचपल्लवसंयुक्तं कुंकुमाद्यैरलंकृतं॥ अ-

॥ पार. तं. ॥
॥ १॥

श्वशो दुंबरः पुष्पवत् चूतमहीरुहान् ॥ ११ ॥ कलशोपरितः सूत्रं वेष्टित्वा यथाविधिः ॥ न दंतर्नवरत्नानि निक्षिपे
द्रुक्तिशक्तितः ॥ १२ ॥ सवर्णं वा यथाशक्ति स्तत्सर्वं गुरवेर्पयेत् ॥ प्राणप्रतिष्ठां कुंभस्य कुर्यान्मूलेन पार्व-
ता ॥ १३ ॥ गुणितं पट्टवसनं निक्षिपेत्कलशोपरि ॥ अबाध्य कंठहारिद्रुमावेष्टितमहांशुकं ॥ १४ ॥ संवेष्ट्य
मालिकाभिश्च दिव्यधूपैः सधूपयेत् ॥ चत्वारऋत्विजस्तत्र गुरुरेकस्तु पंचमः ॥ १५ ॥ समर्चयेयुः कलशं बिल्व-
पत्रैस्तिलाक्षतैः ॥ दूर्वाभिर्कोमलाभिर्द्रोणैश्च करवीरकैः ॥ १६ ॥ पंचाक्षरेण तारेण परा प्रासादमंत्रतः ॥ शक्ति-
पंचाक्षरेणैव पंचब्रह्मानुवाकैः ॥ १७ ॥ अर्चयन्ति पृथक्कैते पंचैतल्लिंगमृत्विजः ॥ ध्यात्वा बाह्यमहादेवं कल-
शोपरि पूजयेत् ॥ १८ ॥ मामनाद्यंतमीशानं उमया सहितं शिव ॥ १९ ॥ चतुर्भुजं चंद्रकलावतं संवराभये रू-
रुकुमारपाणिं ॥ वामांकं संशोभितं शैलकन्यां भजेन्महेशं परमालरूपं ॥ २० ॥ अथ संपूज्य विधिवत्षोडशैरु-
पचारैः ॥ यस्य स्मृत्या हि कर्मणि समाप्य कलशार्चनं ॥ २१ ॥ उपस्थानं प्रकर्त्तव्यं ऋत्विग्भिरपि पंचभिः ॥

॥ अध्या. ॥
॥ ३॥

॥ १॥

श्रीरुद्रस्यानुवाक्येनमूलेनमनुनाशिवे॥२२॥ एवं हि न त्रयं कुर्यात् प्रत्यहं कलशार्चनं॥ षड्रसैरन्न पानाद्येर्भो-
 जयेर्लिंगधारिणः॥२३॥ आबद्धकंकणो देवि नियतो नियतेन्द्रियः॥ एकहारो भवेन्नित्यं यजःमानः पयोव्र-
 ती॥२४॥ अथ तद्दक्षिणे भागे कुंभस्थापनदेशतः॥ वि तानादिसमोपेतैस्सकृते वेदिकोपरि॥२५॥ निक्षि-
 प्य पीठममलं मलमूत्रेण तद्गुरुः॥ सद्योजातेन तदुपर्याच्छाद्यांशुकमुत्तमं॥२६॥ वामदेवेन तदुपर्यात्तल्लिं-
 गविनिक्षिपेत्॥ अघोरेणाथ लिंगस्य सज्जिकाया गुणस्य च॥२७॥ तत्सुरुषस्यानुवाक्येन ईशानस्यानु-
 वाक्यतः॥ क्रमेण कुर्यात्तस्मात्प्रतिष्ठां गुरुरादरात्॥२८॥ पूर्वोक्तमेव ध्यात्तल्लिंगरूपां तनुं मम॥ आवाह-
 नादिकुर्वति गुरुर्ऋत्विक्समन्वितः॥२९॥ मूलेन वाहनं कुर्याद्वासनं शंभवेन मः॥ पाद्यमीशाय देवाय द-
 द्यादर्घ्यं शिवाय च॥३०॥ दद्यादाचमनं स्नानं महादेवाय तेन मः॥ पंचामृतस्नानमथ कुर्यात्संचानुवाक-
 कैः॥३१॥ आपो हि ष्टेति शुद्धोदस्नानं लिंगाय कारयेत्॥ दद्यात्कपर्दिने वस्त्रमुत्तरीयं त्रिशूलिने॥३२॥०

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

यज्ञसूत्रोत्ततोदद्या नमः परुपतये शिवे ॥ गंधं कामांत कायेति चाक्षतां मत्सुधातिने ॥ ३३ ॥ पुष्पं वृषध्वजायेति
समप्यंगानि पूजयेत् ॥ शिवाय पादौ गुरवे गुल्फौ जंघे मृडाय च ॥ ३४ ॥ जानुनिशं करायेति न मत्त रुभवाय
च ॥ कटिपिनाकहस्ताय नाभिं मेरुधनुभृते ॥ ३५ ॥ उदरं विश्वरूपाय विरूपाक्षाय च स्तनौ ॥ हृदयं पार्वती
शाय वक्षकेलासवासिने ॥ ३६ ॥ कंठं तु नीलकंठाय स्कंदौ स्कंदहस्ताय ते ॥ अनंतबाहवे बाहू नृहस्तान्
स्तीक्ष्णचेनमः ॥ ३७ ॥ अंगुली रंगजहते कक्षपंचमुखाय ते ॥ कर्णौ दिग्वर्णिने देवि नासिकां सर्वगंधिने ॥ ३८ ॥
वल्कं तु सर्ववल्काय नेत्राणि च दूरे नमः ॥ भ्रुवो भूभारभंगाय ललाटमल्लिकाक्षिणे ॥ ३९ ॥ शिरः सर्वोत्त
मायेति सर्वांगं शशिमौलिने ॥ पूजयित्वा खिलांगानि महापूजामथा चरेत् ॥ ४० ॥ सहस्रनामभिर्देवि
रुद्रसूक्तोक्तनामभिः ॥ सुक्तमंत्रेण चान्यैर्वास्तौत्रमंत्रैः समर्चयेत् ॥ ४१ ॥ पंचपुष्पाणि पूजायामव-
श्यं विधिनार्चयेत् ॥ द्रोणं च बिल्वपत्रं च नित्यं नित्यार्चने शिवे ॥ ४२ ॥ तिलाक्षतैर्तंदुलैर्वा नित्यं पूजा

॥ अध्या. ॥
॥ ३॥

॥ २॥

समान्वरेत् ॥ यान्यन्यानि सुगंधीनि वन्यानि ग्रामजानि वा ॥ ४३ ॥ सर्वस्यान्मम पूजायां पुष्पं पल्लवं पत्रकं ॥ चं
पकैर्जातिकुसुमैर्मल्लिकावनसंभवेः ॥ ४४ ॥ पद्मैरपामार्गकैश्च कल्हारेश्च कदंबकैः ॥ चंपकैर्जातिकुसुमैर्म-
ल्लिकावनसंभवेः ॥ ४५ ॥ उत्पलैः करवीरैश्च रजैश्च तु कदंबकैः ॥ चूतपन्नागबकुलमरुगेर्दवनादिभिः ॥ ४६ ॥ कु-
टुजैर्वा कुरुवकैः कुंदकेसरनागकैः ॥ इत्याद्युतैरनुक्तैर्वाममलिंगं संपूजयेत् ॥ ४७ ॥ दूर्वाभिस्तुलसीबिल्वैः करवीरै-
श्च कोमलैः ॥ द्रोणैश्चंपकभिर्नित्यं ममलिंगं समर्चयेत् ॥ ४८ ॥ मोक्षतैर्बिल्वजैः पद्मैरर्चयेच्च तिलाक्षतैः ॥ धर्मार्थ-
द्रोणकुसुमैरर्थार्थकरवीरजैः ॥ ४९ ॥ धत्तूरैरर्ककुसुमैरपामार्गैर्मनोरथैः ॥ तुलसीशत्रुनाशाय जातिर्वर्या-
ययोषितां ॥ ५० ॥ अर्कपुष्पं रागवश्यं नृवश्यं कमलार्चनं ॥ मल्लिकाभिर्जयार्थं चिदूर्वाभिः कीर्तिकामनः ॥ ५१ ॥
आरोग्यकास्युत्पलजैः पुत्रकामी कुरुंदकैः ॥ पुन्नागेः पशुकामी च सर्वार्थसर्वसंभवेः ॥ ५२ ॥ एवं संपूज्य विश्वेशि-
प्रत्यहं तु दिनत्रयं ॥ तथा षांगयुतं धूपं गंधावग्रहकारिणं ॥ ५३ ॥ कर्पूरादिसुदीपांश्च सोमसूर्याभिचक्षुषे ॥ नै-

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

वेद्यं षडसोपेतं यद्यद्योग्यं ममादरात् ॥ ५४ ॥ अन्नानां पतयेतुभ्यं इति मंत्रेण निर्मलं ॥ ते तत्समर्पयेद्देवि लिंगं
पेमयि प्रिये ॥ ५५ ॥ तांबूलं च सकर्पूरं रसज्ञायेति मंत्रतः ॥ घृताक्तिवर्तिसंयुक्तं नीरांजनमथाचरेत् ॥ ५६ ॥
मंत्रपुष्पं ततो दद्यात्संबकेति सूत्रं मंत्रतः ॥ प्रदक्षिणं नमस्कारान् कृत्वा स्तोत्रस्तु वेदथ ॥ ५७ ॥ क्षमापन्नं प्रा-
र्थनं च यस्य स्मृत्या क्षमापयेत् ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यान्मम लिंगस्य सन्निधौ ॥ ५८ ॥ लिंगेन सह कुर्वीत सज्जि-
काया गुणस्य च ॥ प्राणस्थापनमारभ्य यथा लिंगस्य ततः ॥ ५९ ॥ यद्विहितं तु पदोत्पन्नो न चैवं सज्जिकागुणैः ॥
यदि लोहमयी स जायदि वा तादृशो गुणः ॥ ६० ॥ लिंगेन सह संस्कारं कुर्याद्देवमतं द्वितः ॥ शौथिल्ये सज्जिका-
देस्तु संस्कृत्य पुनरन्यतः ॥ ६१ ॥ अष्टबंधे विशार्णे तु पुनर्बंधं च कारयेत् ॥ यदि मोहस्य जेदेहं स चांडालो भविष्यति
॥ ६२ ॥ यन्नष्टं तत्सर्वं तयथा शास्त्रं गुरोर्वचः ॥ न तिष्ठेन्नियमेनासौ लिंगं संपूज्य नादृते ॥ ६३ ॥ नान्यधर्मो भवे-
द्धर्मो न धर्मो धर्म एव च ॥ नान्यधर्मैर्न पापं नैर्न दुर्वृत्यैर्न लोलुपैः ॥ ६४ ॥ न धूर्तैर्न गुरोर्भक्तैर्न भक्तैर्नानृतो

॥ अध्या. ॥
॥ ३॥

॥ ३॥

क्तिभिः॥नमतद्देषिभिर्मूर्खैर्नानाचाररतैरपि॥६५॥नाशनर्थलुब्धैश्चनागुरुक्तार्थकारिभिः॥नस्त्रीषुलो
 लुपैर्जारैर्नचोरैरात्मकारिभिः॥६६॥नदूषकैर्हासकैर्वानानाहैश्चक्वचित्प्रिये॥सहोपवेशयेद्भाषेदश्रीयासं
 गमाचरेत्॥६७॥स्वपेद्दुष्टेषुश्लोकेनालोकैनाभिवाहयेत्॥यदिशक्तस्तदालिंगंशिवयोगीसमर्चयेत्॥
 ६८॥पुण्यकालेषुयोगेषुविशेषेणसमर्चयेत्॥संक्राताविषवेचैवस्वजन्मत्रितयेदिने॥६९॥नवम्यांचचतुर्द
 श्यांसीतायांसोमवासरे॥यथाशक्त्यार्चयेत्लिंगं पौर्णमास्यांविशेषतः॥७०॥अर्धोदस्यलक्षणमहा
 ज्योतिषे॥अमार्कश्रवणेपातेयुक्ताचेसुषमाघयोः॥अर्धोदयस्यविज्ञेयःकिंचिन्महोदयः॥७१॥
 कृत्स्नपक्षेत्रयोदस्यामघामिंदुकरेरविः॥यदानहागजछायाश्राद्धेसर्वेणमापते॥७२॥नभस्यशितपक्षेचष
 ष्ठीकुजंदिनेयदा॥रोहिणीपातयोगेनसाषष्ठीकपिलास्मृता॥७३॥अर्धोदयादियोगेषुग्रहणेचंद्रसू
 र्ययोः॥व्यतीपातेकुयोगेनप्रदोषेचविशेषतः॥७४॥प्रतित्रयोदशीरात्रौशानियोगेविशेषतः॥कृष्णभो

॥ पार. तं. ॥
॥ ५६ ॥

माचतुर्दस्यां गुरुणां च मृते हनि ॥ ७५ ॥ पित्रोः सिद्धिं गतहिने विशेषेण समर्चयेत् ॥ शुक्लभोमचतुः
र्थां तु कृष्णाष्टम्यां विशेषतः ॥ ७६ ॥ नृत्यवादित्रगीताद्यैर्यथा विभवविस्तरं ॥ हरिद्रः करतलैर्वाघं
टा नादेन चार्चयेत् ॥ ७७ ॥ श्रूयते हि जनेर्यावत् घंटनादसमंततः ॥ तावत्पापानिरक्षां सिशक्त्या
स्थातु न हि क्षणं ॥ ७८ ॥ कोटयो ब्रह्महत्यानामगम्या गमकोटयः ॥ श्रवणेनैव घंटाया नादस्य यांति सं-
क्षयं ॥ ७९ ॥ तथैव यत्नतो देवि ताडयेज्य घंटिकां ॥ तद्भावेऽपि यत्नेन कांस्यनादं समाचरेत् ॥ ८० ॥
कुर्वतिकहलानादं ममलिंगार्चनोच्छेदो ॥ लिंगधारी विशेषेण शंखनादेन पूजयेत् ॥ ८१ ॥ सर्वभावेऽ-
पि यत्नेन यतः शंखो मम प्रियः ॥ हीपान् प्रज्वालयेद्देवि ममलिंगस्य सन्निधौ ॥ ८२ ॥ अभिषेकः प्रक-
र्तव्यो यथा शक्त्या मलोद्दकेः ॥ बुलकोदकमारभ्य यावच्छक्त्याभिषेचने ॥ ८३ ॥ तावदासेचयेत् लिंगं अ-
धिकं अधिकं फलं ॥ ग्रंथांतरे अष्टगंधस्य लक्षणं लिख्यते ॥ कस्तुरी कुंकुमं गंधं कर्पूरं च सुशोभनं ॥ उसि-

॥ अध्या. ॥
॥ ३॥

॥ ४॥

रं चागरुः कोष्ठं तमालदलमेव च ॥ ८४ ॥ शिवाष्टंगं धमेतत्तुह्यष्टमूर्तिस्वरूपकं ॥ साधयेद्यत्नतो गंधं क
 स्तुर्यादिस्वशक्तिः ॥ ८५ ॥ अशक्तः सर्वयत्नेन द्रोणपुष्पैः समर्चयेत् ॥ सर्वदा सर्वयत्नेन सर्वं त्यक्त्वा तु पार्व-
 ती ॥ ८६ ॥ सर्वलाभात्परं मत्वा लिंगार्चनपरो भवेत् ॥ चतुर्थे तु हिने हे विष्णोषस्य वगाहनं ॥ ८७ ॥ यथा शक्ति
 यथा भक्ति यथा कालं यथा सुखं ॥ यथा संभावितैर्द्व्यैर्लिंगपूजापरो भवेत् ॥ ८८ ॥ यथेच्छाय जमानस्य मंगलं
 स्नानमाचरेत् ॥ समेत्य बहुभिर्बुधैः शिवतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ ८९ ॥ लिंगपूजास्तु निरतैर्लिंगिभिः शिवयोगि-
 भिः ॥ पीठे पुराणं ॥ लिंगं न्येन दशं पूजयेच्छिवे ॥ ९० ॥ नद्यूर्मिका सहा धार्या भक्तस्यांगुष्ठपर्वणि ॥ नोच्छिष्टः
 दौषं न्योन्यं भुंजतां धृतलिंगिनां ॥ ९१ ॥ न च प्रक्षालनं पाण्योस्तदुच्छिष्टधियारिवे ॥ शयानः श्रीगुरोः पाद-
 पमाग्रे रायिता भवेत् ॥ ९२ ॥ यथा शिवे तथा लिंगे यथा लिंगे तथा गुरौ ॥ यथा गुरौ तथा प्राणे तथा प्राणानु-
 शासने ॥ ९३ ॥ यथा यथैव तच्छास्त्रे मते चापि तथा भवेत् ॥ येकाभिमानसद्भक्तिर्वारिशैव मते मम ॥ ९४ ॥ लिंग

॥ पार. तं. ॥

॥ ५ ॥

धारणमात्रेण कुतोऽसौ मानुषः शिवे ॥ सदा विभूति संपर्कान् सदा रुद्राक्षधारणात् ॥ ९५ ॥ धारणा न्ममलिंग
स्य सोहमेवन संशयः ॥ अनुमात्रमयी शानिललाटे यस्य दृश्यते ॥ ९६ ॥ मन्त्रामपाविता भूतिः सोहं रुद्रो
न संशयः ॥ धृतं सद्भूति सर्वा गेये पश्यं पि पापिनः ॥ ९७ ॥ त एव धन्या गिरिजे ते चान्यथा वयं ति च ॥ यस्य
देहे स्ति रुद्राक्षो यावद्भूते एक एव वा ॥ ९८ ॥ तं दृष्ट्वा दूरतो यांति पापानि विविधानि च ॥ विभूतिरपि रुद्राक्षं
लिंगयस्य त्रयंतनौ ॥ ९९ ॥ स साक्षाद्भुङ्क्षुर्दृशानि सोहमेवन संशयः ॥ ममलिंगार्चना भूतिरुद्राक्षमनुजा-
पनैः ॥ १०० ॥ एकैक एव मन्त्रास्त्ये किं फलौ सर्वसन्निधौ ॥ ललाटे भस्म नापुंड्रं करे रुद्राक्ष जापनं ॥ १०१ ॥
कंठे च लिंगाभरणं सोहमेवन संशयः ॥ १०२ ॥ इति श्री पारमेश्वर तंत्रे शिवादेव तसि ध्याते वीरशै-
वदीक्षायां लिंगार्चनविधि त्रितियपटलः समाप्तः ॥ ३ ॥ श्री सांबसदा शिवार्पणमस्तु ॥ शुभं
भवतु ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ अध्या. ॥

॥ ३ ॥

॥ ५ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीपार्वतीशंभुदे॥ ईश्वर उवाच॥ उपविश्य गुरुं पीठे प्राणायामादिकं चरेत्॥ वीरशै
 वाख्यदीक्षांगं करिष्ये होममित्यथ॥ १॥ कृत्वा संकल्पमीशानि होमदेशं विशोधयेत्॥ स्थंडिलं वापि कुंडं वा
 यथाकामं समाचरेत्॥ २॥ स्थंडिले सर्वसंपत्तिः कुंडे सर्वार्थसिद्धयः॥ स्थंडिलं त्रिविधं प्रोक्तं कुंडं पंचविधिं
 शिवो॥ ३॥ चतुरस्रं च त्र्यस्रं वृत्तं भेदा धर्मार्थकामदाः॥ चतुरस्रं च त्र्यस्रं वृत्तार्थं चंद्राकमराक्रमाः॥ ४॥ धर्मार्थकाम
 सायुज्यैकेवल्यफलदायिनः॥ एतेष्वन्यतमे देवि प्रदेशे होमकर्मणः॥ ५॥ पुण्याहवचनं कृत्वा नां दीकर्म समाच
 रेत्॥ योगिनिभिः सहेशानि चतुर्भिर्लिंगधारिभिः॥ ६॥ संपूज्य शक्तितो भक्त्या गुरुरग्निमथानयेत्॥ पंच
 गव्यादिकं पीत्वा सभां च शिवयोगिनां॥ ७॥ सूर्यारणिशिवागारशिवयोगिगृहादिभिः॥ मूलमंत्रेण चोदि
 प्याभिवादे लं च मुद्रया॥ ८॥ ग्रंथांतरे पंचमुद्राप्रदर्शने॥ स्तंभनं चतुरस्रं च धेनुमत्स्यंतथैव च॥ योनिमुद्रान
 मस्कारे पंचमुद्राः प्रकीर्तिताः॥ ९॥ पूर्वभागेऽग्निं कुंडस्य संस्थाप्याग्निमथोपरि॥ संस्तुर्यात्स्थापनं देशं वीक्ष

॥ पार. तं ॥

॥ १ ॥

णादिभिरष्टिभिः ॥ १० ॥ वीक्षणं ताडनं देवि प्रोक्षणं चाभिमर्शनं ॥ घातनं प्रार्थनं चाभिमंत्रणं च नमस्कृतिः ॥ ११ ॥
॥ वीक्षयेत्प्रणवेनाहो या गदेशं गुरुः शिवे ॥ तथाष्टमंत्रितो येन प्रोक्षणं ताडनं विदुः ॥ १२ ॥ तदेव प्रोक्षणं ना
मरुजुतेष्णादिभेदतः ॥ स्पृष्ट्वा हस्तेन तल्लुंडं जपो यद्यभिमर्शनं ॥ १३ ॥ घातनं तु खनित्रेण ॥ खातनं हवनस्थले
॥ प्रार्थयन्मूलमंत्रेण यथाशक्त्याभिमंत्रणं ॥ १४ ॥ तेनैव द्वादशजपे स्पृष्ट्वा तदभिमंत्रणं ॥ नमस्कृतिर्नमस्का
रैरेतैरष्टभिरन्वितैः ॥ १५ ॥ मेखलत्रयसंयुक्तं साश्वत्थदलशोभितं ॥ सार्धरिध्यंतरे गाधेतादृक्कुव्यायामशो
भितं ॥ १६ ॥ मूलेनाग्निं प्रतिष्ठाप्य पुनस्तेनानुमंत्रयेत् ॥ हुमिति प्रोक्षितं चाग्नौ निक्षिपेत्समिधांशतं ॥ १७ ॥ ध
मन्याध्वमयेदमिंकवचेन गुरुः शिवे ॥ ज्वलितेग्नौ पुनर्ध्यायेन्मामेव परमेश्वरी ॥ १८ ॥ चतुर्भुजमुदारागं चं
द्रशेखरमव्ययं ॥ कुठारेणाभयवरं पाणिपंकजशोभितं ॥ १९ ॥ वामांगालिङ्गितां द्विंद्रतनयं परमेश्वरं ॥ मं
दस्मितं त्रिनयनमुमारमणमीश्वरी ॥ २० ॥ अथ ध्यायीत भवति मेवरूपं विचक्षणः ॥ उद्यदादित्यसंकाशाम

अध्या. ॥

॥ ४ ॥

॥ १ ॥

रुणाभरणं शुक्रं ॥२१॥ अंतर्गत महद्ब्रह्मिं गुर्विणी कुंडरूपिणी ॥ सह तारेण मूलेन दद्यादा ज्योतिर्दश ॥
 २२ ॥ शिरोसिजगतामीशत्वेनाग्निविभावयेत् ॥ तद्गर्भजठरे देवी समुसन्नं हुताशनं ॥२३॥ नमो मयेते
 रुद्राय पशूनां पतये नमः ॥ नमोऽग्राय वीराय नमस्ते चंद्रमौलये ॥२४॥ इत्यग्नौ पृथगाजेन हुते देवं शताहुतीः
 ॥ अथ यज्ञेन कुंडस्थां ध्यायेद्गुह्यं हुताशनं ॥२५॥ सप्तहस्तं चतुष्टयं सप्तजीवद्दिशीर्षकं ॥ त्रिपादनिर्मलसु
 खं सुखासीनं शुचापितं ॥२६॥ तोमरं व्यजनं बालं चापबाणौ वराभये ॥ दधानं सर्वभूषाढ्यं सद्यो जातं मह
 श्वरं ॥२७॥ नमो रुद्राय देवाय चेशानाय कपर्दिने ॥ हुताशनाय नीलाय लोहिताय कुरुक्षते ॥२८॥ सह ता
 रेण मूलेन प्रतिमं त्रान्तरं तदा ॥ जुष्टे दद्यात्ते देवेशि षोडशा ज्योतिः क्रमात् ॥२९॥ जातस्य जातकर्माथं हु
 ने दद्यात्ते देवेशि सह तारेण मूलेन जातकर्मेदमच्युते ॥३०॥ रुद्राग्निरिति चेशानि नाम कर्मेवमाचरेत् ॥ सह
 तारेण मूलेन हुने दद्यात्ते देवेशि ॥३१॥ पृथग्भूतसुमेशाभ्यामग्निसंचित्य योगिनं ॥ कुर्यान्निष्क्रमणं नाम हुने द

॥ पार. तं. ॥

॥ २॥

ज्याहुतिर्दश ॥ ३१ ॥ पृथग्भूतमुमेशाभ्यामग्निसंचित्ययोगिनं ॥ कुर्यानिष्क्रमणं नाम हुनेद्वा ज्याहुतिर्दश ॥ ३२ ॥
कणवेधाभिधं नाम संस्कारं मणिकुंडलं ॥ भावयित्वा शुचिः कर्णे हुनेद्वा ज्याहुतिर्दश ॥ ३३ ॥ अथान्नप्राश-
नार्थं च चौलार्थं क्रमतो दशः ॥ कृत्वोपनयनं नाम संस्कारं मूलमंत्रतः ॥ ३४ ॥ तारेण शतमूलेन नमोरुद्रा-
य च क्रमात् ॥ हुनेद्वा ज्याहुती रम्यौ प्रीत्यर्थं विंशतिं हुनेत् ॥ ३५ ॥ शतमष्टोत्तरं पश्चान्मूलेनाज्येन पार्वति ॥
कुर्याद्विवाहसंस्कारं स्वाहया सह वैशुचैः ॥ ३६ ॥ तरुणं रूपसंपन्नमर्चिषं हित्यतेजसं ॥ स्वाहाशाभिगत्वा
मांकमभिध्यायेधुताशनं ॥ ३७ ॥ तस्य जिह्वामहो देविसप्तसप्तर्चिषा शुभाः ॥ ध्यात्वा क्रमेण च हुनेत् सप्तस-
प्ताहुतीः शिवे ॥ ३८ ॥ लेलीहानाकरालाचरो चिह्ने शान्ति लोहिता ॥ विद्युत्सभा शिवाख्या च तत्र मद्याशिवा-
भिधा ॥ ३९ ॥ अथार्थिलेलिनायां करालांधर्मकामतः ॥ पुत्रकीत्यर्थवानुरोचिह्ने शान्ति लोहितायां पुष्टिकामतः ॥ ४० ॥
आयुष्कामी हुनेच्छान्ति लोहितायां पशुप्रियः ॥ विद्युत्सिरिषिनाशार्थं प्रभायां शिवलोकधीः ॥ ४१ ॥ मोक्षार्थं

॥ अध्या. ॥

॥ ४ ॥

॥ २ ॥

जुहुयादेविशिवायांचतनोमम॥दशद्वादशपंचाष्ट त्रिंशत्सोडशाष्टितः॥४३॥अष्टोत्तरशतं चैव हुनेहाज्याहुतिं
 शिवे॥अथकुंडस्यपरितोमेखलात्रितयेयजेत्॥४४॥जयाचविजयाभद्रातीव्रगौरीकुकुप्रती॥ईश्वरीशांभ-
 वीदिव्याज्वालिनीभोगदायिनी॥४५॥कल्याणीगगनारक्तनंदाज्योतिष्पतिक्रमात्॥प्रणवादिनमोमंत्रैर्हि
 शुपूर्वादिषुक्रमात्॥४६॥पाशांकुशावराभीतिहस्तार्धेदुशेखरः॥तृतीयस्यांमेखलायांपूज्याषोडशशक्त-
 यः॥४७॥हृल्लेखागगनारक्तामहोलुषाकपिंजला॥अरुणामालिनीशांतानिद्राचुक्रोधनीक्रिया॥४८॥
 अलंबुषासिनीवालीकुहुराकायथाक्रमात्॥मध्यमेमेखलावृत्तेपूज्याषोडशभक्तयः॥४९॥इंद्राद्याअ-
 ष्टदिग्पाल॥अमृतामानहापूषापुष्टिस्तुष्टिरतिधृतिः॥शशिनीचंद्रिकाकांतज्योत्स्नाप्रीतिःप्रियंवदा॥
 ५०॥गांधारीहस्तिजिह्वाचविपिनीचक्रमादिना॥प्रथमेमेखलावृत्तेपूज्याषोडशशक्तयः॥५१॥इंद्राद्या-
 अष्टदिग्पालवाहनादिषुसंयुताः॥दुर्गागणपतिक्षेत्रपालमृत्युंजयस्ततः॥५२॥अभयकरईशानिमध्येहि

पार.तं.॥
॥३॥

क्षुविहिष्वपि॥ स्ववाहनायुधोपेतापूज्याकुंडेततोदुनेत्॥५३॥ क्रमेणाज्याहुतितेर्षामेकमेकमतंद्रितः॥
जयादिशक्तिमारभ्यभयंकरमथांततः॥५४॥ सहतारेणमूलेनत्रिपंचाशालुलेश्वरी॥ अथसंप्रार्थयेद्द-
मिंज्वलतंममरूपिणं॥५५॥ नमस्तेसप्तजिह्वायनमस्तेरुद्रमूर्तये॥ नमःसर्वहविर्भोक्त्रेनमोदिह्वग्न-
येनमः॥५६॥ चतुशृंगायशान्तायवीतिहोत्रायसेनमः॥ वैश्वानरायदेवायचन्हयेविश्वकर्मणे॥५७॥ ध-
नंजयायरुद्रायज्वलनायनमोस्तुते॥ नमस्तेनूनपादेतेनमस्तेजातवेदसे॥५८॥ उषर्बुधायबौध्याय-
अहिर्बुधायतेनमः॥ नमस्तेबर्हिषेनित्यंनमःशुष्मायशंभवे॥५९॥ कृपाटयोनयेतुभ्यंनमस्तेरुष्णा-
वर्त्मने॥ आश्रयाशायचबृहद्गानवेतेनमोनमः॥६०॥ इतिसंप्रार्थ्यकुंडस्थमावयोस्तनयंशिवे॥ आवयो-
रेकरूपेणध्यायेदग्निमतंद्रितः॥६१॥ प्रणवेरष्टभिस्तोयैपरितोग्नेमृबोक्षयेत्॥ आवयोरेकरूपेणध्या-
येदग्निमतंद्रितः॥६२॥ प्रणवेनाहृतैर्हर्भैःपरितोग्निंपरिस्तरत्॥ प्रणवेनाग्न्युपस्थेनपालान्परिधीन्सि

अध्या.॥
॥४॥

॥३॥

पेत् ॥ ६३ ॥ औदुंबराः शमीजातायदिकामप्रदः शिवे ॥ पालाशाश्वत्थकाष्पर्ममयाः परिधयोन्यतः ॥ ६४ ॥ अ
 थामिचर्मयेतश्चादिक्षुरक्ताक्षतैः शुभैः ॥ प्रागादीशानपर्यंतं क्रमेणैभिः प्रहसिणेः ॥ ६५ ॥ नमः शिवाय-
 रुद्राय मृडाय शशिमौलये ॥ ईशानाय गिरीशाय रुद्राय षां गमूर्त्तये ॥ ६६ ॥ अलंकृत्य पृथग्निर्दिक्षु पु-
 ष्यैरप्यमलैः शिवे ॥ अग्रे रुत्तरदिग्भागे बहुहर्भाक्षिपेत्क्षवं ॥ ६७ ॥ तेनैव प्रणवाद्येन चैतत्तदुपरि क्षि-
 पेत् ॥ दुर्वाद्यस्थालिकां चैव प्रोक्षणी पूर्णपात्रिका ॥ ६८ ॥ इध्वसुवावितीशानिषट् पात्राणि प्रयोजये-
 त् ॥ सहस्रिरन्वहर्भाग्रपाणिनावोरसंभसा ॥ ६९ ॥ कृत्वोत्तानानि पात्राणि पुनश्चावोक्षस्रिये ॥ प्रणवे-
 न हृदं मूर्ध्नि प्रोक्षणीमग्रतो नयेत् ॥ ७० ॥ सहतारेण मूलेन साक्षतं जलमानयेत् ॥ शिवाय शंभवे तु-
 भ्यं नमो रुद्राय मूलवे ॥ ७१ ॥ प्रोक्षयेद्वागसामग्रं सपवित्रेण पाणिना ॥ तदन्यत्र समुत्सृज्य पूर्णपात्र-
 मथोहरेत् ॥ ७२ ॥ तच्चापि पूर्ववत्कृत्वा चोद्धृत्य मुखतः समं ॥ क्षिपेदुत्तरतो ग्यश्च हुंफट् स्वाहेति मंत्र-

॥ पार. तं. ॥
॥ ४॥

तः ॥ ७३ ॥ तदुपर्यष्टभिर्द्भैराचार्यः प्रणवेन च ॥ मूलमंत्रेण च भ्यर्चनमस्तु त्याभिर्मंत्रयेत् ॥ ७४ ॥ ततः आदाय
चार्याचार्य आज्यस्थालं पवित्रकं ॥ अपनायं क्षिपेद्देवि चाज्यसंस्कारमाचरेत् ॥ ७५ ॥ अंतर्गतपवित्राय-
आज्यधानी पृथक्चरेत् ॥ नमः ॐ निक्षिपेद्दन्त्रौ स्वाहादेविविलापयेत् ॥ ७६ ॥ हुंफट् दुर्भाययुगुलमा-
ज्यधान्यां क्षिपेच्छिवे ॥ प्रदर्शज्वलितानूद्भान् पुनस्तैरेव साग्निभिः ॥ ७७ ॥ सहतारेण मूलेन क्षिपेद्दन्त्रौ-
शिवर्पयेत् ॥ अथ सुवासमारभ्य वायुमग्नये कोणगां ॥ ७८ ॥ अपूरयेद्विच्छिन्नामाज्यधारां गुरुः शिवे ॥
तहानीमतिमारभ्यैशानांतं तारवर्मणा ॥ ७९ ॥ शास्त्रमूर्धा सृजादेवि जुहुयाच्चक्षुषि स्वचा ॥ तारापू-
र्वेण मूलेन शिवायेति समर्पयेत् ॥ ८० ॥ अथ सृजाज्यमाचार्यः कृत्विजश्च समंततः ॥ दक्षिणोदिकूप्रती-
चाषु प्रविश्यामौ हुनेत् ध्रुवं ॥ ८१ ॥ पंचानुवाकमंत्रैस्तु शतमष्टोत्तरं क्रमात् ॥ सहतारेण मूलेन सह स्त्र-
वसहात्विजा ॥ ८२ ॥ प्रत्येकं गुरुणा होमः कार्यो नौ गिरिनंदने ॥ अथ हुत्वाष्टदिग्पालान् ताराहुंफट्शि

॥ अध्या. ॥
॥ ४॥

॥ ४॥

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ पार. तं. ॥

॥ ५॥

॥ अध्या. ॥

॥ ५॥

॥ ५॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसांबसदाशिवायनमः॥ अथष्टणुमहादेविदीक्षाबंधनंलक्षणं॥ सज्जिकागुणलिं
 गानांसंयोगक्रममाहितः॥१॥ पुनः संपूज्यतंलिंगं यथाशक्त्युपचारकैः॥ सज्जिकाचगुणंवस्त्रमुद्रास्यप्र-
 णवेनतत्॥२॥ स्मृत्वा मांमूलमंत्रेण गुरुरावाह्यसज्जिकां॥ अभिमंत्र्यानुवाक्यैस्तैः स्विकुर्याच्चगुणंततः
 ॥३॥ द्विषड्वारंतुमूलेनाभिमंत्र्यथनियोजयेत्॥ सहतारेणमूलेन योजयेत्सज्जिकांगुणां॥४॥ तेनैवांतस्त-
 रेद्वस्त्रंलिंगंतेनैवपूजयेत्॥ तेनैवोपरि सौवर्णं पूजयेत्सुष्पमुत्तमं॥५॥ सुवर्णरहितंलिंगं धारयेन्नकदा-
 चन॥ ससुवर्णमभिष्टार्थंकार्यंलिंगंनसंशयः॥६॥ कपाटबंधयेदेविमूलेनार्गलयोजनं॥ मूलेनवस्त्रमा-
 बध्यसंप्रदायगुरुक्ततः॥७॥ विशिष्टपूजयेदेविध्यायेतांसज्जिकांततः॥ ममरूपंपरंध्यात्वास्तुवीतानेन-
 पार्वती॥८॥ नमःशिवायरुद्रायशंकरायकपर्दिने॥ मृडायनीलकंठायनमोधूर्जटयेनमः॥९॥ ॐ नमः॥
 परेशायनमःॐकाररूपिणे॥ घंटाप्रियायशर्वायसर्वायशशिमौलये॥१०॥ नमःफणींद्रभूषायत

॥ पार. तं. ॥
॥ १॥

रक्षुगजचर्मिणे ॥ नमोललादनेत्रायनमस्ते त्वष्ट मूर्तये ॥ ११ ॥ नमस्ते पंचवक्त्राय नमो मृत्युंजयाय नमः ॥ नमो ध-
कहिषे तुभ्यं नमस्ते मेरुधन्विने ॥ १२ ॥ नमस्ते पार्वतीशाय गणनाय केसूनवे ॥ नमः कुमारपुत्राय नमो गंगा-
धराय ते ॥ १३ ॥ नमस्त्रिपुरसंहर्त्रे नमो विष्णुधवाय ते ॥ नमः शशांकवर्णाय नमस्ते शंभवे नमः ॥ १४ ॥ नम उ-
ग्राय वीराय नमः पशुपते हरे ॥ पाहि मांगिरिजानाथ क्षमस्व मम विप्रियं ॥ १५ ॥ तिष्ठ देहे मम सदा मम देहे-
तवात्मनां ॥ देहि सायुज्य मीशान सौभाग्यं शिवशंकर ॥ १६ ॥ इति स्तुत्वाथ तं लिंगं सहस्रज्जिगुणाश्रुकिं ॥
निक्षिप्य पूर्ववत्सीठे स्तुत्वा नत्वा भीषे च येन ॥ १७ ॥ ऋत्विक् चतुष्टययुतो गुरुस्तत्कलशं भक्तं ॥ पीठस्य य-
जमानं तं अभिषिञ्चेद्दिमैः क्रमात् ॥ १८ ॥ पंचानुवाक्यैस्तारेण मूलमंत्रेण रुद्रतः ॥ शुद्धवस्त्रधरं भक्तं सर्वालं-
कारसंयुतं ॥ १९ ॥ सह तारेण मूलेन स्वाभिमंत्राष्टधा गुरुः ॥ विभूतिधारणं भक्तशरीरे स्वयमाचरेत् ॥ २० ॥
आदौ शिरसि मूलेन प्रणवेन ललाटके ॥ नमः कंठेक्षियुगले स्वाहाकरणद्वयासयोः ॥ २१ ॥ वषट् वौषट् भु-

॥ अध्या. ॥
॥ ५ ॥

॥ १॥

जद्वंद्वे हुं फट् तन्मध्यमाग्रयोः॥ प्रणवेन हृदी शानीहृदा कंठे पराभिधे॥२२॥ तारेण वक्षसि शिवे मूले नोह-
रनाधिके॥ उरुजान्वंघ्रिजंघासु प्रणवेनैव लेपयेत्॥२३॥ यथाशक्त्याथ रुद्राक्षान्धारयेत्तं स्वयंगुरुः॥
सांप्रदायानुसारेण दीक्षारुद्राक्षभस्मनां॥२४॥ अथ भक्तो गुरुं देवि पूजयेद्भक्तिशक्तितः॥ मणिकान्चनव-
स्त्राद्यैरर्चयेच्छिवमीश्वरी॥२५॥ गुरोर्दक्षिणपादस्य निबध्नांगुष्ठमूलके॥ सूत्राग्रमंत्रतस्याग्रं गृहीत्वा ह-
स्तयुग्मतः॥२६॥ अथोपदेशं कुर्वीत गुरुशिष्याय मेमनुं॥ संप्रदायानुरूपेण यथोक्तेन विधानतः॥२७॥
॥ इत्थं निर्वृत्य देवेशि दीक्षां पूर्वांगं संयुतां॥ सबध्नात गुरुर्लिंगं देवेशिष्यप्रयत्नतः॥२८॥ मोक्षार्थिनः शि-
खादेशो बाहुमध्ये तु धर्मिणः॥ कामार्तिनः कटीदेशे कंठे सर्वार्थिनः प्रिये॥२९॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा मम मूलं
महामनुं॥ अबध्नात गुरुर्लिंगं शिष्याय मम त्रैलोक्ये॥३०॥ गायंतीभिः पुरंध्रीभिः सर्ववाद्यविघूर्णितं॥
सन्मंगलसमायुक्तं यथाविभवविस्तरं॥३१॥ अथ शिष्यो गुरुं भक्त्या प्रणवेद्भक्तितः पुरा॥ आशीर्वदेद्गु-

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

रुः शिष्ये मतस्तके हस्तसंयुत ॥ ३२ ॥ स्फुटो धनसंपत्तिर्वलिको भव ॥ अथार्चयेत्स भां देवि स्वरात्प्याशिवयो
गिनं ॥ ३३ ॥ दक्षिणां श्रुक्तां बल प्रणमाद्यैश्च भक्तिः ॥ निर्मलै रन्नपानाद्यैर्भोजयेत्त्रिंशद्वारिणः ॥ ३४ ॥ य-
थाशक्तियथा भक्तिः सिद्धः शिवमयोजनः ॥ तदा प्रभृति भक्तो सौ लिंग पूजापरायणः ॥ ३५ ॥ समबुद्धि
भवेदात्मा गुरुलिंगशिवेषु च ॥ त्रिकालमर्चयेत्त्रिंशं न्यायार्जितधनादिभिः ॥ ३६ ॥ द्विकालमेकका-
लं वा सर्वदा लिंगमर्चयेत् ॥ न स्वस्थं न त्यजेत्सूजां नानापद्यनिमित्ततः ॥ ३७ ॥ यदित्यजतिमूढा लारौ रवं न-
रकं व्रजेत् ॥ स्नानं तु भस्मनानित्यं सर्वा रचारस्य कर्तये ॥ ३८ ॥ न स्पृष्ट्य बुद्ध्या स्नायीत यदिकुर्यात्स पातकी ॥
लिंगं मम धृतं येन न विष्टा खिलकर्मणा ॥ ३९ ॥ ये संति जातिभेदास्तानेकवस्त्रिययोगिनः ॥ पश्येदखिला
जातिस्थानेकमात्रुसहोदरान् ॥ ४० ॥ न स्त्रीभेदो न पुंभेदो जातिवर्णाश्रमादिकं ॥ सर्वातीतमिदं विधि-
वीरशैवमतं मम ॥ ४१ ॥ यदनायासतो देवि भोगमोक्षकरस्थितौ ॥ धारणा न्मम लिंगस्य पूजनाच्च निरं-

॥ अध्या. ॥
॥ ५ ॥

॥ २ ॥

तरं॥४२॥नान्यत्कर्मनैवैकार्यव्रतमेतन्महच्छिवे॥एकस्यद्रोणपुष्पस्यकलमस्यर्पितस्यतत्॥४३॥व-
श्यामिशृणुदेवेशितद्वारेकिं करोम्यहं॥यद्रोणकुसुमैःपूजाममसंनिधिकारणं॥४४॥ऋणान्तस्यनमो
श्यामिकल्पकोटिशतैरपि॥यदेकमपिदेवेशिविल्वपत्रसमर्चयेत्॥४५॥ममलिंगेविशेषेणसदातिष्ठा-
म्यसंशयः॥तिलाक्षतैःशमीपत्रैरपामार्गैःपयोरुहैः॥४६॥दूर्वाभिश्चार्चयेन्नित्यंमन्यैरपिस्तुगंधिभिः॥न
द्वेषंचिंतयेल्लिंगधारणेशिवयोगिने॥४७॥नबालयुववृद्धादितारतम्यधियाभजेत्॥प्रत्युतिष्ठेत्तदानीं
न्यंदृष्टमात्रेणलिंगिनः॥४८॥अभिवंदेत्तदानींनभेदोलिंगधारिणं॥नब्रह्मचर्यनियमोनवानप्रस्थल-
क्षणं॥४९॥नसंन्यासेनैवैराग्यंयदिलिंगार्चनेरतिः॥नसुंदनंनापिशिखानशुक्लानारुणापदः॥५०॥ना
नेकशायेकोशादिः॥स्वेच्छाभोगाहिलिंगिनः॥सामान्येनार्चयेल्लिंगंनित्यंनित्यक्रमेणतः॥५१॥नैमित्तिके
नकुर्वीतकाम्यकामानुसारतः॥सावित्रिकेनित्यपूजांषोडशैरुपचारैः॥५२॥यावत्तुल्यंयथाशक्तिर्नाया

भार. तं॥
॥३॥

सस्तत्रविद्यते॥यावन्नेमिकापूजास्वजन्माक्षादिपूर्ववत्॥५३॥अभिषेकादिकंयावच्छक्त्याद्विशेषतः॥
पृथक्कृदधिमधुसितापृथक्क्षीरघृतादिभिः॥५४॥अभिषिचेत्सयत्नेनममलिंगमहेश्वरी॥अभिषिं
चेद्यथाशक्तिनारीकेलफलोदकैः॥५५॥अन्नेननवनीतेनमृदुशर्करयापिच॥पंचामृतेर्यथाशक्तिः
विशेषेणाभिषेचयेत्॥५६॥शीतलेःशुद्धतोयैश्चसुसंशुद्धैःसुगंधिभिः॥धूपपुष्पसुपुष्पाणिमृदु-
नैवेद्यमर्चयेत्॥५७॥अन्नाद्यैरर्चयेद्भक्त्यास्वशाक्त्यालिंगधारिणः॥लिंगवस्त्रगुणादीनिदद्याद्यद्य-
दाप्नितं॥५८॥स्वर्णतांबूलपुष्पाद्यैर्यथाभक्त्यासमर्चयेत्॥स्वाय्यपृष्ठेततःसर्वयदिस्यात्सन्निधौगुरोः
॥५९॥संपादितंस्वशाक्त्यायतदुक्तंयत्तदाचरेत्॥गुरोस्तुजन्मनश्चनेसिद्धिं गतदिनेपिच॥६०॥यथाशक्ति
यथाभक्तिपूजयेत्लिंगधारिणः॥नसमीक्ष्यक्वचिद्वापिलिंगिनंशिवयोगिनं॥६१॥नचारोवाननाचारोलिं-
गीस्यात्सविशिष्यते॥घृतलिंगमहाभस्मरुद्राक्षाःशिवयोगिनः॥६२॥शिवास्तेशिवभक्तत्वादागताइ-

अध्या-॥
॥५॥

॥३॥

तिचिंतयेत् ॥ यद्यस्ति दूरे वा देवी शिवयोगी शिवार्चकः ॥ ६३ ॥ संप्रार्थ्य कारयेधर्मन्यदहं स उमेश्वर ॥ अ-
 लाभे गृहीणो वापि ह्यर्चेलिंगिन एव हि ॥ ६४ ॥ शक्तिमात्रविशेषेण त्वरा क्तो लिंगमर्चयेत् ॥ न कर्षेधरणीवी-
 राशौ वदीक्षास्तदीक्षितः ॥ ६५ ॥ न स्वातेन खनेत्कापि न छेदेनैव बंधयेत् ॥ न बहे छिरसा पादं भारं न काष्ठं-
 नेतरं लघु ॥ ६६ ॥ यद्विच्छाकुसुमं धार्यजटोष्णोषादिभूषणं ॥ दीक्षितो वीरशौवायां दीक्षायां धृतलिंगिनः ॥
 ६७ ॥ न नीचमाचरेत्कर्मानायासं नापि कुक्षितं ॥ अथ काम्यानि कर्माणि वक्ष्यंते लिंगधारिणः ॥ ६८ ॥ यद्वि-
 स्थाद्योगिनी युक्तस्तदेत्थं व्रतमाचरेत् ॥ सोमवारे विशेषेण द्रोणपुष्पेण चाहरेत् ॥ ६९ ॥ अभिमंथ्याथ मनु-
 नात्तानि पंचाक्षरेण वै ॥ एकवारं समुच्चार्य मंत्रं मम समं पुनः ॥ ७० ॥ एकं समर्पयेद्देवं सहस्रं प्रति वासरं ॥ नि-
 यमेनैकवर्षाते मुपोष्याऋक्षदर्शनात् ॥ ७१ ॥ निधिलाभः पुत्रलाभः शिवएव न संशयः ॥ तथैव बिल्वपत्रैस्तु-
 भोगस्वर्गार्थं सिध्ये ॥ ७२ ॥ दूर्वाभिराजसन्मानं कमलैरिष्टकामिनः ॥ तुलसीशत्रुनाशाय धनूरैः रोगना-

॥ पार. तं ॥

॥ ४ ॥

ध्य

शानं ॥ ७३ ॥ शमिरात्रुविनाशाय कीर्तिदाहिति लाक्ष्मताः ॥ शिवरात्र्यां महादेवि स्नायादस्तमये हृदे ॥ ७४ ॥
॥ संस्थाप्य पुरतः पीठे पूजयेत्लिंगमात्मनः ॥ कन्यार्थापूजयेद्दैर्देवशयार्था तु शमादलैः ॥ ७५ ॥ मोक्षार्था
बिल्वजैः पत्रैः सर्वार्थाद्रोणसंभवेः ॥ दूर्वाभिराजवश्याय वीर्यायोत्पलजैरपि ॥ ७६ ॥ वश्यकामी प-
योजातैः सर्वार्थं नेन सुंदरी ॥ पुत्रकामी पादलजैरैर्कुरुचाटयेद्भिपून् ॥ ७७ ॥ करवीरैर्भवेत्ज्ञानं विद्यापुन-
गसंभवेः ॥ दूर्वाभिराजवश्याय वीर्यायोत्पलजैरपि ॥ ७८ ॥ कुरंदैर्कैर्धनप्राप्तिर्धत्तुरैर्मयिंदरीन् ॥ ७९ ॥
चूतैर्विषनाशाय मधूकैः पशुवृद्धये ॥ चंपकैर्मित्रलाभाय नृपिजैर्निधिसिद्धये ॥ ८० ॥ जातिभिर्भो-
गसिद्धार्थं मलिसंपत्समृद्धये ॥ सर्वाभिष्टार्थं द्रोणपुष्पैः समर्चयेत् ॥ ८१ ॥ तिलाक्ष्मणैर्विल्वहलैर्नि-
त्यपूजां समाचरेत् ॥ यथाशक्तैस्त्यार्चयेद्दानैरतिथीन् शिवयोगिनः ॥ ८२ ॥ तोषयेत्सर्वयत्नेन यद्य-
काले समागतं ॥ प्रत्युत्थानाभिगमनं वंदनं प्रियभाषणं ॥ ८३ ॥ आसनं चान्नपानादियथाशक्त्या

॥ अध्या ॥

॥ ५ ॥

र

॥ ६ ॥

चयेच्छिवे॥सर्वाभावेप्यशक्तोवाविनयादिभिरर्चयेत्॥८३॥कल्याणिंवावदेद्वाणीं प्रमादस्यादथा
 न्यथा॥यदिचेदवमानेन निराशो निर्गतोतिथिः॥८४॥इष्टं पूर्त्तं हुतं दत्तं सर्वमादाय गच्छति॥अहमे-
 व महेशानिधुत्वा जंगमविग्रहं॥८५॥सद्भक्तानुग्रहार्थं यि पर्यगामी महीतले॥तस्माद्भक्त्या यथा-
 शक्ति पूजयेच्छिवयोगिनः॥८६॥लब्धमात्रेण च गृहे शिष्टेन स्वात्मजीवनात्॥योर्चयेज्जंगमान्भ-
 क्त्या मामेवार्चितवागतं॥८७॥साक्षात्सद्रूपमीशानिशयनासनभोजनैः॥अनाथं रोगिणं शनं-
 मूकं बधिरमेव च॥८८॥पंगुं मूढं दुराचारं नावमन्येत लिंगिनं॥न कार्यः कलहो देवि अन्योन्यं शिवयो-
 गिभिः॥८९॥नपैशून्यं न मात्सर्यं न द्वेषं नपि पातनं॥न स्पृशेदायुधं क्वापि प्राणैः कंठगतैरपि॥
 ९०॥न छेदयेत्तरुं वापि लिंगमुद्रांकितं शिवे॥नाधिरोहेन तन्मूले मलमूत्रादिकं त्यजेत्॥९१॥न
 दहेद्दिधनं वापि शुष्कं वा लिंगभूरुहं॥पाषाणं वृषभं वृक्षं लिंगमुद्रांकितं यदि॥९२॥नापसव्यं ब्रजे।

॥ पारंते ॥

॥ ५ ॥

योगीशिवलिंगीवलोकयन् ॥ नाधिरोहेदनङ्गाहंरथंवातुरगंगजं ॥ ९३ ॥ यथेच्छंविहरेलिंगीघुपानया
त्यादुकादिभिः ॥ वृषभंलिंगमुद्रांकंदृष्ट्वाभूमौखनेनृतं ॥ ९४ ॥ नस्पर्शयेच्चनोपेक्षेच्छादिभिर्मांसलो-
लुपैः ॥ शैवदीक्षाश्रितोलिंगीनैवलिंगीसमर्चयेत् ॥ ९५ ॥ नैवपेक्षेततसूजामर्चयेद्देवलिंगिनं ॥ पूजो-
पिपूजकोवापिलिंगिनामेवलिंगिभिः ॥ ९६ ॥ नान्यैर्भयंन। चान्येषामाचरोयंहिलिंगिनं ॥ असमा-
नतयानाहान्मन्मताश्रयवर्जनात् ॥ ९७ ॥ पूज्यपूजककर्मादौयदयोग्याह्यलिंगिनः ॥ तदर्हनेवपूजा-
यांदर्शनेभाषणेपिवा ॥ ९८ ॥ संबंधेसंगमेवापिसलापेसहभोजने ॥ शयनेसहयानेवास्त्रवदुःखा-
दिषुप्रिये ॥ ९९ ॥ लिंगानांशिवभक्तानांयोग्याएवहिलिंगिनः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः सर्वसाधनवा-
नपि ॥ १०० ॥ अशुद्धएवदेवेशियद्यलिंगीभवेज्जनः ॥ अशिष्टोवापिशिष्टोवाभक्तोभक्तोपिवायदि-
॥ १०१ ॥ अलंगिभ्योवरोलिंगीलोहानामिवकांचनं ॥ किमत्रबहुनोक्तेनशृणुतत्वमुमेमम ॥ १०२ ॥ स

॥ अध्या ॥

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

वसिधांतसारोहिमन्मताश्रयणां नृणां ॥ यथा देवेष्वहं श्रेष्ठो यथा त्वमनघे स्त्रियां ॥ १०३ ॥ यथा पव-
र्गः प्राप्तेषु तथा शैवमतं मम ॥ तत्र सप्तविधानां तु वीरशैवमतं श्रयेत् ॥ १०४ ॥ तदा श्रयादृते देवि न-
पुंभिर्लभते सुखं ॥ तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जनः शैवमनुत्तमं ॥ १०५ ॥ आचारं लक्षणयुतं किं भूय श्रो-
तुमिच्छसि ॥ १०६ ॥ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे शिवाद्देवसिद्धांते वीरशैवरीक्षाप्रकरणं लिंगधारणस्व-
रूपणं नाम पंचमपटलः समाप्तः ॥ ५ ॥ श्रीशिवार्पणमस्तु ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ पार. तं. ॥
॥ ६॥

॥ अध्या. ॥
॥ ५॥

॥ ६॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगौरीशं वंदे॥ पार्वत्युवाच॥ कपर्दिने करुणासिंधो मे रुधन्वि न्महेश्वर॥ वहमेष-
 द् स्थलज्ञानं लक्षणं तत्कलं विभो॥ १॥ ईश्वर उवाच॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि स्थल षट्कस्य लक्षणं॥ यज्ञात्वाऽ
 जायते सद्यः शिव एव न संशयः॥ २॥ गोपनीयं प्रयत्नेन हरिद्वेणयथाविधिः॥ यथास्त्रियं तथा गोप्यं-
 स्वयोनिरिव सुव्रते॥ ३॥ शिवभक्तिविहीनाय दुराचाररताय च॥ नास्तिकाय न दुष्टाय वक्तव्य षट्स्थ-
 लक्रमः॥ ४॥ अहमेकः परानंदः परमात्मा सदा शिवः॥ सृष्ट्वा मायामयी शक्तिं तथा हं षड्विधो भवं॥ ५॥
 शैवदीक्षाकल्पवृक्षं तत्कलं स्थल षट्कं॥ इति संज्ञां विधायाहमसृजन्मुक्ति साधनं॥ ६॥ अहमेव जगत्सृष्ट्वा-
 पुनर्मय्येव लीयते॥ अहमेव स्थलं विधिषड्विधं च मम प्रियं॥ ७॥ भक्तो महेश्वरश्चैव प्रसादी प्राणालिं-
 गकः॥ शरणः शिवलिंगेभ्यः स्थल षट्कममरूपकं॥ ८॥ गुरौ च जंगमेलिंगे तारतम्यविरोधतः॥ पूजयेन्नि-
 विधं रूपं तद्भक्तस्थलमुच्यते॥ ९॥ तदेव पृथिवी तत्वं तनुरन्यतमा मम॥ तस्याधिदेवता चाहं सोहं देवि न-

पार. तं. ॥

॥१॥

संशयः ॥१०॥ जंगमं पूजयेद्यसु साक्षामद्रूपमीश्वरं ॥ समां पूजितवानेव सोहं देविन संशयः ॥११॥ तस्माद्यो
भक्तिमान् शक्तो जंगमेषु महात्मसु ॥ तद्धि भक्तं स्थलं विधि मम चातिप्रियं शिवे ॥१२॥ योगुरुक्तेन मा
र्गेण लिंगपूजार्तः सदा ॥ जंगमानर्चयेच्छक्त्या सहि माहेश्वर स्मृतः ॥१३॥ त्रिकालमर्चयेत्लिंगं मम भ-
क्तेषु भक्तिमान् ॥ स्वमताचारनिरतः सर्वैर्माहेश्वरः प्रिये ॥१४॥ जलतत्वमिदं देवितनुरन्यत मामम ॥ त-
स्याधिदेवता चाहं सोहं देविन संशयः ॥१५॥ यउक्तलक्षणे तस्मादाचारे जंगमार्चने ॥ स्थलं माहेश्वरं वि-
धि मम चातिप्रियं शिवे ॥१६॥ यो नार्पितं महेशानि नार्चयित्वा पि जंगमान् ॥ नाश्नाति न त्येन्मह्यमर्पितं-
कृच्छ्रगोपिवा ॥१७॥ सोयं प्रसादीकथितः सोहमेव न संशयः ॥ तत्प्रसादी स्थलं विधि मम चातिप्रियं शि-
वे ॥१८॥ अमितत्वमिदं देवितनुरन्यत मामम ॥ तस्याधिदेवता चाहं सोहमेव न संशयः ॥१९॥ यथा प्राणे-
तथा लिंगे यथा लिंगे तथा शिवे ॥ प्राणलिंगशिवेष्वेक बुद्धिमान् प्राणलिंगिकः ॥२०॥ वायुतत्वमिदं देवि

अध्या. ॥

॥६॥

॥१॥

तत्तुरन्यतमामम॥ तस्याधिदेवता चाहं सोहमेवन संशयः॥२१॥ इषणात्रयनिर्मुक्तो नित्यमेकांतसेवनः॥
 मम ध्यानरतो नित्यं शरणः परिकीर्तितः॥२२॥ शरणत्वाधिकारीयः स देहांतेशिवो भवेत्॥ शरणारव्यः
 स्थलमिदं मम चातिप्रियं शिवे॥२३॥ व्योमतत्त्वमिदं देवितनुरन्यतमामम॥ तस्याधिदेवता चाहं सोह
 मेवन संशयः॥२४॥ न पूजानैव च ध्यानं न योग करुणादिकं॥ अहं ता भावनाधीराः शिवलिंगैक संज्ञिताः॥
 ॥२५॥ य एष शिवलिंगैक्य संज्ञकः परमेश्वरः॥ स्थलं तच्छिवलिंगैक्य मम चातिप्रियं शिवे॥२६॥ साक्षि-
 तत्त्वमिदं देवि प्रधानेयं तनुर्मम॥ मम रूपमिदं देवि सोहमेवन संशयः॥२७॥ य इदं षट् स्थलं नाम रहस्यं
 परमं पदं॥ यज्ञात्वा मुच्यते सद्यो जन्म संसार बंधनात्॥२८॥ स्थल षट् परिज्ञानं देवानामपि दुर्लभं॥
 मामृते परमेशानि नान्यो जानाति कश्चन॥२९॥ त्वत्त्वेन ह पाश संबंध मनसा कथितं मया॥ स्थल षट् परि-
 ज्ञानं देवेभ्यो न मे विमिदं तुभ्यं निवेदितं॥३०॥ तत्र वक्ष्ये विशेषं ते शृणुष्व सरहस्यकं॥ षडंगानि महेशानि म-

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

हराश्चपरात्मनः ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञतात्परनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलुमशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविभोर्वि
धिज्ञाषज्ञाहुरंगानिमहेश्वरस्य ॥ ३२ ॥ यद्रक्तस्थलमित्याहुस्तत्सर्वज्ञत्वमुच्यते ॥ यन्मत्केश्वरं नाम सात्त
तिर्ममशांकरी ॥ ३३ ॥ यत्प्रसादाभिधं स्थानं तद्बोधो मे निरंकुशः ॥ यत्प्राणलिंगकं नाम तत्स्वातंत्र्यमुदा
हृतं ॥ ३४ ॥ यदस्ति रारणज्ञानमूलमाशक्तिरुच्यते ॥ यदैक्यस्थानमूर्ध्वस्थं शक्त्या नंतं ते शते मम ॥ ३५ ॥
एतदंगस्थलं हे विगुह्याद्गुह्यतमं परं ॥ एतानि मम चांगानि चक्षुरादिन्यसंशयः ॥ ३६ ॥ एतदंगः
स्थलं ज्ञानं यदि पुंसामहात्मनां ॥ सदुरोरुपदेशेन वर्तते स परः शिवः ॥ ३७ ॥ नयस्यांगपरिज्ञानं ना
गांभीभावबोधनं ॥ न तेन लभ्यते मुक्तिरूरे स्थाहियतः शिवे ॥ ३८ ॥ अथ वक्ष्ये विशेषं ते शृणुष्वेकम
नाः शिवे ॥ उपांगषट्कमपरं भक्त्या हि परमंपदं ॥ ३९ ॥ भक्तिः कर्मक्षयो बुद्धिर्विचारो हर्षसंक्षयः ॥ स
म्पक्वज्ञानमतिप्रोक्तं स्थलषट्कममप्रियं ॥ ४० ॥ कामुकस्य यथा जारकांतायामभिवेशने ॥ यथैवल

॥ अध्या. ॥
॥ ६ ॥
॥ २ ॥

व्येचनिधोदरिद्रस्य मनस्तथा ॥४१॥ अस्पृष्टविषयेस्नेहो यो मोहः शुद्धसात्विकः ॥ मयीश्वरे महोदेवि
 सद्भक्तिरभिधीयते ॥४२॥ भक्तिर्माता पिता देविकामधेनु सुरद्रुमः ॥ करस्थममृतग्रासं विधिभक्तं कुः
 लेश्वरी ॥४३॥ यो भक्तिरहितो मर्त्यः समस्ताः निष्फला क्रियाः ॥ न तस्य परलोकोस्ति मृतः श्वानो भविष्य
 ति ॥४४॥ भक्तिहीनस्य कर्माणि बृथा पूजा जपादिकं ॥ धृतमंगलसूत्रापि विधवानसुवासिनी ॥४५॥ य
 था भक्तिर्यथा यस्य तद्दशाद्गतजन्मसु ॥ प्रामाणिकं बंधकर्माणि तेषां स्यात्संक्षये लघुः ॥४६॥ दुर्वासनानु
 बंधानि कर्माणि प्रकृतानि च ॥ कृता भक्तिमयो शक्तिसानाशयति तान हि ॥४७॥ कर्मबंधेषु नष्टेषु बुद्धिः
 स्वस्था भवत्यथा ॥ संत्यक्तविषया देवि स्थिरामयि परात्मनि ॥४८॥ यस्यास्ति निश्चला बुद्धिरधीरो म
 यिरांकरे ॥ समामुं पति भ्रमरकीटन्यायेन संदरी ॥४९॥ नयस्य निर्मला बुद्धिः सध्यायेद्विषयान्सदा
 ॥ ध्यायते विषयान्युंसः संगस्तेषूपजायते ॥५०॥ संगालं जायते कामः कामालो धोभिजायते ॥ क्रोधा

पार. तं.

॥३॥

द्रवतिसंमोहः संमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥५१॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशाद्दिनश्यति ॥ तद्बुद्धिबु
द्धिमानेति मामेवमपिशंकरे ॥५२॥ तथा गुरुक्तवाक्यार्थचिंतनं निश्चयोद्दिहि ॥ हिताहितविवेकस्य विचा
रः स उदाहृतः ॥५३॥ विना गुरुक्तवाक्यार्थविचारं प्रयोजनं ॥ विचारं नैव जानाति सकलं च शुभाशुभं ॥५
४॥ एवं विचारितेशास्त्रे ज्ञात्वा मम खिलेश्वर ॥ स्वरूपमभिजानाति तस्य स्याद्गर्वसंक्षयः ॥५५॥ निरस्तद
र्पसंबधः शिवज्ञानरतो भवेत् ॥ तेन शीघ्रं गुरुकृते सम्यग्ज्ञानं ततो भवेत् ॥५६॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्य
त्सम्यतो मयि ॥ प्रत्यया तृतीयैश्च येन सम्यग्ज्ञानी स चा म्यहं ॥५७॥ चराचरात्मकं सर्वं भावयन्परमात्मनः ॥ म
म रूपं महेशानि सम्यग्ज्ञानी स उच्यते ॥५८॥ उपांगषट्कमेतद्धिभक्त्या हि स्थलषट्कं ॥ भक्ता हि सर्वज्ञत्वादिभ
क्तादिः क्रमशः शिवे ॥५९॥ यस्य सर्वज्ञता भक्तियुतिभिः कर्मसंक्षया ॥ अनंतशक्तिरिति मे ॥ अनादिबोधो
यो बुद्धिर्विचारो मे स्वतंत्रता ॥६०॥ अलुप्तशक्तिरितिया सा च मे गर्वसंक्षया ॥ अनंतशक्तिरिति मे सम्यग्ज्ञा

अध्या.

॥६॥

॥३॥

नंदरातिसा ॥ ६१ ॥ अंगोपांगात्मभावेन स्थलषड्भूतस्य निर्णयः ॥ योजानाति सदेवेति शिव एव न संशयः ॥ ६२ ॥
पादपाणिशिरोदेहमंगषड्भूतमहेश्वरी ॥ भक्तादिसर्वज्ञत्वादिभक्त्यादिस्थानषड्भूतं ॥ ६३ ॥ लब्ध्वा एतत्स्थं
लं ज्ञानं विदितः सद्गुरोर्मुखात् ॥ षड्भूतिसंगरहितः षड्भूतपरिवर्जितः ॥ ६४ ॥ परित्याज्याथ महता हंकारं स
शिवो भवेत् ॥ ऊर्मिवर्गमयं यस्य न संसृक्तो न संशयः ॥ ६५ ॥ क्षुत्पिपाशोर्महेशानिशोकमोहो जनिर्मृतिः ॥
संसारोऽयमयश्चेता यथाऽथा कर्मयस्तथा ॥ ६६ ॥ क्षुत्पिपाशोऽप्राणधर्मोऽशोकमोहो मनोगतो ॥ जननं म
रणं चेति देहधर्मो षड्भूतयः ॥ ६७ ॥ भवं त्य प्राप्य दुःखाय प्राप्या पि च तथैव हि ॥ आगमापायिनो नित्यं न
स्वस्थं स्थापयं त्यमी ॥ ६८ ॥ अत उर्मि विदूर्मित्वं तदुखं जनकं नृणां ॥ तेषामिदं सहायो हि वर्गषड्भूतदुरासवं
॥ ६९ ॥ कामक्रोधश्च लोभश्च मोहश्च मद एव हि ॥ मात्सर्यं च क्रमेणैतद्दुर्गषड्भूतमुदाहृतं ॥ ७० ॥ अरिवत्सति
कूलत्वादरिषड्भूतमुच्यते ॥ तदूर्मिषड्भूतमरिषड्भूतं तत्काविमुच्यते ॥ ७१ ॥ भक्तादिसम्यक्ज्ञानांतं मुत्तरो

॥ पार. तं. ॥
॥ ४ ॥

तरमुत्तमं ॥ साधनं पूर्वपूर्वस्यान्साध्यं स्यादुत्तरोत्तरं ॥ ७२ ॥ उर्मिवर्गविहीनस्य सम्यग्ज्ञानाधिकारिणः ॥ सु-
ज्ञातस्थलषट्कस्य मुक्तिः करतले स्थिता ॥ ७३ ॥ यस्य प्रियो ह मीशानि सममासीत्प्रयोयतः ॥ उक्तलक्ष-
णसंपन्नः सोहमेव न संशयः ॥ ७४ ॥ कृतपुण्यफलाद्दीर्घशौवही स्वाधुरंधरः ॥ त्रिः संध्यमनया सुत्या-
स्तु न्वे मामेव मद्विजे ॥ ७५ ॥ नमः शिवाय रुद्राय नमः ॐ काररूपिणे ॥ भक्तस्थलस्वरूपाय शिवलिंगा-
य ते नमः ॥ ७६ ॥ गजचर्मो वरभूते व्याघ्रचर्मधराय ते ॥ महेश स्तुलरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ॥ ७७ ॥
कपर्दिने सकालाय ककुप्रिध्वजशोभिने ॥ प्रसादस्थलरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ॥ ७८ ॥ नमः परमा-
त्मने तुभ्यं प्राणलिंगी स्थलात्मने ॥ शुद्धस्फटिकवर्णाय शिवलिंगाय ते नमः ॥ ७९ ॥ नमः परमात्मने तु-
भ्यं ॥ नीलकंठाय नित्याय निर्मलाय परमात्मने ॥ शरणस्थलरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ॥ ८० ॥ त्रिशू-
लमृगहस्ताय कुठारभयपाणये ॥ शिवलिंगैक्यरूपाय शिवलिंगाय ते नमः ॥ ८१ ॥ नमो ह्यमखांता

॥ अध्या. ॥
॥ ६ ॥

॥ ४ ॥

यनमोतकविघातिने॥नमःसर्वज्ञरूपायशिवलिंगायतेनमः॥६२॥पार्वतीशायपृथ्वेपरायपरमेष्ठिने॥
 नमःसर्वज्ञरूपायशिवलिंगायतेनमः॥६३॥नमस्तेवेदरूपायनमःकंथानिषंगिणे॥नमस्त्वनादिबो
 धायशिवलिंगायतेनमः॥६४॥नादिताखिलभूतायनगजार्धशरीरिणे॥नमःस्वतंत्रतंत्रायशिव
 लिंगायतेनमः॥६५॥नमःशशांकचूडायशशांकायुतरोचिषे॥अलुप्तमिशक्तयेनित्यंशिवलिंगा-
 यतेनमः॥६६॥नमःकैलासवासायनमस्तेपुरघातिने॥नमस्तेभक्तरूपायशिवलिंगायतेनमः॥६७॥
 ॥निश्वासोत्पन्नवेदायसाम्बोभूतत्रयीमते॥नमस्तेभक्तिरूपायशिवलिंगायतेनमः॥६८॥कमलोद्भ-
 वलिंगायकर्पार्जितिलेनमः॥कर्मक्षयात्मनेतुभ्यंशिवलिंगायतेनमः॥६९॥नमोगणेशायनमोनमः
 स्तेस्कंदसूनेवे॥नमोबुद्धिस्वरूपायशिवलिंगायतेनमः॥७०॥गंगाधरायगोभर्त्रेगौरीवल्कावलोकने॥
 नमोविचाररूपायशिवलिंगायतेनमः॥७१॥विश्वेश्वरायविश्वेशविश्वरूपायवेधसे॥दर्पक्षयस्वरूपा-

॥ पार. तं ॥

॥ ५ ॥

यशिवलिं गायते नमः ॥ ९२ ॥ सर्वाधाराय सर्वाय सर्वोत्पत्तिलयात्मने ॥ सम्यक् ज्ञानस्वरूपाय शिवलिं
गायते नमः ॥ ९३ ॥ नमः श्रिद्यनरूपाय सच्चिदानंदमूर्तये ॥ समग्रैश्वर्यरूपाय शिवलिं गायते नमः ॥
९४ ॥ मृत्युंजयाय रुद्राय अंबकाय त्रिमूर्तये ॥ महावीर्याय वीराय शिवलिं गायते नमः ॥ ९५ ॥ वेद
वेदांतवेद्याय वेदध्याय विवेकिने ॥ महसे यशसे तुभ्यं शिवलिं गायते नमः ॥ ९६ ॥ सोमसूर्याग्निनेत्राय
नमस्ते त्वष्ट्रमूर्तये ॥ नमो महाश्रीरूपाय शिवलिं गायते नमः ॥ ९७ ॥ नमः षड्भागरूपाय नमः षड्भा
ग्यदायिने ॥ मुक्तये मुक्तिसंधात्रे शिवलिं गायते नमः ॥ ९८ ॥ निराकाराय कवये कारणाय कला
त्मने ॥ नित्यज्ञानस्वरूपाय शिवलिं गायते नमः ॥ ९९ ॥ सूर्यकोटिप्रकाशाय सूक्ष्माय सुरवरू
पिणे ॥ शुद्धचैराग्यरूपाय शिवलिं गायते नमः ॥ १०० ॥ अतीतअष्टतत्वाय अष्टतत्त्वस्वरू
पिणे ॥ पंचविंशात्मतत्वाय शिवलिं गायते नमः ॥ १०१ ॥ वरहमृगकुठाराभीतिहस्तांबुजाय ॥

॥ अध्या ॥

॥ ६ ॥

॥ ५ ॥

स्फुटमुकुटविराजचंद्रमाशेखराय ॥ मृदुविमलसुदूर्वाश्लिष्टभृष्टताय प्रणवमयनमश्रीशंकरायोऽ
 नमस्ते ॥ १०२ ॥ इतिसुवितयोभक्त्यात्रिसंध्यंप्रत्यहंशिवे ॥ तदृष्टिगोचराः सर्वेशिवएव न संशयः ॥ १०३ ॥
 एतद्विजानतो देवि नान्यदस्ति ततः परं ॥ ज्ञातव्यं परतत्त्वाख्यं सोहमेव न संशयः ॥ १०४ ॥ अनेन स्तवरा-
 जेन भावयेन्मामधीश्वरं ॥ देहांते सर्वदा प्रीतिममसायुमव्ययं ॥ १०५ ॥ विचारयेद्देतदर्थं सम्यद्गुरुमु-
 खाच्छिवे ॥ न स भूयो न पतति संसारे दुःखसागरे ॥ १०६ ॥ परित्यज्यापि सर्वस्वं सर्वयत्नेन सर्वदा ॥ स-
 र्वदा वर्तयेद्दृष्ट्यदिच्छेत्सुखमात्मनः ॥ १०७ ॥ एतत्ते कथितं देवि षट्स्थलज्ञानमुत्तमं ॥ सफलं लक्षणमु-
 तं किं भूयश्चेत्तुमिच्छसि ॥ १०८ ॥ इति श्री पारमेश्वरतंत्रेशिवाद्देवसिद्धांते दीक्षाप्रकरणे षट्स्थलनि-
 रूपणं नाम षष्ठमपटलः समाप्तः ॥ ६ ॥ आस्तां बशिवा र्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ शिवाय गुरवे नमोस्तु ॥ हरये
 नमः ॥ शिवाय ॥ गुरवे ॥ नमः ॥ श्रीपाद ॥ श्रीवल्लभा ॥ दत्तात्रयार्पणं ॥ अस्तु ॥ श्रीगोपालरुक्माय नमः ॥

अध्या.

١٢

3

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीमहारुद्रसदाशिवायनमोनमः॥ देव्युवाच॥ निस्तरं सुखांबो धौ नो का क्रीडन-
 शंकर॥ नमस्ते निर्विकाराय निर्विशेषाय शंभवे॥ १॥ कथितानि त्वयान्यानि यानि सप्तविधानि मे॥ वी-
 रशैवादिभेदेन शैवं सत्यविधिं त्विति॥ २॥ उपक्रमेणानाद्यादिमत्तानां लक्षणादिकं॥ यस्तत्त्वा मनुजः स-
 यो वीरशैवप्रवर्तते॥ ३॥ ईश्वर उवाच॥ शृणुष्वैकमना देवि महात्म्यं तु मत्स्य मे॥ अनादिशैवभेदस्य ल-
 क्षणाचारमादितः॥ ४॥ प्रवेशमात्रेण मते कामुक्तिरविवेकिनां॥ विना स्वरूपविज्ञानं मम शंभोरनु-
 ग्रहात्॥ ५॥ कृतपुण्यानुसारेण प्रवेशो लभ्यते मते॥ ततो यदि भवेक्षीमानू जागरूको भवेद्दृढः॥ ६॥
 यथोक्तं गुरुणा शास्त्रं तत्तथावर्तयेत्सदा॥ तदुक्तमनु तिष्ठेता नूनत्यजे कलुषो गोपिवा॥ ७॥ त्रिकालमर्च-
 येत्त्रिंशं मम लिंगम तं द्रितः॥ जंगमानां च ये भक्त्या स्वशक्त्या नोदकादिभिः॥ ८॥ हृष्टो भवति संतुष्टो न-
 ष्टे शौचतिलोकचत्॥ न बंधवेति नो मोक्षं सो नाम तमाश्रयेत्॥ ९॥ प्रमादे कुरुते प्रायश्चित्तं साकल्यसि-

॥ पार. तं. ॥

॥ २॥

ध्वये ॥ शुभं चरेत्तु भगवतो अशुभं शुभमाचरेत् ॥ १० ॥ तद्वा नादिमतं शैवं नादिसौ पानकं यद्वा ॥ ततो यदि विरो
षस्तत्त्वादि शैवमताश्रयेत् ॥ ११ ॥ शक्त्या समर्चयेद्देवैर्जंगमान् गृहमागतान् ॥ त्रिकालमर्चयेत्लिंगमा
दि शैवमतं शिवे ॥ १२ ॥ यथा शक्त्या चरेच्छास्त्रमशक्तं वर्जयेत्कचित् ॥ नाश्रयेन्नापि वर्तेतिसौ नादिर-
धिकः शिवे ॥ १३ ॥ अर्चयेद्देवकालं वालिंगमेजंगमानपि ॥ मम ध्यानपरो नित्यं मनु शैवमतो भवेत् ॥
॥ १४ ॥ ज्ञानेनाधिकतायस्य शांत्याद्याभ्यां स पादनात् ॥ न तस्य कर्मबाहुल्यं ज्ञानमेवाधिकं परं ॥ १५ ॥
तद्विशेषादिकारो यो मतभेदेषु धीबलात् ॥ कामादिरहितः शांत उत्तरोत्तरमाश्रयेत् ॥ १६ ॥ नाधिका-
रं विना मूढो मतमुत्तमं माश्रयेत् ॥ सौवश्यंति पतितो ह्यरिबुद्ध्यां प्रच्युतपादवत् ॥ १७ ॥ बुद्धसाधनसंप-
न्नः स गच्छेत्तरोत्तरं ॥ संतरेद्दरिद्रं दुःखं सौतसी वदुदुमः ॥ १८ ॥ अथ बक्ष्ये महाशैवं न विना जंगमा-
र्चनं ॥ तत्प्रसादं विना शान्तिमहाशैवमते स्थितः ॥ १९ ॥ स स्वपेक्षया नादीनि पूजायै शंकरेर्पयेत् ॥ सर्वे

॥ अध्या. ॥

॥ ७ ॥

सा

॥ ३ ॥

द्वियनिवृत्तोपिशिवमेवार्चयेच्छिवे ॥२०॥ चराचरात्मकं सर्वं जगद्देहिवात्मकं ॥ भावयन्नात्मदाता त्वं यो
 गश्चैवमतो वशोत् ॥२१॥ नवाह्य पूजनाचारो नैव जंगमपूजनं ॥ न प्रसुप्तानमन्यस्य योगश्चैव मते मम ॥
 २२॥ विविक्तदेशमाश्रित्य परित्यज्य धनादिकं ॥ निर्ममो निरहंकारो ध्यायीतात्मनमीश्वरं ॥२३॥ जग
 ल्लिंगमयं पर्ये ल्लिंगमद्रूपमीक्षयेत् ॥ ममात्मानं परं ध्यायेद्योगश्चैव मते स्थितः ॥२४॥ तदेतत्तान् शौचाख्यं
 ज्ञानस्य ज्ञानमुत्तमं ॥ जगत्तदात्मकं ज्ञानं महाज्ञानमितीश्वरी ॥२५॥ न ध्यानं नापि वायासो नार्चा जंगमल्लिं
 गिनां ॥ न योगधारणं ज्ञानं शौचस्थस्य मम प्रिये ॥२६॥ यो ज्ञानं शौचमतगो य उक्तकर्मनिष्ठितः ॥ स जीव
 नेव विश्वेशिशिवो हं नात्र संशयः ॥२७॥ एवं क्रमेण सोपानं मतभेदं ममाश्रयेत् ॥ यदित्युक्तमतो गच्छे
 त्सपतेनात्र संशयः ॥२८॥ यदाश्रित्योत्तरं भेदमशक्त्या तदुनिष्ठितो ॥ पूर्वभेदानुसरणात् स पतेनात्र संश
 यः ॥२९॥ ज्ञानाधिकारसिद्ध्यर्थमाचरेत्कर्मचोदितं ॥ ज्ञाननिष्ठाबलेनैव त्यजेत्कर्माणि नान्यथा ॥३०॥

॥ पार. तं ॥
॥ २॥

विना ज्ञानाधिकारेण शक्त्या कर्माणि यस्त्यजेत् ॥ न याति पारंदुः खस्य विषयेष्वसीदति ॥ ३१ ॥ दी-
क्षा हो मादिकं सर्वं सर्वत्र सममेव हि ॥ आचारश्चापि भक्तिश्च समा सर्वमतेष्वपि ॥ ३२ ॥ लिंगस्य पूज-
नं नित्यं जगमानां च पूजनं ॥ कर्तव्यं नियतो भक्तिः सर्वभेदेष्वपि प्रिये ॥ ३३ ॥ अनादिशैवनिष्ठस्य क-
र्मैव परमागतिः ॥ आदिशैवमतस्थस्य स्मरणं सततं विधिः ॥ ३४ ॥ अनुशैवमतस्थस्य मननं मुख्य-
साधनं ॥ महाशैवमतस्थस्य निश्चयः परमागतिः ॥ ३५ ॥ योगशैवमतस्थस्य योगस्याष्टांगलक्षणं ॥ ज्ञान-
शैवेन योगस्य ज्ञानानां भावनाखिलं ॥ ३६ ॥ वीरशैवमतस्थस्य ज्ञानयोगो हि साधनं ॥ विज्ञानेन न योग-
स्यान ज्ञानं योगतो विना ॥ ३७ ॥ न विज्ञानान योगाभ्यां वीरशैवमताश्च यः ॥ संतारणाय भवते च्यवते ना-
त्र संशयः ॥ ३८ ॥ यथा वीररणे शूरो वीरशैवमते तथा ॥ भक्त्या वीरो न वैरेण न बलेन च कार्यतः ॥ ३९ ॥ न मां-
सभक्षये लिंगो नोप्ये पेयं पिबेत् क्वचित् ॥ नाभक्षं भक्षयेद्देवि नानावश्यनिमित्तकं ॥ ४० ॥ नास्मार्थं पाचये-

॥ अध्या ॥
॥ ७॥

॥ २॥

दिष्टिं नाघान्नातिथ्यनार्पितं॥ शक्त्या संपूजयेत्लोके जंगमं ग्रहमागतं॥ ४१॥ नाद्यादलिंगिनश्चानंददृष्टं च
 नमलिंगिना॥ यांचयेद्ग्रहमागत्य दद्यादनमलिंगिने॥ ४२॥ नोदासीनं न च द्वेषं न हिंसा न पिवंचनं॥ कुर्वी-
 तलिंगियत्नेन विमतेष्वप्यलिंगिषु॥ ४३॥ पूज्यपूजकभावाद्दौ भोजनादिषु कर्मसु॥ विमतत्वादयोगत्वा-
 देवमेवाखिलं जगत्॥ ४४॥ गृहमायांतमालोक्य गुरुं वा गुरुमेव वा॥ योगगृहा भवती नम्रः स गुरुर्नेतरः क-
 चित्॥ ४५॥ तदागतं गृहे वीक्ष्य प्रत्युत्थायाभिवांक्ष्येत्॥ श्रमापनोदनं कुर्यात्तु व्यजनं भिराहरात्॥ ४६॥
 प्रणम्य स्वागतं ब्रूयात् पादप्रक्षालनं चरेत्॥ प्रथमं पूजयेद्गंधपुष्पैः संक्षालयेत्ततः॥ ४७॥ अंगुष्ठे भाव-
 येद्गुहं तर्जन्यां शंकरस्मरेत्॥ मध्यमायामहादेवमनामिष्यां त्रियंबकं॥ ४८॥ कनिष्ठिकायामीशानं
 पादोपरि कपर्दिनं॥ पादाधः पंचवदनं गुल्फयोरुग्रभर्गकौ॥ ४९॥ सर्वलिंगमयं ध्यात्वा पादजंगमलिं-
 गिनः॥ पिबेत्संक्षालितं तोयं पीत्वा शिरसि धारयेत्॥ ५०॥ न पातयेद्दधो बिंदुं पादप्रक्षालनं भसां॥ पु-

दि

॥ पार. तं. ॥

॥ ३॥

शि

नः संपूजयेद्द्रव्यपुष्पधूपादिभिः क्रमात् ॥ ५१ ॥ स्त्रियो वा पुरुषो वापि सर्वत्रातिथिपूजने ॥ पुंभिः पुंसां स्त्रि-
यास्त्रिभिः दद्याद्द्रव्यादिकं करे ॥ ५२ ॥ न जातिभेदस्तत्रास्तिलिंगिनां शिवयोगिनां ॥ न दृष्टिस्पृष्टदोषो
वा सर्वा एव शिवः शिवे ॥ ५३ ॥ गुरुलिंगं जगमश्च पादतीर्थं प्रसादकं ॥ देहे विभूतिरुद्राक्षौ मम पंचाक्ष-
री मनुः ॥ ५४ ॥ अष्टावरणसंयुक्ता वीरमाहेश्वरानराः ॥ मम रूपधरो देवि विचरंति महीतले ॥ ५५ ॥ न त्य-
जे लिंगिना भुक्तिछिष्टमुच्छिष्टधीहतः ॥ न क्षालयेत्तत्पान्नं न भेदं तत्र कारयेत् ॥ ५६ ॥ येन केनापि भक्ते-
तु लिंगिनो छिष्टपात्रके ॥ पात्राभावे कालाहौ सर्वेष्वश्रमंति लिंगिनः ॥ ५७ ॥ न ब्रह्महत्या न क्षेत्रवृत्तानो-
वैश्यवृत्तितः ॥ न भूद्रवृत्त्या जीवेत यदि लिंगे हते सुरं ॥ ५८ ॥ न वै प्रतिय हे दानं न ऋणं नाति संग्रहं ॥ यद्-
स्तु भक्तिसुरं नो चेद्दिक्षाद न चरेत् ॥ ५९ ॥ पक्वं चै लिंगिनामेव नानादिकं मल्लिंगिनां ॥ गृणीयादे-
वियले न ह्यपक्वं सर्वजातिषु ॥ ६० ॥ नाश्नीत दद्यपक्वं च स्वस्यान्नस्य यथारुचिः ॥ अपक्वं न पिबे तोय म-

॥ अध्या. ॥
॥ ७ ॥

॥ ३ ॥

लिंगी स्पृष्टमीश्वरी ॥ ६१ ॥ चांडालेनापि देवेशि संस्पृष्टं धृतलिंगिना ॥ योग्यं स्यादन्नपानादि नश्वरेण
 प्यलिंगिना ॥ ६२ ॥ यत्नेनादर्चयेदन्नं यदि स्युलिंगधारिणः ॥ अभावे यान्वयेदन्नमपक्वं चाप्यलिंगि-
 नः ॥ ६३ ॥ नदध्याज्यमयस्तक्रं पक्वं मप्यशुचिः प्रिये ॥ जातिभेदो न कर्तव्यः पाकभेदो न कोरसे ॥ ६४ ॥
 न सूर्यकिरणा स्पृष्टमुदकं शिवपूजने ॥ योग्यं तद्वानयेद्रात्रौ चोदयात्पूर्वतोरवेः ॥ ६५ ॥ यथाकाशं प्रतिफले
 न घंटां तस्थितां भसि ॥ तदा छाद्य ददं भांडं मुखं सूदकमानयेत् ॥ ६६ ॥ न भूमौ प्रक्षिपेत्कापि विना पूजा-
 स्थलं शिवे ॥ यद्यन्यत्र क्षिपेत्कुंभं मशुच्यं भः परित्यजेत् ॥ ६७ ॥ पत्रं पुष्पादि पूजार्थं यद्यलिंगी समाहृतं ॥ ते
 नार्चयित्वा गिरिजे रौरवे नरके वसेत् ॥ ६८ ॥ यदानी तं त्वशुचिना लिंगिना प्यर्चनाय मे ॥ संपूजयित्वा
 मां देवी रौरवे नरके वसेत् ॥ ६९ ॥ तदुत्थाय शुचिर्भूत्वा धृतरुद्राक्षभूतिकाः ॥ जपन् पंचाक्षरम्
 मंत्रं स्मरन् वानाम मे शिवे ॥ ७० ॥ मौनी निरस्तचेष्टः सन्नदिशो न्याविलोकयेत् ॥ ध्यायन् पुष्पेषु

॥ पारुतं ॥
॥ ४ ॥

मां देवित्वया सह लुनेच्छनेः ॥ ७१ ॥ अकीटक्रमिदृष्टानि अविलिखन् नदलानि च ॥ अनूतनान्यपूर्वाणि
पक्वान्नेवलुनेच्छिवे ॥ ७२ ॥ न हारुण्ये पात्रेन हस्तेन च वा ससि ॥ पर्णाहोचूलिकाहोवापुष्पपा
त्रादिकं क्षिपेत् ॥ ७३ ॥ न भूमौ न क्षिपेत्पुष्पं नाशुद्धेन शरीरके ॥ स्थापयेदंबिकेशुद्धं
देवतायतनं विना ॥ ७४ ॥ नाद्रैस्तिलाक्षतैर्देवि पूजयेन्ममिभ्रवज्जलैः ॥ निरसैः क्षालि
तैः शुद्धैरखंडैरर्चयेच्छुभैः ॥ ७५ ॥ सिकतारुणैर्ल्यादिरहितैश्च तिलैरपि ॥ त्रिकालम
र्चयेत्त्रिंशत्समभागैस्तिलाक्षतैः ॥ ७६ ॥ करवीरैर्द्रोणदूर्वाबिल्वपत्रैस्तिलाक्षतैः ॥
अर्चयेत्तिसृमीशानि पंचपुष्पैरतंद्रितः ॥ ७७ ॥ यत्नतो नित्यपूजायै पंचैतानि सुसाधयेत्
॥ यद्यदन्यत्सुखालब्धमधिकस्याधिकं फलं ॥ ७८ ॥ धनूरैरर्कपालाशैः कमलोत्पलपादलैः
॥ नीपचंपकपुन्नागैर्मधूकंबकुलादिभिः ॥ ७९ ॥ नागकेशरशामंतीनीलिकुरुबकैरपि ॥ महि

॥ अध्या ॥
॥ ७ ॥

॥ ४ ॥

काजातिकल्हारैर्ग्रामवन्धैरनेकशः॥८०॥पुष्पाणिसंतिपात्राणिस्कलभानिधरातले॥अ
 नायासेनसंपाद्यपूजयेन्मांयथासुखं॥८१॥शाम्यापमार्गतुलसीबृहत्यस्मांतमर्जुनं॥वि
 ष्णुक्रांताचामलकदेवदार्वाहिकानिच॥८२॥यत्साद्यमत्यायासेनयत्प्रयत्नेनदुर्लभं॥
 यदमूल्यंविशेषेणतत्संपाद्यर्चयेच्छिवं॥८३॥सुशुद्धंशीतिलंरम्यंमधुरंलघुपावनं॥य
 लेनजलमानीयाभिषिंचेन्मांयथाबलं॥८४॥प्रत्यहंयावदुद्धानंयावत्स्वापपुनर्निशा॥
 तावच्चलिंगसेवार्थंकालं व्यापनयेत्सुधीः॥८५॥नविनाममहास्येननविनालिंगपूजनं॥तद्
 वेत्सुखलाभाययद्यत्स्यान्यत्प्रयोजनम्॥८६॥ममसेवातपोदेविममसेवाव्रतंशिवे॥म
 माश्रयोहि कैवल्यमूधामतांसुखमिच्छतं॥८७॥यथांधस्याक्षिलाभेननिधौलाभादरिद्रि
 णः॥क्षुधितस्यान्नलाभेनकामिनःकामलाभतः॥८८॥कामिन्यासदूरप्राप्त्यैपुत्रलाभेस्वपु

॥ पार. तं ॥
॥ ५ ॥

त्रिणः ॥ पंगोः शरीरहार्देन जीवनेन पुनर्भूते ॥ ८९ ॥ तथा विधिमतं देवि मम शौवं महत्तरं ॥ तन्मं थ
नोऽस्थितं सारमूवीरशौवं परं शिवे ॥ ९० ॥ निष्ठाभेदेन मर्त्यानां भेदावांतरभेदतः ॥ कल्पिता हि
मया भेदाज्ञानमेकं हि कारणम् ॥ ९१ ॥ अंधेन नीयमानो धो निपतेत्सहतेन शः ॥ यथा तः
थानभिज्ञस्य वीरशौवमतं मम ॥ ९२ ॥ रूपाण्यधारागमनं व्याघ्रकर्णावलंबनम् ॥ वीरशौवमतं
देवि सत्यं त्वविदुषामम ॥ ९३ ॥ अनया सतपश्चर्य शौवलब्धेन तोषणं ॥ शिवपूजा सदा देविकैव
त्यशिवलिंगिनाम् ॥ ९४ ॥ तत्र सुद्योतयो मूढस्तूत्वा स्वाचारमुक्तवत् ॥ भ्रश्येत्तपश्चर्य नृगिरिजे सदा
विषयलंपटः ॥ ९५ ॥ मुक्तिमार्गो यमीशानिशक्ताशक्तसमोऽसमः ॥ धीमानेति सुखं तेन न धिमानि
पते ध्रुवं ॥ ९६ ॥ विषयान्निशिखादीर्घतपश्चर्या न बोध्यतं ॥ अभेत्यद्वाव ये नित्यं ततो विजयमाश्र
येत् ॥ ९७ ॥ अहेरिव गुणाद्भूतः सन्मानस्मरणादिवे ॥ कुणपादिवयस्त्रीभ्यो वीरशौवः स उच्यते ॥

॥ अध्या ॥
॥ ७ ॥

॥ ५ ॥

॥६८॥ देवलब्धेन संतुष्टा सर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ शिवध्यानरतो नित्यं दृढचित्तो जितेन्द्रियः ॥ ६९ ॥
 त्रिकाळमर्चयेत्लिंगं शिवपंचाक्षरीजपन् ॥ कीर्तयन् शिवनामानि शिवो ह्यमिति भावयन् ॥
 ॥१००॥ जगज्जीवमयं सर्वं चैतन्यमयविग्रहं ॥ पंचाक्षरमयं लिंगं लिंगं पंचाक्षरं जपन् ॥ १०१ ॥
 जगदात्मनिसंपश्यन् आत्मानं जगतीक्षयन् ॥ जगदात्मानमीशानि पश्यन् मयि चिदात्मकं ॥
 ॥१०२॥ तदाधिकारसंपन्नो वारशैवमताश्रयेत् ॥ दृढवैराग्यसंपन्नो गुरुत्वेन विधानतः ॥ १०३ ॥ यः
 शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्त्तते कामकारतः ॥ न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिं ॥ १०४ ॥ तस्मा
 द्वास्त्रं प्रमाणं हि कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं तत्त्वं कुर्याद्गुरोर्मुखान् ॥ १०५ ॥
 इति ते कथितं देवि मतभेदमनुत्तमं ॥ रहस्यं वीरशैवाख्यं किं भूयश्चोतुमिच्छसि ॥ १०६ ॥
 इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे दीक्षानिरूपणं नाम सप्तमपटलः समाप्तम् ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ पार. तं ॥
॥ ६॥

॥ अध्या ॥
॥ ७॥

॥ ६॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसांबसदाशिवाय नमो मि ॥ देयुवान् ॥ चिन्मयानंदविज्ञानगगनाय महात्मने ॥
 नमः स्त्रिशूलहस्ताय पशूनां पतये नमः ॥ १ ॥ कथितं मतभेदास्ते सप्तसंख्यातवानघ ॥ वीरशैवमतं तत्र वि-
 शेषेणाभिवर्णितं ॥ २ ॥ वीरत्वं नाम भगवन् विज्ञेयं तु कथं मया ॥ तारतम्येन यस्यासं प्रवृत्त्या गच्छवाहरान्
 ॥ ३ ॥ प्रविश्य वीरशैवे तु किं वा कार्यं हि लिङ्गिनां ॥ ३ ॥ भक्त्या मता श्रयं कृत्वा वैराग्यं शिथिलेन्द्रियः ॥ पुनरा-
 गत्य विषयान्कां गतिं शिवगच्छति ॥ ४ ॥ एतत्क्रमेण विश्वेशिवद्विस्तरतो मम ॥ तारतम्येन यस्याप्यं प्र-
 वृत्त्या गच्छवाहरात् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ सरहस्यं सविस्तारं महि-
 मानं मतस्य मे ॥ ६ ॥ वीरत्वं नाम देवेशि यथा वीरो रणे भटः ॥ तथा मते च सद्भक्त्या वीरो वैराग्यतो दृढात् ॥
 ॥ ७ ॥ इषणत्रयनिर्मुक्तास्तान विज्ञानतसरा ॥ दृढवैराग्यसंपन्ना वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ ८ ॥ अंधा ये लिं-
 गिनो देवि परस्त्रीरूपदर्शनो ॥ युवानश्चापि पटवस्ते वीरा शिवयोगिनः ॥ ९ ॥ अमानिनो हं भिनश्च हिंसा

॥ पार-तं-॥

॥ २॥

क्षांत्यर्जवान्विताः ॥ आचार्योपासनं वीरावीरास्ते शिवयोगिनः ॥ १२ ॥ शौचात्मनि ग्रहस्थैर्यरनहंका
रशालिनः ॥ सर्वत्र समचित्ताय वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ १३ ॥ विशुद्धभक्तामपिये ये च वैकांतसेवनः
॥ मम ध्यानरतानित्यं वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ १४ ॥ स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणं ॥ संकल्पो
ध्यवसायश्च क्रियानिवृत्तरेव च ॥ १५ ॥ एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः ॥ विपरीतं ब्रह्मचर्यं मे
तद्देवाष्टलक्षणं ॥ १६ ॥ तदुक्तं लक्षणं ब्रह्मचर्यव्रतपराहियौ ॥ योगिनां ये महात्मानस्ते वीराशिवयोगिनः
॥ १७ ॥ सत्यव्रतोक्तिनिरता अस्ते यधनतत्परा ॥ अपरिग्रहशीला ये वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ १८ ॥ अद्वेष्टा
रोधिके स्वस्मात् स्वसंमोष्ठानसूयवः ॥ अतिरक्कारिणो नूने वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ १९ ॥ स्वर्धासूयाति
रक्कारवर्जिताः शांततेजसा ॥ मम ध्यानपरानित्यं वीरास्ते शिवयोगिनः ॥ २० ॥ धृत्वाकाषायवसनं भि
क्षादनपरासदा ॥ शिवध्यानपराः शुद्धाः वीरशैवाहितेशिवे ॥ २१ ॥ वीरशैवव्रतस्थस्य नान्यत्कार्यहि

॥ अध्या ॥

॥ ८ ॥

॥ २॥
७

विद्यते॥ मम पूजा विना ध्यानं स्मरणं कीर्तनं विना॥ २२॥ यद्वैतिष्ठतिनिर्घेण स्मरन्नेव गुरुं शिवं॥ उक्था-
 यचिंतयेद्देवि गुरुं मां लिंगरूपिणं॥ २३॥ वसुष्टः पूर्ववसनः शुद्धवस्त्रधरः शुचिः॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ
 च धृतरुद्राक्षभूतिकः॥ २४॥ भस्मशुद्धं समादाय मृदुं वायदपेक्षितं॥ पात्रमध्ये विनिक्षिप्य छादये
 सुनरन्यतः॥ २५॥ वामहस्ते विनिक्षिप्य छाद्य दक्षिणपाणिना॥ शैवपंचाक्षरं मंत्रं शतमष्टोत्तरं जपे
 त्॥ २६॥ ततः शुद्धजलं हस्तेनाच्छाद्य प्रजपन्मनुं॥ सहतारेण मूलेन स्नापयेद्भस्मनां भसा॥ २७॥ नमो
 भवाय रुद्राय शर्वायो प्रायशं भवे॥ नमो विभूतिरुद्राय सिद्धरूपाय ते नमः॥ २८॥ मूर्धनि प्रणवेनाहो
 भाले पंचाक्षरेण वै॥ सद्योजातेनाक्षियुगे वामदेवेन कर्णयोः॥ २९॥ इति मंत्रेण संमर्द्य सकृद्यावद
 पेक्षितं॥ प्रसृगमेतैर्मनुभिः धारयेद्दाशिरः पदा॥ ३०॥ कंठे घोरेण मंत्राणां शयोस्तस्य रूपेण तु॥ वक्ष-
 सीशानमनुना सर्वैर्नाभावथोदरे॥ ३१॥ नमः शिवाय रुद्राय भवायोरुद्रये शिवे॥ नमोऽग्राय काला-

॥ पार. तं. ॥

॥ २॥

यन्यसेजं घाद्वये तथा ॥ ३२ ॥ नमः शिवाय रांताय पादयोरुपरिन्यसेत् ॥ पादांगुलीषु दशसु मंत्रैरेतैर्वि-
लेपयेत् ॥ ३३ ॥ बापपादकनिष्ठादि क्रमाद्गुल्फविलेपयेत् ॥ दक्षिणपादकनिष्ठांतं प्रादक्षिण्येन सुंदरी
॥ ३४ ॥ नमस्तेर्द्धलिंगायर्द्धलिंगाय तेनमः ॥ नमो हिरण्यलिंगाय हिरण्यलिंगाय तेनमः ॥ ३५ ॥
नमः सुवर्णलिंगाय सुवर्णलिंगाय तेनमः ॥ नमस्ते दिव्यलिंगाय नमो दिव्याय तेनमः ॥ ३६ ॥ नमो भवाय
लिंगाय भवलिंगाय तेनमः ॥ नमः शिवाय लिंगाय शिवलिंगाय तेनमः ॥ ३७ ॥ अग्निमंत्रद्वये नाथगुल्फ-
योर्विन्यसेत् क्रमात् ॥ विन्यसेदक्षिणे बाहुभुजे चापि चकुरे ॥ ३८ ॥ मणिबंधे तथा वामबाहोश्च भुजकपुरे
॥ मणिबंधक्रमेणैतैर्मंत्रैर्भस्मसुधारयेत् ॥ ३९ ॥ ज्वालाय ज्वललिंगाय नमः आत्माय तेनमः ॥ आत्मलिंगा-
य च नमो नमस्ते परमाय च ॥ ४० ॥ नमः परमलिंगाय शिवाय परकंधरे ॥ नमस्त्रिलिंगिने पृष्ठे महादेवाय
तेनमः ॥ ४१ ॥ नमस्ते शंभवे तुभ्यं मलिकाक्षाय कक्षयोः ॥ सहतारेण मूलेन सर्वांगभस्मलेपयेत् ॥ ४२ ॥

॥ अध्या. ॥

॥ ८ ॥

॥ २॥

नक्षालयेत्करोधृत्वाशरीरेभस्मसुंदरी॥ निपतेतस्यो बिंदुरेनं पातयति ध्रुवं॥ ४३॥ ततो गुरुक्तमार्गे-
 ण मम पंचाक्षरं जपेत्॥ सहस्रं त्रिंशत् वापि शतमष्टोत्तरं तु वा॥ ४४॥ जप्त्वा तदनु देवेशिस्तु वीतानेन-
 नित्यं शः॥ भावयन् शिवलिंगात्मा गुरुणामेकरूपतां॥ ४५॥ नमः शिवाय गुरवे गुरवे शिवरूपिणे॥
 शिवलिंगाय गुरवेशिवाय गुरवे नमः॥ ४६॥ सद्योजाताय सद्यो यस्त्यारामाय ते नमः॥ नमो भवोद्भवा-
 याथ शिवाय गुरवे नमः॥ ४७॥ नमोष्टमूर्तये तुभ्यं मष्टत्रिंशत्कलात्मने॥ नमस्तेवामदेवाय शिवाय गुरवे न-
 मः॥ ४८॥ नमोज्येष्ठाय श्रेष्ठाय कालाय कलिवैरिणे॥ नमो बलाय देवाय शिवाय गुरवे नमः॥ ४९॥ न-
 मो बलप्रमथिने मनोन्मनाय तेयते नमः॥ नमस्तेघोररूपाय शिवाय गुरवे नमः॥ ५०॥ सर्वेभ्यः सर्वशर्वे-
 भ्यो घोरघोरतराय च॥ नमस्ते रुद्ररूपेभ्यः शिवाय गुरवे नमः॥ ५१॥ नमस्तस्युषायाथ महादेवाय ते न-
 मः॥ नमस्ते वीरशैवाय शिवाय गुरवे नमः॥ ५२॥ वीरशैवमते शाय महावीराय शंभवे॥ नमस्ते वीरशै-

स्वा

॥ पार. तं. ॥

वायशिवायगुरवेनमः ॥ ५३ ॥ ईशानायनमस्तुभ्यं ईश्वरायनमोस्तुते ॥ मीढुष्टमायमहितेशिवा
यगुरवेनमः ॥ ५४ ॥ सुभक्तकालकूटाय कद्रुद्राय प्रचेतसे ॥ परायफणिभूषायशिवायगुरवेनमः
॥ ५५ ॥ गंगाधरायगौरायगौरीनाथायविद्महे ॥ धामहीशायदेवायतनोरुद्रः प्रचोदयात् ॥ ५
६ ॥ शिवलिंगायगुरवेगुरवेशिवरूपिणे ॥ लिंगप्राण्यैकरूपायप्राणलिंगायतेनमः ॥ ५७ ॥ एतै
र्द्विहाभिश्चैः स्त्रिकालं प्रत्यहं शिवे ॥ पूजयित्वास्तुवेन्मायो लिंगरूपिणमव्ययं ॥ ५८ ॥ नित्यं भ
वायतां मर्त्यो नराणां चर्मचक्षुषां ॥ धत्वा मानुषरूपेण शिवो हं परमार्थितः ॥ ५९ ॥ यस्मिन्दिने पठेत्तो
त्रं मिदं भक्त्योषसिप्रिये ॥ तद्देवस्तुहिनंतस्य नान्यथा परमार्थितः ॥ ६० ॥ समाप्योषसिकं कर्म प्रय
तो निर्गमेद्ब्रुहिः ॥ यद्यस्ति भक्तिशक्तिश्च पूजयेद्दृष्टुं सीश्वरं ॥ ६१ ॥ यावल्लब्धेन देवेशिपुष्पपत्राक्ष
तादिभिः ॥ संपाद्य पूर्वदिवसे सर्वहोषसिपूजयेत् ॥ ६२ ॥ नित्यं पूजोषसि शिवे माध्याह्ने सायमेव च

॥ अध्या. ॥

॥ ६ ॥

॥ ३ ॥

सायं प्रातरशक्तौ तु पूजयेत्सर्वदोषसि ॥ ६३ ॥ शक्ता उषस्य चर्चनाया मर्चयेदन्यथा शिवे ॥ संध्याया मर्चये-
 नित्यं यथारुचितथा भवेत् ॥ ६४ ॥ नित्यं त्रिकालतो नित्यं माध्याह्ने चर्चनं मेष्ठिकं ॥ नित्यं प्रातश्च सायं च
 पूजानित्यं कदा शिवे ॥ ६५ ॥ अशक्तश्चासहायश्च यथेच्छं पूजयेत्सदा ॥ शक्तोऽपि यो न कुरुते रौरवे न
 रके वसेत् ॥ ६६ ॥ सत्यामपि च सामग्र्यं शक्ता वपि ममार्चने ॥ न पूजयशाद्येन कामुको विषयातुरः
 ॥ ६७ ॥ कर्मज्ञानोभयो श्रेष्ठो निमग्नो दुःखसागरे ॥ रौरवे न रके घोरे वसेद्दानं चंद्रतारकं ॥ ६८ ॥ भूता-
 नां प्राणिनः श्रेष्ठबुद्धिमंतस्ततोधिकः ॥ ततस्ततोऽपि च बृहत्बहुधा कृतयो पुनः ॥ ६९ ॥ सर्वान्निमाहि-
 मनुजास्तत्र विप्रामहोत्तमाः ॥ ततः पाशुपताः श्रेष्ठाः लिंगिनस्तु ततोधिकाः ॥ ७० ॥ वेदिनः कर्मकर्तार-
 स्तदर्थज्ञो विशेषतः ॥ ततो वेदान्तसारज्ञास्ततः संन्यासिनः पराः ॥ ७१ ॥ ततो धिकामहाश्रेष्ठाः वीर-
 माहेश्वरः शिवे ॥ न तेभ्यो ह्यधिकः कश्चिद्द्वारं शैवमतं भवेत् ॥ ७२ ॥ तावन्महिमसंपन्नो वीरः शैवः परः ॥

॥ पार. तं. ॥
॥ ४ ॥

साक्षात्प्रपतामेत्यवीर्यैवमतं भवेत् ॥ ७३ ॥ नग्रहीतेन्द्रियग्रामः स्वविविक्तसमाश्रयः ॥ यद्विद्याः
ध्याननिरतसतरेद्विविधं लघु ॥ ७४ ॥ सयद्यदृढवैराग्यः सरागी विषयातुरः ॥ सभूयो जायत इति न
दुःखाय सखाय हि ॥ ७५ ॥ नयावदृढवैराग्यं नयावद्विषयास्पृह ॥ न तावत्प्रभते मुक्तिर्विधूय-
विषयो यतः ॥ ७६ ॥ यदा विनाशः प्रारब्धकर्मणः फलभोगतः ॥ संचिंतस्य स्वविज्ञानमसंश्ले-
षात्तद्देव्यतः ॥ ७७ ॥ सवासनं महादेवि भक्तस्य शिवलिंगिनः ॥ वीर्यैवमतस्तस्य मुक्तिः करत-
ले स्थिता ॥ ७८ ॥ द्वैविच्यं व्यवहारस्य यदा नाशः स्ववासनं ॥ यदेवाखंडविज्ञानवीर्यैवस्तथा भ-
वेत् ॥ ७९ ॥ अनालक्षितलोकोयः सर्वहान्नमितारानः ॥ अजागरुकश्चास्वप्नो वीर्यैवस्तथा ॥
भवेत् ॥ ८० ॥ यद्विगच्छेत्कर्मणैव सो नायासेन मुच्यते ॥ आरुह्य यः पतेद्भूयो व्यवधानेन मुच्यते
॥ ८१ ॥ न हि कल्याणकलश्चित्तदुर्गतिर्देवि गच्छति ॥ धृत्वालिङ्गं मम शिवैकं थं यास्यति रौरवं ॥ ८०

॥ अध्या. ॥
॥ ८ ॥

॥ सञ्चते ॥

॥ ४ ॥

८२॥ प्राप्य पुण्य कृतान् लोकां नुषीत्वा शाश्वतीः समा ॥ गृहेषु लिङ्गिनामेव व्रत भ्रष्टोऽभिजाय
 ते ॥ ८३॥ एतद्धि दुर्लभतरं लोके जन्म यदा दृशं ॥ तत्र तं बुद्धि संयोगं लभते पौर्वदेहिकं ॥ ८४॥ यत
 ते च ततो भूयः संसिद्धौ गिरि नंदने ॥ क्रमेण कुरुते वीर शौर्वीर समाश्रये ॥ ८५॥ मत्स्य मम विज्ञा-
 त् स चर मंतस्य जन्मतत् ॥ स्वरूपं यत्नतः प्राप्य याति किञ्चोपहो मम ॥ ८६॥ पूर्वाभ्यासेन ते नैव न्हीयते-
 ह्यवशो पिसः ॥ अनेक जन्म संसिद्धिस्ततो याति शिबं षट् ॥ ८७॥ तपस्विभ्यो धिक् को लिंगी ज्ञानि-
 भ्योऽपि मतो धिकः ॥ कर्मिभ्यश्चापि योगीयः शिवत्व प्राप्ति कारकाः ॥ ८८॥ अथवानंतरं भानोरु-
 दयादर्चयेच्छिवं ॥ पूजा काल सविज्ञेयः शिवलिंगी विशिष्यते ॥ ८९॥ उषः सूर्योदयासूर्यमुहूर्तावध्य-
 नेहसि ॥ माध्याह्ने पितृ सायंक त्वानक्षत्र दर्शनं ॥ ९०॥ निर्वर्त्योषसि किं पूजां जपस्तोत्रादिकं प्रि-
 ये ॥ निर्गमे ददितुं भैक्ष्यं प्रणम्य गुरुमादितः ॥ ९१॥ यदि भिक्षादणैश्चास्ते तदा भिक्षादनं चरेत् ॥ न क-

ने

॥अध्या॥

॥८॥

॥५॥

॥पार.मे॥ ॥५॥ त्वयस्त्वनियमो साधनं ज्ञानमेव हि ॥९२॥ पर्यटेलिंगनामेव भक्तानां शिवयोगिनां ॥ यावद्विच्छ
नृगृहद्वारं पक्वं वा पक्कमेव वा ॥९३॥ निबद्धपादघंटो वा घंटो वा जयघंटिका ॥ शंखश्च भृंगिना दे
वा दंडघंटोऽपि पर्यटन ॥९४॥ रुद्राक्षाणां च मालाभिः कंथा कंबलभूषितः ॥ विज्ञापयित्वा गृही
णः कया चिच्छब्दसंज्ञया ॥९५॥ भिक्षेत्याज्ञापयेत्लिंगी गुरुधर्ममनुस्मरन् ॥ गृहीया गृहिणी वापि
न त्वाजंगममानयेत् ॥९६॥ शिवबुध्यार्चयित्वा तं संतुष्टं प्रेषयेत्पुनः ॥ यद्यपक्वं समानीतं पक्वं क
ल्पार्पयेन्मम ॥९७॥ यद्विस्त्यासकमानीतमश्रीयाद्वर्षितं मम ॥ न चैकभुक्तनियमो नोपवासादि
नो व्रतं ॥९८॥ त्रिकालमर्चयेत्लिंगं विहरेत्तथा स्मरं ॥ विषयेन्द्रियसंरोहं धनैरन्तर्येण यावता
९९॥ यत्नेन यतते लिंगी तावल्लघुसुखं व्रजेत् ॥ यथैव गच्छन् मार्गेषु शीतवाता तपादिता ॥१००॥
विषह्य लघुदेवेशि स्वपदं चाधिगच्छती ॥ न स्त्रीषु नैवानर्हेषु नाधर्मेषु पि जन्मसु ॥१०१॥ विषह्य ल

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ पार. तं. ॥
॥ ६॥

॥ अध्या. ॥
॥ ६॥

॥ ६॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ श्रीगौरीशायनमः॥ देव्युवाच॥०
नमश्चैतन्यरूपायनमः पंचमुखायैते॥ वदविस्तरतो देववीरशैवस्य विक्रमं॥१॥ कथितामतभेदा
स्ते लक्षणादिनिरूपितं॥ वीरशैवमतस्यापि महिमा वर्णिते स्त्वया॥२॥ उक्ताधिकारीज्ञानेन वीर
शैवमतंगतः॥ यथोक्तफलमाप्नोति शुश्रावेदं मया खिलं॥३॥ सहवासबलानान्यो वासना वा स-
नोपि वा॥ स्वस्थः परवशो वापि कार्यार्थं वा भयातुरः॥४॥ क्रमेण युक्क्रमेण वा॥ नशास्त्राचार्यशि-
क्षास्तेन ज्ञानं न विवेकता॥ हयहाउदितो वापि कार्यार्थं वा भयातुरः॥५॥ अलब्धसंज्ञकज्ञान-
श्च न स्थैर्यं नापि चापलं॥ वीरशैवमतं प्राप्य कागतिं शिवगच्छति॥६॥ अभावाद्दधिकारस्य वी-
रशैवमतं ब्रजेत्॥ न कश्चिदुभयभ्रष्टप्राप्त्यागेन शंकरः॥७॥ ईश्वर उवाच॥ यथोक्तस्य यथोक्त-
स्यात्युलं चापि गतिं गते॥ किं त्वन्येषां प्रवक्ष्यामि महिमानं गतिं त्वयि॥८॥ यथांधो वापि पंगुर्वा मू-

॥ पार. तं ॥

॥ १॥

॥ परो ॥

कोवावधिरोपिवा ॥ ३ ॥ नमोवापि सर्वसो हरिद्रोवामही पतिः ॥ ९ ॥ पुण्यवानपि पापीवांसाधुर्वादु
र्जनोपिवा ॥ यद्विशुद्धोप्यभुद्धोवाकासीप्राप्य भवेजनः ॥ १० ॥ प्रविशामात्रेण शिवे पंचक्रोशात्म-
के मयि ॥ अहमेवहिते सर्वे वीरशैवमतेन तथा ॥ ११ ॥ प्रवेशामात्रेण शिवे ममशैवमतेनरः ॥ सोहमे-
वनसंदेहकिमुवीरशिवो यदि ॥ १२ ॥ शुधितस्यापितृप्तस्य शर्करामधुरायथा ॥ ज्ञानिनो ज्ञानिनश्च
पि वीरशैवसुखं प्रदं ॥ १३ ॥ भयं नास्तीति विषये अनुरक्तो भवेद्यदि ॥ संत्यक्तः स्वोचिताचारः संप-
तेद्रोरवेचिरं ॥ १४ ॥ न गृहीतेन्द्रियग्रामो नियुक्ता ध्यानतत्परः ॥ अनपेक्षः स्वतः प्राप्तेष्यात्स ध्यानपरा-
यणः ॥ १५ ॥ एकांतभक्तिरीशानेयत्सर्वत्र तदीक्षणं ॥ अहंताभावनाखंडशान्तिः प्राणिहयापरः ॥ १६ ॥
इत्यादिशासनोपेतः सत्क्रमात्काळमन्वहं ॥ स्थितस्यैव योगेन यद्यबाधं जनुष्मतां ॥ १७ ॥ कचिदेवभ-
वेच्चित्तं निशामय महेश्वरी ॥ यदि पीडा भवेत्तूढाः सपत्तेनात्र संशयः ॥ १८ ॥ यथाकथंचिद्यो वीरशैवः सं

॥ अध्या ॥

॥ १॥

॥ १॥

चितपुण्यतः॥ यदा कदा भवति तदा सोहं देवि न संशयः॥ १९॥ विना ममानुग्रहे प्रवेशो लभ्यते नृभिः॥
 न शौचमात्रे देवेशि वीरशौचमतेन किं॥ २०॥ तत्सर्वकर्म विलयः सर्वपुण्यफलोदयः॥ वीरशौचव्रतं ते
 न लभ्यते देवि नान्यथा॥ २१॥ अनायादिषु भेदेषु यत्र यत्र खले हृते॥ कपयाममकल्याणी वीरशौचनभु
 ध्यति॥ २२॥ वीरशौचमंतं स्थाप्य यः कुर्यात्परिपीडनं॥ भोगार्थं संग्रहं मध्यमां संस्त्री च कलंजनं॥ २३॥
 वीरशौचमंतं प्राप्य यो बुद्ध्या विषयातुरः॥ श्वानघो निशतं गत्वा चांजलो भुवि जायते॥ २४॥ वीरशौच
 व्रतं प्राप्य यः कुर्यात्परिपीडनं॥ कर्मणा मनसा वाचा सबसे द्यौरवे चिरं॥ २५॥ स्वर्णस्नेयं दिवानिद्रां
 सर्वदैकान्नभोजनं॥ प्राकृतेः सहसंगं च संगत्यागं च लिंगिनां॥ २६॥ सकोटिजनसु श्वानं श्चांजलो भु
 वि जायते॥ वाहनं जनसंगं च स्त्रीकथा लोत्यमेव च॥ २७॥ अनाधारं तथा लस्य वीरशौचो न कारयेत्॥
 यः पश्यत्यंधवद्रूपं राब्धविह्वलिरोपि वा॥ २८॥ काष्ठवदृष्टदेहो यो वीरशौचः स उच्यते॥ न बुद्ध्या चिंतयेद्

। म।

॥ पमः॥

॥ पार. तं ॥
॥ २॥

र्थवीरशैवव्रते सकृत् ॥ २९ ॥ संप्राप्य दुःखवाराशिरानैर्मुक्तो भवेत्कृत्वा ॥ नयस्यानीश्वरश्चितं य-
स्य चक्षुर्न दूरगं ॥ ३० ॥ न प्राणी पीडनपरो वीरशैवः स ज्ञयते ॥ मर्मविज्ञाय रास्त्रस्य यो बुध्या वि-
षयातुरः ॥ ३१ ॥ तस्य नास्त्येव नास्त्येव मत्सदप्राप्तिरीश्वरी ॥ लब्धे निधौ हरिद्रस्य गोपनंतस्य जीव-
नं ॥ ३२ ॥ अस्था भक्तिश्च तासयं वीरशैवस्तथा यदि ॥ तिष्ठेद्दुरुक्तमार्गेण सो नायासेन निर्वृतिं ॥ ०
३३ ॥ याति मत्कृपया नोच दुःखेना याति निर्वृतिं ॥ न ह दास्य विशोद्दीरशैवव्रत महाबुधो ॥ ३४ ॥ धीमा-
नू विना साधनेन अयाससुखकामनः ॥ हृदा ह्यस्य विशयै देवा ह प्रमत्तस्ततो भवेत् ॥ ३५ ॥ यद्यस्थि-
रेंद्रियग्रामा सपतेनात्र संशयः ॥ यथामतेषु सर्वेषु तुरीयत्वेन शस्यते ॥ ३६ ॥ सन्मासस्यान्वधर्मस्य
वीरशैवमतस्य च ॥ खड्गारोहं दिवानिद्रं तांबूलभ्यंगविग्रहान् ॥ ३७ ॥ स्फुवणं शुकुवा सश्चाप्यलिं-
गावर्जयेद्यतिः ॥ ये कत्रवासमेकान्नं रसवर्जनसंगमं ॥ ३८ ॥ समाजमुत्सवं लोकं त्वलिंगावर्जयेदिति ॥

॥ अध्या ॥
॥ १॥

॥ २॥

॥३९॥ द्विरन्नमैच्छिकं क्षौरं लोहपात्रेषु भोजनं ॥ तथैच्छिकं जलैस्नानं नलिंगीवर्जयेद्यतिः ॥४०॥ यस्त
 योरस्तगतयो राहुणाशशिसूर्ययोः ॥ राक्षो भैक्षमहोरात्रमलिंगीवर्जयेद्यतिः ॥४१॥ अमृतिकादि
 नियमममस्पृष्टात्वागहनं ॥ अपूर्वापरकर्मणमलिंगीवर्जयेद्यतिः ॥४२॥ उपानहमनङ्गाहं स्वयंपा
 कं सुगंधिकं ॥ अकरक्षालं भुक्त्वा चालिंगीवर्जयेद्यतिः ॥४३॥ पुष्पिण्यावापि गर्भिण्यासूतकान्मशु
 ध्या ॥ वृत्तिश्च वीरशैवस्य लिंगिनो लिंगतः स्खं ॥४४॥ अलिंगिनो यतो देवि बहु क्लेशा भवेत्सदा ॥ भ
 त्स्यापि दत्तं कृच्छ्रेऽपि त्वलिंगीवर्जयेद्यतिः ॥४५॥ न कायक्लेशसहनं न वृतादाउपोषणं ॥ न दृढं सहनं भद्रे
 वीरशैवस्य लिंगिनः ॥४६॥ बद्धातुरस्य तु सहानास्त्येवममरूपता ॥ सर्वसाधारणमिह मनाया सो
 विशिष्यते ॥४७॥ अभ्यावापि शुद्धो वा खडाया मुपविश्य वा ॥ पूजायामलिंगस्य मांभैवेति
 न संशयः ॥४८॥ तिर्यगादिषु योषित्सु भूत्वा मत्वा सहस्रशः ॥ अनुष्ठाया हतादीनि तत्र संचितपुण्यतः

पार. तं. ॥३॥

भवेन्मत्स्यपयादेवि एकस्मिन् जन्मनि द्विजः ॥ अधीत्य वेदान्नेहान्तं लब्ध्वा तत्तं गुरो मुखे ॥ ५० ॥ संत्यक्त वि-
षयस्नेह सर्वभूतदयापरः ॥ संन्यस्य संश्रयोद्योगं येन मामेव याति सः ॥ ५१ ॥ निष्पन्नयोगश्चरमे भवे लिंग-
गीजनषथ ॥ तप्तकफलसारांशवीरशैवं मतांश्रयेत् ॥ ५२ ॥ तवा दुन्नतमागत्य पदं शैवमतं मम ॥ तत्र स-
र्वोन्नतं वीरशैवव्रतमनुत्तमं ॥ ५३ ॥ वीरशैवव्रतवतो व्यवधानं ममापि च ॥ एतावदेहान्ते श्वैकायवनि कायदा-
॥ ५४ ॥ शक्नोति हेभ्य सोढुं प्राक् शरीरं च विमोक्षणात् ॥ कामक्रोधोद्वेगं स याति लघुमांछिवे ॥ ५५ ॥
यश्च शक्तः शिवे सोढुं वीरशैवमतं गतः ॥ निग्रहीकरुणानंतु सकृच्छोणोपशाम्यति ॥ ५६ ॥ दैवोपलब्धसु-
खं भुक्त्वा शिवपूजापरायणः ॥ वीरशैवपदं प्राप्य सुखेनोपेति निर्वृतिं ॥ ५७ ॥ त्रिकालं भस्मना स्नानं शक्ति-
तो लिंगपूजनं ॥ भैक्षं च शिवभक्तेषु वीरशैवस्य लक्षणं ॥ ५८ ॥ पात्रं मे कंतु भैक्षयाः कंथौ काकृष्णकंबला ॥ हं-
जोध्वनिः शिवे भक्तिवीरशैवस्य लक्षणं ॥ ५९ ॥ तुलिकापात्रदंडे च कंथा च कृष्णकंबलः ॥ मुद्रैषा वीरशैवस्य

अध्या. ॥
॥ ५९ ॥

वदे

॥ ३ ॥

वीरशैवस्य लक्षणं ॥ ६० ॥ मौनमेकांतवासश्च मच्छास्त्रस्यावलोकनं ॥ विरक्तिर्विषयाग्रामे वीरशैवस्य
 लक्षणं ॥ ६१ ॥ शान्तिर्निष्ठाभूतदयाचित्तवृत्तिनिरोधनं ॥ सर्वत्रेश्वरता हास्यं वीरशैवस्य लक्षणं ॥ ६२ ॥
 नैव रक्षंति विषयाननुभोगाच बांधवाः ॥ नैव संपन्नहारिभ्यं निष्ठेकासतिशंकरे ॥ ६३ ॥ गुरुशुश्रूषणं
 शास्त्रचिंतनं तदनुष्ठुभिः ॥ शान्तिरेकांतवासश्च भक्तिर्देवि शिवे मयि ॥ ६४ ॥ पूजनं सर्वदालिंगे वीरशैवो
 पसर्पणं ॥ मत्प्रसन्नमये चैतत्सोपानपथमुच्यते ॥ ६५ ॥ अरण्ये सति पात्राणि नद्यां स्वादुदकानि च ॥ सं
 तिहस्तौ च पादौ च मलिंगीरूपमद्रवं ॥ ६६ ॥ नोद्यमो नास्य सेवावनायार्थो सो नोर्थसंक्षयः ॥ आसाध्यः
 सुखमीशमाधीमानेति शिवंपदं ॥ ६७ ॥ लब्धापि मूढः पुण्येन वीरशैवमतं मम ॥ न साधयेत्स्वरं यस्तु को
 न्यतस्मादचेतनः ॥ ६८ ॥ वीरशैवमतं प्राप्य योऽन्यथा सुखमिच्छति ॥ स संत्यज्य गुडं मूढो लेलीहेत्यर्णमी
 श्वरी ॥ ६९ ॥ वीरशैवमतं स्थोयो अकांक्षे क्षाणिकं सुखं ॥ आरुह्य पट्टं भद्रे भं प्रविशे जलनिर्गमं ॥ ७० ॥

॥ पार. तं ॥
॥ ६ ॥

प्राप्यवीरमतं त्यक्त्वा न्यथेच्छेद्यपरं मम ॥ सगृहीत्वा श्वनः पुच्छं तत्तु मिच्छति सागरं ॥ ७१ ॥ पुण्ये कलभ्यमा-
श्रित्य वीरशैवमतं मम ॥ यो बंधं हि वसंकुर्यात् को न्यस्मादास्य चेतनः ॥ ७२ ॥ करस्थितज्वलद्दीप्तैर्वी-
रशैवभिधे सति ॥ कुपथ्येन व्रजेद्यस्तु सोधो न गति लोचनः ॥ ७३ ॥ वीरशैवव्रतस्वच्छवज्रनावमधि-
ष्ठितः ॥ सखंतरेद्भवां बोधिं भक्तिनाविकचोदितः ॥ ७४ ॥ प्राप्य पिता हृषीनावमालस्येनैव वा सु-
ना ॥ प्रतिकूले न दुःखाब्धौ पात्यते निहतः सहि ॥ ७५ ॥ अभक्तेनाविकत्वेनादृढं वैराग्यगौरवात् ॥ अ-
धैर्यस्तंभितो नौकापातयेद्भग्नसाधनः ॥ ७६ ॥ कामलोभादिसहितः श्वोराहिविषयायतः ॥ ज्ञानर-
त्नापहाराय यततं सततं शिवे ॥ ७७ ॥ अशक्तः सहि नो मूढो दृढं सुरवस्य लक्षणं ॥ चिरं वसते क्लेशं म-
धुमग्रेव मक्षिका ॥ ७८ ॥ अवर्जनीयो प्राप्यापि भोक्तुं प्राप्यापि दुःखदा ॥ य एषो भयदात्रात्रुर्विषयः सु-
खनाशकः ॥ ७९ ॥ तदा त्वामलं स्पृष्ट्वा विषयं क्षालयेत्सुधीः ॥ जलेन वीरशैवेन व्रतेनैव शुचिर्भवेत् ॥ ८० ॥

॥ अध्या ॥
॥ ९ ॥

॥ ६ ॥

यथेधांसिसमिधोमिर्भस्मसात्कुरुतेऽग्निवे॥तथैवनिर्दहेहं धंवीरशौचव्रतानलः॥८१॥वीरशौचव्रतमहा
 वज्रपंजरमध्यगः॥तिष्ठेदनामयेनिसंस्करं हंसइवाद्विजे॥८२॥तिष्ठेदनादिभेदेषु यच्छिष्टाविषयेषु
 थ॥भुंजन्समुचितान् भोगान् पूजयेत्लिंगमुक्तिवित्॥८३॥अर्चयेदतिथीन् भक्त्या साधयेत्कर्मचो-
 दितं॥यद्यादिस्वार्चयेत्लिंगं मनुस्थश्चवर्णी भवेत्॥८४॥विशेदथमहोरशौचे मननाद्युक्तसाधनः॥योग
 युक्ताधिकारी सन् योगशौचमतं भजेत्॥८५॥इषणत्रयनिर्मुक्तस्त्यक्तरागोजितेन्द्रियः॥योगशौच-
 मतं प्राप्य बधिकारो यमीश्वरी॥८६॥ज्ञात्वा गुरुमुखाच्छास्त्रं धृतकाषायदंडकः॥प्रवृजेद्गृहसु त्सृज्य-
 शिखिसुंड्यपि वाजटि॥८७॥योगशौचमतेवीरं भक्त्या नत्वासमाश्रयेत्॥ततोधिकारसंप्राप्य व्र-
 तं पाशुपतं श्रयेत्॥८८॥तदैवज्ञानशौचाख्यं ततो वीरव्रतं चरेत्॥कथितो यो बधूताख्यो वीरशौचसई-
 श्वरी॥८९॥नातोधिकं मतं किंचि नास्ति मत्तपरं सुखं॥वीरशौचमतं नाम नावधूतव्रतात्परं॥९०॥

॥पार॥ राक्यते साधितुं प्राप्य तत एव ब्रतं चरेत् ॥ नैव शुद्धिर्न चाशुद्धिर्नैव वंद्यकं वंद्यता ॥ ६१ ॥ न पूज्य-
 ॥५॥ पूजकविधिर्न शिष्यो न गुरुः शिवे ॥ न माता न पिता भार्या न चांगलोन भूसुरः ॥ ६२ ॥ न गौर्न शु-
 न को हस्ति गर्दभो वापि भेदतः ॥ नोत्तमं मध्यमं नीचं न न्यूनं मधिकं समं ॥ ६३ ॥ वीरशैवावधूत-
 स्य सममेवाखिलं शिवे ॥ अखंड सच्चिदानंदं देह दृष्टांतवर्जितं ॥ ६४ ॥ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यमव्य-
 यं द्वैतवर्जितं ॥ निर्लेपमखिलाधारमसंगं सर्वकारणं ॥ ६५ ॥ सर्वदृक् सर्वसुक् सर्वमसर्वं सर्वतोमु-
 रवं ॥ तदेकमुच्यत प्रज्ञमप्रज्ञं प्रज्ञयोहितं ॥ ६६ ॥ ज्ञानज्ञेयं ज्ञानगम्यं ब्रह्मशैवपदं मम ॥ तन्मयं भावये-
 त्सर्वं जगहेतुञ्चराचरं ॥ ६७ ॥ अनंतसागरारूढसुखनौगर्भगः सुखं ॥ पुनरावृत्तिरहितमनामयमवि-
 क्रियं ॥ ६८ ॥ शैवममपदं प्राप्य शिवो सोहमहं शिवः ॥ न क्रमो न विधिर्दोषनिषेधो भाविता लनाः ॥ ६९ ॥
 ॥६९॥ वीरशैवावधूतस्य सोहमेव शिवस्वयं ॥ न पुण्यं न च वैपापं नाधमा गतिरंतमा ॥ १०० ॥ स्वयमेवा

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

पार. तं. पां.
मादि॥

अध्या॥
मादि॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

मादि॥

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीशंकराय नमः॥ श्रीपार्वतीं वंदे॥ श्रीशंकरं नमोमि॥ देव्युवाच॥ राम॥
योगाहृत्य मवासाय योगीवेद्यस्वरूपिणे॥ ब्रह्मतत्त्वप्रकाशाय शिवाय शिवते नमः॥ १॥ अनादि
शैवनिष्ठस्य सोऽक्ताचारो विधिः सदा॥ संकल्पो हि श्यच फलं शक्त्या जंगम पूजनं॥ २॥ नित्यं नैमित्तिकं
कं कामं यथोक्तं गुरुशास्त्रतः॥ आचारे त्रिविधं कर्म यथेच्छं सखभुग्भवेत्॥ ३॥ आदिशैवमतस्थः
स्य यावन् नित्यं तथा चरेत्॥ यदि शक्त्यचरेदन्यं नित्यं बुद्ध्या तथा चरेत्॥ ४॥ अनुशैवमतस्थस्यैव नित्यं
मेव समाचरेत्॥ त्यक्त्वा कर्मफला संगं काम्यं नैमित्तिकानि च॥ ५॥ यथा शक्त्या चरेत् नित्यं त्यक्त्वा शः
क्यं स्मरेच्छिवं॥ सर्वलिंगमयं ध्यायेन्महाशैवव्रजेति॥ ६॥ निरूपितं महादेव भगवन् भवता प्रभो॥
स्वरूपं योगशैवस्य ज्ञातुमिच्छास्ति मे हृदि॥ ७॥ इत्येतदधिकारोऽपि सोऽपानावल्लिरारिता॥ एता-
दृशाधिकारी स न्योगशैवं व्रजेति॥ ८॥ यन्नाम ज्ञानशैवं तत्कमेदं ज्ञानयोगयोः॥ याभ्यां सम

॥ पार. तं. ॥

॥ १ ॥

नितो वीरशेव व्रतफलं लभे ॥ ९ ॥ एतत्सर्वं सविस्तारं ब्रूयाद्दिशंकरत्नतः ॥ वहतस्त्रियशिष्यो हं प्रियोऽ-
सित्वंगुरोर्मम ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि रहस्यमिदं सुतमं ॥ प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सत्सत्त्वं
कर्तुमव्ययं ॥ ११ ॥ नेहं पूर्वं मया क्वापि कथितं त्वितमद्भुतं ॥ त्वया स्नेहेन वक्ष्यामि श्रुत्वा धारय गोपय ॥
॥ १२ ॥ शेवभेदस्य योग पूर्वत्वं योगपातवत् ॥ सचापि द्विविधो योगः सकराश्च निराकृतिः ॥ १३ ॥ निरा-
कृतिनिराकारो ध्यातृध्येयाविवर्जितः ॥ ज्ञानज्ञेयः शास्त्रभेदप्रत्ययत्रयवर्जितः ॥ १४ ॥ न तत्र चंद्रमाः सू-
र्या नक्षत्राणि हि शो न लः ॥ विद्युद्वातांबुधरणी मेरुब्रह्मांडसंज्ञिकः ॥ १५ ॥ यदखंडं परं ज्ञानं यदेकं स्वच्छम-
व्ययं ॥ यदव्यक्तं मनोतीतं तदेकं ब्रह्मकेवलं ॥ १६ ॥ तद्भावोदिकारी यो ज्ञानयोगान्वितः शिवे ॥ वीरशेव व-
धूतोपि स एव कथितः शिवे ॥ १७ ॥ बहिर्गते पिता चित्ते स्थात्मा भावं विना क्वचित् ॥ तत्तद्वा ल्या लभावेन
ज्ञानशेव व्रती भवेत् ॥ १८ ॥ न्यूनाधिकारिणस्तत्र सर्वे क्य ज्ञानकर्मणि ॥ विविक्ते देशमाश्रित्य ध्यान

॥ अध्या. ॥

॥ १० ॥

॥ १ ॥

मेव सदाभ्यसेत् ॥ १८ ॥ न्यूनाधिकारिणस्तत्र ॥ शुभौ देशौ प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ॥ तरक्षुवं वा
मार्गं वा चर्मास्तिर्यतथोपरी ॥ १९ ॥ आस्तिर्यकं बलं कृत्वा स्वकां पायमास्तरेत् ॥ अभ्यसेदासनं चाहौ
उपविश्य यथा सुखं ॥ २० ॥ आसने तु जिते देवि जितो देहोऽपि च स्वतः ॥ पाद्विर्ण्णपाणिद्वयोभूत्वा नासा
ग्रे गतलोचनः ॥ २१ ॥ अतिष्ठेत्थाणुवत्स्वस्थो यथा दीपो निवागतः ॥ समं कायसमग्रीवं धारयन् नचलं
स्थिरं ॥ २२ ॥ हस्तुं डरीकेनाभ्यं वा स्वाधिष्ठानेऽपि मूलके ॥ विशुद्धो चापि विज्ञायां सहस्रारेऽपि वा शिवे ॥
२३ ॥ ब्रह्मरंध्रे शिवाग्रे वा ह्यहं ते चिदात्मनि ॥ एतदन्यतमस्थाने ध्यायेन्मां परमेश्वरं ॥ २४ ॥ दिव्यसिंहा
सनंतत्र कर्णिकामध्यभागतः ॥ मंडपं चतुरं स्तंभं वितानावलिशोभितं ॥ २५ ॥ भावयित्वा तु परितः कल्पवृक्ष
वनावलिं ॥ परितस्तस्य संभाव्य भावयेत्क्षीरसागरः ॥ २६ ॥ दीपं मणिमयं ध्यायेत्तन्मध्ये मणिमंडपं ॥ मु
क्तप्रवालशोभाढ्यं चतुर्द्वारसमन्वितं ॥ २७ ॥ सर्वतोऽदीप्तिकारेखातारेणाद्यैरलंकृतं ॥ सर्वशृंगारसंपूर्णं

॥ पार. तं ॥ मनसैव विभावयेत् ॥ २९ ॥ मध्ये वज्रमये पीठे पद्मदृष्टदलं लिखेत् ॥ वृत्तं कला स्रवृत्तांते भावयेद्भूपरत्र
॥ २॥ यं ॥ ३० ॥ षट्कोणमध्ये विलिख्ये त्रिकोणं तस्य मध्यतः ॥ केसरा विलिखेदृष्ट पत्रमध्ये तुषोडस्य ॥ ३१ ॥ **॥ अध्या ॥**
 बिंदुपरिमहादेवि दिव्यसिंहासनं स्मरेत् ॥ नवरत्नमयं रम्यं सूर्यकोटिसमप्रभं ॥ ३२ ॥ नवसोपानसं
 युक्तं सर्वदेवमयं शिवे ॥ सर्वशक्तिमयं सर्वमंत्रयंत्रमयं परं ॥ ३३ ॥ तत्र मांससुखासीनमुमया सहितं
 शिवं ॥ चतुर्भुजमुदारागंचंद्रशेखरमव्ययं ॥ ३४ ॥ भस्मोद्धूलितसर्वांगनागभरणभूषितं ॥ कुठारेणाभ
 यवरपाणिपंकजमीश्वरं ॥ ३५ ॥ मंदस्मितं त्रिनयनं मीशानं कृत्तिवाससं ॥ प्रसन्नं वहनं भोजं सर्वालं
 कारशोभितं ॥ ३६ ॥ एवं ध्यायेच्चिरं रोग्या वरणानि ततो यजेत् ॥ सर्वत्रमूलमंत्रेण सह तारेण मंत्रवि
 त् ॥ ३७ ॥ पुरतो नंदिनं ध्यायेदक्षिणे गणनायकं ॥ तस्य श्चिमे महावीरभद्रसुत्तरतो गुहं ॥ ३८ ॥ चतुर्दि
 शुत्रिकोणस्य प्रादक्षिण्येन शां करी ॥ यजेद्दक्षिणं नद्यादीनां चतुष्टयं ॥ ३९ ॥ अथ षट्कोण

॥ २॥

कोणेषु प्रादक्षिण्येन भावयेत् ॥ षडामोदादिकान् षट्सु वाहनायुधसंयुतान् ॥ ४० ॥ आमोदं च प्रमो
 दं च सुखं दुर्मुखं तथा ॥ अविघ्नं विघ्नकर्तारं कोणाग्रं च गणद्वयं ॥ ४१ ॥ भवं पशुपतिरुद्रं शिवं शर्वं त्रि
 यंबकं ॥ त्रिनेत्रं पंचवदनं पत्रेषु पूजयेत् ॥ ४२ ॥ वृषध्वजं वृषारूढं जटिलं चंद्रशेखरं ॥ कपर्दिनं
 कालकंठं पिनाकिनमुमापतिं ॥ ४३ ॥ भूतेशं शंकरं स्थाणुं भाललोचनमीश्वरं ॥ प्रथमं प्रथमाधीशं
 परमेश्वरमीश्वरी ॥ ४४ ॥ भावयेत्केसरेष्वेतान् षोडशेषु पिषोडशः ॥ अथ षोडशपात्रेषु शक्तिषोड
 शं भावयेत् ॥ ४५ ॥ ईशानीशं करीरौद्रीकालकंठीकपालिनीं ॥ गंधारीहस्तिजिह्वाचपिंगलेजसु
 पुष्पिका ॥ ४६ ॥ राकाकुहुः सिनीवाली भूतधात्री गिरींद्रजा ॥ यासाहेमवतीशानीवाहनायुधसं
 युता ॥ ४७ ॥ असितांगं गुरुचंद्रं क्रोधमुन्मत्तभैरवं ॥ कपालनं भीषणाख्यं संहाराभिधं भैरवं ॥ ४८ ॥
 यजेत्प्रथमरेखायां भावयेद्यथमध्यमे ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीरौद्रीहृल्लेखां गगनाभिधं ॥ ४९ ॥ करालिनी

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

महोच्छ्वायजेज्वालयमुखीमपि॥ उमाभवानीरुद्राणीशार्वाणिसर्वमंगला॥ ५०॥ विश्वेश्वरीचकोमा-
रीगौरीचेतिक्रमाद्यजेत्॥ एतास्तृतीयरेखायां मंत्रस्योभयपार्श्वयोः॥ ५१॥ शंखपद्मनिधिद्वंद्वमिंद्रादी-
नूपरित्यजेत्॥ चतुरस्त्रांत्यरेखायां बाहनायुधसंयुतान्॥ ५२॥ उपवेशनमारभ्य यासूजाविसर्जनं॥
तावध्यायीतमनसा सर्वसंसाधयेद्दृढि॥ ५३॥ एवमध्यासनिरतः सर्वसंगविवर्जिताः॥ ध्यात्वा मा-
मीशमीशानिदेहांते प्रविशेन्मयि॥ ५४॥ भक्तिवैराग्यमनसो ध्यानमेकांतसेवनं॥ भिक्षादनंलिंगपू-
जास्मरणंसततंमम॥ ५५॥ एतानि योगाष्टांगानि योगशैवस्यलिंगिनः॥ एतदंगसमापेतो योगशैव
उदाहृतः॥ ५६॥ इत्थं संसिध्ययोगः सन् वर्तेतात्मपरायणः॥ सर्वमहात्मकं ध्यायद्यद्विचिंतंबहिर्गतं॥
॥ ५७॥ दृष्टंश्रुतंचसंस्पृष्टं माघ्रातंस्वाधितंरुतं॥ सर्वं शिवात्मकं ध्यायेत् ध्यानशैवसउच्यते॥ ५८॥ योग
ध्यानद्वयेभक्त्या योतीतः सर्वनिस्पृहाः॥ शिवोहं भवनाधीरोवीरशैवउदाहृतः॥ ५९॥ वीरशैवम

॥ अध्या ॥

॥ १०॥

॥ ३॥

तं प्राप्य जगदेतच्चराचरं ॥ सर्वेशिवमयं ध्यायेच्छिवो ह मिति भावयेत् ॥ ६० ॥ सप्तस्य पुष्पं क्षमापुष्पं व
स्तु पुष्पावचेष्टपि ॥ अनन्यपूजनं पुष्पं परोपि कृतमुत्तमं ॥ ६१ ॥ सहस्रमित्रार्युदासीनमध्यस्थं द्वेष्यबंधुषु
॥ साधुष्वपि च पापेषु दुर्जनेषु जनेष्वपि ॥ ६२ ॥ समते विमते मूढे पण्डिते राद्यर्युपकर्तरि ॥ सर्वत्र भावयेद्दे
कं वीरशैवमते शिवे ॥ ६३ ॥ यः पूजयेन्मामीशानि पुष्पैरेतैरतंद्रितः ॥ सर्वदा सर्वदा शंभु वीरशैवः
स उच्यते ॥ ६४ ॥ रागद्वेषवियुक्तानां लिंगिनां वीरशैविनां ॥ अभितः शिवकैवल्यं करस्थं विहितात्मनां
॥ ६५ ॥ अवधूतस्य संन्यासी योगी पाशुपतः शिवः ॥ लिंगी वीरो वीरशैवो महामहेश्वरो यतिः ॥ ६६ ॥ पर्या
यनामान्येतानि वीरशैवस्य लिंगिनः ॥ नान्यदस्ति ततस्तस्य विना तादात्म्यभावना ॥ ६७ ॥ नागरं कु
रुते कापि न द्वेषं नान्यपीडनं ॥ यदि ह्येकमसायुज्यं वीरशैवो महेश्वरी ॥ ६८ ॥ वीरशैवादधिकफलदं मत
मस्ति हि ॥ यद्यस्य स्ति तदा कश्चिदधिको मत्परः शिवे ॥ ६९ ॥ यः कुर्याद्वीरशैवस्थः पीडनं प्राणिनां भुवि ॥

॥ पार. तं ॥

॥ ४ ॥

स जीवन्नेव चांडालो मृतो नरकमश्नुते ॥ ७० ॥ शमो ह्यस्ति तिसृष्वपि रतिः श्रद्धा समाधयः ॥ षडंगानि-
महादेवि वीरशैवस्य लिंगिनः ॥ ७१ ॥ यद्येके नापि चैतेषां विहीनो हिन एव सः ॥ अंगलोपे भवेद्यंगी-
तनाथो निपते ध्रुवं ॥ ७२ ॥ यथा मनुष्यः सर्वांगं संयुक्तो गीतकथ्यते ॥ यद्यन्यथा भवेद्यंगीतथैवायनसंश-
यः ॥ ७३ ॥ न पुण्याया हरणाया सेनो तद्वारान्यपीडनं ॥ भावेनैव परं कर्म दैवैका वीरशैविनः ॥ ७४ ॥ यदा-
भूतेषु तस्यैकसाधनं त्रासये मम ॥ तथैकं नरकं प्राप्तो लिंगिनः परपीडनं ॥ ७५ ॥ जगत्सर्वमहं देवियच्च किं-
चिच्चराचरं ॥ मच्छरीरमिदं विधिना मरूपक्रियात्मकं ॥ ७६ ॥ तद्भूता मम यो भक्तः कुर्यादेष मपि क्वचित् ॥
न मद्देषिनसंदेहो तन्मां सर्वत्र भावयेत् ॥ ७७ ॥ स्वशरीरयथा देवि सा पादा तलमस्तके ॥ तथैवैकत्वमध्या-
सः सर्वत्रैव विभावयेत् ॥ ७८ ॥ वीरशैवमतस्थस्य यावती भेदभावना ॥ भूतेषु भवनास्तीवमत्प्राप्तिस्त-
स्य सुंदरी ॥ ७९ ॥ किमित्रभवना तत्र शृणु चोर्ध्वं विनिश्चितं ॥ वक्तव्यं ग्रंथविस्तारैः सर्वसिद्ध्यां तमीश्वरी ॥

॥ अध्या ॥

॥ १० ॥

॥ ४ ॥

६५॥ हृदी यस्य तनौ लिंगं मनो मयि मनुर्मम ॥ शैवः पंचाक्षरः पुण्यः स जिह्वाग्रमहेश्वरी ॥ ६१ ॥ तत्र वक्ष्ये
 गिरिसुते सारात्सारतरंतव ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन बह्वभक्ताय योगिने ॥ ६२ ॥ जपेत्पंचाक्षरः शैवं भुक्ति
 मुक्तिफलप्रदं ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य शैव पंचाक्षरं जपेत् ॥ ६३ ॥ तिष्ठन् भुञ्जन् स्वपन् नाच्छन् जाग्रन्नपि ह स
 नपि ॥ उपविश्यन् प्रबुध्यन् वा शैवं पंचाक्षरं जपेत् ॥ ६४ ॥ स्वस्थः परवशो वापि शुद्धो वा शुद्ध एव वा ॥ विधि
 नाविधिना वापि शैवं पंचाक्षरं जपेत् ॥ ६५ ॥ सर्ववेदेषु सर्वत्र सर्वलोकेषु सर्वशः ॥ सर्वदा सर्वदा देवि शैव
 पंचाक्षरं जपेत् ॥ ६६ ॥ शांतो वा कुपितो वापि क्षुभितप्रखलादिषु ॥ व्याजेनारिविलभेदेन शैवं पंचाक्षरं जपे
 त् ॥ ६७ ॥ न कैलासाद्वरो लोको न देवं शंकरात्परं ॥ न वीरं शैवाच्च मतं नास्ति मुक्तं परं सुखं ॥ ६८ ॥ नास्ति ज्ञा
 नात्परं मंत्रं न भक्तो साधनं परं ॥ न शैवो ह धिको मर्त्यो मंत्रं पंचाक्षरं जपेत् ॥ ६९ ॥ स्मरेत् स्मरणरूपेण स्तोत्र
 रूपेण संस्तुवेत् ॥ प्रजपन्मंत्ररूपेण शैवं पंचाक्षरं मनुः ॥ ७१ ॥ यदि छेन्नममसायुज्यमनायासेन सुंदरी ॥

परः

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ श्रीमद्गौरीत्रायनमोनमः॥ श्रीराम॥०
 परमेश्वरसर्वज्ञशुद्धज्ञानमहोदधे॥ पंचाक्षरस्यमहात्म्यं श्रोतुमिच्छसि शंकरं॥१॥ पंचाक्षरविधानं
 च जपध्यानादिषु प्रभो॥ कथयस्वामिदेयं च तेन मंत्रेण कृत्स्नशः॥२॥ देवताचक्रपिछंदः तन्मेव द
 महेश्वर॥३॥ ईश्वर उवाच॥ पंचाक्षरस्यमहात्म्यं वर्षकोटिशतैरपि॥ न शक्यं विस्तरादुक्तं तस्मात्सं
 क्षेपतः शृणु॥४॥ वेदे च वेदशीर्षे चाप्युभयत्र षडक्षरः॥ मंत्रस्थितः सदा मुख्यो लोको पंचाक्षरस्मृ
 तः॥५॥ इहो नमः शिवायेति मंत्रेणानेन सिध्ययः॥ हं सो लभ्यः सदा सर्वैः परमेश प्रभावतः॥६॥ स
 र्वमंत्राधिकाश्चायमोंकाराद्यः षडक्षरः॥ सर्वेषां शिवभक्ताभ्यां अशेषार्थप्रसादकः॥७॥ तद्वत्पुण्यं वेदसा
 राख्यं भुक्तिदं च विमुक्तिदं॥ अज्ञासिद्धमसंदिग्धं वाक्यमेतच्छिवात्मकं॥८॥ नानासिद्धियुतं दिव्यं
 लोकचित्तेषु रंजनं॥ सुनिश्चितार्थगंभीरं वाक्यं तत्सारमेश्वरं॥९॥ मंत्रसुखो मुखोचार्यश्चाशेषार्थप्रसा

॥ पार. तं ॥
॥ १ ॥

दकः ॥ तदल्पं वेदसाराख्यं भुक्तिदं च विमुक्तिदं ॥ १० ॥ तद्वाजं सर्वविद्यानां मंत्रमाद्यं षडक्षरं ॥ अतिसू-
क्ष्मां महार्थं च ज्ञेयं तद्वद्वीजवत् ॥ ११ ॥ अहं गुणत्रयातीतः सर्वज्ञः सर्वकृत्प्रभुः ॥ ॐ मेकाक्षरं मंत्रे स्थि-
तः सर्वगतोऽस्य हं ॥ १२ ॥ प्रणवोऽप्यधिकस्तस्य शिवस्य परमात्मनः ॥ ग्रामिकाभक्तिरुद्दिष्टा प्रणवा-
भ्याससंभवा ॥ १३ ॥ शिवरुद्रादिशब्दानां प्रणवादिपरः स्मृतः ॥ शंभो प्रणववाच्यस्य भावनातजपा-
दपि ॥ १४ ॥ यासिद्धिश्च पराप्राप्य भवत्येव न संशयः ॥ तस्मादेकाक्षरं देवमाहुः रागमवादिनः ॥ १५ ॥
वाच्यवाचकयोरेकं मन्यमानो मनस्विनः ॥ शायते योगिभिर्ध्यानैर्बोधमंदा व्ययाद्वयः ॥ १६ ॥ ईशा-
नाद्यानि सूक्ष्माणि ब्रह्मण्येकाक्षराणितु ॥ मंत्रो नमः शिवायेति संस्थितानि यथाक्रमं ॥ १७ ॥ मंत्रात्तक्ष-
रतः सूक्ष्मः पंचब्रह्मतनुः शिवः ॥ वाच्यवाचकभावेन स्थितः साक्षात्स्वभावतः ॥ १८ ॥ वाच्यः शिवः प्रमे-
यत्वान्मंत्रस्तद्वाचकस्मृतः ॥ वाच्यवाचकभावो यमनादिः संस्थितस्तयोः ॥ १९ ॥ तत्राधिपेन मंत्राणां सर्व-

॥ अध्या ॥

॥ ११ ॥

॥ १ ॥

ज्ञेनमयाशिवे॥ प्रणितममलं वाक्यं न तेन सदृशं भवेत्॥२०॥ सांगानिवेदशास्त्राणि संस्थितानि षड्
 क्षरे॥ न तेन सदृशं तस्मान्मंत्रमस्य परं क्वचित्॥२१॥ सप्तकोटिमहामंत्रैरुपमंत्रैरनेकशः॥ मंत्रः षडक्षरो
 भिन्नं सूत्रं वृत्त्यात्मनो यथा॥२२॥ शिवज्ञानानियावंति विद्यास्थानानियानि च॥ षडक्षरस्य सूत्रस्य ता-
 नि भाष्यं समासतः॥२३॥ किं तस्य बहुभिर्मंत्रैश्चास्त्रैर्वा बहुविस्तरेः॥ यस्येनमः शिवायेति मंत्रो यंहृदिसं-
 स्थितः॥२४॥ ततो धातं श्रुतं देवितेनाचारः सुनिष्ठितः॥ येनो नमः शिवायेति मंत्राभ्यासः स्थिराकृतः॥
 २५॥ नमस्कारादिसंयुक्तं शिवायै रक्षरत्रयं॥ जिह्वायेव र्तते यस्य सफलं तस्य जीवितं॥२६॥ अंत्यजो वा-
 धमो वापि मूर्खो वा पंडितोपि वा॥ पंचाक्षरो जपे निष्ठो मुच्यते पाशाबंधनात्॥२७॥ तस्मात्षडक्षरो मंत्रः
 सर्वसिद्धिप्रदायकः॥ षडक्षरमयं देवं मांतु यो जपति भुवि॥२८॥ नस्य मुक्तिः करस्थस्याद्वारशैवतस्य
 च॥ शैवाश्च मवतां पुंसां लिंगिनां वीरशैविनां॥२९॥ मम पंचाक्षरो मंत्रः कल्पवृक्षो धरात्मजे॥ अस्याः पर-

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

मविद्यायाः स्वरूपमतिशोभनं ॥ ३० ॥ शृणुष्व कथयिष्यामि गुह्यं तत्सापनाशनं ॥ आहौ नमः त्रयोक्तव्यः ॥
शिवायेति ततः परं ॥ ३१ ॥ एषा पञ्चाक्षरीविद्या प्रणवाद्या षडक्षरी ॥ सशब्दो तस्य सर्वस्य बीजभूता
समागतः ॥ ३२ ॥ सर्वज्ञस्याज्ञया सिद्धा तत्स रूपार्थवाचकी ॥ तत्तन्नामीकरप्रख्यापीनोन्नतपयो
धरा ॥ ३३ ॥ चतुर्भुजा त्रिनयना बालेंदु कृतशेखरा ॥ पद्मलधरा सौम्या वरदा भयपाणिका ॥ ३४ ॥
सर्वलक्षणसंपूर्ण सर्वाभरणभूषिता ॥ सितपद्मा समासीना नीलकुंतलमूर्ध्वजा ॥ ३५ ॥ अस्याः पञ्च
विधा वर्णा प्रसुरद्विर्मंडला ॥ त्वत्स्वरूपं हि देवेशि मत्स्वरूपं नमः स्वयं ॥ ३६ ॥ पीतः कृष्णस्तथा धूमः
स्वर्णाभोरक्त एव च ॥ प्रथक् प्रयोज्या यद्येते बिंदुना दसमन्विता ॥ ३७ ॥ अर्धचंद्राकृतिर्बिंदुर्नाहो दीपशि
खाकृतिः ॥ बीजं द्वितीयं बीजेषु मंत्रस्यास्य वरानने ॥ ३८ ॥ दीर्घपूर्वतुरीयस्यासं च मंत्राक्तिमादिशेत् ॥ वा
मदेवो नाम ऋषिः पंक्तिच्छंदः उदाहृतः ॥ ३९ ॥ देवता शिव एवास्या मनोर्गिरि सुते स्म हं ॥ गोतमो निर्महा

॥ अध्या. ॥
॥ १९१ ॥

॥ २॥

देवि विश्वामित्रस्तथांगिरः॥४०॥ भारद्वाजश्चवर्णानां ऋषयः क्रमशाः स्मृतः॥ गायत्र्युष्णिगुनुष्टुपुच्छं
 दहासि बृहतीविराट्॥४१॥ शिवोरुद्रो महादेवः ईश्वरः परमेश्वरः॥ तेषामधोशावर्णानां क्रमेणैतेशिवाह
 यः॥४२॥ शिवस्य पंचवक्त्राणि तेषां स्थानान्यनुक्रमात्॥ पूर्वादिचोर्ध्वपर्यंतं नकारादियथाक्रमं॥४३॥ उ-
 दात्तः प्रथमो वर्णो द्वितीयश्च चतुर्थकः॥ पंचमं स्वरितश्चैव मध्यमो निगदः शिवे॥४४॥ मूलं विद्या शिवः शैवं सू-
 त्रं पंचाक्षरं तथा॥ षडक्षरं च तस्याहुर्नामानि मुनयो मनोः॥४५॥ हृदयमूलविद्येयं नकारः शंकरः शिवः रः॥
 शिरवामकारः कवचं शिकारो वाक्पदत्रयं॥४६॥ यकारो स्त्रं नमः स्वाहा ८ वषट् वौषट् फडित्यपि॥ षड्भिर्वर्णैः
 षडंगानि कुर्यान्मंत्रस्य पार्वति॥४७॥ मंत्रवर्णाकदिकान्यासेत् पंचमूर्तियथाक्रमं॥ तर्जनी मर्त्ययोरंत्या ना-
 मिकांगुष्ठके पुनः॥४८॥ तास्य स्तसुरुषाद्योरसद्यो वामेश्वरसंज्ञिकः॥ वक्त्रहृत्पादगुह्येषु निजमूर्ध्नि ताः
 पुनाः॥४९॥ प्राग्याम्यवरुणो दीच्यां मध्यचक्रेषु पंचसु॥ मंत्राग्राणि न्यसेत्पश्चात् जातियुक्तानि षट्क्रमा-

॥ पार. तं. ॥

॥ ३॥

त् ॥ ५० ॥ कुर्वत गोल कन्या संरक्षायै तदनंतरं ॥ हृदिवत्क्रांसयोरुर्वोः कंठेनाभौ द्विपार्श्वयोः ॥ ५१ ॥ पृष्ठे हृ-
 दिततो मूर्ध्नि वदने नेत्रयोर्न्यसेत् ॥ दोष्यत्संधिषु साग्रेषु विन्यसेत् तदनंतरं ॥ ५२ ॥ शिंवहनह कुक्षिसोरूपो
 दह्ये शिवे ॥ मूलमंत्रस्य मंत्राणां यथावद्वे विविन्यसेत् ॥ ५३ ॥ मूर्ध्नि पालोदरांसेषु हृदये तान् पुनर्न्यसेत् ॥
 पश्चादनेन मंत्रेण कुर्वत व्यापकं सुधीः ॥ ५४ ॥ नमोस्तु स्थाणुभूताय ज्योतिर्लिंगा मृतात्मने ॥ चतुर्मुर्तिवपु-
 ष्छायाभासितां गायत्रां भवे ॥ ५५ ॥ एवं न्यस्त शरीरो सौ चिंतयेन्मां महेश्वरी ॥ अथ ध्यानं ॥ ध्यायेन्नित्यं महे-
 शं रजतगिरिनिभं चारुचंद्रावतंसं ॥ रत्नाकल्यो ज्वलांगं परशुभातिहस्तं प्रसन्नं ॥ पद्मासीनं समंतात्स्तुत-
 ममरगणेर्व्याघ्रकृतिं वस्त्रानं ॥ विश्वाद्यं विश्ववंद्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं ॥ ५६ ॥ एवं ध्यायेन्महादे-
 वि प्रसन्नविमलाशयः ॥ देव्यश्च मूलमंत्रो यं किंचिद्देहं समन्वयात् ॥ ५७ ॥ तत्रास्य पंचमेवर्णं द्वादशस्वरभूषि-
 तः ॥ तस्मादनेन मंत्रेण मनोवाक्कायभेदतः ॥ ५८ ॥ आवायोरर्चनं कार्यं जपहोमादिकं प्रिये ॥ यथाश्चाध्यंत

॥ अध्या ॥

॥ ११ ॥

॥ ३ ॥

था प्राज्ञ यथा कालं तथा स्मृतिः ॥ ६० ॥ यथा शक्तिस्तु संपाद्य यथा योगं यथा रतिः ॥ यथा कदापि वा भक्त्या यत्र
 कुत्रापि वा कृता ॥ ६१ ॥ यस्मिंश्च शिवस्यैव क्रमेण व्युत्क्रमेण वा ॥ तथापि शिव भक्ताय नात्यंत विवशानराः ॥
 ॥ ६२ ॥ तेषामर्थो मया देवि नियमः परिकल्पितः ॥ तत्राहो संप्रवक्ष्यामि तत्र संग्रहणं शुभं ॥ ६३ ॥ येन केना
 पि वा देवि पूजा देवि हि नेष्यति ॥ सदा सक्तेन मनसा यत्कृतं परमेष्ठिनः ॥ ६४ ॥ यद्विना निष्फलं जप्यं येन वा
 सफलं लभेत् ॥ अज्ञाहीनं क्रियाहीनं श्रद्धा भक्तिविवर्जितं ॥ ६५ ॥ अजमंदक्षिणाहीनं सदा सत्यं च निष्फ
 लं ॥ अज्ञासिद्धां क्रियासिद्धां श्रद्धासिद्धां क्रियासकां ॥ ६६ ॥ तथैव दक्षिणासिद्धं जपसिद्धं महत्फलं
 ॥ तस्माद्गुरुमुपागम्य तोषयत्तत्प्रयत्नतः ॥ ६७ ॥ वाचा च मनसा चैव कायेन द्रविणेन च ॥ आचार्यं पूजयेच्छि
 ष्यः सर्वदा देवयलतः ॥ ६८ ॥ हंस्यश्वरथरत्नानि क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥ वासांसि धनधान्यानि रत्नानि वि
 विधानि च ॥ ६९ ॥ सर्वान् तद्गुरवे दद्याद्भक्त्या च विभवे सति ॥ वित्तशायं न कुर्वति यदि ह्येत्सिद्धिमात्मनः

पार. तं ॥
॥ ४ ॥

॥ ७० ॥ तस्मान्निवेदयेदेवि स्वात्मानं सपरिच्छदं ॥ एवं संपूज्य विधिबद्धां शक्तिं त्ववर्चयन् ॥ ७१ ॥ साध-
येतु गुरोर्मंत्रं ज्ञानदेवि क्रमेण तु ॥ षड्ध्वजमार्गशुद्धः स नूकुर्याद्वात्मजिगीषयः ॥ ७२ ॥ ज्ञात्वा गुरुमुखात्स-
म्यं कृत्वा नार्णवसमुत्तरे तु ॥ कलातत्त्वाध्वभुवनं वर्णपद्मतः परं ॥ ७३ ॥ मंत्रं चेति समासेन षड्धानः प्रकीर्ति-
ताः ॥ देवितुष्टा गुरुः शिष्यं पूजकं वत्सरोषितं ॥ ७४ ॥ अभिषिंचः स्वलंकृत्य दद्यान्मंत्रं शिवात्मकं ॥ यमंत्रमे-
नमधिगम्य गुरोर्मुखात् ॥ ७५ ॥ कृत्वा षड्ध्वपरिशोधनपूर्वचर्यः ॥ ध्यात्वा जपत्यनुद्दिनं विषयेष्वसक्ताः
॥ ७६ ॥ तस्याचरेण परितुष्यति चंद्रमौलिः ॥ साभिषेकं गुरोर्लब्ध्वा मंत्रादीक्षां च गौरवीं ॥ संकल्प्य प्रजपे-
देवि पुरश्चरणपूर्वकं ॥ ७७ ॥ एकाग्रेण शिवं ध्यात्वा चेतसा विजितेन्द्रियः ॥ यावज्जीवं जपेन्मंत्रं अष्टोत्तरसह-
स्रकं ॥ ७८ ॥ अनश्नन् तत्सरो भुक्त्वा स याति परमां गतिं ॥ जपेदक्षरलक्षं वै चतुर्गुणितमाहरात् ॥ ७९ ॥ न क्वा-
सी संयतमनाः पौरश्चरणिको मतः ॥ तत्पुरुश्चरणं कृत्वा नित्यं जापि भवेन्नरः ॥ ८० ॥ तस्य नास्ति समा लोके

अध्या ॥
॥ ११ ॥

॥ ४ ॥

ससिद्धः सिद्धिर्हो भवेत् ॥ स्नानं कृत्वा शुचौ देशे लब्ध्वा रुचिरमासनं ॥ ८१ ॥ शिवभक्त्या शिवं ध्यात्वा स्वगुरोः
 सन्निधौ हृदि ॥ उद्गुम्बो प्राङ्मुखो वा मौनीचैकाग्रमानसः ॥ ८२ ॥ शिवो ध्येयं च तत्त्वानि दहनासावना-
 दिभिः ॥ मंत्रं न्यासादिकं कृत्वा सकलौकिकविग्रहः ॥ ८३ ॥ अवयोर्विग्रहं ध्यायेत् प्राणापानौ नियम्य च ॥ वि-
 द्यास्थानं परं रूपं मृषिलौकिकविग्रहः ॥ ८४ ॥ बीजं शक्तिं तथा वाच्यं स्मृत्वा पंचाक्षरं जपेत् ॥ उत्तमं मानसं
 जप्य मुपांशुर्मध्यमं विदुः ॥ ८५ ॥ अधमं वाचकं प्राहुः रागमार्थविशारदाः ॥ उत्तमं रुद्रदेवत्वं मध्यमं विष्णुदे-
 वत्वं ॥ ८६ ॥ अधमं ब्रह्मदेवत्वं देव्याहुरनुपूर्वशः ॥ यदुच्चीनी च स्वरितैः शब्दैः स्पृष्टपदाक्षरैः ॥ ८७ ॥ मंत्रमुच्चा-
 रयेद्वाचा वाचको यं जपस्मृतः ॥ जिह्वामात्रपरिस्पन्देषु दुच्चारितं शिवे ॥ ८८ ॥ अपरैरश्रुतं किंचित्कृतो वोपां-
 शुरुच्यते ॥ धिया यदक्षरं श्रेणिवर्णाद्वर्णपदासदं ॥ ८९ ॥ शब्दार्थं चिन्तनं देविकथ्यते मानसोजपः ॥ वाचकोच्चे-
 कमेकं स्यादुपास्युः शतमुच्यते ॥ ९० ॥ सहस्रो मानसः प्रोक्तः सगर्भस्तः छिताधिकः ॥ कुंभकेन समायुक्तः स-

॥ पार. तं ॥
॥ ५ ॥

गर्भेजपउच्यते ॥ ६१ ॥ अद्यंत योगगर्भेपि प्राणायामः प्रशस्यते ॥ चत्वारिंशत्समावृत्तिः प्राणानायम्य संस्मरेत् ॥ ६२ ॥ मंत्रमंत्रार्थविधिमतश्चाक्षिः शक्तिमतोजपेत् ॥ अगर्भवासगर्भवासगर्भस्तत्र शिष्यते ॥ ६३ ॥ सगर्भहृदपि साहस्रः सद्यानोजपउच्यते ॥ एषु पंचविधिष्वेकः कर्तव्यः शक्तितोजपः ॥ ६४ ॥ अंगुल्याजपसंख्यानां मेकमेकमुदाहृतं ॥ रेखायाष्टगुणं विद्यात् ॥ ६५ ॥ शतं स्याच्छंकमणिभिः प्रवालैस्तु सहस्रकं ॥ स्फटिकैर्दशसाहस्रं मोक्तिकैर्लक्षमुच्यते ॥ ६६ ॥ पद्माक्षैर्दशलक्षंतु सोवर्णैः कोटिरुच्यते ॥ कुशाग्रं च रुद्राक्षैरनंतगुणितं भवेत् ॥ ६७ ॥ त्रिंशदक्षैः कृतामाला धनदा जपकर्मणि ॥ सप्तविंशतिसंख्यां तैरक्षैः पुष्टिप्रदा शिवे ॥ ६८ ॥ पंचविंशतिसंख्याकैः कृता मुक्तिप्रयुज्यते ॥ अक्षैस्तु पंचदशभिः रत्नचारफलप्रदा ॥ ६९ ॥ अंगुष्ठमोक्षहं विद्यात्तर्जनीशत्रुनाशनी ॥ मध्यमो धनदः शान्तिं कुरुते नामिका जपात् ॥ १०० ॥ कनिष्ठा रक्षिणी प्रोक्ता पुत्रदा च विशेषतः ॥ अंगुष्ठेन जपं जाप्यं सहान्यंगुलिभिः सदा ॥ १०१ ॥ अंगुष्ठरहितं ज

॥ अध्या ॥

॥ ११ ॥

॥ ५ ॥

प्यंकृतं तदफलं भवेत् ॥ जप्याग्रहे समफलं गोष्ठे शतगुणं विदुः ॥ १०२ ॥ पुण्यारण्ये तथा रामे सहस्रगु-
 णमुच्यते ॥ असुतं पर्वते देवि नद्यां लक्षमुदाहृतं ॥ १०३ ॥ कौटिह्ये बालये देवि अनंतं शिवसन्निधौ ॥ सूर्यः
 स्यान्नेगुरोरिंदो दीपस्य च जलस्य च ॥ १०४ ॥ लिंगस्य च गवां चैव सन्निधौ शक्यते जपः ॥ पुमान् सदा
 चाररतो जपेत् पंचाक्षरीमिमं ॥ १०५ ॥ अस्मिन् सिद्धे महामंत्रे सर्वे सिद्धिगिरिंद्रिजे ॥ योजनः की-
 र्तयेद्भक्त्या शृणुयद्वासमाहितः ॥ १०६ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति मम सन्निधौ ॥ द्विसहस्रजपेद्भोगा-
 न्मुच्यते नात्र संशयः ॥ १०७ ॥ त्रिसहस्रजपेन्मन्त्री दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ सहस्रवृद्ध्या प्रजपेत् सर्वान्का-
 मानवाप्नुयात् ॥ १०८ ॥ आज्यान्वितो तिलैः शुद्धैः जुहुयात् लक्षमादरात् ॥ उसातजनितां क्लेशान् नृणां श-
 येत् सर्वतात्मजे ॥ १०९ ॥ शतं लक्षं जपेत् साक्षाच्छिवो भवति मानवः ॥ किमत्र बहु नोक्तेन मम रूपं स पार्व-
 ति ॥ ११० ॥ मंत्रः पंचाक्षरी नियमवानपि योजयेत् ॥ तस्मिन् समाहितमनाः शुचिरात्मवशः ॥ १११ ॥ पं

॥ पार. तं ॥

॥ ६ ॥

चाक्षरी नियमवानपियोजयेत् ॥ तस्मिन् समाहितमनाः शुचिरालवशः ॥ १११ ॥ क्षेत्रेशिवस्य परमेभुविपर्व-
तेवं ॥ गलेऽक्षरांकरपुरं सिवसन्निकाशः ॥ ११२ ॥ इति ते कथितं देवि मनोमाहात्म्यमुत्तमं ॥ मम पंचाक्षरं शैवं-
किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ११३ ॥ इति श्री पारमेश्वरतंत्रे पंचाक्षरी जपानुष्ठानस्वरूपणनाम एकादशा प-
टलः समाप्तः ॥ ११ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ अध्या ॥

॥ ११ ॥

॥ ६ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ श्रीमत्सर्वतीरमणायनमः॥ श्रीशः॥०
 देवदेवमहादेवमहेशमृडशंमृडशंकर॥ ज्ञानयोगस्यमाहात्म्यंवदमेकरुणाकर॥१॥ ईश्वरउवाच॥ चर्याच-
 र्याचिसततमहिंसाज्ञानसंग्रहं॥ सत्यमस्तेयमास्तिष्यंश्चध्याचंद्रियविग्रहं॥२॥ अध्यापनंचाध्ययनंय-
 जनंयाजनंतथा॥ ज्ञानमीश्वरभावाश्चयजनंयाजनंशिवे॥३॥ अंतर्यागंबहिर्यागंसततंज्ञानशीलता
 ॥यएवंवर्ततेयोगीज्ञानयोगस्यसिद्ध्ये॥४॥ अचिरादेवविज्ञानंलब्ध्वायोगंचविंदती॥ दग्ध्वादे-
 हमिमंज्ञानीक्षणाज्ञानाग्निनाव्ययेत्॥५॥ ममप्रसादाद्योगतः कर्मबंधंप्रहास्यति॥ पुण्यापुण्याः
 त्मकंकर्ममुक्तेस्तस्मातिबंधकं॥६॥ तस्माद्योगंततोयोगीपुण्यापुण्यविवर्जयेत्॥ फलयामनयाकर्मकर-
 णंप्रतिपद्यते॥७॥ नकर्ममात्राकरणंतस्मात्कर्मफलंत्यजेत्॥ प्रथमंकर्मयोगेनबुहिःसंपूज्यशंकरं॥८॥
 ॥ज्ञानयत्सरतोदैवियोगीममसायुज्यमाप्नुयात्॥ तस्माद्योगंसमम्यसेत्॥ विधितेशिवयासैककर्म-

॥ पार. तं ॥

॥ १ ॥

णा ज्ञानयोगिनः ॥ १६ ॥ न जयंति शिवं युक्ता समलोष्टाश्मकांचनः ॥ नित्यमुक्तो महादेवि भक्तिमान्यसमाहि-
तः ॥ १७ ॥ ज्ञानयोगरतो योगी मम सायुज्यमाप्नुयात् ॥ अथाविरक्तचित्ताये वर्णिनः शिवमाश्रिताः ॥ १८ ॥
ज्ञानचर्यक्रियाण्येव तस्मिन्कुर्यात्स्तदार्हता ॥ बाह्यमभ्यंतरं चैव बाह्यमभ्यंतमेव च ॥ १९ ॥ वाङ्मनः का-
यभेदेन त्रिधा तद्भजनं विदुः ॥ तपः कर्म जप ध्यानं ज्ञानं चेत्यनुपूर्वशः ॥ २० ॥ पंचधा कथितं रुद्रे तदेव क-
थितं पुनः ॥ अन्यास्तविधितं बाह्यं बाह्यमभ्यर्चनादिकं ॥ २१ ॥ तदेव तु स संवेद्यं न मनोमात्रमुच्यते ॥ शिव-
नामरता बाणिसाया बाणिनि गद्यते ॥ २२ ॥ लिंगैस्तच्छासनोद्दिष्टैस्त्रिपुंड्रादिभिरांकितः ॥ शिवोप-
चारनिरतः कायः कायोनचेतरः ॥ २३ ॥ तमर्चा कर्मविज्ञेयं बाह्यया गादिनोच्यते ॥ शिवार्थे देह संशोष-
स्तपः कृद्धादिनोमतं ॥ २४ ॥ जपः पंचाक्षरीभ्यासः प्रणवाभ्यास एव च ॥ रुद्राध्यायादिकाभ्यासो न-
चान्याध्ययनादिकं ॥ २५ ॥ ध्यानं च शिवचिंता स्यादात्माह्यर्थं समाधयः ॥ शिवागमार्थं विज्ञानं ज्ञानं-

॥ अध्या. ॥

॥ १२ ॥

॥ १ ॥

चान्यार्थवेदनं ॥१९॥ बाह्ये च वाभ्यंतरे वा त्रयं स्यान्मनसोरतिः ॥ प्राग्वासनावशादेव शिवेन दृष्टा समाच-
 रेत् ॥२०॥ ब्राह्म्याह भ्यंतरं श्रेष्ठं भवेत्तु गुणाधिकं ॥ असंकटत्वादुष्टानां दोषणामथ संभवात् ॥२१॥ शैव-
 मभ्यंतरं कुर्यान्बाह्यं शौचमुच्यते ॥ ततः शौचविमुक्ता सा शुचिरप्यशुचिर्यतः ॥२२॥ बाह्यमभ्यरतं चै-
 व भजनं भावपूर्वकं ॥ न भावरहितं ग्राह्यं विप्रलंभैककारणं ॥२३॥ कृतकृत्यस्य शिवस्य तृप्तस्य परमेष्ठि-
 नः ॥ न कैः किं क्रियते कर्म भावमात्रं हि ग्रह्यते ॥२४॥ अष्टधालक्षणं प्राहुः शिवधर्माधिकारिणां ॥ येन
 ज्ञेयानरेरन्यैर्न रा विश्वविलक्षणः ॥२५॥ शिवे भक्तेषु वात्सल्यं पूजया चानुमोदनं ॥ स्वयमभ्यर्चनं चैव
 तदर्थं चांगवष्टनं ॥२६॥ तत्कथाश्रवणे भक्तिस्तरनित्रांगविक्रिया ॥ शिवानुस्मरणं नित्यं सर्वथा तदकैत-
 वं ॥२७॥ एतदष्टगुणं चिह्नं यस्मिन्नेह छेपि दृश्यते ॥ सा पुनर्वाक्ष्यते त्रेधा मनोवाकायभेदतः ॥२८॥ प-
 रां भक्तिं समभ्येत्य शिवधर्मरते नरः ॥ परयाचतया भक्त्या प्रसादं लभ्यते नरः ॥२९॥ देवो वा मानवो वा-

॥ पार. तं ॥
॥ २ ॥

पि पशुर्वाविह गोपिवा ॥ कोटि वापि रुमीर्वापि मुच्यते तत्प्रसादतः ॥ ३० ॥ गर्भस्थो जायमानो वा बालो
वा तरुणोपि वा ॥ वृद्धो वा म्रियमाणो वा स्वर्गस्थो वापि नारकी ॥ ३१ ॥ पतितो पतितो वापि पंडितो मूढः
एव च ॥ प्रसन्ने मयि हे वेशि मुच्यते भवबंधनात् ॥ ३२ ॥ अथ ये मानवा लोके स्वच्छया धृतिविग्रहा ॥ भावा
तिशयसंपन्ना पूर्वसंस्कारसंयुताः ॥ ३३ ॥ विरक्ता वानुरक्ता वा स्त्रियादिविषयेष्वपि ॥ पापैर्न ते विलि
प्यन्ते पद्मपत्रमिवांभसा ॥ ३४ ॥ तेषां शिवात्मविज्ञानं विशुद्धानां शिवात्मनां ॥ तत्प्रसादविमुक्तानां
दुःखमाश्रमलक्षणं ॥ ३५ ॥ नास्ति कृत्यमकृत्यं च समाधिर्वापरायणं ॥ न विधिर्न निषेधश्च ममसाम्यः स
चाद्रिजे ॥ ३६ ॥ यथैव परिपूर्णस्य साध्यं मम न विद्यते ॥ तथैव कृतकृत्यानां तेषामपि न संशयः ॥ ३७ ॥ शि
वभक्तहितार्थं ते मानुषं भावमाश्रितः ॥ रुद्रलोकात्सरि भ्रष्टाः ते रुद्रानात्र संशयः ॥ ३८ ॥ यथा वह्निः समा
वेशादहो भवति केवलं ॥ तथैव शिवसान्निध्या न्मते केवलं मानुषाः ॥ ३९ ॥ शिवानुरासनं यद्गुह्यमासी

॥ अध्या ॥

॥ १२ ॥

॥ २ ॥

नां प्रवर्त्तकं ॥ तदेतरेषामन्येषां तन्निर्योगः प्रवर्त्तकः ॥ ४० ॥ तपस्तपादिसाधर्म्यरुद्रधर्मवपुर्धरात् ॥ प्रा
 कृतान्येवमन्वानो नावजानीति पंडितः ॥ ४१ ॥ अवज्ञानं ब्रतं तेषां नरेर्वाभूदमानसैः ॥ आयुः श्रियकुलं
 शीलं हत्वानिरयमावहेत् ॥ ४२ ॥ शिवज्ञानवतां पुंसां मोक्षस्तस्य करांबुजे ॥ साहानिस्तन्महच्छिद्रं समोः
 हः साधमारिहः ॥ ४३ ॥ ब्रह्माविष्णुमहेंद्राणां मपितूलायते पदं ॥ शिवादन्यदपेक्षाणां मुक्तमानामहात्म
 नां ॥ ४४ ॥ ततोद्यान्यत्रकार्यमोक्षमार्गबहिष्कृते ॥ ज्ञानं क्रियाचर्याचर्ययोगश्चेति धरात्मजे ॥ ४५ ॥ चतुष्प
 थः समाख्यातः शिवधर्मः सनातनः ॥ पशुपारा मतिज्ञानं ज्ञानमस्यभिधीयते ॥ ४६ ॥ षडध्वशुध्यविधिना गु
 र्वादीनां क्रियोच्यते ॥ वीरशैवप्रयुक्तस्य शिवेन विहितस्य च ॥ ४७ ॥ लिंगार्चादेः स्वधर्मस्य चर्याचर्येति क
 थ्यते ॥ तदुक्तेनैव मार्गेण शिवस्य स्थितचेतसः ॥ ४८ ॥ वृत्त्यंतरनिरोधोयं संयोगइति कथ्यते ॥ अश्वमेध
 राताच्छ्रेष्ठं देविचित्तप्रसादतः ॥ ४९ ॥ मुक्तिदं च तदाप्येतदराक्तं विषयैषभिः ॥ विजितेन्द्रियवर्गस्य यमेननि

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

यमेनच ॥ ५० ॥ सर्वपापहरो योगी विरुक्तशैव कथ्यते ॥ वैराग्या जायते ज्ञानं ज्ञानाद्योगः प्रवर्तते ॥ ५१ ॥ यो
गज्ञः पतितो वापि मुच्यते नात्र संशयः ॥ शिवज्ञानसमासाद्यै परं शिवमथाश्नुते ॥ ५२ ॥ यश्चातो वशिवे भ
क्तो विषये परितो पिसन् ॥ शिवधर्मान् कुर्याद्यो सदोषेणैव लिप्यते ॥ ५३ ॥ अर्चये हं विकानाथं सर्वगं
सर्वहेतुना ॥ मम धर्मरतो देवि श्रेयसि चैतुतो यमः ॥ ५४ ॥ पञ्चक्षरमनुं नित्यं भावयेछिववाचकं ॥ भुक्तिमुक्ति
प्रदं दिव्यं प्रणवं च परं शिवं ॥ ५५ ॥ पञ्चाक्षरमयी विद्यां जपन्नेकाग्रमानसः ॥ प्रणवं जापयामास रंकरं स
म्यगर्चयेत् ॥ ५६ ॥ साश्वमेधसहस्रस्य साधिकस्य महेश्वरी ॥ लभते समहसुष्यं ज्ञानं रंकरमुच्यते ॥ ५७ ॥
यो यस्मिन् रूद्रसरसि स्नात्वा पञ्चाक्षरं जपेत् ॥ सोऽपि पुण्यमहं लब्ध्वा भ्रष्टा चापि लिंगवान् ॥ ५८ ॥ शिवभा
वं समाश्रित्य शिवयोगमथाचरेत् ॥ ब्रह्माद्यास्थावरांताश्च देवदेवश्च शूलिनः ॥ ५९ ॥ पशवः परिकीर्तते सं
सारपरिवर्तिनः ॥ तेषां पतित्वा देवेशि त्ययं पशुपतिस्मृतः ॥ ६० ॥ मलयादिभिः पात्रैर्बध्नाति सपशून्पतिः ॥

॥ अध्या. ॥

॥ १२ ॥

॥ ३ ॥

स एव मोचक स्तेषां भक्त्या सम्यगुपासितः ॥६३॥ चतुर्विंशतितत्त्वानि मायाकर्मगुणा अपि ॥ विषया इति कथं
 तेषां राजीवनिबंधनात् ॥६४॥ ब्रह्मादि संभयर्यं तान् पशून् ब्रह्मा महेश्वरी ॥ पारशैरेतैः पतिश्चाहं कार्यं करयतिः
 स्वकं ॥६५॥ इन्द्रियाण्यपि तस्यैव महत्तावरागानितु ॥ कार्यं तिनरकं कार्यं वसंच स्वच्छया पशून् ॥६६॥ तस्मा
 शुपतिं मातुं ज्ञात्वा लिंगार्चकः शिवे ॥ छित्वा पाशान् विद्योथान् परं निर्वाणमृच्छति ॥६७॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं देवि प
 शुत्वविनिवर्तकः ॥ पूजनीयसदा चाहं यथाश्रद्धं यथाविधिः ॥६८॥ यः कुर्यादंतिर्दीक्षा मादेहांतमनाकुलः
 ॥ वीरशैवं प्रकुर्वीत स वै नष्टैक उच्यते ॥६९॥ सोऽस्याश्रमी च विज्ञेयो माहामाहेश्वरः शिवः ॥ स एव पतितां श्रेष्ठा स ए
 वहि महाव्रती ॥७०॥ न तेन सदृशः कश्चिदुत्तमो मुमुक्षुषु ॥ अदेहांतमयं दीक्षामहापातकनाशनी ॥७१॥ कृत
 कृत्यैव निष्कामो यश्चरेद्द्वारशैवगः ॥ शिवार्पितात्मसततं न तेन सदृशः कश्चित् ॥७२॥ यः पश्येद्द्वारशैवस्थं ब्रह्म ह
 त्यादिसंभवः ॥ पापैविमुच्यते सद्यो मुच्यते च भवार्णवात् ॥७३॥ शिवाग्रेर्यत्परं वीर्यं तद्द्वार्यं वीरशैविनः ॥ तः

॥ पार. तं. ॥
॥ ४ ॥

स्मात्सर्वेषुकालेषु वीर्यवांछिवमर्चयेत् ॥ ७२ ॥ वेद एव द्विजातीनां स्त्रीणां स्वपतिर्यथा ॥ संन्यासिना ज्ञानमेवं-
शैवानां वीरशैवकं ॥ ७३ ॥ यथा सर्वेषु देवेषु अधिको मेघवाहनः ॥ तस्यासीदधिको ब्रह्मा स तस्मादधिको ह-
रिः ॥ ७४ ॥ वैष्णवादीनां च सर्वेषां अधिको हं परः शिवे ॥ मतः परतरं नास्ति तन्मत्तं तु तथैव हि ॥ ७५ ॥ कृमिकी-
टकपतंगेभ्यः परावः प्रज्ञयाधिकः ॥ पशुभ्योऽपि नराश्चेष्टास्तेषु श्रेष्ठा द्विजातयः ॥ ७६ ॥ द्विजातीष्वधिका-
विप्राविप्रेषुकृतबुध्ययः ॥ वक्रतुबुद्धिषुकर्तारतेभ्यः संन्यासिनोऽधिकाः ॥ ७७ ॥ तेषु विज्ञानिनश्चेष्टाः
स्तेषु शंकरपूजकाः ॥ तेषु श्रेष्ठामहादेवि मम लिंगांगसंगिनः ॥ ७८ ॥ लिंगांगसंगेष्वधिका मम योगर-
तानराः ॥ तेषु श्रेष्ठामहावीरशैवदीक्षापरानराः ॥ ७९ ॥ तेषामप्यधिको नास्ति स्त्रिंशु लोकेषु शैल-
जे ॥ मतः परतरं नास्ति मन्मत्तं तु तथैव हि ॥ ८० ॥ अहमेव हि देवेशि वीरमाहेश्वरो नराः ॥ शिवामहेश्व-
रः शंभुः पिनाकी च पितामहः ॥ ८१ ॥ संसारवेद्यः सर्वज्ञः परमात्मत्य असुं मनुं ॥ जपेन्नियमवान्नि

॥ अध्या. ॥

॥ १२ ॥

॥ ४ ॥

संयोनरः सहितेन्द्रियः ॥ ८२ ॥ स एवौहं महादेवि मन्तामस्मरणात् सदा ॥ शिवः शंभुः शिवः शंभुः शि-
 वः शंभुः सदा शिवः ॥ ८३ ॥ इति व्याहरते नित्यं दिना न्यायां तु यां तु मे ॥ इदं मनुवंदे देवि मम लिंगांगसंगि-
 नः ॥ ८४ ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तव स्नेहाद्वरानने ॥ न कर्मणानतपसानजपैर्न समाधिभिः ॥ ८५ ॥ न हाने-
 न न चान्येन वश्योऽहं श्रद्धया विना ॥ यस्य श्रद्धास्ति देवेशि येन केनापि हेतुना ॥ ८६ ॥ तस्य वश्योऽहं देवियो-
 गीनां वीरशैविनां ॥ वंद्यः स्पृश्यश्च दृश्यश्च पूज्यः संभाव्य एव च ॥ ८७ ॥ साद्यंतस्मात् सदा श्रद्धा तस्य वश्यो-
 भवाम्यहं ॥ श्रद्धाममम तस्थस्य मयि भक्तिप्रजायते ॥ ८८ ॥ तस्यैव भवति श्रद्धा मयि नान्यस्य कस्यचित् ॥
 अनायसिद्धो निखिलो धर्म आश्रमिणामिह ॥ ८९ ॥ ब्रह्मणा कल्पितं पूर्वतन्ममाज्ञापुरःसरं ॥ सत्तुंपैता-
 महो धर्मो बहुभिश्च क्रियान्वितः ॥ ९० ॥ कर्मणामहता श्रद्धा प्राप्य शैवी सुदुर्लभा ॥ महेश्वरा प्रपद्यंते देवि-
 मां भक्ति संयुतां ॥ ९१ ॥ तेषां सुखेन मार्गेण धर्मकामार्थमुक्तये ॥ मयि भक्तिवतामेव लिंगिनां वीरशैविनां

॥ पार. तं. ॥
॥ ५॥

॥ ९२ ॥ अधिकारो न चान्येषामित्याज्ञामामकीदृता ॥ हृदये सततं शंभुं सर्वकारणकारणं ॥ ९३ ॥ ध्यात्वा भाववि-
धानेन पूजयेन्मां महेश्वरी ॥ भक्तिः सुनिश्चयां कृत्वा मयि चानन्यभावतः ॥ ९४ ॥ सर्वावस्थोपि सुच्येत यद्यपि
ब्रह्मभावनात् ॥ सामान्यमपि वक्ष्यामि सदाचारं तु शौचिनं ॥ ९५ ॥ येन सर्वप्रपद्यंते भक्तिमव्यभिचारिणा
॥ त्रिकालं भस्मना स्नानं लिङ्गार्चनमनुत्तमं ॥ ९६ ॥ जपमीश्वरचिन्ता च हयां सर्वत्र सर्वदा ॥ सत्यं संतोषमा-
स्ति क्यमहिंसा सर्वजंतुषु ॥ ९७ ॥ ह्रीं श्रद्धा ध्यानं योगः सदा पंचाक्षरी जपः ॥ व्याख्यानं शिवशास्त्र-
स्य श्रवणं च तपः क्षमा ॥ ९८ ॥ निषिद्धवर्जनीयं च भस्मरुद्राक्षधारणं ॥ सोमवारार्चनं देवि प्रदोषे च
विशेषतः ॥ ९९ ॥ असत्यागः क्रियाणां च श्रद्धानस्य विवर्जनं ॥ तथा पुर्युषितान्नं च गणकान्नं च विशेष-
तः ॥ १०० ॥ तथा पुर्युषितान्नं च ॥ गणिराढस्य अर्थः ॥ स्वर्गोन्नैरमते यस्तु सविप्रो गण उच्यते ॥ गर्भः
पातनरीतैलायासानारी गणिका स्मृता ॥ १०१ ॥ मध्यमध्यगंधस्थानैर्वेद्यस्य च वर्जनं ॥ सामान्यः

॥ अध्या ॥
॥ १२ ॥

॥ ५ ॥

सर्ववर्णानां विशोषो वीरशैविनां ॥१०२॥ क्षमाशांतिश्च संतोषः सत्यमस्तेयमेव च ॥ ब्रह्मचर्यं मम
 ज्ञानं वैराग्यं भस्मसेवनं ॥१०३॥ सर्वसंगनिवृत्तिश्च दूरीतानि विशेषतः ॥ सर्वलिंगमयं ध्यायेज्जगदे-
 तच्चराचरं ॥१०४॥ कथितं तु मया देवि वीरमाहेश्वरागमं ॥ पञ्चाक्षरस्य माहात्म्यं सविधानसविस्तरं ॥
 ॥१०५॥ कर्मयोगं ज्ञानचर्या ज्ञानयोगं मम प्रिये ॥ चर्या चर्यमया प्रोक्तं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥१०
 ६॥ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे ज्ञानयोगस्वरूपनिरूपणं नाम द्वादशोऽपटलः समाप्तः ॥ श्रीसांबसदाशि-
 वार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥ श्रीरस्तु ॥ श्रीगुरुदेवदत्तात्रयार्पणमस्तु ॥ श्रीगोपालकृष्णार्पणमस्तु ॥
 श्रीशंकर ॥ जयशंकर ॥ जैजयशंकर ॥ शिवहरशंकर ॥ शिवहरशंकर ॥ गौरीशंकर ॥ गौरीरमण ॥ पा-
 र्वतिरमण ॥ गिरिजारमण ॥ श्रीशिव ॥ जयशिव ॥ जयजय ॥ शिवशिव ॥ जयहरशिव ॥ शिव ॥
 ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ पार. तं. ॥
॥ दि. ॥

॥ अध्या. ॥
॥ १२ ॥

॥ दि. ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ श्रीगौरीशायनमः॥ श्रीशंभुदे॥ श्री॥
 करुणामृतकालोलकटाक्षगणनायकः॥ कैवल्यकलनाधारनमस्तेगिरिधन्वने॥१॥ कथितंचरहस्यंतंद्वार
 शैवाभिधंमतं॥ शृतंचाधिगतंचैवमतभेदंसविस्तरं॥२॥ तत्तद्भूलानुसारेणमतभेदनिरूपितः॥ सर्व
 दासर्वयत्नेन नित्यलिंगार्चनंत्विति॥३॥ तस्यलिंगस्यभगवन्पूजादिषुनिरंतरं॥ स्थानभेदंममाचक्ष्व
 करपीठादिलक्षणं॥४॥ तारतम्येनवाकिंतुफलंतत्तस्थलादिषु॥ यदितर्हिसमंकिवाविशेषस्तत्र
 कथ्यतां॥५॥ ईश्वरउवाच॥ शृणुनान्यमनादेविरहस्यार्थमनाकुलं॥ गोपनीयंप्रयत्नेनयत्स्नेहेनेर्यते
 त्वयि॥६॥ बहूनि संप्रतिपीठानिलिंगस्याराधनेमम॥ तारतम्येनसर्वाणिफलदानिनसंशयः॥७॥ भः
 त्स्यसकलंपीठंमत्तस्यममयोगिनः॥ पाणिपीठमहंलिंगंजगदेतच्चराचरं॥८॥ आरूढस्येवदुचि
 तंवीरशैवस्यलिंगिनः॥ यथारुरुक्षोरीशानिहृदयंपीठमुच्यते॥९॥ अथोच्यतेबहिःपीठंततो न्यूना

॥ पार. तं. ॥
॥ १॥

धिकारिणः ॥ लिंगस्य नित्यपूजायां करपंकजमादितः ॥ १० ॥ स्ववामहस्तं देवेशि विभाव्य कमलाकृतिं ॥ लिंगं
तत्कर्णिकामध्ये प्रतिष्ठाप्य च ये त्सहा ॥ ११ ॥ तदेतत् करपीठारख्यं चतुर्वर्गफलप्रदं ॥ ततो न्यहारुजं शैलं लोहमा
र्त्तिकमेव वा ॥ १२ ॥ अजिनं कंबलं वासः पूर्णभूमितृणादिकं ॥ यत्र संस्थाप्य ते लिंगं तत्पीठं तत्र भावयेत् ॥
१३ ॥ दारुपीठं हरिद्राय शैलं पुत्रधनाप्तये ॥ लोहं सर्वार्थसं सिद्धये मार्त्तिकं ज्ञाननाशनं ॥ १४ ॥ अजनः
व्याधिपीडाये कंबलंदुःखसिद्धये ॥ वासः सर्वफलप्राप्त्यै पूर्णस्वर्णफलाप्तये ॥ १५ ॥ भूमि सर्वार्थनाशाय
यत्तृणां विविधकारणं ॥ तत्र सर्वोत्तमं देवि पीठार्थं करपंकजं ॥ १६ ॥ तत्स्वरूपं विशेषेण ह्याकर्णय वदामि ते
॥ स्ववामहस्तं कमलं ध्यात्वा पंचदलं शुभं ॥ १७ ॥ पंचांगुली पंचदलं कर्णिकरतलं तथा ॥ रेखाहस्तगताः स
र्वा ध्यायेत् कमलकेसरान् ॥ १८ ॥ पंचांगुली पुद्गे देशि पंचब्रह्मा नुवाकैः ॥ पंचब्रह्मात्मनो ध्यायेत् कर्णि
कायां गिरिंद्रजां ॥ १९ ॥ अंगुष्ठादिकं निष्ठांतं प्रादक्षिण्येन सुंदरी ॥ गार्हपत्यं दक्षिणाग्निं मध्यमाह-

॥ अध्या ॥
॥ १३ ॥

॥ १ ॥

वनीयकं ॥२०॥ सव्यापसव्योक्रमशः पंचाग्नीनूभावयेत् सुधीः ॥ शिवस्य पंचवक्त्राणि ध्यायेत् पंचांगुली-
 शिवे ॥२१॥ आरभ्य पूर्वमिंद्रादीन् ध्यायेत् दृष्टुं सुदिक्ष्वपि ॥ दुर्गां माहेश्वरीं चंडीं भद्रकालीमिति क्रमात् ॥
 ॥२२॥ प्राणादिषु चतुर्दिक्षु प्रदक्षिण्येन भावयेत् ॥ गणेशवटुकं वीरभद्रं चंडं तथा च येत् ॥२३॥ नंदी-
 रां रिटिनं भृंगितंडु प्रमथनायकं ॥ अग्निरासुखातेषु विदिक्षु च विभावयेत् ॥२४॥ अंतरेद्वादशादि-
 त्यान् ग्रहानवयोनिधान् ॥ श्रीशैल्यसुरव्याश्वगिरीनक्षेत्रकार्यादिकं तथा ॥२५॥ गंगाद्याः सरिताः ॥
 सर्वा कल्पवृक्षादिकास्त रून् ॥ चिंतामणिकामधेनुं नक्षत्राणि दिशो दशा ॥२६॥ ऋग्यजुः सामवेदा-
 श्च चतुर्वर्णं च पुराणकं ॥ स येतिहा संविंते घट्टे दंत्यं च मोमतः ॥२७॥ मिमांसा द्वितीयं तर्कसांख्ययो-
 गोविशेषकं ॥ धर्मशास्त्राणि संविंत्य तन्मध्ये लिंगमर्चयेत् ॥२८॥ आरभ्य कर्पूरं यावन्मणिबंधं कु-
 लेश्वरी ॥ नालंतत्पाणिपद्मस्य पंचपत्रस्य भावयेत् ॥२९॥ सर्ववेदात्मकं पद्मं सर्वक्षेत्रमयं शुभं ॥

॥ पार. तं. ॥
॥ २ ॥

सर्वसौभाग्यजनकं यत्पीठं करपंकजं ॥ ३० ॥ यन्नूनमिति रिक्तं वा पूजायाममयोगिनः ॥ करपंकजपूजायां
तत्सर्वसांगवमेव हि ॥ ३१ ॥ उत्थृत्य सज्जिकाद्वारात् करपंकजमध्यगं ॥ लिंगकृत्वा च ये लिंगादक्षिणेन च
पाणिना ॥ ३२ ॥ आदौ विभाव्य कमलं पाणिपंचदलं शिवे ॥ पूर्वोक्तलक्षणं योगीमध्ये मूलं जपछतं ॥ ३
॥ सहस्रं वा यथाशक्ति तत्र सिंहास्मरेत् ॥ सहस्रं वा यथाशक्ति ॥ तत्र मांसु सुखासीनमभिध्यायेत्
यासह ॥ ३४ ॥ ध्यानावाहनमारभ्य यावल्लिंगविसर्जनं ॥ तावत्करस्थितं कुर्यात् करपचार्वने विधिः ॥
३५ ॥ अभिषेके च पूजायां यावद्भक्तियथाबलं ॥ यावद्द्विसर्जनं लिंगं न वसेत् करपंकजे ॥ ३६ ॥ प्रदक्षिण
नमस्कारो नमस्ते वाचरेत् सुधीः ॥ नोतिष्ठेन क्वचिद्गच्छेद्यं यावल्लिंगविसर्जनं ॥ ३७ ॥ निक्षिप्य सज्जिकामध्ये
बद्ध्वा सावमर्गलं ॥ विधाय वसनं ग्रंथिं जह्या मूलं शतं पुनः ॥ ३८ ॥ न भवेद्यावद्देतावन्नोतिष्ठेतावदीश्व
री ॥ श्रीगुरुत्वागते वापि हृद्यमानेपि वागृहे ॥ ३९ ॥ यद्यतिष्ठेच्छिवे मध्ये धृत्वा लिंगं करे मम ॥ सद्रोही म

॥ अध्या ॥

॥ १३ ॥

॥ २ ॥

तः

मविज्ञेयोगुरुद्रोहीनसंशयः॥४०॥ तस्माद्विजनमाश्रित्य निराकुलमना सदा॥ यथासंभवितांभ
क्त्या यर्चेलिंगंकरांबुजे॥४१॥ विभावयेदधः कूर्ममक्षद्विष्वद्विगजान्॥ मध्ये शेषं महाहींद्रं सहस्रं फ
णिमंडलं॥४२॥ लिंगं विश्वात्मकं ध्यायेदादिमध्यांतवर्जितं॥४३॥ भक्तिछावसतो भक्तपाणिपंकजसं
स्थितं॥ सहस्रघटतोयेन त्वष्टोत्तरशतेन वा॥४४॥ चतुःषष्टिघटेनापि यदि द्वात्रिंशता घटैः॥ चतुर्विं
शतिभिर्वापि स्रष्टद्वादशाभिस्तु वा॥४५॥ अष्टभिः पंचमिर्द्वाभ्यां मेकेनापि घटेन वा॥ सहस्रघटतोयेन
शतमष्टघटे करं॥४६॥ चुलकोदकमात्रं वा लिंगस्योपरि निक्षिपेत्॥ यावत्तु क्तियथा भक्तिगंधवलुङ्क
तो यथा॥४७॥ शोधितेनातिशक्तेन लिंगं समाभिषेचयेत्॥ रांस्वेन खड्गपात्रेण स्वर्णमुक्तिकयापि वा॥
४८॥ अपिलौहेन पात्रेण पर्णेनान्येन केनचित्॥ सर्वभावे महादेवि दक्षिणे नैव पाणिना॥४९॥ अभि
षिंचेद्यथा शक्तिष्वेष्टपात्रं विभावयन्॥ सहस्रत्प्रसृतिर्देवि सहस्रघटसंमता॥५०॥ मम लिंगाभिषे

॥ पार. तं ॥
॥ ३ ॥

कार्थे पुनर्भावनयाध्ययः ॥ यावतिः पयसां भक्तः स्वर्पयेत्स सृतिर्मम ॥ ५१ ॥ तावदब्धिसहस्रौघैरभिषिक्तो
स्य हं शिवे ॥ ५२ ॥ सर्वदेवात्मकं तोयं सर्वतीर्थं मयं शुभं ॥ ५३ ॥ तेनाभिषिच्य मां भक्त्या कोवाहं न भवे
छिवे ॥ शीतलं लघु सद्रंधं शतधा वस्त्रशोधितं ॥ ५४ ॥ तेनाभिषिच्य मां भक्त्या न शिवस्तत्र को भवेत् ॥
५५ ॥ भूमिष्ठमुद्रतापुण्यं ततः प्रश्रवणोदकः ॥ ५६ ॥ तत्तस्तु सारसं तीर्थं महानद्यास्ततोधिकं ॥ ततो गं
गाजलं पुण्यं गंगासागरसंगमं ॥ ५७ ॥ तत्र लब्धेन पयसाभिषिच्ये मां प्रयत्नतः ॥ ध्यानं च द्रोणविल्वं
च विशेषः करपंकजं ॥ ५८ ॥ घंटानादं च शंखं च प्रतिक्षिप्याम्यहं सदा ॥ दशांगधूपकपूर्वादीपं यत्नेन
चार्पयेत् ॥ ५९ ॥ जपस्तोत्रं प्रणामादिपाणिर्लिङ्गं विसर्जनं ॥ एवं हि नियमो देवियदिच्छापाणिपंक
जं ॥ ६० ॥ पूर्वाकर्तुं निचातिष्ठेद्यावच्छिङ्गविसर्जनं ॥ एवं हि नियमो देवियदिच्छापाणिपंकजं ॥ ६१ ॥ यद्य
न्यत्र समुत्तिष्ठेद्यथाविघ्नस्तदा शिवे ॥ निरंतरायमासाद्य शेषं तत्र समापयेत् ॥ ६२ ॥ अन्यतः व्रतभंगस्या

॥ अध्या ॥
॥ ३३ ॥

॥ ३ ॥

द्वौ रवं नरकं व्रजेत् ॥ आरभ्य पूजालिङ्गस्य समासे रूपवन्शने ॥ ६२ ॥ अत्राक्त उद्धितौ मध्ये रौ रवं नर
 कं व्रजेत् ॥ सर्वसामग्र्यभावेऽपि विनिक्षिप्य करे मम ॥ ६३ ॥ लिङ्गवामे दक्षिणेनाभिषिञ्चेद्भक्तितोभसां
 ॥ राक्तस्तु नियमं कृत्वा वर्षमेकं त्रिकालः ॥ ६४ ॥ नित्यमुक्तप्रकारेणाभिषिञ्चेत्पाणिनां भसां ॥ विभा-
 व्यघटसाहस्रं सहस्रं प्रसृतीरपि ॥ ६५ ॥ अधः शायी ब्रह्मचारी सः स्वप्ने र्माविलोकयेत् ॥ सज्जिका
 याः शतगुणामपनीतकवाटकं ॥ ६६ ॥ तत्सहस्रगुणं भूमौ वस्त्रपीठादिषु क्रमात् ॥ ततः शतगुणं प्रो-
 क्तं पट्टवस्त्रार्चयेन्मम ॥ ६७ ॥ स तत्सहस्रगुणं सर्वपीठे मणिमये तथा ॥ अनंतगुणितं पाणिपंकजे म-
 म पूजनं ॥ ६८ ॥ ज्ञात्वा गुरुमुखात्सम्यक् पाणिपद्मे समर्चयेत् ॥ यद्यन्यथा प्रमादस्यादायुषस्य क्षयो-
 भवेत् ॥ ६९ ॥ नाङ्गीकरोति तत्पूजां सर्वरुसरमेश्वरः ॥ प्रवृत्तिमपि धर्मार्थे निवृत्तिमितरस्य च ॥ ७० ॥ ज्ञा-
 त्वा गुरुमुखात्सम्यक् यथाशास्त्रमथाचरेत् ॥ यथायोग्यमुमेलिङ्गं यथापंचाक्षरी मनुः ॥ ७१ ॥ यथैव श्री-

॥ पार. तं. ॥
॥ ४ ॥

गुरोर्नामतथैव करपंकजं ॥ स्वरूपं करपद्मस्य ज्ञात्वा गुरुमुखात्सुधीः ॥ ७२ ॥ अभिषेकपरो नित्यमहमेव स ईश्वरी ॥ यदा जन्मशतांते तु जानाति करपंकजं ॥ ७३ ॥ तदेव चरमं विद्धि यथा मंतस्तथा करः ॥ सन्निधावप्रयत्नेन स्वदेहे वर्तते करः ॥ ७४ ॥ सर्वदेवमयं पीठं सर्वक्षेत्रमयं परं ॥ करपंकजपीठस्य मध्ये कारी सदान्विता ॥ ७५ ॥ अंगुष्ठमूलयो ध्यात्वा वंति कातर्जनी सुरवे ॥ मथुरामध्यमे मूले मायाख्या नामिका सुरवे ॥ ७६ ॥ कांची कनिष्ठिकामूले द्वारकामणिबंधके ॥ अंगुष्ठमध्ये गोकर्णं तर्जनी मध्यमे शिवे ॥ ७७ ॥ रामेश्वरं मध्यमध्ये श्रीशैल्यं पर्वतौत्तमः ॥ अविनाशो नामिका मध्ये कनिष्ठामध्यमे तथा ॥ ७८ ॥ वर्तते हि सदा कालिहस्तिक्षेत्रं महतरं ॥ सप्तकोटिश्वरं पाणौ विरूपाक्षं तु पृष्ठतः ॥ ७९ ॥ गंगाचयमुना कृष्णा कावेर्यं गुली मध्यतः ॥ ब्रह्मेशं पंचलिंगेशं मार्कण्डेशं चिदंबरं ॥ ८० ॥ महाकालेश्वरं पंचस्वंगुल्येऽग्रेषु भावयेत् ॥ सर्वमंत्रमयं पुण्यं सर्वपीठमयं परं ॥ ८१ ॥ पवित्राणां पवित्रं तत् पाणिपंकजमर्चनं ॥ यथा मंत्रेषु सर्वेषु मम पंचाक्षरः परः ॥

॥ अध्या. ॥
॥ १३ ॥

॥ ४ ॥

॥८२॥ यथा सर्वेषु देवेषु ब्रह्मादिष्वहमीश्वरः ॥ यथा क्रियासु सर्वासु मम पूजागरी मसि ॥ ८३ ॥ यथा लाप
 नसंगेषु श्रीगुरोर्नामसंगलं ॥ यथा मोहेषु सर्वेषु भक्तिर्मयि पराशिवे ॥ ८४ ॥ तथा मसूजने श्रेष्ठं पीठे
 पुकरपंकजं ॥ यथा पुष्पेषु च द्रोणं पत्रजातेषु बिल्वजं ॥ ८५ ॥ तिलाक्षताद्रव्यजाले यथा दूर्वास्तृणास्मसु
 ॥ पूजोपकरणे देवि शक्ताशक्तसमं सुखं ॥ ८६ ॥ सर्वसामग्र्यभावेऽपि सर्वदंकरपंकजं ॥ कीटिकोटिघटे स्तो
 थैपात्रस्थमभिषेचयेत् ॥ ८७ ॥ करस्थं बिंदुमात्रेण सममेव फलं ह्ययोः ॥ यन्नूनमतिरेकं यस्तानतो ज्ञा
 नतोऽपि वा ॥ ८८ ॥ संपन्नः सर्वकुंभेनाभिषिंचेत् शतसंख्यया ॥ अन्यश्च लक्षकुंभेन सममेव फलं ह्ययोः
 ॥ ८९ ॥ नतत्तनूनता किंचिन्प्रायश्चित्तकल्पना ॥ सकलं सांगमेवं हि पूजनात्करपंकजे ॥ ९० ॥ अनुत्था
 नं महादेवि पूजामध्ये तु लिंगिनः ॥ यावद्वल्लिंगं समुद्रासेत् करपीठविधिस्त्वयं ॥ ९१ ॥ सांगं सर्वार्चनाश
 क्तावभिषेकादिकं क्वचित् ॥ यथा शक्त्या चनेचापि ह्यर्चयेत्करपंकजे ॥ ९२ ॥ सर्वसाधारणं चैतत् पूज

॥ अध्या ॥
॥ १३ ॥

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीशिवंदे॥ देव्युवाच॥ विज्ञानघनविज्ञानमयिविज्ञानकारणा॥ नमोस्तुगुरवेतु
 भ्यंशंभवेराशिमौलये॥१॥ सरहस्यंचपूजादौकथितंकरपंकजं॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिलिंगलक्षणमी
 श्वरी॥२॥ सखंडलिंगेकिंपुण्यंपूजायांयदखंडके॥ सखंडेशिथिलेमध्येकिंवाकार्यंहिलिंगिनां॥३॥ एत
 त्सर्वममाचक्ष्वसविस्तरमुमापते॥ यत्तुत्वाजायतेतस्यमतिस्त्वयिरमेश्वर॥४॥ ईश्वरउवाच॥ शृणु
 देविप्रवक्ष्यामियन्मोक्षंपरिप्लुतसि॥ रहस्यमपिगोप्यंवावक्ष्येस्नेहवशोनते॥५॥ लिंगंतद्विधंप्रोक्तं
 मखंडंचसखंडकं॥ सखंडंद्विविधंदेविसखंडाखंडभेदतः॥६॥ अखंडमाद्ययंलिंगंमखंडाकारमंडलं॥७॥
 आद्यंतरहितंशून्यंनिराकारमनामयं॥८॥ आरूढस्यहितंलिंगंचिदानंदघनंमहत्॥ सखंडमारुरुक्षो
 तुयदीश्रोहृदिदेवतं॥९॥ सखंडबाह्यलिंगस्याल्लादिद्विविधंमतं॥ पूर्वोक्तलक्षणंलिंगंसखंडाखंड
 उभेदतः॥१०॥ पाणिपीठंचलिंगंचयदेकंतदखंडकं॥ पाणिपीठंचलिंगंचयद्विन्नंतत्सखंडकं॥१०॥ सर्वा

॥ पार. तं. ॥
॥ १६ ॥

येतानिलिंगानितारतम्यार्थहाहिनी ॥ अधिकारानुसारेण भक्तिरेकाविशिष्यते ॥ ११ ॥ यावन्हि पाणिपी
ठस्य भागश्चोर्ध्वमधश्चसः ॥ आयामश्चापिविस्तारो न संतावदेव हि ॥ १२ ॥ यावत्पीठोर्ध्वभागंतद्विस्तार
रायाममानतः ॥ लिंगचतावदेव स्याद्विस्तारायाममानतः ॥ १३ ॥ यावानुपरिविस्तार आयामश्चापितादृ
राः ॥ तावत्प्रमाणेन सोमसूत्रस्यातावदेव हि ॥ १४ ॥ योवदंतर्गतं त्यक्तापीठादुपरितद्रूवेत् ॥ अर्धार्ध-
मंतरे स्थाप्य अष्टबंधार्थमीश्वरी ॥ १५ ॥ आदौ विधायाष्टबंधं संस्कृत्यैवार्थदीक्षयेत् ॥ लौकिकस्यैवलिंग
गस्य पापिष्ठस्य चोभयोः ॥ १६ ॥ तादृशो विगते लिंगे देवाद्वा मानुषावपि ॥ प्रमादाद्वा विपत्या वा पुनरन्य
श्वधारयेत् ॥ १७ ॥ दीक्षामुखेन गुरुणा बद्धलिंगः कुलेश्वरी ॥ यदि क्षणमलिंगस्यादौ रवेन रकेवसेत् ॥ १८
लिंगस्य तु न वेधार्यं न पूज्यं लिंगयुग्मकं ॥ द्विनैकं बहुनैवार्च्यमेकलिंगमहं यतः ॥ १९ ॥ लिंगं च पाणिपीठं च द्व
योरप्येक भावनं ॥ एकलिंगमयी कुर्याद्देकोहं शं करोयतः ॥ २० ॥ षट्सूत्रमानकोपीठे त्रिसूत्रपरिसंमतिं ॥

॥ अध्या. ॥
॥ १६ ॥

॥ ११ ॥

संध्यायलिंगहाट्यायिष्टबन्धं समाचरेत् ॥ २१ ॥ पंचबन्धं त्रिबन्धं वा दृढयेदेन केन वा ॥ द्रव्येण स्नेहयुक्तेन रौ-
थिल्ये पुनराचरेत् ॥ २२ ॥ लिंगनाशो भवेदन्यत्पीठनाशो तथैव हि ॥ रौथिल्ये चाष्टबन्धस्य यथापूर्वं
समाचरेत् ॥ २३ ॥ लिंगनाशो भवेद्दीक्षात्रैकरात्रविधानतः ॥ पीठनाशो तु लिंगस्य सद्यो दीक्षा विधीय-
ते ॥ २४ ॥ रौथिल्ये त्वष्टबन्धस्य होमदीक्षामथाह्निकं ॥ रातमष्टोत्तरं रात्र्या भोजयेच्छिवयोगिनः ॥ २-
५ ॥ जपेद्वा दशसाहस्रं समपंचाक्षरी मनुं ॥ अन्यथा विपदं याति रौरवं चाधिगच्छति ॥ २६ ॥ लिंगना-
शो भवेत्लिंगं पीठं पीठस्य नाशने ॥ अष्टबन्धोऽस्य बन्धस्य यन्नष्टं तत्पुनश्चरेत् ॥ २७ ॥ लिंगाष्टबन्धपीठाना-
मेकादीक्षा विधीयते ॥ सज्जीवस्त्रगुणानां तु सज्जीघस्तप्तपुनराचरेत् ॥ २८ ॥ होमश्च दक्षिणादानं भोजनं
शिवयोगिनं ॥ जपश्च सममेवेत्यादष्टबन्धादिकत्रये ॥ २९ ॥ जपोदानं यथाशक्ति भोजनं शिवयोगिनं ॥ सम-
मेव महादेविसज्जादित्रयनाशने ॥ ३० ॥ शृणु तत्र विशेषं ते प्रवक्ष्यामि महेश्वरी ॥ जप्तार्चं नमनुर्लिंगं मरा

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

क्तासर्वकर्मणि ॥ ३१ ॥ यद्यकालेष्टबंधस्य देवा छैतिल्यमागतं ॥ सद्यः संबंधये लिंगं येन केनापि वस्तुना ॥ ३२ ॥ शनैः संपादयेद्दृष्टबंधनाय दृढाय तु ॥ नोपेक्षां तत्र कुर्वति विमुखो हंत तस्ततः ॥ ३३ ॥ अप्रमत्तः सदा तिष्ठेत् लिंगं संरक्षणे सुधीः ॥ यथा प्राणैः यथा देहेन नष्टेन्यत्पुनराचरेत् ॥ ३४ ॥ एकदेशो विभिन्ने तु यदि प्रथमलिंगकं ॥ यावच्छिष्टं हिततावद्यावत्तावच्चरेच्छिवे ॥ ३५ ॥ द्वितीयादिषु लिंगेषु कैवल्यान्यत्समाचरेत् ॥ लिंगानां शिवभक्तानां सद्यो दीक्षां च भोजनं ॥ ३६ ॥ पात्रनाशो भवेत्सा शौचं यन्नष्टं तत्पुनश्चरेत् ॥ वस्येश्वरं महादेवि प्रसंगात्सालक्षणं ॥ ३७ ॥ सौवर्णं रजतं कांस्यं ताम्रं पैतलं कंतुवा ॥ दारुजं मृगमयं शैलं पर्णजं नारिकेलजं ॥ ३८ ॥ अभिन्नं विपुलं लक्षणं वर्तुलं नवसुज्वलं ॥ निर्मलं पंकरहितं स्फुग्ंधिलघुरोभितं ॥ ३९ ॥ तादृशानि पात्राणि नवसस्यापि पंचवा ॥ अथवा त्रीणि कुर्वति नैकं न सम संख्यया ॥ ४० ॥ हरिद्रोपि न कुर्वति न सीसं नायसं त्रयं ॥ अपात्र बहु पात्राणि वर्जयेच्छिवपूजने ॥ ४१ ॥ शंखपात्रं सुरम्यं च सङ्गपात्रं विशो

॥ अध्या. ॥
॥ १६ ॥

॥ २ ॥

षतः॥ मृत्तिकानारिकेलादि पात्रं स्याच्छिवपूजने॥ ४२॥ संकल्पं साधितं पात्रं न निमित्तं विना तथा॥ चाल
 येत्पूजने कालेन स्कनं कारयेज्जलं॥ ४३॥ संभवे सति सौवर्णं पात्रं स्यादुत्तमोत्तमं॥ अभावे रजितं लोहं मृ
 त्पूर्णं हितुं शक्तिः॥ ४४॥ सर्वसाधारणं देवि नारिकेलं शिवार्चनं॥ आयुर्यशो बलकर मपमृत्युनिवार
 कं॥ ४५॥ सम्यक् संक्षालये नित्यं नान्यकर्मणियोजयेत्॥ विनैव पूजा लिंगस्य शिवपात्रं तदुच्यते॥ ४६॥
 पात्रेषु सागरान् सत्यगंगा गोदा वरीनहि॥ कृष्णा वेणी तु गभद्रा कावेरी च पिनाकिनी॥ ४७॥ ताम्रपर्णी
 तथारे वियच्च पुष्करणी त्रयं॥ मणिकर्णिकं धनुष्कोटिं भावयेत्सात्रमध्यगं॥ ४८॥ नभूमौ प्रक्षिपेत्पात्रं न च रि
 तं कदाचन॥ नान्योन्यं ताडयित्वा तु जनयेध्वनिमीश्वरी॥ ४९॥ संसाधयेत्प्रयत्नेन पात्राणामधुरं भुवि॥ अ
 धाराणि सुयोग्यानि पात्रनिक्षेपणाय हि॥ ५०॥ अभिषेकाय लिंगस्य यदि स्यादुध तोदिकं॥ ततो दुकुं
 भमवनाधारं निक्षिपेद्दिना॥ ५१॥ यद्यंतरा भवेच्छंका पाणि लिंगस्य लिंगिनः॥ पूजायां देहधर्मस्य शिष्यपा

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

णितलेक्षिपेत् ॥ ५२ ॥ शिष्याद्यं भावे देवेति सज्जिकायां पुनः क्षिपेत् ॥ निवर्तयित्वा निर्वर्त्य सचैलं स्नान
माचरेत् ॥ ५३ ॥ पुनः कुर्याद्यथा पूर्वं पूजाशेषं मम प्रिये ॥ अन्यथा पतितो याति दारुणं नरकार्णवं ॥ ५४ ॥ ना
शुचीं पूजयेत् ॥ लिङ्गं नाकालेनान्यविद्यनः ॥ नानादरेण हस्तोज्ञे पूजायां विधिरुच्यते ॥ ५५ ॥ धृतरुद्राक्षभस्मां
गः शिवनामपरायणः ॥ गुरुक्तेन विधानेन प्रयतो लिङ्गमर्चयेत् ॥ ५६ ॥ नान्यकार्यपरः कापि न प्रलापपरो
पिवा ॥ न व्यग्रो वानत्वरया पूजयेत् लिङ्गमीश्वरी ॥ ५७ ॥ संतुष्टमानसः शान्तः शुचिमात्यं बरावृता ॥ सुवासित
मुखो भूत्वा पूजयेत् लिङ्गमीश्वरी ॥ ५८ ॥ सदा पूर्वमुखः पूजां कुर्यात् लिङ्गस्य शोकरी ॥ आयुः श्रियं यशो वर्चः प्रजां
पुष्टिं यदिच्छति ॥ ५९ ॥ दक्षिणादिमुखः कुर्यात् मरणादिषु सुन्दरी ॥ कामार्थापश्चिममुखो ज्ञानार्था स्यादु
दमुखः ॥ ६० ॥ प्रातर्मध्याह्नयोः पूर्वं मुखः पूजां समाचरेत् ॥ रात्रौ उदमुखः कुर्याद्विधिरेषाममार्चने ॥ ६१
॥ व्यत्यस्तं नैव कुर्वीत विनैहिकफलं शिवे ॥ यदि स्यात्ज्ञानमोक्षार्था पूजयेद्दुत्तराननः ॥ ६२ ॥ निस्पृहा सर्वः

॥ अध्या. ॥
॥ १४॥

॥ ३॥

कामेषु सुमुशुर्विजितेन्द्रियः॥ उक्तलक्षणवानूजानी सर्वस्य सर्वदा भवेत्॥ ६३॥ तेजस्काम्यग्निवहन प्रजाकामि
 मुरु सुखः॥ शत्रुक्षयादिश्वरास्या प्रजार्थी प्रत्यगुत्तरः॥ ६४॥ संध्यासु पूर्ववदन अभिचारक कर्मणि॥ अवे
 निरतिदिग्वक्त्रः सर्वार्थी सर्वतो मुखः॥ ६५॥ इत्यादि नियमोपेता आस्तिको भक्तिमान्मयि॥ गुरुदेवतयो
 रेकरूपं प्रत्ययवान् भवेत्॥ ६६॥ प्रायश्चित्तेपिकैवल्ये निषेधोपिविधावपि॥ कार्यप्यकार्य सर्वत्र गुरुरेव
 हिकारणं॥ ६७॥ सन्निधावेपि दूरे वा व्यवधाने समक्षकं॥ गुरुक्त एव नियमो यतः सर्वात्मको गुरुः॥ ६८॥
 ब्रह्मा विष्णु शिवो रुद्रः ईशः शक्तिः पितामहः॥ सूर्यचंद्राग्निमरुतो गुरुरेव न संशयः॥ ६९॥ उत्थानेशय
 ने कापि प्रधान्ये चोपवेशने॥ निद्रादौ च तदंते च स्मरेत् सर्वत्र सद्गुरुं॥ ७०॥ वचनारंभ समये क्षुतप्रखलनादि
 षु॥ विकथने च कलहे स्मरेत् सर्वत्र सद्गुरुं॥ ७१॥ सर्वपापविनाशाय सर्वसौख्यविवृद्धये॥ सर्वाभिष्टार्थसि
 ध्यर्थं संस्मरेत् श्रीगुरुं सदा॥ ७२॥ ब्रह्महत्या सहस्राणि गोहत्या कोटि कोटिभ्यः॥ साधितान्यपि धीपूर्वं

॥ पार. तं ॥

॥ ४ ॥

श्रीगुरोः स्मरणं हहेत् ॥ ७३ ॥ दुःस्वप्नेतिदुरालापेदुश्चिते दुर्भयेपि च ॥ दुर्निमित्ते च रुद्धे च संस्मरेत् श्रीगुरुं सदा ॥ ७४ ॥
पवित्रं पावनं पुण्यं शुद्धं परममंगलं ॥ वेदवेदार्थसारार्थं श्रीगुरोर्नामसंस्मरेत् ॥ ७५ ॥ अशास्त्रे वा पिशास्त्रे वा
नाचाराचारयोरपि ॥ सर्वदोषविनाशाय श्रीगुरोः स्मरणं परं ॥ ७६ ॥ विद्याज्ञानविवेकाय सुखभोगार्थसिद्ध
ये ॥ जीवन्मुक्त्यर्थलाभाय कुर्यात्संस्मरणं गुरोः ॥ ७७ ॥ कृतानां सर्वपापानां मनोवाकायकर्मभिः ॥ सद्य एव विना
शाय संस्मरेद्गुरुमादरात् ॥ ७८ ॥ न विनश्यन्ति पापानि जाग्रदादिकृतान्यपि ॥ अनल्पामपि चाल्पानि श्रीगुरुं
स्मरणं विना ॥ ७९ ॥ यद्यस्ति मयि सद्भक्तिस्पाधकस्य च लिंगिनः ॥ मद्गुणिणसु मे निःसंस्मरेत् श्रीगुरुं सुधिः ॥
८० ॥ उषसि ब्रह्मसद्गुणं चिद्रूपं परमाद्यतं ॥ चिदानंदं धनं देवं सर्वदा श्रीगुरुं स्मरेत् ॥ ८१ ॥ सर्वेषामपि कार्याणां
मारभेयतमानसः ॥ अप्रमत्तस्मरेन्नित्यं श्रीगुरोर्नाममंगलं ॥ ८२ ॥ गुरुभक्तिविहीनस्य समस्तानि फला
क्रियाः ॥ अनुष्ठिता मपि स्पृष्टं स्वैरिब्रतवच्छिवै ॥ ८३ ॥ बहुना किमु नानार्यैः सर्वसारमिदं शृणु ॥ सर्वकै

॥ अध्या ॥

॥ १४ ॥

॥ ४ ॥

वल्यमाकल्यं पूर्ययेपरमंवच॥६४॥ स्वस्थः परवशो वापितुष्टो वा दुःखितोऽपि वा॥ सर्वावस्थासु सर्वत्र
 गतिः सद्गुरुसेवनं॥६५॥ अशक्तः पूजने भक्तः उक्तलक्षणकर्मणि॥ सर्वसाकल्यसिद्ध्यर्थं ध्यायेद्गुरुपदांबु
 जं॥६६॥ मंत्रमूलं गुरोर्वाक्यं पूजामूलं गुरोः पदं॥ ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिर्भोक्षमूलं गुरोः कृपा॥६७॥ यस्त्व-
 राक्तो मम ध्याने स ध्यायेद्गुरुमीश्वरं॥ जपन्मंत्रस्य मे देवि श्री गुरोर्नाम संस्मरेत्॥६८॥ सर्वमंत्रमयं दिवं
 सर्वशास्त्रमयं शुभं॥ सर्ववेदात्मकं पुण्यं श्री गुरोर्नाममंगलं॥६९॥ यदा साक्षाद्गुरोरूपं भक्तः पश्यति पुण्य-
 वान्॥ तदेवमम देवेशि साक्षाद्दर्शनमुत्तमं॥७०॥ तस्मात्स्वर्गोपवर्गेऽपि ह भोगा लुप्रास्तिकः॥ सर्वदा सर्व-
 यत्नेन गुरुदेवं समाश्रयेत्॥७१॥ सर्ववेदाश्च शास्त्राणि पुराणानि च संस्थिता॥ स्मृतयो धर्मशास्त्रा-
 णि श्री गुरोर्वचनं परं॥७२॥ गुकारोऽधतमः प्रोक्तं रुकारो भास्करो ह्यः॥ मोहांधकारहरणाद्गुरुरित्यभिधी-
 यते॥७३॥ सप्तकोटि महामंत्राश्चित्तविभ्रमकारकाः॥ एक एव महामंत्रो गुरुरित्यक्षरद्वयं॥७४॥ द्वावे-

॥ पार. तं. ॥

॥ ५॥

वमंत्रो देवेशि सर्वेषामपि मुक्तये ॥ सर्वक्लेशविनाशाय गुरोरिति शिवेति च ॥ ९५ ॥ भावयेत्सततं धीमान्
जगदेतच्च राचरं ॥ इन्द्रियोपगतं यद्यत् श्रीगुरोरुपमेश्वरं ॥ ९६ ॥ गुरोर्यात्रा सदा कारीयात्रा तस्य प्रदक्षिणं
॥ भूमिप्रदक्षिणं साक्षाद्दर्शनं मम सुव्रते ॥ ९७ ॥ इत्येतत्कथितं देवि सर्वसारमनुत्तमं ॥ रहस्यमात्मरक्षणार्थं
किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ९८ ॥ इति श्रीमत्पारमेश्वरतंत्रे अष्टबन्धादिगुरुनिरूपणं नाम चतुर्दश पटलः ॥
॥ ९६ ॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥ ७॥

॥ अध्या. ॥

॥ ९६ ॥

॥ ५ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगौरीशं वंदे॥ देव्य उवाच॥ स्पृष्ट्वा तमेकं स्वात्मानं नेककुरुते पुनः॥ एकीकृत्य ग्रसति
 यस्तस्मै रुद्र नमोस्तुते॥ १॥ सर्वदृक् सर्वकृत् स्वामिन् सर्वात्मन् सर्वपालक॥ शर्वसर्वज्ञ विश्वेश नारण्याय नमो-
 नमः॥ २॥ कृपया मयि बाह्यवशेन कथितं प्रभो॥ वीरशैवस्य विस्तारं वै भवंतु सविस्तरं॥ ३॥ इतः परं मया वा-
 क्ष्यमल्पं वानास्ति मे मतिः॥ तथापि मम चित्तस्य पर्याप्तिर्नैव जायते॥ ४॥ अस्ति चेदुपदेशं मे रहस्यं वा प्रका-
 शिकं॥ गूढं वा प्रकटं वापि दयां मयि न दर्शय॥ ५॥ यदि दास्यस्य नु क्षामे पृच्छाम्यात्मगतं स्पृहां॥ पृष्टव्यं मस्ते व-
 ममवर्तते हृदिसंशयः॥ ६॥ ईश्वर उवाच॥ साधुसाधिवरारोहे पृच्छत्वमपि शंकितं॥ तवावाच्यमितिः कीरे-
 त्वतः किमधिकं मम॥ ७॥ यदि छसिमतः श्रोतु इति गुह्यमतंतु वः॥ तव स्नेहेन वक्ष्यामि श्रुत्वा धारय गोपय॥
 ८॥ श्रीदेव्य उवाच॥ सरहस्यमुपादिष्टं वीरशैवाभिदं मतं॥ अन्यानि चादिशैवादिह्यानुपूर्वेण मे प्रभुः॥ ९॥
 इयानेव विशेषो यत्रेदुक्तं पूर्वमध्यमे॥ यद्यस्ति वा विशेषो न तारतम्येन वा क्वचित्॥ १०॥ अस्ति चेदपि मे

॥ पार. तं. ॥
॥ १॥

होवा तारतम्येन वासमः ॥ तत्र तत्र विशेषो वाको वा वदमहेश्वर ॥ ११ ॥ अर्थे षां कोनु वा चारो वीर शौवे पिनाः
न्यतः ॥ वीर शौवे सुवादेव ॥ विशेषो मम कथ्यतां ॥ १२ ॥ वीर शौव विभेदेषु स्थितानामधिकारणं ॥ देवाद्या बुः
द्धि तो वापि लिङ्गादीनां विनाशने ॥ १३ ॥ पूर्वोक्त एव मानीषां विभीहेषु विशेषतः ॥ लिङ्गादिनाशोपी-
ठानां वीराणां वदमेहर ॥ १४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु साधिसमीचीनः प्रभो स्ति भुवनेश्वरी ॥ लोकोपका-
राय कृतः शृणु वक्ष्यामि कृत्स्नशः ॥ १५ ॥ यदित्यथा ब्रह्मेवेशिन कृतः प्रभ ईदृशः ॥ भ्रश्येयु वीर शौवः
स्थासरहस्यविवेकृतः ॥ १६ ॥ रहस्यं विदितं देवित्यथा परममंगले ॥ अद्य त्वया धृतो सर्वे वीर शौवम-
तेश्वरः ॥ १७ ॥ अन्यदेवां धकूपेषु पतंति कुधियः शिवे ॥ अज्ञानत्वा मन्मते सारं रहस्यं परमार्थतः ॥
१८ ॥ वीर शौव महाशूलं स्वातेन पतिता अपि ॥ देवित्वस्य विभोण्या प्रो धता सुखमद्यते ॥ १९ ॥ यदा
जालगतः पक्षी निर्गतं जलसूत्रतः ॥ बहिर्द्वारमजानानो म्रियते च यथा शिवे ॥ २० ॥ वीर भेदानवि-

॥ अध्या ॥
॥ १५ ॥

॥ १॥

ज्ञेयाहवद्दीरमहाहृदे॥ निपत्यदुःखक्लिश्यंतिभूयः कूपगता इव॥ २१॥ नसाधुबहुसेवंते गुरुं मद्रूपि-
 णं शिवे॥ न जानंति तासाधुपृष्ठामतरहस्य किं॥ २२॥ नाल्पज्ञः पारमन्वेति नाल्पज्ञः सुखमेधते॥ न ल-
 ज्जेद्गुरुसेवायां नाल्पश्चाप्यपृच्छसः॥ २३॥ प्राणार्थमानवसुभिः गुरुशुश्रूषणे सुखः॥ साधयेदात्मनो भि-
 ष्टं गुरोरेव महात्मनः॥ २४॥ किंचि ज्ञादांभिकाभ्रष्टा गुरुसेवाभिमानिनः॥ वीरशैव न जानंति शठाः पंडि-
 तमानिनः॥ २५॥ अन्यस्मै बोधयंति स्म सर्वज्ञत्वं परं खलाः॥ नाचरंति स्वयं किंचिदधस्ते निपतंति हि॥ २६॥
 ततः सम्यगुरुमुखात् तूरास्त्रमूलं विचारयेत्॥ न विशेषप्रमत्तो थ ह्यर्वाक्ष्यात् सबलाबले॥ २७॥ अथ शृणु
 महादेवि वीरशैवमते मम॥ विशेषमपि चाचारं यथावत्कथयामि ते॥ २८॥ यदुक्तमादिशौवादि वीरशैवांत-
 मीश्वरः॥ न तत्तथा विशेषोत्र भेदघट्टौपि पूर्वकं॥ २९॥ वीरशैवविशेषोस्ति सावधानमतिशृणु॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेण जायते यः सदाशिवः॥ ३०॥ त्रिविधं वीरशैवार्थं अधिकारिविभेदतः॥ कथो मथापुरा-

॥ पार. तं. ॥ देवि भक्तो धरण हेतवे ॥ ३१ ॥ सामान्य वीर शैवं च विशेषं च ततः परं ॥ निराभारं वीर शैवं तत तोधिक मीश्वर ॥ अध्या. ॥
 ॥ २ ॥ ॥ ३२ ॥ मते फलं विशेषो वा भेदो वा वीर शैवके ॥ अत्रोच्यते मया यो र्थ परमार्थ संवेशिवे ॥ ३३ ॥ सामा- ॥ १५ ॥
 न्य वीर शैवं च तत्र देवि पुरोहितं ॥ आचारश्च विधिर्देवि पूर्वमेवोदितं मया ॥ ३४ ॥ सत्यं भूत दया हिंसा-
 शमो दम उहाहताः ॥ विविक्ता नापेक्ष भक्षी रद्वंद्वं मम पूजनं ॥ ३५ ॥ स्मरणं कीर्तनं ध्यानं मद्राव परिशी-
 लनं ॥ मद्रुक्ते परराभक्तिर्मदेकात्म ममायया ॥ ३६ ॥ इत्यादीनि पुरोक्तानि पराव्यंगानि तस्य तत् ॥ सामान्य
 वीर शैव स्थलिंगानो वीर योगिनः ॥ ३७ ॥ गुरोः शुश्रूषणं भक्त्या मतभेदेन सर्वदा ॥ त्रिकालं मर्चयेत्लिंगं
 स्या हिंसया भक्षजीवनं ॥ ३८ ॥ भिक्षाटनमेकगृहे भिक्षा वा भक्तितोय हि ॥ ददाति प्रार्थयन् भक्तं भुंजीया
 तदनुग्रहात् ॥ ३९ ॥ ग्रामे वा यद्विवरणे मनोयत्र प्रसीदति ॥ तत्रैव च स्तुतं ध्यायेत् मद्रूपं मपि वा गुरुं ॥
 ॥ ४० ॥ लिंगादिनाशां देवाद्वाधारयेद्विविधः पुनः ॥ तथैव तलोपस्या तथा साध्यं मतं मम ॥ ४१ ॥ सामा- ॥ २ ॥

न्यवीरशैवस्यमतो स्यागतर्इश्वरी॥अथबह्येधिकारायवीरशैवमतंपरं॥४२॥वीरशैवमतस्थस्यग्रा
मादूहिरवास्थितिः॥भक्षार्थमविशोद्गामेग्रामेनिद्रानचाचरेत्॥४३॥नसेवेतस्त्रियंकापिनस्त्रासं
गीषुसंगमं॥नग्रामवार्ताशृण्वीतनसंगंप्रकृतंचरेत्॥४४॥प्रवेशनेपिनात्मानंभिक्षार्थसमयेगृहे॥
प्रकाशयेत्स्वयंमौनीशंखद्यंटादिभिस्फुटं॥४५॥भैक्षार्थंगृहमाविश्ययदिभैक्ष्यंनलभ्यते॥ननिर्विनी
रोद्विनिर्गत्यद्विवारंतद्गृहेपुनः॥४६॥मौनीनियतंचेष्टस्यादतिरोधजनुष्मतां॥नात्मनःकुलजननाम
चरेद्यर्थविश्रमात्॥४७॥पूजाध्यानंतुमत्स्मरणामानिहाकामलोभतः॥व्रतानिवीरशैवस्यसत्यंप्रा
णिदयान्निवे॥४८॥लिंगादिनाशादैवेनधारयेद्विधतःपुनः॥यद्यशक्तोधिकारस्यतदूर्ध्वगतधर्मणः
॥४९॥भक्तस्यनष्टलिंगस्यवीरवीरव्रतात्मनः॥विभावयेत्स्वकंदेहंलिंगंरूपंमहात्मकं॥५०॥भैक्ष्येणव
र्ततेनित्यंसंग्रहंनहिलिंङिनः॥मौनिध्यानपरस्तिष्ठेदेकांततर्जनेंबिके॥५१॥विश्रोषवीरशैवस्थसा

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

मधायमनो मुनिः ॥ प्राप्याधिकारानिवेशोद्वरवीरमते मम ॥ ५२ ॥ अथैवाभ्यस्यते देवि दुष्करत्वा न्महात्मनः
॥ वीरवीरमतस्यास्य भक्तस्य मम शंकरा ॥ ५३ ॥ अथाधिकारी गच्छेत्तमं तं मम महत्तरं ॥ तुर्यवीरमहाशौ
वमप्रमत्तो वशोत्सदा ॥ ५४ ॥ वन एव वसेन्नित्यं मजनं ग्रामसंगतिः ॥ न विरोन्नरं ग्रामं गृहं वा गृहमेधिनां ॥
॥ ५५ ॥ यदि भक्तिसमानीय यद्योद्वैश्यं महेश्वरी ॥ न रुचिं नापि वा सौख्यं चिंतयेन्न हि ताहिजे ॥ ५६ ॥ न
पूजामवमानं वा न निंदामपि संस्तुतिः ॥ निवसेध्याननिरताश्चेता ये ह्यलको यथा ॥ ५७ ॥ न स्त्रीणां वा
ह्ययेदास्यं न कर्मशृणुयाद्भवः ॥ न समाजे जने रन्ये न च्छासंचारमीश्वरी ॥ ५८ ॥ न तरेद्वापगां पूर्णं जलेना
स्पृष्टभूतले ॥ न चर्मपात्रमारोहेत्सहेवालिंगिभिस्त्वपि ॥ ५९ ॥ गच्छन्नपि पदान् न द्यां नातीते स्तनमंडला
त् ॥ जलेनाशीतथापाथे यं न कुर्यात्स्वगृहं क्वचित् ॥ ६० ॥ शयीत भूतले खट्वां वर्जयेच्छयने शिवे ॥ वसी
तवासः शिथिलं विवर्णं यद्यदाप्नोति ॥ ६१ ॥ मुंडीजटीशिखीवापि किर्णिकेशोपि वा भवेत् ॥ यदि मुंडि

॥ अध्या. ॥
॥ १५ ॥

॥ ३ ॥

शिखावास्याहभ्यंगं स्वच्छया यदि ॥ ६३ ॥ जटी यदि न कुर्वति तैलाभ्यंगमपि क्वचित् ॥ यदि पूर्वजटाधारिण
 पुनश्चौरमाचरेत् ॥ ६४ ॥ शिखि यदि शिवेलिंगी कुर्याहभ्यंगं मेष्ठिकं ॥ न चर्मपात्रसंस्पृष्टं तैलं स्पृश्येन्महा
 त्मकः ॥ ६५ ॥ नागस्यो धर्तनं कुर्यात्तु न च ग्रामं विशो हपि ॥ न नर्तनादिकं चित्रं मीक्ष्य देकांततो वरोत् ॥ ६६ ॥ तु
 र्यवीरमता विष्टो निवसे देवमीश्वरी ॥ अन्यथा भ्रश्यते भूर्या ष्यंधः कूपेन संशयः ॥ ६७ ॥ न तूर्यवीरशैवस्थः
 कपटानृतवं च न ॥ हं भं क्रोधं प्रणिपीडं कुर्यान्नेच्छककामनां ॥ ६८ ॥ न संग्राही न भोगे लुर्न देहे ममतामपि ॥
 पूजां जनोद्देजनं च मनसापि प्रयेकचित् ॥ ६९ ॥ तस्यैव वर्तमानस्य तूर्यवीरमथार्थिनः ॥ यदि देवेन नश्येत्
 लिंगं तस्य विधिं शृणु ॥ ७० ॥ यत्वा पुनः प्राप्तं यदि यत्नेन सर्वशः ॥ तदेव हि पुनर्दायं तत्राक्रम उच्यते ॥ ७१ ॥ स
 हस्रं तूर्यवीरस्थलिंगिनो योगिनो मम ॥ तदेव हि निराभारं वीरशैवममां विकः ॥ ७२ ॥ षड्रसे रत्नपान्नाद्ये
 भोजयेत्प्रीतये मम ॥ उपोष्य त्रिदिनं भक्त्या होमं पूर्वोक्तमाचरेत् ॥ ७३ ॥ गुरवे हस्तिणां दत्वा तत एनं चरेद्विधं

॥ पार. तं ॥
॥ ४ ॥

॥ मृगयित्वा पितं लिंगं लभ्यते न यदीश्वरी ॥ ७३ ॥ तद्दाला भंवि निश्चित्य त्यजेद्देहम तं द्रितः ॥ खड्गे नानशनेनापि
करीषेण भृगौ गिरे ॥ ७४ ॥ प्रायोपवेशनीश्वासा सरोदनांबुनिपातनैः ॥ न तदूर्ध्वं क्षणं जीवेद् ॥ लिंगी नष्टलिं
गिकः ॥ ७५ ॥ नखादेनपि वेदीक्षेन्निश्वासमपि धीमतः ॥ न संभास्य न बाह्वैश्चैश्वर्यं देहमोहेन मूढधीः ॥ ७६ ॥
॥ ध्यायन् हृदि पदांभोजे मद्रूपं स्याद्गुरोः शिवे ॥ कारयंति तथा न्येयसाहावयेनापि लिंगिनः ॥ ७७ ॥ तेपि यां-
तिसुखाधारं पदं सर्वोत्तमोत्तमं ॥ तथा त्यक्तनृत्यं वीरं शैवस्थयोगिनः ॥ ७८ ॥ मद्रूपा एव जायंते यतः शं-
भूरहं शिवः ॥ तादृशं पदमारुह्य तुर्यवीरव्रतात्मकं ॥ ७९ ॥ यदन्यथा चरेल्लिंगी भ्रष्टो भवति सूकरः ॥ न क्षेयेतं
दुराचारत्यक्तलिंगमतं व्रतं ॥ ८० ॥ विनिहन्त्युर्बलादन्ये ते समेयुः पदं मम ॥ न तस्य पुनरावृत्तिर्भ्रष्टस्य शिवः
योगिनः ॥ ८१ ॥ रोरवानरकातघोराद्यावादाभूतसंश्लेषः ॥ तद्विधानेन संत्यज्य शरीरं तुर्यवीरकं ॥ ८२ ॥ तत्स्व-
रूपं मथाप्राप्य माहते स तयो सहा ॥ अतो विचार्य मत्वेन तुर्यवीरमतस्थितं ॥ ८३ ॥ शक्तये वा शये देवि न श-

॥ अध्या ॥

॥ १५ ॥

॥ ४ ॥

क्तो नैव संवरोत् ॥ इदं रहस्य मज्ञात्वा वीरवीरादिषु स्थितं ॥ ८४ ॥ मोहेन संत्यजेद्देहं दुर्मते फलमश्नुते ॥ अ
 विषह्य नेक दुःखानि मत्सदं परमं सुखं ॥ ८५ ॥ न शक्यते जने र्या तुं देह मोहाभिमानिभिः ॥ यावदुःखमिहा
 भुंक्ते तावत्स सुखमोहते ॥ ८६ ॥ मत्सेवाश्च मपुण्येन शाश्वतं मत्सरं सुखं ॥ देहविनश्वरं नित्यं मृत्युवक्त्रगतं बुधः
 ॥ ८७ ॥ विज्ञायत स्पृहां भक्त्या विधिमेव मुपाचरेत् ॥ घ्राणं संतर्पणं गंधं मुपाजिघ्रनं कंचन ॥ ८८ ॥ भस्मानुले
 पनं भस्मशायी स्याद्विजितेन्द्रियः ॥ तेलपुष्पान्नपानादिपक्वापक्वं यद्विच्छति ॥ ८९ ॥ स्पृशेदलिंगं संस्पृष्टो न
 पक्वं सुतरं प्रिये ॥ चित्ते बहिर्गते लिंगं पूजायां कालमुत्क्रमेत् ॥ ९० ॥ अन्यथा तर्गतो ध्यानमत्सराभ्यान्ममावहं ॥
 इति धिकमहेशानि विशेषो भेद एव वा ॥ ९१ ॥ वीरशैवमते किंचि नास्ति नास्ति न संशयः ॥ भ्रश्यन्नस्माद्देवै
 राग्यतुर्यवीर्यमता खलः ॥ ९२ ॥ न पूजयेत्पुनः कापि तुर्यवीरमते विशेत् ॥ तत्र सिद्धस्य मद्रूप्या सा मुक्ति
 रश्विलासका ॥ ९३ ॥ ततः श्रुतस्य मूढस्य न कोपस एव हि ॥ देहाभिमानमन्यस्य पीडनं देहिनं प्रियं ॥ ९४ ॥ ए

॥३५॥

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसांख्यसदाशिवायनमः॥ देव्युवाच॥ जयशंकरविश्वेशजयराश्वतविग्रहे॥
 जनादिनिधनानंतनमस्तेहरशंभवे॥१॥ उक्तं मे सकलं वीरशैव भेदागतं मम॥ तद्देवांतरभेदश्च कथि-
 तो भवतानघ॥२॥ न तत्र मे स्तिवक्ष्यां वा संशयो वा महेश्वर॥ इत पृच्छाम्यहं प्रभस्वसंदेहापनुतये॥३॥ पा-
 रदादीनिलिंगानितत्प्रमाणं विकल्पकं॥ तत्प्रमाणेन कथितं लक्षणं लिंगमानकं॥४॥ यदेच्छकं प्रमाणं-
 स्या तस्य मे कथये श्वर॥ शैलादि सर्वलिंगानामियदेवान्यहस्तिवा॥५॥ ईश्वर उवाच॥ साधु साध्विसिभो-
 साध्वी साधुरेष त्वया कृतः॥ प्रश्नो लोकोपकाराय कथयामि शृणु मिये॥६॥ मयि प्रियानसि श्रीमान्-
 भक्त्या शिष्ये स्म्यहंतव॥ तत्सृष्टामि प्रवक्तव्यमद्य मे परमेश्वर॥७॥ स्थिरं चरं स्थिरं चरं चरस्थिरमथां-
 बिके॥ स्थिरं स्थिरं स्थिरं चरं षड्विधं लिंगलक्षणं॥८॥ क्रमेण लक्षणं तेषां वक्ष्यामि शृणु पार्वति॥ यज्ञा-
 त्वासुच्यते सद्यः शिवयोगी शिवो भवेत्॥९॥ देवालये पाणिपीठे संविधायाष्टबंधनं॥ प्रतिष्ठितं शिला

॥ पार. तं. ॥
॥ १ ॥

लिंगं स्थिरं लिंगं तदुच्यते ॥ १० ॥ पूजा दर्शनं सं सेवा ध्याना चोधिक साधनं ॥ स्थिरतत्सर्वभूतानां उत्तमं लिंगं
गमीश्वरी ॥ ११ ॥ अथ यच्चरमं न्येषामात्मानां धृतलिंगिनां ॥ पंचभिः सह सं पूज्य मर्कावगणपाच्युतैः ॥ १२ ॥ गृ
हस्थितं भवेतेषां स्फाटिकं मरकतोद्भवं ॥ शिलादिजंततोन्यद्वा प्रमाणं यत्तदेव हि ॥ १३ ॥ लिंगं भवेत्स्थिरचरं य
न्मदुक्ततनूधृतं ॥ इच्छाप्रमाणं तं लिंगं लक्षणं च तदेव हि ॥ १४ ॥ यदा नाद्यादिसामान्यज्ञानं शैवांतवर्तिनां ॥
त्रिभेदविरसं स्थानां विशेषं वा ततः शृणु ॥ १५ ॥ लिंगं सामान्यवीराणां चरस्थिरमनुत्तमं ॥ शरीरमेवलिंगं
यं लिंगिनां तदुद्धारितं ॥ १६ ॥ यदात्मनि धृतं लिंगं यच्छरीरमहात्मनः ॥ न तत्र भेदं कुरुते भक्तो लिंगात्मकं म
म ॥ १७ ॥ यदस्ति लक्षणं देहे यस्य माणं च यादृशं ॥ लिंगस्य लक्षणं चापि प्रमाणं च तदेव हि ॥ १८ ॥ यद्दीर्घ
वीरशैवाख्ये मते मम विवर्तिनां ॥ लिंगं चराचरप्रोक्तं यश्च विश्वात्मकं मम ॥ १९ ॥ चराचरमयं विश्वं लिंगं वि
श्वात्मकं मम ॥ वीरवीरमता विष्टमं तं लिंगं समाचरेत् ॥ २० ॥ सर्वलिंगमयं चेत् सर्वलिंगे प्रतिष्ठितं ॥ तस्मा

॥ अध्या. ॥
॥ १६ ॥

॥ १ ॥

लिंगिर्चयेद्वैमां यच्चकचनशाश्वतं ॥२१॥ प्रपंचलिंगदेहेषु न भेदं कुरुते सुधीः ॥ वीरवीरमता विष्टो मद्रक्तः पर
 मेश्वरी ॥२२॥ जगच्छरीरं लिंगस्य जगतो लिंगमात्मनः ॥ लिंगस्य जगतो देहशरीरं विद्धि मन्मते ॥२३॥ तदेक
 भावनायत्तं सेवेन्मामखिलेश्वरं ॥ जगलिंगात्मदेहेषु वीरवीरमतस्थिताः ॥२४॥ तुर्यवीरमतस्थस्य तुर्यो हं प
 रमेश्वरः ॥ लिंगमस्मिन्महेशानि सो हं भावेन भावयेत् ॥२५॥ अहं सर्वमयं लिंगं सर्वात्मा सर्वदृक्कृशिवः ॥ धृतः
 लिंगशरीराभ्यां सह तुर्यप्रवर्त्तिनः ॥२६॥ जगद्विसृक्षणं मत्तः परयेन्मम महेश्वरी ॥ ममात्मानं हि जगतः सर्वमे
 कं हि विभावयेत् ॥२७॥ यत्र यत्र मनो याति गोचरी कुरुतो च येत् ॥ तत्र सर्वत्र तत्सर्वं मद्रूपमुपधारयेत् ॥२८॥ न
 भेदबुद्धिर्कुर्वति समाधमगुरुष्वपि ॥ स्पर्धासूयातिरस्कारान्न कुत्रापि स्मरे ध्रुवं ॥२९॥ न तस्य पात्रनियमः सं
 कल्पार्पणमेव वा ॥ न देशकालनियमो नान्यपेक्षा स्ति पूजने ॥३०॥ स्वयं न पूजयेत्सुषुप्तिर्चयेद्वात्मनात्मनि
 ॥ आत्मानमखिलात्मानमात्मानं मामेश्वरी ॥३१॥ यदि पात्राणि चासाद्य पूजितं मां समीहते ॥ लिंगां किं ता

॥ पार. तं. ॥

॥ २॥

निपात्राणि पीठं वस्त्रादिकं तथा ॥ ३२ ॥ अलिंगं चिह्नितं पात्रमलिंगी स्पृष्टमेव च ॥ अलिंगिनो पनीतं यदूर्ज
येन मम पूजने ॥ ३३ ॥ पूजाकाले मम शिवे लिंगपूजनमर्चनं ॥ पूजोपकरणं चापि नैवल्लिंगी विलोकयेत् ॥ ३४
॥ विहाय पारहं सालग्रामजं लिंगमुत्तमकं ॥ तथा स्वयं भुल्लिंगं च बाणलिंगं तथैव च ॥ ३५ ॥ रत्नादिनिर्मितं
लिंगं मृण्मयं तु तथैव च ॥ अन्यस्य लक्षणं वक्ष्ये प्रमाणं च शृणु प्रिये ॥ ३६ ॥ पंचसूत्रप्रमाणेन विमानितम
कल्मषं ॥ अभिन्नं कांतिमल्लिंगं पूजार्थं मम कल्पयेत् ॥ ३७ ॥ यावत्समागिकं पाणिपीठमादौ ससूत्रतः ॥
तावदेवोपरि भवेत्तदर्थं मध्यतो भवेत् ॥ ३८ ॥ औन्नत्यं तावदेव स्यादौन्नत्यादर्थमानकं ॥ लिंगं च सामसूत्रं च
दैर्घ्यादौ पुण्यमीश्वरी ॥ ३९ ॥ ज्ञानप्रदं शुक्लवर्णं रक्तवर्णं तु वक्ष्यकं ॥ नीलं शत्रुविनाशाय पीतमिष्टार्थसि
द्धये ॥ ४० ॥ श्यामं सर्वार्थदं प्रोक्तं मम लिंगमहत्तरं ॥ देहविश्वात्मल्लिंगानां न प्रमाणं न लक्षणं ॥ ४१ ॥ सर्व
नाशाय दुःखाय लिंगमेयच्छि कात्मने ॥ धृतं त्विह परित्रापि ह्यप्रमाणमलक्षणं ॥ ४२ ॥ इत्थं विचार्य लिंगस्य

॥ अध्या. ॥

॥ १६ ॥

॥ २ ॥

मतस्य च परस्परं ॥ लक्षणं च प्रमाणं च शक्तश्चैव विशेषो नमः ॥ ४३ ॥ स तु ते नैव देहेन विशेषो नमः यि भक्तिमान् ॥
 ॥ अन्यथा स्वार्थं विभ्रष्टो निपते द्रौरवेर्णवे ॥ ४४ ॥ न यथेच्छं चरेद्भूमौ न किञ्चित् स्वार्थयेत हृदि ॥ नासनिष्ठां स
 जेत्कापि प्राणैः कंठगतैरपि ॥ ४५ ॥ न लोलुपः स्याद्विषयेन सेवेद्विषयं क्वचित् ॥ न स्त्रियं मानसापीहेन
 वमन्यंत कंचन ॥ ४६ ॥ न जानाति भेदमन्विष्ये न तद्वेष समाचरेत् ॥ न निदिनेस्तु नेकापि गुणदोषौ तु कुत्रचि-
 त् ॥ ४७ ॥ अपक्वमपि पक्वं वा नालिङ्गीस्पृष्टमाचरेत् ॥ सर्वलिङ्गी समानीतमुपकल्पतनुस्थिता ॥ ४८ ॥ प्रमा-
 दालस्य निद्राभिनातिक्रामेदनेह सं ॥ क्षणे वापि प्रमत्तस्या न वीरश्चिव संमतः ॥ ४९ ॥ नाधीयता निरास्त्रा-
 णि वै समवाही नि सुंदरी ॥ समन्मतो चितं रास्त्रमवबोधं गुरोर्मुखात् ॥ ५० ॥ नेहा सुत्रफलं कांक्षे न हं मतिमुप-
 श्रयेत् ॥ निजगुणां भयं लोभं वीरशैवमते स्थितः ॥ ५१ ॥ तत्रापि वीरतुर्यस्थ देहिना महमेव हि ॥ तन्नाममान्यं
 न द्वेष्यं यद्दहं सकलं जपेत् ॥ ५२ ॥ सर्वत्र सर्वदा सर्वा मात्मनो भेदमाश्रितः ॥ वाक्ष्ये नमस्त्वबहितो बहिरेव व्रतो-

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

भवेत् ॥ ५३ ॥ एकांते निवसे नित्यमर्वा ध्यान समाधिभिः ॥ योगज्ञानानुचिताभिराहराणां समर्चयेत् ॥ ५४ ॥
॥ न वा संकुरुते ग्रामेन पाषांडी भवेत् क्वचित् ॥ न बह्वाहारमिच्छेत् तुर्यवीरव्रतस्थितः ॥ ५५ ॥ न क्रोधं न च मात्सर्यं
न वैषम्यं न वेहनं ॥ न बहिः कुरुते तस्थ प्राणेषूच्यते चेष्वपि ॥ ५६ ॥ यावन्नस्य भिमानो मे लिंगे देहे मते
मम ॥ तावानेव भवेद्देवि जगत्पि चराचरे ॥ ५७ ॥ सदा लिंगी भवेन्मौनी तुर्यवीरव्रतस्थितः ॥ न वीक्ष्य ये
द्रुतः क्रूरे पतिपक्षेऽपि दुर्जने ॥ ५८ ॥ इत्यमुक्ताधिरुद्दिष्टो तुर्यवीरप्रवर्तिनः ॥ लिंगनाशो स हैतेन देहत्यागो
विशेषतः ॥ ५९ ॥ इत्यमुक्तौधिकारी ये तुर्यवीरव्रतं श्रयेत् ॥ वशेन्न चान्यथा क्वापि सुखदुःखस्य च क्षयः ॥
६० ॥ अज्ञात्वे तन्माहाशास्त्ररहस्यं श्रीगुरोर्मुखात् ॥ अबोधयित्वा शिष्यं यः भ्रष्टो तावप्युभौ शिवे ॥ ६१ ॥
॥ अनादिशैवमारभ्य वीरवीरमतांतरे ॥ लिंगनाशो पुनर्धार्यं तु वीरस्य जेतुं ॥ ६२ ॥ अन्यसंत्यज्य नरके
शरीरे निपते ध्रुवं ॥ असंत्यज्य तुरीयोऽपि प्रपते नरकध्रुवं ॥ ६३ ॥ अजाननीति बोधाय हंति शिष्या यतो

॥ अध्या ॥
॥ १६ ॥

॥ ३ ॥

गुरुः॥शिष्योपेतंनिहंत्येतेद्रहस्यंश्रीगुरोर्गुरुं॥६४॥शास्त्रेणगुरुवाक्येनयथावत्संप्रवर्त्तिनौ॥ममलोकेनिव
 सितःसशिष्यःसगुरुःशिवे॥६५॥तादृशंतुर्यवीरस्थंमद्रूपंशिवयोगिनं॥प्रणवेयुपरैसर्वेष्वयंनेवकंच
 न॥६६॥नोतिष्ठेनाभिवंदेततुर्यवीरव्रतस्थितः॥यतःस्तुरीयःसर्वेभ्योभक्तोमत्तोपिचाधिकः॥६७॥विन
 याभवतुर्यस्थःप्रणवेन्नपरस्परं॥गुरुंममाखिलाधीशमन्यकंचनलिंगिनं॥६८॥नावमन्येततंमूढंतु
 र्यवीरव्रतेस्थितः॥अतर्द्धं गतिर्भ्रष्टःप्रपतेत्यापरोरवे॥६९॥यदिभक्तिर्भवेत्तुक्तिरर्चयेत्क्षणमेहपि॥
 कुर्याच्चश्रवणंतस्यस्वयंमुक्तोभवेत्क्षवः॥७०॥दर्शनस्पर्शनालोपसेवापूजाहिभिःप्रिये॥स्वयंचसंचरेत्क
 ष्टंतुर्यवीरस्थलिंगकः॥७१॥जीर्णस्वर्परकंथादयमपिपश्यंदिगंबरं॥यदृच्छयावतुर्यस्थोभक्तोमुच्येतकि
 ल्लिषात्॥७२॥उदासीनत्वातुर्यस्थमनुत्थायमनंशठः॥शतवंशसमोपेतप्रपतेद्रौरवार्णवे॥७३॥यइ
 छेन्ममसायुज्यमनयासेनबुद्धिमान्॥यथाशक्त्यार्चयेत्तुर्यवीरशैवव्रतेश्वरं॥७४॥पत्रंपुष्पंफलंतोयं

॥ पार. तं. ॥
॥ ४ ॥

मन्त्रपानांशुकादिकं ॥ भक्तानिवेद्य। तुर्यस्थे स्वल्पमक्षयतां व्रजेत् ॥ ७५ ॥ निमिषं निमिषार्धं वा यत्रोपविशतेः
कचित् ॥ तुर्यवीरव्रतो विद्वित् नममालयमीश्वरी ॥ ७६ ॥ तदृष्टिपथगं सर्वमनवक्षं न संशयः ॥ अशुद्धमपि त-
त्तुद्धं यत्तु तुर्यास्य हं शिवः ॥ ७७ ॥ मौनं भिक्षादनं भक्तिपूजाध्यानमनुस्मृतिः ॥ अकिंचनत्वं निर्बाधो वास-
श्च विजने वने ॥ ७८ ॥ अलक्षत्वं यथागारे अन्याहिंसनमादरः ॥ विरक्तिः शान्तिरन्विता कामलोभादिवर्जनं
॥ ७९ ॥ अग्रामावेशनं शक्त्या चासंचासंग्रहउद्धारता ॥ समाधिरासनं निष्ठं समत्वं प्रियविप्रिये ॥ यच्छ्रेया धैर्य-
संत्यागमो धृत्यमपि संपदि ॥ ८० ॥ इत्यादिलक्षणैर्पेतं सनीराभारवीरगं ॥ मानवामानयोरेकरूपमात्यविव-
र्जितं ॥ ८१ ॥ स्तुतिस्मरणपूजाचध्यानादौ समतसरं ॥ यदृच्छ्योपि पन्ने च निरपेक्षमतं द्वितः ॥ ८२ ॥ भावयं-
तमिहं विश्वं अथ भेदेन चात्मना ॥ तादृशं तुर्यवीरस्थमर्चयित्वा स्वशक्तितः ॥ ८३ ॥ भक्त्या संतोषमतिमा-
नू ममलोके चिरं वसेत् ॥ आगच्छतं समालोक्य गृह्णी गृहमेधिनां ॥ ८४ ॥ शिवे तद्दं राजा सर्ववीरशैव-

॥ अध्या. ॥
॥ १६ ॥

॥ ४ ॥

स्थलिंगिनः॥मुहानृत्यंतिगायंतिवयंधन्यतमाइति॥८५॥यदास्मद्वंरा भवनमियदेकोर्चयेत्कचित्॥
 करिष्यत्यवलोकंवा पतेत्यादरजीगणे॥८६॥इतिप्रमुहिताहेविभवंतिपितरोखिलः॥वीरसामान्यशैवस्थ
 पूजनातस्ययफलं॥८७॥यद्यर्चयेद्भक्त्याचतुर्यवीरव्रतंसमं॥समुधत्यान्वरातंदुःखासूवापरानपि॥८
 ८॥सर्वक्लेशाविनिर्मुक्तोममलोकेमहातले॥यदिभक्त्याविधानेनतुरीयंवीरशैवगं॥८९॥यथाशक्त्या
 र्चयेदन्नापानाद्यैरपिसुंदरी॥प्रसुथानाभिगमनंवंदनंप्रियभाषणेः॥९०॥पदसंहोहनैःशांतिवि
 श्रामेर्व्यजनादिभिः॥शुश्रूषणंतदुक्तार्थंकरणंयदमायया॥९१॥अनीयतप्रियंदद्यात्तद्व्याधैर्गृहमेधि
 नः॥पशुपुत्रासुखायाश्रीसत्त्वतेजोबलान्विताः॥९२॥भुक्तेहसकलानूभोगान्अंतेमद्भावनालया॥योनिं
 दत्यवजानंतितुरीयंवीरशैवगं॥९३॥निर्दत्यवंशात्सहस्रंपच्यंतेनरकार्णवे॥सुखेनमुखभोगेछा
 यद्यस्तिगृहमेधिनां॥९४॥लिंगिनांशिवभक्तानांमर्चयस्तुर्यवीरगं॥निष्ठेलिंगेप्रमादेनतुर्यवीरव्रत

वा

श्रीगणेशायनमः॥ देव्युवाच॥ सर्वज्ञसकलाधारकामारेकरुणाद्रव॥ पाहि शंकरपापारे भक्ताक्तिभय
 नाशन॥ १॥ वंदे लोकोपकाराय वीरशैवविशेषकं॥ इतः परतरं किं वा चास्ति चेद्ब्रूहि मे विभो॥ २॥ ईश्वर उवा
 च॥ साधुसाधिमहाभागे वक्ष्यामि शृणु सुब्रते॥ रहस्यं गोपनीयं हितवस्नेहेन सुदरी॥ ३॥ शुद्धशैवं मिश्र-
 शैवं मार्गशैवं तृतीयकं॥ चतुर्थं वीरशैवं च पंचमो वांतरस्तथा॥ ४॥ तत्र तत्र विभेदेन जातिभेदेन केनचित्॥
 वर्तते लिंगिनो देवि जातिकर्मसमाश्रिताः॥ ५॥ ब्राह्मणा वीरशैवस्थाशिखायत्तोपवीतिनः॥ लिंगरु-
 द्राक्षभस्मांका ब्रह्मकर्मसमाश्रिताः॥ ६॥ शिवाचाररतानित्यं लिंगपूजापरायणाः॥ शिवाराध्याः स-
 दा देवि ममातिप्रियकारिणः॥ ७॥ शुद्धशैवासमारब्धा ता गृहस्ता गृहणीयुताः॥ मिश्रशैवामहादेवि-
 क्षत्रिया वैश्यभूद्रजाः॥ ८॥ सुशीलाचारसंपन्ना शीलवंतश्च लिंगिनः॥ लिंगार्चनपरा नित्यमन्नदानप-
 रायणः॥ ९॥ अन्नदेवानमस्कृत्य तीर्थयात्रादयस्तथा॥ तैत्तिरीयाचाररता गुरुभक्तिरता शिवे॥ १०॥ शू

ति

तत्तु

॥ पार. तं. ॥

॥ १॥

द्रादिभेदजातीनां जातिकर्मानुवर्तिनः ॥ एतैर्वैमित्रसेवाश्च मिश्रकर्मसमायुतः ॥ ११ ॥ मार्गसेवानुप्रवः
क्ष्यामि सामासाच्छृणु पार्वति ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिसहिता विभवान्विताः ॥ १२ ॥ द्विधैवाराधन
पराराजानोलिंगिनः परा ॥ रक्षणं सर्ववर्णानां युद्धे शत्रुवधस्तथा ॥ १३ ॥ दुष्टपक्षिमृगाणां च दुष्टानां
रासनं नृणां ॥ अविश्वासश्च सर्वत्र विश्वासः शिवयोगिषु ॥ १४ ॥ स्त्रीसंसर्गादिकालेषु च मूरक्षण
मेव च ॥ सदा संसारिते चारैर्लोकवृत्तां तवंहनं ॥ १५ ॥ सहास्रभरणं चैव भस्मकंचुकधारणं ॥ गजाश्वरो
हणं देवि देवब्राह्मणपूजनं ॥ १६ ॥ दानानि शिवभक्तेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ॥ राक्षसां शिवागमा
स्थानामेष धर्मसनातनः ॥ १७ ॥ बहवो मार्गशैवाश्च वीरशैवानुवर्तिनः ॥ शैवभेदेषु चान्येषु वीरशै
वोत्तमोत्तमः ॥ १८ ॥ तत्रापि बहवो देवि भेदाः संति निशामय ॥ केचिद्भुजत्यन्यदैवं केचिन्नेछति पार्व
ति ॥ १९ ॥ केचिद्विवाहमिच्छन्ति केचिन्नेच्छन्ति शैलजे ॥ स्त्रियस्तुलिंगधारिण्यः पुरुषाविष्णुसेवकाः

॥ अध्या ॥

॥ १७ ॥

॥ १॥

॥२०॥ पुरुषालिंगिनः केचिद्वैष्णव्यस्तुस्त्रियस्तथा ॥ तयोरहंगतिश्चैवमस्त्रीतिरुभयोः समाः ॥२१॥
 शिरोमुंडस्त्रयेमंत्रः कंठेरुद्राक्षधारणं ॥ काषायांबरधारी च भस्मो धूलनसंयुतः ॥२२॥ लिंगपूजा-
 सदादेविते चैवांतरसेविनः ॥ अलिंगी स्पृष्टमन्नं च भुंजते लिंगधारिणः ॥२३॥ जलपानं च सर्वत्र महा-
 रौवाहि पार्वति ॥ लिंगार्चनसदादेवि भस्मरुद्राक्षधारिणः ॥२४॥ षडक्षरजपं तेषां ह्यनु रौवा प्रकीर्ति-
 ताः ॥ नापि कारजिका वेश्या कुलालास्तिलघातकाः ॥२५॥ वेश्याद्याश्चां त्यज्यंतास्ते वै चान्तरसेविनः
 ॥ शानिनः कामरहिताः नित्यभिक्षान्नजीविनः ॥२६॥ किमत्र बहु नोक्तेन तु र्यवीरोत्तमोत्तमाः ॥ वि-
 रक्ताश्च विरागाश्च ते सर्वे वीररौविनः ॥२७॥ ये चरन्ति सदादेविते वचरगणा स्मृताः ॥ विरक्ताज्ञानसंय-
 न्नास्त्रुशिलाचारशीलिनः ॥२८॥ ते विरक्ता समाख्यातलिंगिनः संगवर्जिताः ॥ अथ वक्ष्यामि गि-
 रिजे शिवतत्त्वानि वैश्वेषु ॥२९॥ पंचभूतानि तन्मात्रा पंचकर्मेन्द्रियाणि च ॥ ज्ञानकर्मविभागेन पंचपंच

शै

॥ पार. तं ॥
॥ २ ॥

विभागशः ॥ ३० ॥ स्वगादिधातवः सत्यपञ्चप्राणादिवायवः ॥ मनश्चाहंकृतिः ख्यातिर्गुणाः प्रकृतिपूरु-
षाः ॥ ३१ ॥ रागोविद्याकलाचैव नियतं काल एव च ॥ माया च शुद्धविद्या च महेश्वरसहाशिवौ ॥ ३२ ॥
शक्तिश्च शिवतत्त्वानि प्रोक्तानि क्रमशः शिवे ॥ क्षमाशांतिश्च संतोषः सत्यमास्तेय एव च ॥ ३३ ॥ ब्र-
ह्मचर्यशिवज्ञानं वैराग्यभस्मसेवनं ॥ सर्वसंगनिवृत्तिश्च दशैतानि विशेषतः ॥ ३४ ॥ विरक्तानां च स-
र्वेषां विधिरेष उदाहृतः ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्नेतुमिच्छामि शिवाश्रमनिषेविनां ॥ ३५ ॥ शिवश-
स्त्रोदितं कर्म नित्यं नैमित्तिकं शिवं ॥ ईश्वर उवाच ॥ प्रातरुत्थाय शयनात् ध्यात्वा देवं स ह्यं बया ॥ ३६ ॥
विचार्य कार्यं निर्गच्छन् मदाद्भ्युदितैरुणे ॥ अबाधे विजने देशे कुर्याद्वा वश्यं कंततः ॥ ३७ ॥ कृत्वा शौचं वि-
धानेन हंत धावनमाचरेत् ॥ अलाभे हंत काष्ठानि जंबुनिंबाभ्रपल्लवैः ॥ ३८ ॥ कुर्याद्वा दशगंजूषै र-
पामार्गं विशोधनं ॥ मुखमाकर्णपर्यंतं हस्तयो रलिमात्रकं ॥ ३९ ॥ पादमाजातुपर्यंतं मुरवं मक्षालनं

॥ अध्या ॥
॥ १७ ॥

॥ २ ॥

स्मृतं॥ अत्यंतमलिने देहे वारुणं स्नानमाचरेत्॥ ४०॥ नद्यां वा देव रवाते वा हृदे वाथ मठे पिवा॥ आर्द्र
 वस्त्रेण वा भस्म स्नानमीश्वरचिंतनं॥ ४१॥ पूर्ववस्त्रं परित्यज्य शुद्धवस्त्रं धरेत्ततः॥ अथ चेद्धारुणं
 कर्तुमराक्तः शुद्धवाससा॥ ४२॥ आर्द्रेण शोधयेद्देहमापाह तलमस्तकं॥ शिवचिंता परं स्नानं यस्य
 स्यात्सीयमुच्यते॥ ४३॥ शिवाग्नि भस्मसंगृह्य पराक् शुचिगंधि च॥ कपिला पराक् छुस्तं गृहीतं
 गने पतत्॥ ४४॥ निक्लिन्ननातिकठिनं न दुर्गंधनचोपितं॥ उपर्यध परित्यज्य गृणीयात् पतितं शि
 वे॥ ४५॥ पिंडीकृत्य शिवाग्नादौ तस्मिन्नेतन्मूलमंत्रतः॥ अपक्वमपि पक्वं च संत्यज्य भसितं शितं॥
 ४६॥ आदाया वसिसालोढ्य भदे विविनिक्षिपेत्॥ तमेदं शुभे शुद्धे धनवद्भस्म विक्षिपेत्॥ ४
 ७॥ तैजसं हारवं वापि मृण्मयं मेकात्मजे॥ विन्यसेत्तमूलमंत्रेण पात्रे भस्म विनिक्षिपेत्॥ ४८॥ अ
 न्यद्द्वारो भनं शुद्धं भस्म पात्रं प्रकल्पयेत्॥ तैजसं हारवं वापि मृण्मयं मेकात्मजे॥ ४९॥ प्रस्थितो भः

न

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

स्म गृणीयात् स्वयं वानुचरोपि वा ॥ न चायुक्तकरे दद्यान्ने वा शुचिकरे क्षिपेत् ॥ ५० ॥ न जस्पृशेत्तनी चा-
तेर्नापेक्षितनलं घयेत् ॥ एवं शिवागमरुतो भस्मसाधनमाचरेत् ॥ ५१ ॥ सकलीकृत्य तद्भस्म शिवपं-
चाक्षरीजयेत् ॥ अग्निरित्याहिकेर्मन्त्रैः षड्विंशत्यर्चणोदितैः ॥ ५२ ॥ क्रमात्प्रमृज्य चांगानि मूर्धादिचर-
णावधि ॥ ततः पूर्वक्रमेणैव समूह्य च भस्मना ॥ ५३ ॥ सर्वां गोधूलनं कुर्यात्प्रणवेन शिवेन वा ॥ तत-
स्त्रिपुंड्रं देवे शिअर्चयेन्मूलमंत्रतः ॥ ५४ ॥ शिवभावं समभेत्यशिवयोगमथाचरेत् ॥ कृत्यमित्येव निष्का-
मो यश्चरेद्दीर्घो विनः ॥ ५५ ॥ शिवापिताससततं न तेन सदृशं क्वचित् ॥ भस्मछन्नं स एवाहं महापात-
किकोपि वा ॥ ५६ ॥ पापैविमुच्यते सद्यो मुच्यते च भवार्णवात् ॥ रुद्राग्नेर्यत्परं वीर्यं तद्भस्म परिकीर्तितं ॥
५७ ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु वीर्यवान् भस्मसंयुतः ॥ भस्मसंहिध सर्वां गोभस्मदीप्तं त्रिपुंड्रकः ॥ ५८ ॥ भ-
स्मशाई च पुरुषो भस्मनिष्ठ इति स्मृतः ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्यरोगाश्चतिविदुः सहा ॥ ५९ ॥ भस्मनिष्ठस्य

॥ अध्या ॥
॥ १७ ॥

॥ ३ ॥

सान्निध्यद्विद्वावंतिदिशोदृशा॥भासिकं भासितं प्रोक्तं भस्मकल्पमभक्षणात्॥६०॥भूतिर्भूति-
 करं यस्माद्रक्षाद्रक्षकरीयतः॥किमत्रबहुनोक्तेन भस्ममाहास्यकारणात्॥६१॥ब्रतीचभस्म-
 नास्नातिसोहमेवनसंशयः॥परमास्त्रं च देवानां भस्मैतद्दहमेव हि॥६२॥रुद्राक्षमालाभ-
 रणे भाले भस्म त्रिपुंड्रकं॥मुखे मंत्रो गले लिंगं वीरमाहेश्वरः शिवः॥६३॥जटिमुंडी शिखी वा-
 पिकीर्णकेशो दिगांबरः॥भाले भस्म गले लिंगं रुद्राक्षाभरणान्वितः॥६४॥शिवपंचाक्ष-
 रीयुक्तः सोहमेव महेश्वरं॥विन्यकाषायवसनानिर्लज्जश्च दिगांबरः॥६५॥वल्कली वा भ-
 वेदंडी कुंडी कौपीनपात्रवान्॥यत्र यत्र मनो वापि स तत्र विहरेत्सुखं॥६६॥यत्र यत्र मनो र-
 म्यमठे वा मंडपे थवा॥वने वा सुखरवासीनः शुद्धवस्त्रसमावृतः॥६७॥पाणौ लिंगप्रति-
 ष्ठाप्य पाणिमंत्रेण मंत्रितां॥लिंगं शुद्धजले स्नाप्य शिवपंचाक्षरं जपेत्॥६८॥हस्ते पद्मं च-

॥ पार. तं ॥

॥ ६॥

संभाव्यतन्मध्ये पूजयेच्छिवं ॥ देवीचलिंगनालेतु ध्यात्वा पुष्पाक्षताहिभिः ॥ ६९ ॥ पूजयेद्योगिनः
सम्यक् षोडशैरुपचारकैः ॥ पूर्वोक्तैर्नैव संपूज्यक्षीरतोयाशनैरपि ॥ ७० ॥ निवेद्य भक्तिसंयुक्ता
विरक्तावीरशैविनः ॥ त्रियंबकेन मंत्रेण धारयेद्भक्तिपूर्वकं ॥ ७१ ॥ एवं पूजाच निर्वृत्य भिक्षाट-
नमथाचरेत् ॥ भिक्षाहारी निराहारी भिक्षान्नं न प्रतिग्रहः ॥ ७२ ॥ नित्यभिक्षान्नभोजी च उपवा-
सफलं लभेत् ॥ प्रत्यहं चंद्रवारे वा कथं दंडं समन्विता ॥ ७३ ॥ वीरक्रमागतं ज्ञात्वा गृहीत्वा न ज-
लाहिभिः ॥ नमस्कृत्यादरादद्याच्छिव एव गता स्वयं ॥ ७४ ॥ घटो वा जयघंटो वा दंडं घंटा हि संयु-
तः ॥ प्रेरयित्वा रवैर्भक्तमेनकेनापि शब्दितः ॥ ७५ ॥ तस्योन्नं भक्तिसंयुक्तो दद्याच्छंकररूपिणः ॥
॥ एवं पूर्वाह्नकाले तु विचरेद्दीरशैविनः ॥ ७६ ॥ वीरशैवमतं देविदेहपातां तमाचरेत् ॥ कृत्यमि-
त्येव निष्कामयश्चरेद्दीरशैवकः ॥ ७७ ॥ ममार्षितात्मसततं न तेन सदृशः क्वचित् ॥ दिवा भिक्षा

॥ अध्या ॥

॥ १७ ॥

॥ ६ ॥

शनं चैव सहालिंगार्चनं तथा ॥७८॥ वीरमाहेश्वराणां तु द्वदमेव विशिष्यते ॥ सायान्हेलिंगपूजां
 च शिवपंचाक्षरीजपः ॥७९॥ शिवलीलाकथालापसह वै माहेश्वरो जनः ॥ शिवार्थदेह संतोषस्त
 पः कृच्छ्रादिमानवः ॥८०॥ शिवार्चा कर्मविज्ञेयं बाह्यं यागादिनोच्यते ॥ जपः पंचाक्षराभ्याः
 सः प्रणवाभ्यास एव वा ॥८१॥ रुद्राध्यायादिकाभ्या सो न चान्मध्ययनादिकं ॥ ध्यानं शिव
 स्वरूपादिचिंतनात्मादिचिंतनं ॥८२॥ य एवं वर्तते योगी सर्वे माहेश्वरोत्तमः ॥ अष्टधालक्ष
 णं देवि शिवधर्माधिकारिणः ॥८३॥ शिवभक्तेषु वात्सल्यं पूजायां चानुमोदनं ॥ स्वयमभ्य
 र्चनं चैव तदर्थं चांगचेष्टनं ॥८४॥ तत्कथाश्रवणे भक्तिस्वरने त्रांगविक्रिया ॥ शिवानुस्मर
 णं नित्यं सर्वदा तद्वैतव्यं ॥८५॥ एतदृष्टगुणं चिह्नं यस्मिन्ल्लेखेऽपि दृश्यते ॥ स एवातिप्रियो भ
 क्तो मम योगी स एव हि ॥८६॥ इति ते कथितं देविकार्यकर्मनुवर्तिनां ॥ शिवाश्रमयुतानां च

किं भूयश्चोतुमिच्छसि ॥८७॥ इति श्रीपारमेश्वरतंत्रे शिवादेतसि ध्याते वीरशैव ब्राह्मणनिरूपणं ।
नामसप्तदशपटलः समाप्तः ॥१७॥ श्रीसांबसदाशिवा र्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ श्रीशिव ॥ श्रीशंकर ॥
॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥३७॥

۱۱۱۱۰

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीशं वंदे॥ अथामृतयागविधिवृत्तः॥ राजेशोकराय देवराज एवधारिणे॥ तेजसे सु
 स्वाय सच्चिदेन पावृतात्मने॥ नेज ते परात्पराय निर्मलाय चेतसा वाजिने सहो नमः शिवाय शंकराय ते॥ १॥
 देव्य उवाच॥ चंद्रशेखर विश्वात्मनः सर्वदृक् स्वदृगीश्वरः॥ उक्तवानसि सर्वं मे वीरशैवमतक्रमं॥ २॥ श्रुतं त्व
 धिगतं देवमहस्यं मतसंभवं॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि यागं निर्याणसंज्ञितं॥ ३॥ नृषु लिंगीषु जीवत्सुकर्तव्य
 मुदितं त्वया॥ तेषां निर्याणसमये प्राणिनां क्रियते नु किं॥ ४॥ तेन वान्येन विश्वेश भक्तिशिष्यसुतादिना
 ॥ निर्याते लिंगिनो देहं किं वा कार्यं मतः परं॥ ५॥ एतन्मेश्वर उवाच॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यागं निर्यागसंज्ञकं॥ लिंगिनाममभक्तानां
 मत्सदप्राप्तिसाधनं॥ ७॥ रोगेन पीज्यते देवि जगस्य प्राणसंशये॥ लक्षणैरात्मबुद्ध्या चानिश्चित्यभिषजा
 मृतं॥ ८॥ विहाय लोकि कांटाष्टिं देहपुत्रधनादिषु॥ भोगं शोच परित्यज्य ध्यायेन्नामेकमीश्वरं॥ ९॥ यदि दे-

॥ पार. तं ॥
॥ १॥

हबलंतस्य चोपविष्टं सुखासने ॥ पूर्ववत्त्रादिसंत्यज्य धारयेत्तु ह्रमंवरं ॥ १० ॥ भस्मोद्धूलितसर्वांगं धृतरुद्रा-
क्षमालिकः ॥ भक्त्या संपूजयेत्लिंगं पूर्ववत्प्रियतः शिवे ॥ ११ ॥ मौनध्यानसमायुक्तो निविश्य स्वस्तिकास-
ने ॥ हस्तांबुत्संग अध्यायनासाग्रेन्यस्तवीक्षणः ॥ १२ ॥ शृंगाटके भ्रुवोर्मध्ये द्विदलांबुद्विजोत्तमे ॥ ध्याय-
न्मासं स्मरन्नाम मनसा वचसा दृढं ॥ १३ ॥ लिंगं निक्षिप्य वहने यद्दह नो छिष्ट भावना ॥ सज्जिकादियथा-
ने च धृत्वा लिंग करेण वा ॥ १४ ॥ यदि हस्तेन धृत्वा तु ध्यायेन मामेकमीश्वरं ॥ चतुर्भुजसुदारंगं शांतं सर्वात्मकं
शिवं ॥ १५ ॥ बराभयत्रिशूलेन पोतभास्तत्करांबुजं ॥ ध्यानाशक्तौ तु गिरिजे स्मरेच्छिवस्मरेति मां ॥ १६ ॥ शयि-
त्वापि स्मरेच्चित्तैश्च शक्ता उपवेशने ॥ किमत्र बहुना देवि भक्त्या भक्त्या धिया धिया ॥ १७ ॥ देहनिर्माणसमये
स्मरन्नामेति मां मम ॥ ततो विनिर्गते लिंगं शरीरे ॥ लिंगधारिणां ॥ १८ ॥ भक्तः शिष्योऽपि पुत्रो वा कुर्यात्त-
स्योर्ध्वदेहिकं ॥ स्नात्वा भूमिजले देवि सचेलकमतं द्रितः ॥ १९ ॥ स्वयं विधाय लिंगस्य पूजां पूर्ववदाचरेत् ॥ वि

॥ अध्या ॥
॥ १८ ॥

॥ १९ ॥

भूतिछिन्नसर्वांगोरुद्राक्षमणिधारकः॥२०॥ बहुदकेनशुद्धेन स्नापयेत्लिंगिनस्तनुं॥ पंचाक्षरेणमंत्रेणश
 तरुद्रानुकाकतः॥२१॥ रौद्रेरन्यैर्महास्तोत्रैर्महतो लिंगिनःपरे॥ चतुःपंचादशाष्टोवा यथाबंधुसमृद्धितः॥
 २२॥ एकमाहिसहस्रांतेरभिषिच्यद्योदकेः॥ गुरौर्वधस्यवाजस्य भक्तस्यसुधयोमम॥२३॥ पादोदकेन
 शुद्धेनदेहं समभिषेचयेत्॥ उद्धर्यभस्मनो धूल्यचोपविश्यशुचिस्थले॥२४॥ अलंकुर्वतितंदेहं रुद्राक्षै
 रथराक्तितः॥ गंधैःसुगंधिसंयुक्तैरालिप्यतनुमादरात्॥२५॥ पुष्पैःसुगंधिमालाभिर्वस्त्रैश्चानांबरादि
 भिः॥ समलंकृत्यतदेहं धूपाद्यैर्धूपयेद्बहुः॥२६॥ संपूजयेन्मतंदेहं लिंगिनंलिंगवस्त्रियं॥ अथतद्वाहनार्थाय
 विमानंकारयेद्दृढः॥२७॥ चतुर्द्वारसमायुक्तंत्रयमेकंतुवाशिवे॥ चतुःपादंचतुस्त्र्यंभमुन्नतंशिरवरान्वितं॥२८॥
 अलंकृतं सुवस्त्राद्यैर्यथाविभवविस्तरं॥ मालिकाभिसुगंधाभिर्द्वर्पणैर्मणिचासरैः॥२९॥ केतुभिश्चपता
 काभिरलंकुर्याद्दिमानकं॥ तद्विमानपृष्ठानूकर्त्ताजपेत्पंचाक्षरंशुभं॥३०॥ सहस्रमष्टोत्तरशतंवाशतमेः

॥ पार. तं ॥
॥ २ ॥

कादशापिवा ॥ मूलेनोकारयुक्तेन विमानेस्थापयेच्छिवं ॥ ३१ ॥ यथासमाधौ निविशेत्तथैव स्वस्तिकासने ॥
करावत्सुगयोः कारं क्षिप्त्वा बध्नीयाद्भुजभित्तं ॥ ३२ ॥ चत्वारो लिंगिनो बृद्धा ज्ञानभक्तितपोव्रतैः ॥ वाहेषु
भुजशिष्येषु विमानं शिवसंयुतं ॥ ३३ ॥ चत्वारो लिंगिनो बृद्धा ॥ मूलमंत्रं जपंतस्तु घ्राणीयुरवटं प्रति ॥ ओं
होलिकादिर्विभवेः शिवपंचाक्षरं स्मरन् ॥ ३४ ॥ मंगलार्थं निविद्यानि वाहयंतस्त्वनेकशः ॥ भेरीतुर्यमृ-
दंगादि यथाविभवविस्तरं ॥ ३५ ॥ संगीतस्तोत्रनृत्यानि जपन् चक्षरादिकान् ॥ वाचयेच्छतरुद्रीयं जल-
वंसाधयेद्बहुः ॥ ३६ ॥ लिंगिभिर्बहुभिर्जुष्टं गजस्यं हनपंक्तिभिः ॥ ग्रामात्प्राचीं सुदीचीं वादिशं समुप-
नीयतत् ॥ ३७ ॥ पुण्यदेशे नदीतीरे बहु वृक्षवनेपि वा ॥ गिराचारामभूभागे बिल्वमूले मठेपि वा ॥ ३८ ॥ शि-
वालयोपकंठे वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ संकरं लभ्यते यत्र चाश्रमे वा तपस्विनः ॥ ३९ ॥ रवातयित्वा वटं
भूमौ श्लक्ष्णां व्यायामविस्तृतं ॥ रहितं शर्कराग्रावकंदकाभुजिवाधकैः ॥ ४० ॥ मृतदेहप्रमाणेन गर्त्तागां

॥ अध्या ॥
॥ १८ ॥

॥ २ ॥

धाविधीयते॥ नव वाससपादं वा गत प्राणस्य देहिनः॥४१॥ तत्पूनर्मधिकं वा चेत्कर्तुराशुष्य संक्षयः॥
 गर्तः स्यात्तः पूर्वभागे दक्षिणे चोत्तरेपि वा॥४२॥ पंचपादप्रमाणेन विस्तारं चतुरस्रकं॥ पंचपादप्रमाणे
 न सूक्ष्मांतरवटं चरेत्॥४३॥ तन्मध्ये वेदिकां कृत्वा त्रिपादं चतुरस्रकं॥ प्रथमं स्यात्तं दीर्घं सोपानस्यैक
 पादकं॥४४॥ कुर्याद्दीर्घं द्वितीयस्य द्विपादं चायत्तं तथा॥ तृतीयं स्यात्तं दीर्घं सोपानस्यैकपादकं॥४५॥
 भित्तं त्रिकोणसंयुक्तं दीपमालासमन्वितं॥ नवाद्या तं त्रिकोणं च व्यायामं च त्रिपादकं॥४६॥ एकमेव व
 टं कृत्वा देहं तत्र प्रनिक्षिपेत्॥ संप्रेक्ष्य मूलमंत्रेण मूले नैवावटं तरे॥४७॥ प्रवेशयेत्पुनरनुसुगुरुज्येष्ठाद
 यः परैः॥ पुनः संपूजयेद्दत्तं धूपाक्षैरुपचारकैः॥४८॥ यथा संपूजयेत्लिंगं तथैव परमेश्वरी॥ केचिद्दे
 हंति शिरसि नारिकेलफलं तथा॥४९॥ केचिन्नेत्राणि तद्युक्तमुभयं मम संमतं॥५०॥ तामप्यायेराये
 द्दत्तं वा मे वा सुमुखेपि वा॥ यदन्यादक्षिणे चेष्टवाह्ये त्साप्यथ कृप्यथ कृ॥५१॥ एतास्मिन्वटे सर्वानि ख

॥ पार. तं ॥
॥ ३॥

नेतादृशंवटं ॥ यद्यासंस्थाचभोगार्थावदेषु पृथक् पृथक् ॥ ५२ ॥ निखनेद्रंतुमिच्छेरनूदतिशास्त्रवि
निश्चयः ॥ गर्भिणीयदिसाचेतु यथापुत्रवतीसती ॥ ५३ ॥ न स्त्रीयेत तथा देवि मृता चेद्गुणहा भवे
त् ॥ उन्मत्ता पतिता भ्रष्टारुग्णा भीता च जारिणी ॥ ५४ ॥ दूरस्था सूतिवेश्या च पतिदुष्टारजस्वला
॥ बालपुत्रवती बाला बंधुपुत्रवती जडा ॥ ५५ ॥ ईदृग्विधा स्तेरुप्यश्व न स्त्रीयेत कदाचन ॥ तासां व-
ल्गुलिङ्गानितत्तद्देहे गतानि च ॥ ५६ ॥ रहितेषु च ता बूलं निक्षिप्ये निखने दृढं ॥ सैंधवेन समापूर्य
लवणेनाशिकांततः ॥ ५७ ॥ संघट्य पद्मां सुदृढं शोषमापूरयेन्मृदा ॥ भस्मनाविल्वपत्रैर्वा सु-
खमाच्छाद्य यत्नतः ॥ ५८ ॥ यद्यत्प्रां पूरयेद्देविलवणेन वटांतरं ॥ संदेहपूतिगंधस्यात्तेन वंशोक्षयो-
भवेत् ॥ ५९ ॥ यद्विक्रिद्यैत कृमिभिः जंबुकादिभिरासुभिः ॥ खन्यंते गंधलोभेन कच्छगोत्रक्षयो भ-
वेत् ॥ ६० ॥ पादेः संघट्यैः संघट्य दृढं भूमिवदाचरेत् ॥ न पूरयेच्छिलाद्यस्तु हृदि मृत्तिकये वहि ॥ ६१ ॥

॥ अध्या ॥
॥ १६ ॥

॥ ३॥

यदि न्यूनो भवेद्भूमेर्गतः पूर्तिप्रमाणतः॥ कतु भवेन्महारोगः संतानं नैव संभवेत्॥ ६३॥ भूम्या
 संमितमा पूर्य कुर्यादुपरिवाहिका॥ पोरुषेण प्रमाणेन तदर्धा धामथापिवा॥ ६४॥ गर्तद्वि
 गुणमानेन पितरः पृथिवीतले॥ चतुरस्रां वर्तुलं वा मेखलात्रितयान्विता॥ ६५॥ श्लक्ष्णे
 कुर्यात्लेपनाद्यैरलंकुर्यात्तथापरि॥ तोरणं पितरो बध्वा यथा स छा यसीतलं॥ ६६॥ काकादि
 विनिवृत्त्यर्थं पताका ध्वजकेतुभिः॥ वेदेरुपरि कुर्वीत मध्ये लिंगसमृण्मयं॥ ६७॥ तं लिंगं प्रेत
 लिंगस्यान्नपूजानचवंदनं॥ लिंगं तात्कालिकं देविदीक्षांते पुनरन्यतत्॥ ६८॥ समाद्यैर्वा मभा
 भैः तु लिंगं पाषाणसंभवं॥ संस्थाप्य पूजयेन्नि संवृषभं मम शौलिजे॥ ६९॥ लिंगाभिषेकती
 र्थं तु पाणिपीठात्समाधिकं॥ एवं संस्थाप्य देवेशि तत्र कुर्यात्त्रिवाल्यं॥ ७०॥ यथा लिंगं तथा
 कुर्यात् पाणिपीठयथा तथा॥ यथा पूजा तथा पूजानियमस्थो यथा तथा॥ ७१॥ धूपदीपोपहा

॥ पारतं ॥

॥ ४ ॥

ने

रादि नित्यकर्मवदेवतत् ॥ प्राणान्मंत्रेण संस्थाप्य लिंगे मूलेन मंत्रितः ॥ ७१ ॥ जपे संचानुवाकांश्च द्वि-
षड् मूल मंत्रतः ॥ शतरुद्रीयमावृत्य पयोभिसंभवेद्यदि ॥ ७२ ॥ रुद्धे स्वच्छजले वापि राक्त्यालिं-
गे भिषेचयेत् ॥ दोषा ये शतरुद्रीय ॥ दोषा ये वमहेशानि मुख्यराक्तो गुणाश्रयः ॥ ७३ ॥ तत्तच्छ-
क्त्यानुसारेण विधिरेष विकल्पितः ॥ गीतवादित्रनृत्यादिविभवे सति कारयेत् ॥ ७४ ॥ दीपा-
नूप्रज्वालयेद्देहिमिखिलत्रितयेपि च ॥ चणकाभारिकेलानिकदालान्यैश्चवानपि ॥ ७५ ॥ ती-
लाश्चक्षालितानूशुधानूसश्रीकृत्य समर्पयेत् ॥ पंचभक्षमपूपादि यथाविभवविस्तरं ॥ ७६ ॥
अन्नैर्वेद्यात्म्याकल्प्य पूजयेद्देहिकांततः ॥ सद्योजातादिभिः पंचमंत्रैरीशानमादितः ॥ ७७ ॥
चतुर्दिक्षु चतुर्भिश्च उपर्यंतं पूजयेत् ॥ दिग्पालानष्टदिश्वष्टपुरतो नंदिकेश्वरं ॥ ७८ ॥ दुर्गावि-
नायकं वीरभद्रापश्चिमपार्श्वयोः ॥ हुडंतुहुडं मार्तंडं प्रचंडं चंडमेव च ॥ ७९ ॥ महाबलं बलं चैव

॥ अध्या ॥

॥ १८ ॥

॥ १८ ॥

प्रबलं रुद्र पार्श्व गान् ॥ अष्टदिश्वर्चयेद्दृष्टा सध्य मा यां यथाक्रमं ॥ ८० ॥ नंदिं भृंगि रितं धुं डिं मो-
 दा मोद प्रमोदकाः ॥ पूजयेद्दहि मैवृत्ते मूल मंत्रेण सर्वतः ॥ ८१ ॥ समाप्य पूजा लिंगस्य भूरिदानानि
 कारयेत् ॥ नैवेद्य शेष तांबूलं वस्त्रद्रव्यादिभिः शिवे ॥ ८२ ॥ विभज्य दद्याद्देकत्रचा गता भक्ति लिंग-
 गिनः ॥ विचारयेत्तद्देवि लिंग्य लिंगी विभेदनं ॥ ८३ ॥ ते सर्वे ईश्वरा सत्यं विभवे सतदीयतां-
 ॥ विशेषेणाचर्यतत्र शिव भक्तं च लिंगिनं ॥ ८४ ॥ दक्षिणे वस्त्र पूजाद्यैर्भोजयेत् लिंगिनाशतं ॥ न
 स्नायात् न स्मरेत् स्पृष्टं न रौचं नाशुभं तु वा ॥ ८५ ॥ अमंगल न कर्तव्यं यतो लिंगी शिवा स्य हं-
 ॥ दशैक मपि वा शक्ति विभवे भूरि भोजनं ॥ ८६ ॥ गोदानानि प्रकुर्वीत भूहि रण्यादि शक्ति तः ॥
 कन्यादानानि वा द्रव्य दद्याद्योग यथा चर्चयेत् ॥ ८७ ॥ विसर्जयेच्च वृषभान् लिंगमुद्रां कि तानू छ-
 भान् ॥ प्रत्यहं चार्चयेद्देवि मा समेकं निरंतरं ॥ ८८ ॥ पक्षं च दरारात्रं वा त्रिरात्रं चानु पूजयेत् ॥ न

॥ पारुते ॥
॥ ५ ॥

दीक्षानियमः कर्ता ब्रह्मचर्यादिसुंदरी ॥ ८९ ॥ स्त्रिसंगमात्रमुत्सृज्य सर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ अभ्यंगं मे
ष्ठिकं देवितांबूलं सर्वसंमतं ॥ ९० ॥ लौकिकं गंधपुष्पादियथायोग्यं समाचरेत् ॥ आवतीक्रियते दी
क्षायागेनिर्याणसंज्ञिते ॥ ९१ ॥ तावत्संतर्पयेद्वै रक्षातीर्थसमागतः ॥ नजातिभेदविमृशेदावां
जलांतमीश्वरी ॥ ९२ ॥ अगोश्वराश्वकाकानां दद्याद्देवान् नंदमुत्तमं ॥ वृषभेभ्यो यथाशक्ति दद्याद्
नरसादिकं ॥ ९३ ॥ दीक्षांते भोजयेत्सम्यक् शतमद्योत्तरं परं ॥ सर्वदा दृश्याशक्तौ वा दीक्षांते सर्व
दाचरेत् ॥ ९४ ॥ अथवा यद्यदाशक्तिचैकं वा प्रेतलिंगिने ॥ द्रोणपुष्पैश्च दुर्वाभिर्बुधत्वापामार्गः
पादलैः ॥ ९५ ॥ करवीरैरुत्पलैः पद्मैः यथासंभवमार्चयेत् ॥ प्रत्यब्दमार्गतो सिद्धिर्हिवसेतुवि
शेषतः ॥ ९६ ॥ पूजयेद्देहिकां भक्त्या लिंगबल्लिंगवधिया ॥ मासर्तुपक्षवारादौ यथाशक्तिसम
र्चयेत् ॥ ९७ ॥ शक्त्याश्च प्रत्यहं देवि पूजनं तु तरोत्तरं ॥ स्वशक्त्या भूमिमाक्रम्य भित्तवाकंदकादि

॥ अध्या ॥
॥ १८ ॥

॥ ५ ॥

भिः॥१६॥कलारामं यथाशक्ति पूजयेत्पुष्पवादिभिः॥द्वौणिरुद्रजटीबिल्वीकरवीरं चमारवं॥१७॥
 ६॥अन्यानि गंधपुष्पाणि तत्र संपादयेत्तृशिवे॥वेदित्व पूजयेन्नित्यमन्यलिंगार्थमाहरेत्॥१००॥
 स्वयं चक्षिति पालायद्द्यादिष्टं तथाखिलं॥यथाशक्त्योर्पयेद्देहिं विशेषेण च पर्वसु॥१०१॥उ-
 त्सवं नृत्यगीतादिजागरादिस्वभक्तितः॥निर्याणयोगिनासिद्धिं गतदेहं च लिंगिनां॥१०२॥अ-
 नुगच्छेन्नोयावतावत्काले सवासहं॥ये पश्यन्ति विमानाग्रं लिंगिनिर्याणसाधनं॥१०३॥साक्षात्
 कैलासशिखरं किंतु लिंगीशिवोऽस्म्यहं॥प्रदर्शयन्ति ये दीपान् धूपान् घंटाध्वनीनपि॥१०४॥वे-
 दिग्रं दक्षिणीकृत्य त्रीण्येकादशशक्तितः॥प्राप्रायजलजाभक्त्या कैलासे च निवासिनः॥१०५॥
 प्रत्युत्थाय नरः प्रेत्य चाभिष्टाय प्रशस्य च॥देहे न शिवतादात्म्यमात्मना सह यांति ते॥१०६॥वेदीं
 प्रदिक्षिणीकृत्य त्रीण्येकादशशक्तितः॥भूमिं प्रदक्षिणीकृत्य यत्कलं तदवाप्नुयात्॥१०७॥सु-

॥ पार. तं ॥
॥ ६ ॥

क्वा तद्देहिने वेद्यं भक्षादिक्षु फलदियत ॥ भक्षत्वासदेहांते जायते चंद्रशेखरः ॥ १०८ ॥ अत्र वक्ष्यामि ते
देविरहस्यं न प्रकाशय ॥ न हि स्तुं दगता स्याद्दिनपि बोधव्यवल्लभे ॥ १०९ ॥ कार्तीक मास संप्राप्ते न
कारणि नियतव्रतः ॥ प्रत्यहं पूजयेद्देहिद्रोणविल्वैस्तिलाक्षतैः ॥ ११० ॥ सहस्रनामभिर्मूलमं
त्रेण यदि वार्चयेत् ॥ जपेद्विषट् सहस्रांते रौबं पंचाक्षरं मनुं ॥ १११ ॥ पंचवक्त्रं चतुर्वक्त्रं एकवक्त्रं
स एव हि ॥ यदि चेच्छैतं कैलासं अपिते न तृणाद्वते ॥ ११२ ॥ किं मूर्खादिपुत्रादियदस्य भो ह भोति-
कं ॥ यद्यत्साधयितुं चेच्छुद्धं क्षेत्रं हि वैदिकं ॥ ११३ ॥ संपादयेज्जलं यत्ना द्वापी कूपनिपातनं ॥
राक्षसासंतर्पयेत्संथान् जलेनानेन विह्वलान् ॥ ११४ ॥ लिंगस्य सन्निधौ नित्यं रात्रौ पूजनका-
लतः ॥ आज्येन ज्वालयेद्दीपान् अखंडान्माहृतैः लतः ॥ ११५ ॥ जयघंटी च घंटा च रां खश्च शृं-
गिका हलः ॥ एतानि पंचवाद्यानि रास्तानि शिवपूजने ॥ ११६ ॥ दर्पणं दर्शयेन्नित्यं त्रिकालं भक्ति-

॥ अध्या ॥

॥ १८ ॥

य

॥ ६ ॥

CC.0- Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

॥ परंता ॥
॥ ७॥

॥ अध्या ॥
॥ १८॥

॥ ७॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगौरीशायनमः॥ जयजयशिवरांभोरांतचंद्रार्कमौलेभयवरमृगपो-
 ताभातिशूलाखिलामन॥ स्वयमपिसुखरूपः सच्चिदानंदमूर्तिर्भवममहृदिनित्यं पाहि मां पा-
 र्वतीराः॥१॥ नवैकादशपंचैकत्रिभागमयिशंकर॥ सर्वानुगतविश्वेशाखंडरूपायतेनमः॥२॥
 उपदिष्टं महादेवं सांगसलक्षणान्वितं॥ दिक्षाप्रभृतिनिर्याणं यागां तैयोगलिंगिनां॥३॥ मतेवां-
 तरभेदाश्चधिकारस्तत्रतत्रतु॥ आचारश्चविधिर्देवसर्वमुक्तस्त्वयामम॥४॥ उक्तंनिर्याणयागांते
 भक्तशिष्यात्मजन्मनां॥ यदोर्ध्वदहिकंरुखंरहस्यचसविस्तरं॥५॥ एतावदेवनीकिंतुविशेषोयदि-
 वात्रतु॥ गृहवेधिनृपाधीमांयोगीभक्तंविरागिणां॥६॥ सस्त्रीकास्त्रीकधर्माणांदरिद्रधनिनाम-
 पि॥ प्रत्यब्धमथकिंकार्यं पुण्यकालादिषुप्रभो॥७॥ यथाशक्तेकृतेधर्मेवेदिकायामथान्यथा॥ ग-
 तिर्मृतस्यकावास्यात्कवृणांमपिकिंफलं॥८॥ व्यर्थंवासफलंतद्विधर्मवेदितलेकृतं॥ एतदारब्धा

॥ पार. तं ॥

॥ १ ॥

यु

हि सर्वं मे ईश्वरेण महेश्वरः ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अत्र पश्य महादेवि प्रमाणं वाचयेमि ते ॥ मुखे नेत्रे च
संदेहं तस्य मम विक्रमं ॥ १० ॥ साधुसाधुकुलेशानि प्रभः सम्यक्कृतस्त्वया ॥ सर्वस्य चापि शा
स्त्रस्य येन साफल्यं प्राप्यते ॥ ११ ॥ गुरुस्तव मतः को वा गले येनावबध्यते ॥ लिंगं पंचाक्षरी मंत्रो
यस्येष्ट उपदेक्ष्यते ॥ १२ ॥ स गुरुस्तस्य निर्नीतस्तस्य शिष्यस्यैव स च ॥ एवं परतरः सर्वे सर्वेषां गुरु
वो मताः ॥ १३ ॥ तस्य तस्य मते सर्वलिंगीनां शंखरात्मनां ॥ गुरुः सर्वोपि विभूः सर्वव्यापिन सं
शयः ॥ १४ ॥ एवं सति गजद्वित्रिकोपि लिंगेन ईज्यते ॥ तस्मादेकस्य सर्वोपि गुरुदेव महात्मकः ॥ १५ ॥
अत्राहो खलु तेनास्ति संशयोऽथेदं हरिते ॥ भृशतः परमं सारं यत्नस्नेहेन कथ्यते ॥ १६ ॥ वेदिकाक्षेत्र
माहात्म्यं प्रभावमेतत्तस्य च ॥ निर्णयं परमार्थस्य हस्तचिन्ताभवप्रिये ॥ १७ ॥ साध्य एव महाधर्मशक्त्या
लोति यथा मतिः ॥ मृतानां तेन धर्मेण गतिर्भेद इहोच्यते ॥ १८ ॥ गृहभेदी भवेत्लिंगी यदि सा लोकय

॥ अध्या ॥

॥ १९ ॥

॥ १ ॥

मश्नुते॥ भक्तलिंगी तु सामीप्यं सारूप्यं त्यक्त संसृतिः॥१६॥ ध्यानलिंगी तु सायुज्यं कैवल्यं ज्ञानयोगि
नः॥ तारतम्येन विश्वेशिमङ्गलानामियं गतिः॥१७॥ योगिनो ज्ञाननिष्ठस्य सिद्धे वैश्वरता स्वतः॥ भक्ति
मात्रकृतधर्मे स्वस्या तादृक् प्रदं प्रदं॥१८॥ गुरोः शिष्यस्य विहिता विद्या धर्मस्वनुष्ठितिः॥ स्वस्या नृण्ये भ
वेते न चोभयोः सा गतिः समा॥१९॥ गृहीणः पुत्रिणो वक्ष्ये कर्तव्यमपि तत्फलं॥ निक्षिप्य वेदिकाक्षेत्रे म
द्बुध्या यद्दिवा स्तिकः॥२०॥ मंडपं कारयेत्तया शिलातृणादिभिः॥ यद्दिशो ध्या भवेद्भूमिस्तत्रायं
० विहितो विधिः॥२१॥ मृतो यद्दि सपत्नीकस्तच्च सानुगता यद्दि॥ यद्दि स्तिमणिकर्णादि क्षेत्रे पणेषु
कृतः क्वचित्॥२२॥ तदा संशोधयेद्भूमिमाबलां तां सगर्तकां॥ समुधृत्या स्थित्व तयोरेमात्रं विसर्जये
त्॥२३॥ कुर्याद्देवं कुलस्त्रीणां मन्यासां तु यथारुचिः॥ विरक्तस्य च भक्तस्य देहमात्रं विसर्जयेत्॥२४॥
योगिनो ज्ञाननिष्ठस्य यावद्दूर्तं विसर्जयेत्॥ सर्वलिंगमयं विद्धि देहाविज्ञानयोगिनः॥२५॥ समुधृत्या

॥ पार. तं. ॥
॥ २॥

रेद्यद्विशिवेत हर्तमविवेकतः ॥ लिंगमुसाटितं विधिः समुत्तो याति रौरवं ॥ २९ ॥ विशोध्य परितो
भूमिगुणवर्तनमाचरेत् ॥ कारयेन्मंडपमथशीलाहारुतृणादिभिः ॥ ३० ॥ गर्भगेहं च शिखरं स्व
र्णकुंभादिसंयुतं ॥ प्राकारगोपुरसुतं यथाविभवविस्तरः ॥ ३१ ॥ परितः कारयेद्रम्याधुनानि
महीरुहेः ॥ बापीकूपतडागादिप्रपाद्या पुष्पवाटिका ॥ ३२ ॥ गोशालारोग्यशालादित्यनार्थ
रायनार्थकं ॥ रुग्यानां दुर्बलानां च वासार्थं पशुपक्षिणां ॥ ३३ ॥ क्षेद्राण्युपुरग्रामवृत्तिर्वसति
कादिकान् ॥ धर्मान्समाचरेत्तत्र स्वल्पमप्यक्षयं ध्रुवं ॥ ३४ ॥ गृहाणिविधिरूपेण कारयित्वा स
मेभुवि ॥ रथोत्सवादि कुर्वीत तद्याहर्षाशनादिकं ॥ ३५ ॥ सेवकानां भुतिं दत्त्वा सर्वयात्रोत्सवादि
कान् ॥ छत्रव्यजनहापादिवाद्यघंटादिहापयेत् ॥ ३६ ॥ सत्रं विधीय भूतेभ्यः प्रणिभ्यः क्षुन्निवा
रणं ॥ यथाशक्ति रसे रत्नं दद्याप्येदं तान्वहं ॥ ३७ ॥ दीपस्तंभध्वजस्तंभसूर्यादिप्रमथाधिपान् ॥

॥ अध्या. ॥
॥ १९ ॥

द.

॥ २ ॥

बोध

परितः परिवारांश्च स्थापितः पूजयेच्छिवे ॥३८॥ अश्वत्थ बिल्वी मल्ल तुलसी क्षौण वाटिकाः ॥ रयम्य-
पामार्गदूर्वादि करवीरादिकान् बहून् ॥३९॥ सधूपदीपनैवेद्य पूजा सेवादिकं लक्ष्मणः ॥ संपादयेन्म-
हादेविलिंगपूजादिमादरात् ॥४०॥ पूजादीनां प्रवाहार्थं क्षेत्रापणपुरादिकं ॥ दत्त्वा संसाधयेद्देवि-
तदानं त्यागकल्पते ॥४१॥ अर्चिनः संतिये भूमौ दीनां धानं कृपणान् बहून् ॥ तर्पयेदर्पितां सर्वान्
कामिनः प्राणिमात्रकं ॥४२॥ न अत्र जातिभेदोस्ति वेदिका क्षेत्रमंडले ॥ न लिंग्यलिंगि संभेद सर्वई-
षाहमीश्वरी ॥४३॥ तर्पयेदर्चिनः सर्वान् अन्नवस्त्रजलादिभिः ॥ कृपणान् बलहीनां दीनान् लिंगिनस्तु वि-
शेषतः ॥४४॥ वर्षारानादिकं दत्त्वा स्वस्थायावसथादिकान् ॥ धेन्वादिशाश्वतं पूर्णं लिंगिनस्थापये-
द्बहून् ॥४५॥ प्रवाचयेदभिज्ञेन शास्त्रं मरमतसूचकं ॥ अन्याश्च भोजयेद्भक्त्या नन्यान् शक्तिविवृ-
धये ॥४६॥ ऐक्ये कोत्र महादेवि धर्मशक्त्यानुसारतः ॥ अक्षय्यफलदः सर्ववंशानामुत्तरोत्तरं ॥४७॥ शक्तौ ध-

॥ पार. तं ॥
॥ ३ ॥

॥ ५५ ॥

मवतां धर्म एष उद्दिष्ट ईदृशः ॥ अशक्तो भक्तिसद्भावे साध्यो धर्मस्तनुश्चमेः ॥ ४८ ॥ अन्येन स्थापिता-
नूवृक्षान्ताहीत्युष्णवाटिकान् ॥ सेचयेद्भक्तितस्तौ यैः कर्तुः समफलं भवेत् ॥ ४९ ॥ सुजीर्णवैदिकास्तौ
त्रं पुनरुद्धार्य पोषयेत् ॥ कर्तुं द्विगुणमाप्नोति फलं देवि न संशयः ॥ ५० ॥ यदि पुत्रवती नारी देवास्या
नू मृतभर्तृका ॥ वेदिकामर्चयेद्भर्तुः शिवबुद्ध्या शिवात्मये ॥ ५१ ॥ प्रत्यब्धं सिद्धिदिवसकोटि सूर्य-
ग्रहोपमे ॥ विशेषेणार्पयेद्भक्तान् अन्नवासो धनादिकैः ॥ ५२ ॥ लिंगानि सज्जिकादीनि लिंगव-
स्त्रगुणादिकान् ॥ दद्याल्लिंगिभ्य ईशानियदिकै बल्यकांक्षिभिः ॥ ५३ ॥ अशक्तेभ्योऽपि लिंगिभ्यः
प्रदद्याद्दृषभान् दृढान् ॥ भूत्वा शिवो वृषारूढचरे देवियथेच्छया ॥ ५४ ॥ उपरागरवे रिहोर्व्यतीपाते च
वैधृतौ ॥ अर्धोदये च संक्रांता वयने च महोदये ॥ पुण्यकालेषु चान्येषु धर्मरात्त्या समाचरेत् ॥ कु-
लकोटिसमायुक्तो मम लोकमहीयते ॥ ५५ ॥ पुराणं वाचयेत्तत्र दत्त्वा जीवनहेतवे ॥ दत्त्वा धनादि

॥ अध्या ॥
॥ १५ ॥

॥ ३ ॥

कं पूर्णं शिवचारित्रवाचकं ॥ ५७ ॥ कार्तिके मासि संप्राप्ते प्रत्यहं सोमवासरे ॥ शक्तिः पौर्णिमास्यां
 वास्यर्चैर्विल्लाहिभिः शिवं ॥ ५८ ॥ यथात्मनितथा लिंगे मते मयि महर्चने ॥ विरक्तलिंगिनी ज्ञानमि-
 ष्टशस्त्रे मिति नृणां ॥ ५९ ॥ भक्त्या तादृशया देवि शक्त्या शायमदर्शनं ॥ वेदिका मंडले धर्मे माचा-
 रे नृधिया तथा ॥ ६० ॥ सर्वत्र भक्तिरेकैव भक्तानां मुख्यसाधनं ॥ गुरौ मते च शस्त्रे च मत्कैवल्यसये
 शिवे ॥ ६१ ॥ ह्या च सर्वभूतेषु प्राणिषु द्वेषवर्जनं ॥ समत्वमीश्वरान्वीक्ष्य सर्वत्र समयाधिया ॥ ६२ ॥
 प्राणिं द्रोणे पुर्वे मुख्यं वेदिकार्चनमादरः ॥ एषा भक्तिमतां भक्तिपूजा सलक्षणामम ॥ ६३ ॥ भक्त्या
 संतारयेत्सर्वमात्मानं वशमात्मनः ॥ भित्वा चराचरं विश्वं शिवो भूत्वा सुखी भवेत् ॥ ६४ ॥ कृत्वा य-
 हां रविप्राणां भक्तानां योगिनामपि ॥ संस्थाप्य वेदिकाक्षेत्रे कुटुंबाग्राममादिशेत् ॥ ६५ ॥ यद्वृत्तसा-
 धितं ब्रह्मलक्षणं कर्म सत्कृतं ॥ कर्ता तत्सर्वमाप्नोति देहांते च परमम ॥ ६६ ॥ कर्ता कारयिता चैव प्रेरक-

य

इ

॥ पार. तं ॥
॥ ४ ॥

श्वानुमोदनः ॥ सुकृते दुष्कृते चैव चत्वारसमभागिनः ॥ ६७ ॥ रुग्णान्दहरिद्रिणो शक्तां छिवभक्तां कु-
टुंबिणः ॥ स्थाप्येकमपिलिंगस्य प्रतिष्ठाफलमश्नुते ॥ ६८ ॥ धर्मस्य वेदिकाक्षेत्रे तारतम्यं न साधने ॥
प्राणिमात्रं यदा पात्रं लिंगात् प्रविशिष्यते ॥ ६९ ॥ भस्मरुद्राक्षमात्रेण शिवनाममृतेरपि ॥ लिंगा-
र्चनेन मद्रक्ता किं पुनर्लिंगधारणात् ॥ ७० ॥ तस्मात्संतर्पयेद्देवि भक्त्या शक्त्या शिवार्चकान् ॥ लिंगरु-
द्राक्षभस्मां कानेकं चापि ममासये ॥ ७१ ॥ विरक्तानर्चयेदन्यान्वेदिकापूजनोक्षितान् ॥ सकृदभ्यर्च्य
लिंगस्य यावत्पूजा मुपैतु सः ॥ ७२ ॥ माघमासेर्चयेन्नित्यं त्रिकालं सायमेव वा ॥ स्वशक्त्या वेदिकाक्षेत्रं
शिवरात्रौ विशेषतः ॥ ७३ ॥ शिवरात्रौ महालिंगं वेदिकाक्षेत्रमध्यगं ॥ बिल्वादिभिः समभ्यर्च्य म-
लैवत्यमुपैतिसः ॥ ७४ ॥ दानं च शिवभक्तानां लिंगानां च विशेषतः ॥ भक्त्या शक्त्या शिवेदत्वा स्वल्प-
मक्षयमश्नुते ॥ ७५ ॥ वैशाखमासे महति छायां तत्र सुशीतलां ॥ संपाद्य वेदिकाक्षेत्रे शक्त्या धर्मस-

॥ अध्या ॥
॥ १९ ॥

॥ ४ ॥

माचरेत् ॥ ७६ ॥ पानकं पादुकां छत्रं च जनादिनुपानहौ ॥ शीतलोदकदध्यान्नं गंधं पुष्पादिशक्तिः
 ॥ ७७ ॥ प्रदाय शिवभक्तेभ्यः शिवकैवल्यमश्नुते ॥ लिंगिभ्याश्चानयाभ्यो यतिभ्यः शिवमाधिया ॥ ७८ ॥
 प्रसूतिरहितां धेनुं कर्षणादिषु योजितां ॥ विसर्जयित्वा भारौ हि मुपेया छिवरूपतां ॥ ७९ ॥ वृषभं लिं
 गमुद्रां कं भारवाहे च कर्षणे ॥ दृष्ट्वा नियोजितं सम्यक् मोचयेत् छक्तिः शिवे ॥ ८० ॥ तेन तद्देहपातांते कु
 लकोटि समन्वितः ॥ स्थित्वा लोके मम चिरमंते मत्केव लोभवेत् ॥ ८१ ॥ ऋणहारिश्च रोगादिपीडितं लिं
 गधारिणं ॥ विमोचयेत् स्वशक्त्या य पुज्यते ह मि वप्रिये ॥ ८२ ॥ सकृत् स दक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्वा पि वा स
 कृत् ॥ वेदिका लिंगक्षेत्रस्य तेन हत्ता खिला च भूः ॥ ८३ ॥ संपूज्य पितरो पुत्रस्ताभ्यां मल्लोकमश्नुते ॥ गु
 रौ शिष्यो नृणां भूयः भक्त्या मत्केव लो ध्रुवं ॥ ८४ ॥ अनाथानां तु संस्कारो लिंगिनां शिवरूपिणां ॥
 जित्वा मल्लोकमखिलं शिवः संजायते स्वयं ॥ ८५ ॥ परितो वेदिका क्षेत्रवेदिनिष्ठां छिवप्रियात् ॥ धृत

॥ पार. तं ॥
॥ ५ ॥

रुद्राक्षभस्मो कान्तद्धर्मं सर्वमश्नुते ॥ ८६ ॥ विशेषता द्विजान् तत्र स्थाप्य षष्ठमेत संमतान् ॥ तत्तत्कृतम
वाप्नोति धर्मं सर्वमपीश्वरी ॥ ८७ ॥ अन्ये च शिवभक्ता यसाधवो लिंगधारिणः ॥ संस्थाप्य तां शिवो
भूत्वा सत्यं सर्वमयो भवेत् ॥ ८८ ॥ यो नोद्यतो मृतो लिंगा विमाना होलिकावना ॥ तं दत्त्वा लिंगिनेने
पमत्वं वा शिव एव सः ॥ ८९ ॥ पूजयेद्गुरुपूजाव आदराद्देहिकामयं ॥ लिंगं लिंगधिया साक्षात् लिंग
गमेव भवत्यसौ ॥ ९० ॥ प्रति संवत्सरं वेदिं प्रहोष भक्तितोर्चयेत् ॥ यद्देवाभ्यर्चमां देवि शिव एव भ
वेत्तदा ॥ ९१ ॥ किमत्र बहुनोक्तेन शृणु तत्त्वमुमेमम ॥ सर्वसारप्रवक्ष्यामि कृतप्रश्नस्य चोत्तरं ॥ ९२ ॥
यथा शक्तियथा भक्ति पूज्य वेदि महात्मिकां ॥ मृतं च मन्मयं कृत्वा मन्मयो भवति स्वयं ॥ ९३ ॥ अशः
क्तः स्वयमन्येषां प्रबोध्य धनलिंगिनां ॥ कारयेत्सूजनं वेदेः सर्वशंकररूपिणः ॥ ९४ ॥ आकालप्यां
तरायं यस्तद्वेषेण ॥ विधातयेत् ॥ स जीवन्नेव चांशलो मृतो धविशते तमः ॥ ९५ ॥ शतजन्मसु च

॥ अध्या ॥

॥ १९ ॥

॥ ५ ॥

श्वास्याद्विष्टायाक्रमिकोभवेत्॥९६॥अशक्तानांचबालानांविधिवावृध्ययोषितां॥समार्जनो
 पलेपाह्येवेदिसुश्रूषणंगतिः॥९७॥सेचयेद्ग्रीष्मकालेतुयथारोतंभवेस्थलं॥जलेनवेदेःपरितो
 यदिसालोक्यमित्ति॥९८॥उपलिप्यतयावेदिविधवागोमयेनच॥नवैधव्यमवाप्नोतिजन्मकोटि
 रातेषपि॥९९॥भूत्वापुमानतभवेछिवभक्तोनसंशयः॥नहरिद्रोनवैरागीसर्वकल्याणभाभ
 वेत्॥१००॥हरिद्रःपूजयेद्देहिंभक्त्यासंबत्सरावधि॥अचंद्रार्कंभवेच्छुद्धिंउत्तरोत्तरमुत्तमा॥१॥
 स्त्रीणांचभर्तृशुश्रूषाधर्मोतान्योमहीश्वरी॥शिवार्चनंचसततंमृतोभर्तृरिभामिना॥२॥यानारी
 भर्तृशुश्रूषाविहायव्रततत्सरा॥सानारीनरकंयातिइत्याज्ञाचमयाकृता॥३॥वीरंशैवागमास्थाय
 भर्तृरेवपरःशिवे॥मृतोभर्तृरिसासाध्वीतस्याश्रुमीयतेनगा॥४॥यद्विपुत्रवतीसाचनम्रपितत
 दासति॥सानारीलिंगपूजाचशिवचिंतापरायणा॥५॥विरक्तानालिंगवतामन्नदानपरायणाः॥

[illegible]

॥१२५॥

॥३॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमत्सर्वतीवल्लभाय नमो नमः ॥ वेदवेदांतसंवेक्ष्य वेदांतार्थप्रवर्तकः ॥ सच्चि-
 न्मयसदानंदशिवशंभोनमोस्तुते ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ नमः कंथानिसंगाय नमस्ते त्वष्टमूर्तये ॥ हृदि
 स्थं संशयं छिंधि शिष्या मम ते प्रभो ॥ २ ॥ शिवदीक्षाप्रकारो मे भवत्येव निरूपितः ॥ तद्वान्तरभेदा-
 श्च विधानं लक्षणादिकं ॥ ३ ॥ दीक्षाभेदांश्च सर्वे पितारतम्यं फलं त्वपि ॥ श्रुतं त्वधिगतं पृष्ठमया देव त्व-
 याखिला ॥ ४ ॥ अतुं शौवादिभेदानां षण्णावीरा तव त्मनां ॥ एक एवोदितां दीक्षाभेदस्तरतमत्वतः ॥
 ५ ॥ संभवेद्यदि चैवं वा विशेषतत्र मेव ह ॥ समया नांतु दीक्षायां लिंगनाशे त्यनुं त्यजेत् ॥ ६ ॥ विधिरेक-
 स्य कथितः कथं वैषम्यमीश्वर ॥ तस्यापि पूर्वमुदितो पंथायानि विशेषतः ॥ ७ ॥ कृपां कुरु मया स्वा-
 मिन् भक्तो धारणदीक्षित ॥ भक्तो ये चानुरक्तो ये प्रपन्ना ये निरूपया ॥ ८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधुपृष्ठं त्व-
 या देविलोकोक्षारणदीक्षित ॥ श्रवणे कुशलासीत्वं दीक्षाभेदविधेरहो ॥ ९ ॥ कर्तुं शौवमतो धारं प्रभो

॥ पार. तं.
॥ १॥

यमचलासजे ॥ भ्रूयेयुरखिला लोका खया यदि नृपोच्यते ॥ १० ॥ ज्ञात्वेतन्मानभेदं तु शिवदीक्षव्रते यदि ॥ प्र
विश्येत्सुच्यते लिंगानचे हं धनमस्युदं ॥ ११ ॥ महानास्ति विशेषोत्र संवेद्यः शृणुवक्ष्यते ॥ गोपनीयं प्रय-
त्नेन यथाविधिरकिंचनैः ॥ १२ ॥ वदेह न धिकाराय न कार्या कांक्षिणा शिवे ॥ नापरिक्षा विषद्वर्षनदत्ता
र्था भीममानने ॥ १३ ॥ ज्ञानं विरक्तिं वैदुष्या नाचारं शांतिं चित्तसां ॥ नैस्पृह्यमपिरिक्ष्या सुशिष्य ना
नुग्रहे दुरुः ॥ १४ ॥ दीक्षा भेदविधानातं नो पदेशं विशारदैः ॥ वदेत्पूर्णधिकाराय शताय गुरुमानिने
॥ १५ ॥ अस्तिकायविशुद्धाय मद्गुक्तयसु सुक्षये ॥ जितेंद्रियाय मृद्वे सर्वत्रेश्वरभाविने ॥ १६ ॥ या-
चोक्ता प्रथमं दीक्षा सैवैककलशान्विता ॥ अनुष्ठौवादिभेदानां षण्णामेका विधीयते ॥ १७ ॥ १० त्रिवि-
धस्याय भेदस्य दीक्षा भेदो विधीयते ॥ वीरशैवमतस्येशि क्रमेण शृणु पार्वती ॥ १८ ॥ निवृत्य षड्वि-
धं भेदमाहितः क्रमशस्ततः ॥ प्रकृष्टगुण्योपचयायति कैवल्यमिच्छति ॥ १९ ॥ प्रविशोद्दीरशैवाराये

॥ अध्या.
॥ २० ॥

॥ १ ॥

मतेमममहत्तरे॥ज्ञात्वागुरुमुखात्सम्यक् अधिकारं च लक्षणं॥२०॥शास्त्रदृष्टिगुरोर्वाक्यं तृतीयं चात्म
निश्चयं॥लब्ध्वात्रस्थानसमतां मनीषेमनसो भवेत्॥२१॥संत्यजे पशुवितां त्यां देहप्राणादिषु स्पृहं॥
विर्वीणो बंधनाद्गीतो यदा मुष्मिकमैहिकं॥२२॥नित्या नित्यविवेकज्ञः षट् मया हि गुणान्वितः॥मो
क्षाय तत्पुरं बुद्ध्या शिवमामखिलं प्रभुं॥२३॥सर्वभूतहयोपेतः सर्वत्राणिष्वहिंसकः॥कर्मणामन-
सावाचा सर्वमात्मवदीक्षयेत्॥२४॥त्यजेद्यत्नेन नेहेत पापं चापि यदृच्छया॥तेजितेंद्रिय संतुष्टिं न भ-
वेत्सुखलंपदः॥२५॥सहेतदुःखदुर्धर्षं शीतवातोष्णसंभवं॥सहेतमानवामानौघियादेहात्मवादि-
नां॥२६॥नात्मस्वभावं कुत्रापि परस्मै सं प्रकाशयेत्॥नानादोषगणान्क्वापि निंदेदपि च संशयेत्॥
॥२७॥देहात्यानां त्यक्त्वापि न तत्परिहरं स्मरेत्॥अपि हस्तागतं भोगं सर्वातिशयतं त्यजेत्॥२८॥
विविक्तदेशमाश्रित्य सर्वभूतात्मभूतहृत्॥ध्यायन्मोमनसं यत्नदंतवर्हि निरंतरं॥२९॥संगं न कुर्या

॥ पार. तं. ॥
॥ २ ॥

दसतां शिशोत्तरतृषाकचित् ॥ स्त्रीणां स्त्रीसंगिनां संगं त्यजेद्दूरत आत्मवान् ॥ ३० ॥ जीवेत निरसाने
न भेषणे वयदृच्छया ॥ इच्छेव चैहिकी प्राप्तिं न च स्वप्नेऽपि क्लृप्तः ॥ ३१ ॥ संग्रहं नैव कुर्वति देहे पोषणहेत-
वे ॥ वृत्त्या जीवेत वै देवाधीनया दृढनिश्चयः ॥ ३२ ॥ इत्यादि सद्गुणोपेत उक्तलक्षणलक्षितः ॥ संप्राप्तनि-
श्चयो धैर्याद्गुरुशारवात्मनिश्चयैः ॥ ३३ ॥ प्रवेष्टुमिच्छेत्तततौ वीरशैवमतव्रतेः ॥ तत्र भेदविशेषोऽस्ति शि-
क्षाकर्मणि पार्वति ॥ ३४ ॥ सामान्यवीरतुषारं त्रिविधं तन्मतं विदुः ॥ तत्राय यो द्वयोर्दीक्षाकलशानि
तयान्विता ॥ ३५ ॥ पंचब्रह्मानुवाकश्च मनः पंचाक्षरं ध्रुवं ॥ इतरो मध्यकुंभस्य दक्षिणोत्तरयोर्न्यसेत् ॥ ३६ ॥
शतरुद्राय सूक्तेन विधिर्नैत्यनुवाकतः ॥ पंचानुवाकपंचार्णप्रणवैरभिषेचयेत् ॥ ३७ ॥ सज्जिका गु-
णवस्त्रादिना शोन्यत्यनुराचरेत् ॥ कुर्यात्तस्य गुरुः पंचकलशं दैक्षतं विधिं ॥ ३८ ॥ शतरुद्राय पंचार्णानु-
वाकः प्रणवो मनुः ॥ पूजानुवाकस्तोत्रादिसर्वत्रैव विधिः स्मृतः ॥ ३९ ॥ पूजायां शतरुद्रायैरनुवाकैर्निषे-

॥ अध्या. ॥
॥ २० ॥

॥ २ ॥

ति

चनं॥सहतारेणमूलेनपटुबंधतुलिंगिनः॥४०॥सहतारेणमूलेनहोमकर्मसमापयेत्॥दीक्षाभिषेकंनि
वृत्यपटुबंधादनंतरं॥४१॥जपेदष्टोत्तरशतंमूलमंत्रसतारकः॥गुरुपूजांचतेनैवयदिनित्यार्चनंत्वयि
॥४२॥नैमित्तिकंचवैकार्यंनाकर्माहिकतापिवा॥नप्रायश्चित्तमौनित्यंतुर्यरौवस्यलिंगिनः॥४३॥वि-
विक्रंदेराभाप्रित्यक्तभोगपरिग्रहः॥त्यक्ताशोनिर्भयोशांतोमौनवान्विजितेन्द्रियः॥४४॥स्मर-
णंध्यानसंपन्नचाभ्यसेनित्यमानसं॥साधयेत्संग्रहंचैतच्छुक्तश्चेछासधारणं॥४५॥यदिछापूजये-
लिंगंचामिताहरणायतु॥भक्त्याशास्त्रगुरोःप्राप्तमथपूर्णविचारयेत्॥४६॥संस्तवीतगुरुंवीतंवि-
कालंमामहेश्वरं॥सर्वमात्मतथापश्येत्तुच्छमध्यमनीचकं॥४७॥मयाक्षिताखिलंदेविसमात्मनिवि-
भावयेत्॥महात्मजगतांभेदेऽप्यभेदेनविनिश्चयेत्॥४८॥नातर्गामविशोलिंगीतुर्यरौवमतोसमः
॥नवमेवव्रसेनित्यंस्त्रीणांमुखमाक्षयेत्॥४९॥नात्मनंदर्शयेत्स्त्रीणंनभावंचप्रकल्पयेत्॥नोद्विजेत्तज्ज

॥ पार. तं ॥
॥ ३ ॥

नानूलिंगाजनं चोद्देजयेन्नतु ॥ ५१ ॥ हर्षमर्षभयोद्वेगविमुक्तः समदकृशुचिः ॥ तुर्यवीरमतं प्राप्य संभ
वेदहमेव हि ॥ ५२ ॥ एतादृशाधिकारस्य तुर्यवीरस्य लिंगिनः ॥ प्रमादालिंगनाशे तु सहते न तनुं त्यजे
त् ॥ ५३ ॥ नित्यं सप्त भवेत्कर्म निद्राशानविसर्जनं ॥ मामेव चिंतयेन्नूनं जगत्त्रयबधिरोपमा ॥ ५४ ॥
स्मरणं कीर्तनं केलीप्रोक्षणं गृह्यभाषणं ॥ संकल्पो ध्यवसायश्च क्रियानिर्वृतिरेव च ॥ ५५ ॥ एते नैथुन
मष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः ॥ विपरीतं ब्रह्मचर्यं मैतदेवामष्टलक्षणं ॥ ५६ ॥ अन्विहितास नो बं
धुमोक्षं मदनुचिंतया ॥ बद्धइंद्रियविक्षेपो मोक्षएषां प्रसंयमः ॥ ५७ ॥ न कुर्यात्प्राणिनो दुःखं स्वयं
दुःखी नैवान्यतः ॥ नोतिष्ठेत्तनवं देत नस्तु बीतापि चोत्तमं ॥ ५८ ॥ न दद्यान्न च गृह्णीयात्तुर्यशैव ब्र
ह्मोत्तमः ॥ मध्येदिक्षुं च संस्थाप्य कलशानां च पंचकं ॥ ५९ ॥ अविच्छिन्नं त्विजस्तो कानुवाकशत रुद्रि
यैः ॥ मूलेन क्रमशो नैनमध्यमादिप्रदक्षिणं ॥ ६० ॥ पूजयित्वा यथा पूर्वं विशेषो होमकर्मणि ॥ शि

अध्या ॥
॥ २० ॥

॥ ३ ॥

वाग्निजननं कुंजमेखलादेवतार्चनं ॥ ६१ ॥ ऋत्विजः पंचकुर्वतिः मूलेनैव स तारतः ॥ न गुरुर्दोषिकं कर्म
 कचिदप्याचिरे धिया ॥ ६२ ॥ मध्यदक्षिणमार्गेण प्रादक्षिण्येन पूजयेत् ॥ आचार्यः स्वात्मनः कुंभं गु-
 रोस्तस्य नियोजये ॥ ६३ ॥ कारयेदुपवेष्टित्वा दृष्ट्वा रविपंचाभिः ॥ गुरुवाचर्या भो कुंभावात्मवा इति पं-
 चकं ॥ ६४ ॥ उपकुंभेततः शिष्यं लिङ्गिनं त्वभिषेचयेत् ॥ न स्वीकुर्याद्गुरुशिष्यादक्षिणार्थं वसुक्वचित् ॥
 ६५ ॥ अस्ति चेद्भूतिविश्राण्यत्यक्तसंगसुखी भवेत् ॥ यदि प्रमादाद्विषयेतुर्यलिङ्गा विशिष्यते ॥ ६६
 ॥ आरूढपतितं मूढं धिक्लं मानुषगेदभं ॥ एवं व्रतधरस्तुर्यरौ वलिङ्गी महत्तरः ॥ ६७ ॥ दक्षिणाविरो-
 षमारभ्य विचारतः सर्वतः सुखी ॥ न तस्य कर्तृता कर्म करणीयं च तत्फलं ॥ ६८ ॥ तद्गोगस्तनुषंगो वा
 किंचिदस्ति महात्मनः ॥ विचारे तयथा कामं कामिनी कामकंदकैः ॥ ६९ ॥ दुर्गे विवेकवैराग्यपादरक्षा-
 न्वितः पथि ॥ मदनुग्रहसद्व्रतनुत्रपरिरक्षितः ॥ ७० ॥ प्रबुध्येदचिरादेव मतस्मृत्या मतं त्यजेत् ॥ यदि

॥ पार. तं ॥
॥ ४॥

बुध्या समारूढः पतेद्विषय आतुरः ॥ ७१ ॥ तद्वशाद्दं धमासाद्यादुःखादुःखस उत्तरेत् ॥ आग्निमायसि
लाभोगा तव लीला विजृम्भितः ॥ ७२ ॥ षड्विहता विहृतिभिरनो मामेव संश्रये ॥ राजसेन विकारेण
भिन्ना अमृतवद्विषा ॥ ७३ ॥ मया संपाद्यमानस्य कालक्षेपणहेतवः ॥ त्यक्त्वा विलोक्य विरमेद्दिहामू
त्रचिकीर्षतात् ॥ ७४ ॥ स्वस्त्यसंकल्पविज्ञानः सर्वात्मानमवीक्षयेत् ॥ निर्विघ्नेन वरारोहे मम लोक
यदि छति ॥ ७५ ॥ सखे न कर्तुं मलसो भवेन्मदनुचिंतने ॥ मनोवाक्कायकलेषु जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु
॥ ७६ ॥ मदनं स्मरणं मुत्कानयेत्कालमपि क्षणं ॥ उदीरितं मार्गमिमं समाश्रयेन्नान्योऽस्य पंथा अ
नायवीक्ष्यते ॥ ७७ ॥ मदनं स्मरणं मुत्कानयेत्कालमपि क्षणं ॥ समाहितो दुरगतः श्रमः सुखानि
रस्त सर्वेषां आत्मनि श्रयः ॥ ७८ ॥ हे व्यउवाच ॥ स्वसृष्ट्यवनसंहारहं रद्देहावभासिने ॥ सांख्यः
भासाय सांखाय भासये स नमोस्तुते ॥ ७९ ॥ विधानमुहितं सर्वतुर्यवौ वस्य लिंगिनः ॥ इतरेः

॥ अध्या ॥
॥ २० ॥

॥ ४ ॥

षां च विश्वेशविशेषस्तत्र पृच्छति ॥ ८० ॥ भवेन्मते प्रतिष्ठस्य नादिशैवक्रमेण वै ॥ तुर्यशैव प्रतिष्ठ-
 स्य नान्यथा मुक्तिराप्यते ॥ ८१ ॥ यद्युक्तक्रमतो वापि गच्छतस्तन्मते प्रभो ॥ मुक्तिर्वापतनंबंध उत्तरो
 तरवर्त्तनां ॥ ८२ ॥ भेदकल्पनमासाद्य तारतम्येन चेश्वर ॥ दीक्षा सामान्यमादिश्य त्वदभिप्राय उच्य-
 तां ॥ ८३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि प्रश्नसाधुकृतास्त्वया ॥ शक्ताशक्तानुसारेण तारत-
 म्येन पार्वति ॥ ८४ ॥ तस्याप्यस्यापि चैकत्वे मतभेद उदाहृतः ॥ क्रमो विवक्षितो नैव धीरस्य समचे-
 तसः ॥ ८५ ॥ शक्तश्चेद्युक्रमेणापि शक्यते गतमीश्वरी ॥ मनो धैर्यं विरक्तिश्च ज्ञानभक्तिश्च पूजनं ॥
 ८६ ॥ श्रद्धां सत्यं प्रियोक्त्या हि सर्वेषां सममेव हि ॥ मनसो धैर्यमात्रेण हीक्षा भेदो कुतो भवेत् ॥ ८७ ॥
 तुर्यस्य लिंगीनां शेतुदेहत्यागो विशेषतः ॥ अनादिशैवनिष्ठस्य स्वपुण्योपम्वयाद्यदि ॥ ८८ ॥ अध्या-
 दानदयाभक्तिर्दाढ्यैतन्नैव मुच्यते ॥ आद्यादिमतभेदास्तु तत्रार्थाय कल्पितः ॥ ८९ ॥ राक्त्याप्युक्रम

च

॥ पार. तं ॥
॥ ५ ॥

तश्चापि ह्यशक्तः क्रमतो ब्रजेत् ॥ अन्यथाप्युक्रमादृत्वा तते लिंगी महाभये ॥ ९० ॥ सदा श्रयेद्गुरुं नि
त्यं मल्लैव ल्यं यदि छति ॥ स्नानकर्मानुसारेण विधिरेष उदाहृतः ॥ ९१ ॥ लिंगसज्जादिना शेतुदीक्षात
तस्युनः कृतिः ॥ लिंगार्चनं जपस्तोत्रं गुरुपादापसेवनं ॥ ९२ ॥ स्मरणं मल्लति ध्यानं प्रायश्चित्तमुदा
हृतं ॥ तुर्यस्य लिंगनाशेतुदेहल्यागोहितक्ष्णं ॥ ९३ ॥ मल्लैव ल्यमवाप्नोति नान्यतार्थाभिलाषि
णः ॥ त्वत्पृष्ठमीरितसर्वं भवता परमेश्वरी ॥ ९४ ॥ दीक्षाभेदादिकं स्पष्टं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥
॥ ९५ ॥ इति श्री पारमेश्वरतंत्रे विंशतिपटलः ॥ २० ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥

॥ अध्या ॥
॥ २० ॥

॥ ९ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीमल्लैलासवासिनेनमः॥ पंचवल्काय पंचाय पंचरुततनुभूते॥ प्रपंचसाक्षि
 नेतुभ्यमीश्वरायनमोनमः॥१॥ देव्युवाच॥ तिरस्कृतानिमाया अष्टैश्वर्यप्रदायिने॥ त्रिपुटा भोगतुष्टा
 यपुष्टानां पतयेनमः॥२॥ जगद्वंद्यजगन्नाथ जयसर्वोत्तमोत्तमं॥ जगहात्मनू जगन्मूलजाह्वीजटलप्र
 भो॥३॥ दयाकुरु महादेव शिष्यायामयि शंकर॥ वात्सल्यं दर्शयन् स्वामिन् त्वदतु ग्रहपौत्रतः॥४॥ त्व
 यानिरूपितं सर्वं वीरशैवमतं महत्॥ महदन्वाद्यनादीनि भूत्यान्याधिगतानि मे॥५॥ कर्मादिकारणं
 तानि सूचितानि स्फुटं महत्॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि स्वरूपज्ञानयोगिनो॥६॥ निरूपय सविस्तारं
 सर्वलोकोपकारकं॥ वेत्ता तपस्वरूपस्य त्वदन्यो नास्तिकश्चन॥७॥ त्वंब्रह्म परमं साक्षात् आद्यंतमवा
 प्य च॥ तन्माया जालनिहिता परेरुष्मादयो खिलाः॥८॥ ईश्वर उवाच॥ साधुसाधुकुलेशानि स मु
 ध्धर्तुमिहेच्छसि॥ भक्तानुमत्करुणा पात्रान्यपत्यानीव निश्चितं॥९॥ इदानीं तव वक्ष्यामि संयोगज्ञान

पा

॥ अध्या ॥
॥ २९ ॥

माहिमन्यस्यानंतमंतं जनुष्मातां॥ आरूपं सर्वरूपाद्यं मप्रमेयमणोरुणं॥ २०॥ महतोपि महं तं मां
 मराब्दं शब्दकारणं॥ अमूलमेकमव्यक्तं व्यक्ताधारं वियत्परं॥ २१॥ सर्वांतर्यामिणं देवं सच्चिदानमयं
 विभुं॥ ज्योतिर्विज्ञानसन्मात्रमाहिमध्यांतवर्जितं॥ २२॥ षडूर्मिरहितं शंभुं षड्विकारविवर्जितं॥ षड्भु
 गैश्वर्यसंपन्नं नतिरस्ताणि माहिकं॥ २३॥ प्रमाणातीतमचलं हेतुदृष्टांतवर्जितं॥ स्वप्रकारं स्व
 दृक्दृश्यं सर्वाधिष्ठानमद्भुतं॥ २४॥ केवलं गगनाकारंदुःखातीतं निरामयं॥ तत्त्वमस्यादिलक्ष्या
 र्थं एकनित्यामनाकुलं॥ २५॥ अमलं भावनातीतं गुणत्रयविवर्जितं॥ अवस्थात्रितयातीतं म
 संगं सर्वसंगिनं॥ २६॥ भोजस्य भोजिकं भोक्तं सर्वदेहाभिमानिनं॥ न संदृशो तिष्ठरूपं मस्य न च
 क्षुषापश्यतिकश्चनै नं॥ २७॥ हृदामनीषामनसातिकूलो एवं विदुरमृतास्ते भवंति॥ अपाणिपा
 दजविनमदृशं सर्वदर्शनं॥ २८॥ अश्रोत्रमखिलं श्रोत्रं सर्वदानं संपरं॥ भोक्ता रमक्षरं शुद्धं निर्वि

॥ पार. ते. ॥

॥ २॥

कल्पं निरंजना ॥ २९ ॥ नित्यं बद्धं नित्यमुक्तं निरूपद्रवमव्ययं ॥ बीजं निर्विजमनघं पूर्णव्यासिमखंडकं ॥ ३० ॥
॥ ज्ञात्वेवमादिभिर्देविलक्षणे मम धीश्वरं ॥ निश्चितं मनसस्थैर्यं ज्ञानं ज्ञानविहोविदुः ॥ ३१ ॥ सोहं स्व
यं ज्योतिरजो प्रमयो महानुभूपति सकलानुभूतिः ॥ १ ॥ कोटितीयो वचसां विरामे येनेषिता वाम
नवश्चरंति ॥ ३२ ॥ सर्वाशयसमावर्त्तिसर्वभूतान्यहं शिवे ॥ सर्वेश्वरो हं सर्वज्ञः सर्वव्यापि सनातनः ॥ ३३ ॥
॥ शिवो हं माश्वरो रुद्रः सदा शिव हरिर्विधिः ॥ कालोजीवाभिधो व्यक्तं गुणाबुद्धिरहंकृतिः ॥ ३४ ॥ म-
नश्चित्तमहं व्योम वायुरग्निजलान्विभु ॥ गंधस्पर्शोरसस्पर्शोरूपमित्यहमेव हि ॥ ३५ ॥ सवनत्रि-
तियंचाहं कालाश्च प्रातरादिकाः ॥ हविर्यज्ञक्रतुरहं देवाश्चक्रादयोऽप्यहं ॥ ३६ ॥ राक्षसायक्षरक्षां
सिमनुष्याः पद्मावः खगाः ॥ कृमिकीटपतंगान्वाहमेव वरानने ॥ ३७ ॥ सूर्योदयागृहाभानिकृत्ति-
कादीन्यं शिवे ॥ कालभेदाश्च तृप्याद्यामेषाद्वाराद्याऽप्यहं ॥ ३८ ॥ ज्योत्स्नाप्रकाशास्तिमिरमुत्पत्ति

॥ अथा ॥

॥ २९ ॥

॥ २॥

श्रवयस्थितिः॥ लोकाश्चस्थावरं देवि जंगमं चाहमेव हि॥ ३९॥ शतयश्च पुराणानि स्मृतयो धर्मसंहिताः
 ॥ आत्मयोजातयाः सर्वा अहमेव परं शिवः॥ ४०॥ धर्मा धर्मो सुखं दुःखं ह्योगस्तत्फलं त्वहं॥ भूतं भवं भ
 विष्यच्च सर्वमप्याहमीश्वरी॥ ४१॥ संसारि चापि संसारोऽप्यहं संसारिणं शिवे॥ भोक्ता रं प्रियकरं भोज्यं
 मां विज्ञाय विमुच्यते॥ ४२॥ विद्विस्तानं मद्विवेको यो मत्प्राप्तिरीश्वरी॥ ताभ्या सुपाभ्या संसिद्धिः
 सोऽहमेव शिवः शिवे॥ ४३॥ दैव्य उवाच॥ निरीश्वर निरात्मक निराहार निरंतरं॥ नमस्तुभ्यं निरंतरं
 संशयं छिंधि मे शिवे॥ ४४॥ अनंतमव्ययं शुद्धं सच्चिज्योति सुखोद्दहः॥ पूर्णमेवातकामत्वं परं ब्र
 ह्म परायणं॥ ४५॥ भोक्ता विकारी निर्वधः शरीरसुखदुःखयोः॥ जायते म्रियते जीवः कथं जीव
 त्वमीश्वरं॥ ४६॥ लोका लोकं प्रयासेष अर्थवांश्च दरिद्रवत्॥ नैव संगच्छते देव मनसो मम शंकर॥ ४७॥
 ॥ ईश्वर उवाच॥ अहमेव वरारोहे निर्विकल्पादिलक्षणः॥ भवत्या मम शक्तैरेवं विक्रीडामि यथा सुखं

॥ पार. तं. ॥
॥ ३ ॥

॥ ४८ ॥ शिवो हं त्वमुमेशक्तिस्त्वमेवाह महत्त्वमु॥ स्यात्मा त्वं वै पुमात्मा हं शिवश्चात्मा त्वं कं जगत् ॥ ४९ ॥
त्वयि दर्पणभूतायां बुद्धो जीवो ह मीश्वरः ॥ असंगप्रतिबिंबोऽस्मि न भोक्ता केवलः शिवः ॥ ५० ॥ शो
कहर्षभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ॥ अहंकारस्य दृश्यं ते जन्म मृत्युश्च नात्मनः ॥ ५१ ॥ जीवो व्ययोगुणः
शुद्धः स्वयं ज्योतिरपावृतः ॥ अग्निवद्धातुवद्देवि न भोक्ता जीव ईश्वरः ॥ ५२ ॥ सुखत्वमपि दुःखत्वं का
र्यस्थोऽल्पाद्यनेकदा ॥ भावा अहं मते धर्मजीवो ध्यासाद्भूततुः ॥ ५३ ॥ यथा स्वप्रगता धर्मा आरोप्यं
ते स्वआत्मनि ॥ अज्ञेन देहतादात्म्या तथैवास्य शरीरिणः ॥ ५४ ॥ न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भू
त्वा भविता वा न भूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतो यं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ५५ ॥ निर्लेपो हं यथा
देवि निःसंगश्चात्यकामनः ॥ तथैव जीवो मद्विंबो निबिंबप्रतिबिंबयोः ॥ ५६ ॥ भेदप्रसाद एवा सौ दृश्य
ते गिरिनंदिनी ॥ मन्मायामोहितो जीवः पश्यत्यासा न मन्यथा ॥ ५७ ॥ नृत्यतो गायतः पश्यन् अद्देवान

॥ अध्या. ॥
॥ २३ ॥

॥ ३ ॥

करोतितान्॥एवंबुद्धिगुणान्पर्यनूननिहोप्यतुकार्यते॥५८॥कल्पितेयंव्यवहृतिः पुरुषस्यार्थसिद्धि
 यो॥आत्मतत्वेप्रतिज्ञातेनेकोभोक्तापिलक्ष्यते॥५९॥तिष्ठत्युपेति संजाता बहुधा बुद्धिरेवमे॥शक्ति
 र्भवद्भिभूतिः समुपान्भाक्तेवदृश्यते॥६०॥शुद्धोविस्फटिकोदेविजपाकुसुमसंनिभैः॥रक्तस्फटिक
 वद्भातितद्दोषोधिकीभूतिः॥६१॥गुणोरगदभ्रमाद्रीतोगुणंज्ञात्वाभयंत्यजेत्॥मामंतव्यापिनंज्ञा
 त्वाजीवामुच्येतबंधनात्॥६२॥अनावृतास्यापरस्य पारिच्छेद्यंकुतो भवेत्॥भूमाविवगृह्णावैत्याबु
 ध्याकल्पीतमीश्वरी॥६३॥अनाद्यविद्यायुक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनं॥स्वतो न संभवादन्वस्तत्त्वशोशान
 हो भवेत्॥६४॥पुरुषेश्वरंयोरत्र नवैलक्षण्यमण्वपि॥तदन्यकल्पनाज्ञानमज्ञानप्रकृतेर्गुणः॥६५॥दे
 स्युवाच॥अनाव्रतस्यनंतस्यांनंतरस्यचिरात्मनः॥लोका लोकगतिर्देवतवांतर्यामिणः कथं॥६६॥
 अविद्यावसतः स्याच्चेद्दृष्टं जायास्तदात्मनः॥तस्याश्चापि कथं देव पूर्वदेशस्य व्यक्रमः॥६७॥तन्मेसं

॥ पारुते ॥

॥ ६ ॥

शयंशं भो छेत्तुमर्हस्य शेषतः ॥ त्वदन्यः संशयस्यास्य भेता मेनोपपद्यते ॥ ६८ ॥ हया लुरखिलाः
धारआत्मधिष्ठानमीश्वरः ॥ मत्प्राणवल्लभः स्वामिन्निरूपय महेश्वर ॥ ६९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अना-
वृत्तोऽस्य नंतोऽस्मि परिपूर्णोऽस्य संशयः ॥ तादृश्यैव हि मिच्छाति समस्यापिशृणुमिये ॥ ७० ॥ न पू-
र्वदेशा संत्यागोस्त्वाविद्याया अपि क्वचित् ॥ तद्धि भूतेखंडाया विलासस्तादृशं नतः ॥ ७१ ॥ मद्धि व-
स्यास्य जीवदर्शनस्य च मत्कृतिः ॥ तत्र तत्र गता विद्या तत्तत्कार्यं सृजत्यलं ॥ ७२ ॥ महो बुद्धिरिवांभा-
सितरंगाय त एकधा ॥ उसद्यते ब्रजत्यन्ये हरांयां तिलयं त्वपि ॥ ७३ ॥ तत्र तत्र गतो हे विमलात्मा प्र-
तिबिंबतः ॥ जीवत्वमेत्यम छास्त्रात् प्रकृतिं बालुगच्छति ॥ ७४ ॥ ईशुवाच ॥ यत्रे तत्र त्रितयं शंभो रवि-
चंद्र करानवः ॥ नमस्तस्मै महेशाय गुरवे परमोष्ठिने ॥ ७५ ॥ अत्रोपविश्य विश्वात्मन संशयं ग्रंथि-
भेदनं ॥ अध्यासः कथमीशानतव सत्यविहासनः ॥ ७६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अभासस्त्वपिणो भोक्तुर्न मे

॥ अध्या ॥

॥ २१ ॥

॥ ६ ॥

साक्षाच्चिदात्मनः॥परिच्छिन्नत्वमायातमायातस्यविकारिता॥७७॥अस्तिहिदुःखं वैषम्यं निविं
 वप्रतिविंबयोः॥हृष्येकरूप्यतापार्श्वकभेदोविंबयोशिवे॥७८॥जीवोमहांशोत्तानात्मासाक्ष
 तानीवदृश्यते॥महिलयास्यजगतःत्वहमेवाखिलंशिवे॥७९॥देव्युवाच॥नारकब्रह्मणे तुभ्य
 मघाढायमहस्यते॥नमःपंचाक्षरीशायगुरवेस्तुकपदिने॥८०॥सुमुखोभवविश्वेशनिर्भेदोमेव
 पद्यता॥निरूपयात्राविश्वात्मनू संशयेछेदनंवचः॥८१॥निस्तरंगसुखांभोधेरनंतस्यचिदात्म
 नः॥निमित्ततोवेद्यवाहुःखिलमणुताकथं॥८२॥प्राबल्यंयदिमायायाःईश्वरत्वंकुतस्तव॥न
 चस्वाधीनज्याज्येष्ठा निरीहस्यजगत्सते॥८३॥ईश्वरउवाच॥तस्यमेतद्दहंभद्रेनिरिहत्वादिलक्षणः
 ॥ममशक्तिर्विभूतस्तेनटलैवमनेकधा॥८४॥नस्वातंत्र्यमदीनायव्यवहारार्थमीश्वरी॥नाधीनता
 नियंतुस्तेविटनंस्यायथेच्छया॥८५॥सुखदुःखेधिकावातुनटनांतरचारिणी॥तिसृणांममशक्ति

॥ पार. ते. ॥

॥ ५ ॥

नां नामरूपक्रियात्मनां ॥ ८६ ॥ यद्विज्ञाते स्वकेतत्वे भज्यते सानसंशयः ॥ यावन्न जानात्यात्मानमा
त्मानात्ममहात्मकं ॥ ८७ ॥ विध्येत दृष्टिर्वैचित्र्यमनंताया अहंमते ॥ मतः साक्षिप्रमोवायुनामाः
द्यानंतरूपिणी ॥ ८८ ॥ तिष्ठतीहं ममतनौ मल्लशरमिहं जगत् ॥ जगदित्यहमित्यन्य इति भेदो न
कश्चन ॥ ८९ ॥ उत्पत्या हि स्वरूपेण मह्यस्या विलोकनः ॥ तिष्ठति स्थितये तत्त्वं व्यवहारः स देहि
नः ॥ ९० ॥ नादुःखिनसुखं प्रीतिरनीश प्रीतिकारिणी ॥ तद्दीय रुचलाभाय दुःखवं नदनं धियः
९१ ॥ दुष्टस्वप्नस्य निर्द्रालाररिभीत्यापलायनं ॥ प्रबुद्धास्य न वेतस्य तथेयं संसृतिश्चतः ॥ ९२ ॥ त
थेवं देहिनामिष्टो होमंतर्तो हुताशनः ॥ श्रीमेषुशीतलाश्चाप एवं हि सुखदुःखयोः ॥ ९३ ॥ एकाय
नंत भेदेन नामरूपक्रियात्मना ॥ नटसीत्वं कुलेशानी विचित्रास्तवैवैभवः ॥ ९४ ॥ शृण्वितः परमं गुह्यं व
क्ष्यामि तव पार्वति ॥ भक्ताया अनसूयाया ह तच्चित्ताभवप्रिये ॥ ९५ ॥ इति श्री पारमे. एकविंशतिप.
॥ २९ ॥

॥ अध्या. ॥

॥ २९ ॥

॥ ५ ॥

श्री गणेशाय नमः ॥ श्री मद्रौशरमणाय नमः ॥ न साधयति मां योगः सांख्या धर्मस्वतुष्टितः ॥ स्वाध्याः
 यो पितृपत्नीर्थे क्षेत्राणि नियमादयः ॥ १ ॥ व्रतानि यज्ञं हंदां सिजातयश्चाश्रमा अपि ॥ विना भक्त्या सु
 दृढया मय्येव निरपेक्षया ॥ २ ॥ सदाचाररतं धीरं सद्यं धर्मतत्परं ॥ मनस्विनं वा विद्वांसमपि नोरक्ष-
 ये सिये ॥ ३ ॥ ज्ञानं ध्यायं च शुश्रूषा यत्नसर्वापि साधितः ॥ यदि मद्रक्तिरहितं न पुनात्यपि वाक्कचित् ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ अनाचारोऽपि वाचारवृत्तिश्च ध्यापि वा न वा ॥ सृज नो दुर्जनो वापि मद्रक्त्या पदमुद्धरेत् ॥ ६ ॥ भक्तः स
 वेत्ति मोहे विनिरपेक्षा त्यक्त्वा च न ॥ अप्युल्लटेभ्यः कर्मभ्यो महदादिभ्य एव च ॥ ७ ॥ यथानदीषु मंदा कीन्यमरे
 शुभाची पतिः ॥ भवती गिरिजा स्त्रीषु पुरुषेष्वममीश्वरः ॥ ८ ॥ सर्वासां मद्रिभूतीनां भक्त एव तथावरः
 ॥ तं विभेमि कुतश्चापि यथा भक्ता हं प्रिये ॥ ९ ॥ आखणि विहस्यी ॥ अतिविप्राणि विहसं वा ह्यतिपातक
 कारणं ॥ अतिनिन्दितकर्माणं मम भक्तिं पुनाहि ते ॥ १० ॥ भक्त्या देव्यनपायिन्या निहामप्यमर्दमया ॥ श्री-

न

॥ पार. तं ॥
॥ १॥

तिमय्या भवां बोधिं को वाना वान संतरेत् ॥ १० ॥ भक्तिर्माता पिता वित्तं बंधुरा परिसोदरः ॥ गुरुर्मित्रं
सुहृद्गो गो मोक्षश्च पुरुषार्थ राट् ॥ ११ ॥ पत्रं पुष्पं फलं वन्यं ग्राम्यं वा दुर्बलं चित्तं ॥ समर्पितं समानी-
य भक्ते नम मतस्त्रियं ॥ १२ ॥ सुगंधि वाप्य गंधं वा तुलसी कुसुमादिकं ॥ समर्पितं भवेत्तस्यै भक्ते
नाकांक्षिते न मे ॥ १३ ॥ मतस्त्वत्तोपि कैलासा नंदी शां च गजाननात् ॥ स्कंदादिका ततश्चापि भक्त-
एव प्रियो मम ॥ १४ ॥ अकिंचनस्य हांतस्य शांतस्य समचेतसः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य निरपेक्षम-
हात्मनः ॥ १५ ॥ निरस्तंगमहानंद पारहारल पार्ष्टिर्णषु ॥ आशां शमपि जानाति कामितस्य मम-
प्रियो ॥ १६ ॥ सुगंधी शांतलं स्वस्थं वस्त्रपूतं पयो बहुः ॥ चूलकं वा यथाशक्ति तदक्षय्यमदर्पितं ॥ १७ ॥
७ ॥ करवीरैर्विल्वपत्रैर्दूर्वाभिर्तुलसीहलैः ॥ द्वौ णौर्मा मर्चयेन्नित्यं पंचभिः कुसुमैः शिवे ॥ १८ ॥ अ-
शक्ता तु यथाशक्ति स्तोत्रपूजाजपादिकं ॥ स्मरणं कीर्तनं ध्यानं नर्तनं चाप्यमायया ॥ १९ ॥ कर्मणा

॥ अध्या ॥
॥ २२ ॥

॥ १॥

मनसावाचा सर्वशक्तस्य सुंदरी ॥ नामानुस्मरणं चैव लक्ष्यको बो ममा मये ॥ २० ॥ तत्रामिष्य शक्तो यो-
नित्यं यदा स्नाति विबल्यपि ॥ ममतीर्थप्रसाहात्सामद्युक्तो मामुपेक्ष्यति ॥ २१ ॥ अनुष्ठेना समर्थस्य
शक्तस्य तनुदंने ॥ सद्भक्तिपरमोलाभो दारिद्र्यस्य निधिर्यथा ॥ २२ ॥ औषधं भवरोगस्य पापदाः
वानलं बुधः ॥ मद्भक्तिवडवाग्नेस्तु तृणायं तेन संशयः ॥ २३ ॥ महं धतमसो घोरैर्दुःखं वै भवकानने ॥
संविधानसमाविष्टसन्मार्गभक्तिरेव मे ॥ २४ ॥ आलस्येनापि कार्येण परिहास्येन मायया ॥ मद्भ-
क्तः संतते दुःखं व्याजेनाप्यखिलात्मना ॥ २५ ॥ सुखि लुरभ्यसेद्भक्तिं रोगी वैषधमादरात् ॥ ममान-
पेक्षामव्यग्रः पाथेयमिव मार्गगः ॥ २६ ॥ भक्तो भक्त्या भजेन्मां वै निःसंगमिति माश्रितः ॥ विज्ञाया
खिलवर्षाणां योषा भारमिव प्रियं ॥ २७ ॥ स्त्रीपुमानपुमा धाराभक्तिमेवाश्रयंतु मे ॥ नरको वाधि-
कारोस्तिरिते मद्भक्तिमुत्तमं ॥ २८ ॥ बहुनात्र किमुक्तेन वक्तव्यं कौटिल्यं थकोटिभिः ॥ वक्ष्ये शृण्वेकवाक्ये

॥ पार. लं. ॥
॥ २॥

नम इतिः परमागतिः ॥ २९ ॥ देव्य उवाच ॥ धीर्न तेन नटना लोके चतुरंते प्रवर्तनं ॥ धामयं धागतिं देव
धामहीरानमीश्वरं ॥ ३० ॥ देवदेवोत्तमः स्वामिन्दीप्यद्वा दशकोटये ॥ शशिकोटिसुशीताय लते
जः खनये नमः ॥ ३१ ॥ वहात्र परमेशान भक्तिलक्षणमीश्वर ॥ यायात्तात भवद्रूपः परामेष्यति निर्द
तिः ॥ ३२ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कर्मणा मनसा वाचा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु मद्नुस्मरणं ध्यानं स्तुतिपूजारतिः
सदा ॥ ३३ ॥ महिं गधारणं भक्तपूजनं लिङ्गधारणं ॥ अहिंसा सर्वभूतेषु दयामद्नुवीक्षणं ॥ ३४ ॥
॥ महिं गलिङ्गचिह्नानां दर्शनं सयिभक्तिः ॥ अस्मायानपेक्षात्साष्टांगमभिवादनं ॥ ३५ ॥ गतिं प्र
दक्षिणं सर्वो मम सर्वत्र सर्वदा ॥ भावयेच्चावनं सुभ्रुप्रमाणं मम सर्वशः ॥ ३६ ॥ उच्चारणं चाक्षराणां म
न्नामस्मरणं त्विति ॥ भक्तपीतादिकं सर्वमस्मादधियाश्रुते ॥ ३७ ॥ सर्वमैन्द्रियकीदृतिमस्सेवा
येनियोजयेत् ॥ साप्राप्तमखिलं भोगं महर्थमपि चार्ययेत् ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रेऽपि मनसि क्लेशं न संप्राप्तम

॥ अध्या ॥
॥ २॥

॥ २॥

तुस्मरेत्॥ अतिमानुषसंपत्तावप्युत्सर्वतनक्वचित्॥३९॥ पुत्रदाराधनादीनां संगमः पापसंगमः॥ अनु
 देहं नियंते ते स्वप्नो निद्रालगो यथा॥४०॥ निद्रासुत्रफलं किंचिद्विच्छेदोक्तो मम प्रिये॥ अपि कैवल्यमीशा
 निमय्यादत्तमपि क्वचित्॥४१॥ कियत्स्यात्सार्वभौमादि संपत्तीरणिमादिका॥ तृणीकृतानि माद्यष्टसि
 ध्धेर्भक्तिरंहसा॥४२॥ दृष्टश्रुतमनुध्यातं यद्व्यावाकुलेश्वरी॥ सर्वमहात्मना पर्येक्ष्य चारमिव प्रि
 यं॥४३॥ हरिद्रस्य निधिप्राप्तौ यथा स्यात्तन्मतिः शिवे॥ कामुकस्य यथा काम उभे सा प्रीतिरलक्षणा॥
 ॥४४॥ कार्यापदार्थसंप्रीतिर्भक्तेर्मोहमयी मतिः॥ मय्यकायेन सा शुद्धा भक्तिर्वै सा त्विकी मतिः॥
 ॥४५॥ भक्तिरंति न मारुह्य भवश्वभ्यः कदाचन॥ न विभेति क्वचिद्ध्यामान् भक्तिमान्मयि निस्पृहः॥४६॥
 ॥ जालंधस्य यथा दृष्टिर्हरिद्रस्य यथानिधिः॥ मूकस्य वचनं रोगी पीडितस्योषधं यथा॥४७॥ प्राणस्य
 जीवनजलमधीरस्य स्वतंत्रता॥ तथा दुःखतितिक्षेर्भक्तिलाभः परः शिवे॥४८॥ व्यवहारस्त्रिरूपो-

॥ पार. तं. ॥
॥ ३॥

पि मयि भक्तिमतः सुखं ॥ अभक्तस्य परंदुः खमेष सर्वत्र निश्चयः ॥ ४९ ॥ देव्य उवाच ॥ इदं ताव न वेतुभ्य
महता धरूपिणे ॥ नमस्तु जयरूपाय शंभवे चेतनात्मने ॥ ५० ॥ संतर्प्य हा परं भक्त्या निरूपितमित प्र-
भो ॥ कथमुसद्यते सास्य यामाश्रित्य भवत्प्रियः ॥ ५१ ॥ ईश्वर उवाच ॥ अपेक्षकामनः कामी कुर्यात्काम
पदाकृतिं ॥ तायेथमुसद्यते सास्य यामाश्रित्य भवत्प्रियः ॥ ५२ ॥ पुराकृतेन पुण्येन निर्वणः सुखसंगमे-
॥ गुरुसमाकृते द्रुत्प्यादुः खोत्तरणहेतवे ॥ ५३ ॥ प्राणार्थमानवसुभिः आदराथमतः क्रमेः ॥ उपासयित्वा
संतोष्य चानीयान्मामशेषतः ॥ ५४ ॥ प्रसाद्य सेवया भक्त्या गुरुशुश्रूषया प्रिये ॥ त्यक्तैष यामसम्यक्तः
श्रयेद्भक्तं परामपि ॥ ५५ ॥ आशक्तकामना त्यागेन स्पृहीतुमपीच्छति ॥ मध्यस्थश्रीमुखामात्मा मामेव सं-
श्रयेत् ॥ ५६ ॥ भक्त्या मयि दृढयितुं ज्ञात्वा सम्यक् समाश्रित्वे ॥ शिवो ह मिति संभाव्य शिव एव भवेद्भु-
वं ॥ ५७ ॥ इद्यावत्तायते भक्तिर्जानीयान्मामशेषतः ॥ गुरुपरिचरेतावनीच वृत्त्यादिदासवत् ॥ ५८ ॥ तदु

॥ अध्या. ॥
॥ २२ ॥

॥ ३ ॥

क्तमपरंमंत्रतच्चोदितसुरुक्रिया॥करणत्रयभावेनविश्वसेद्गुरुमीश्वरं॥५९॥भक्त्याभ्यासासमुत्पन्नज्ञा-
 नंचसुदृढंभवेत्॥ज्ञानेनयोगमाप्नोतिताभ्यासिधोविमुच्यते॥६०॥अभक्तस्योदितासंबिदुर्लभानर्त-
 कारिणी॥सुषामघातिनश्चविशेषस्तस्यैवेकमः॥६१॥त्यक्त्वाभक्तिमयीतावमुत्तर्तुममरापगां॥पार-
 दिएवबाहुभ्याम।तरिभ्यामहाल्पधीः॥६२॥विशेषमत्रवक्ष्यामिशृणुदेविसमाहिता॥कर्मभक्तिवि-
 दात्मानस्त्वधिकारास्त्रयास्फुटः॥६३॥अलंबःकामिनःकर्मज्ञानंतिष्ठामिनःपर॥विरक्तस्यविशक्त-
 स्यभक्तियोगेशिवेमयि॥६४॥नेहेतोत्तरसंभोगमादिप्राप्तेनसज्जते॥भुंजनूपारब्धतानूप्राप्तान्म-
 यिभक्तोभवेद्भुवं॥६५॥सस्फुटंज्ञानमुत्पन्नभक्तस्यसुदृढंभवेत्॥निरस्ताज्ञानतिमिरस्तेनमुक्तोनसं-
 रायः॥६६॥नकिंचिज्ञानिनःकर्मनिषेधोविधिरेववा॥विधियोज्ञानविष्टेवयंयंनिःसंगितात्मनः॥
 ६७॥भक्तस्यतुयथाशक्तिनिषिध्यंयत्नतस्यचेत्॥कुर्याद्विधीयंप्राबल्येभक्तिर्मेवाश्रयेत्सुखी॥६८॥

॥ पार-तं ॥
॥ ५ ॥

अन्यथाकरणे कार्यं प्रायश्चित्तं हि कामिनः ॥ ज्ञानेन ज्ञानिने भक्त्या भक्तस्य मयि शुद्ध्यते ॥ ६५ ॥ न क
र्माधिनता बंधो भक्तस्य ज्ञानिनो मम ॥ न विरक्तिर्न चासक्तिः ॥ प्रायश्चेयो भवेत्सिये ॥ ७० ॥ देवदानवगं
धर्वयक्षराक्षसमानुषाः ॥ मद्गते येव तरं लुप्यं स्त्रीशूद्रपशुपक्षिणः ॥ ७१ ॥ न मृत्युन जरा रोग अधि
कुरोऽपि न क्वचित् ॥ भयं पीता मृतस्यैव भक्तस्य सुखमेधते ॥ ७२ ॥ तपस्विभ्यो धिको ज्ञानि ज्ञानिभ्यः
श्रमतो धिकः ॥ कर्मभ्यश्चापि गिरिजे तन्मे भक्तः सुखी भवेत् ॥ ७३ ॥ दुर्वासना तु बंधेन विषयत्वा
गकातराः ॥ मन्माया मोहितधियः पुरुषाः पूर्वकर्मतः ॥ ७४ ॥ राजसाघोरसंकल्पा कामिका अहिमन्य
वः ॥ अग्निमध्यातुधूमोता स्वलोकं न विदंतिते ॥ ७५ ॥ नैव ते मां विजानंते हृदि स्थं यद्दं यथा ॥ अक्षराः
स्त्रायसुतपो यथानीहारचक्षुषा ॥ ७६ ॥ आहृता अतुरावाचा परं पुष्पितया खिलाः ॥ बध्यते संकटे घोरे
मांसुलुब्धा इवांज्जाः ॥ ७७ ॥ न रुचिः कर्मबंधानां ज्ञानं भक्तिर्मम प्रिये ॥ चर्मो भः स्तसकुक्षीणां सुना-

॥ अध्या ॥
॥ २२ ॥

॥ ५ ॥
शु

शक्तौ

मिव घृतं शुभं ॥ ८ ॥ अनुपास्य गुरुं भक्त्या त्वनभ्यासा गमत्विति ॥ अभक्तस्तानि भः श्रेयः कुत ईयु परं
मम ॥ ९ ॥ भक्तिः सुसाधनं साध्यं ज्ञानं योगादिमुक्तये ॥ तत्सिद्धस्य घृथा कर्म निरोगिण इवोषधं ॥
८० ॥ हेतुवाच ॥ न कर्मसाधनं मुक्तेरभक्तिज्ञानमप्युत ॥ एवं यदि मते भेदास्तव शंभो कथं वद ॥ ८१ ॥ प्राव
ल्येन विभो भक्तिः साध्यते मुक्तिरीश्वर ॥ लिंगधारणतः पुंस्यादभक्तस्योद्यमभक्तिनः ॥ ८२ ॥ इदं निरूपय
विभो करुणाकरशंकर ॥ मम बंधो ह्यासिंधो गंधेने भाजि भूषणः ॥ ८३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ सत्यमुक्तं त्वया
देवि शृण्वन्नपरमं वचः ॥ मतभेदेषु सैषौ च विशेषं लिंगधारणं ॥ ८४ ॥ कर्मादिकारिणः कामकामिनः
कमलानने ॥ कर्मबंधविमोक्षाय कल्पितो मार्ग इदृशः ॥ ८५ ॥ लिंगधारणसन्नावितरेऽसं सृति सागरं ॥
तत्केन जीयैते देवि गहना कर्मणो गतिः ॥ ८६ ॥ नित्यं शक्यते यावदेकं देवत नूभृता ॥ तत्सोपानप्रसिद्धा
र्थमतभेदानिरूपितः ॥ ८७ ॥ निर्विघ्नेन फलावाप्ते लाभदाढ्यादिसिद्धये ॥ विघ्नभिन्नाविरोकाय

॥ पार. तं ॥
॥ ५ ॥

कर्तव्यं लिंगधारणं ॥ ८६ ॥ पूजना च नारिकं भेदमुदया ये वरांकरा ॥ भक्ते ज्ञानस्य दाढ्या यकेवलत्वात्
ये स्फुटं ॥ ८७ ॥ परित्तानं गुरोः शास्त्रयस्त्वरूपस्य मामपि ॥ पुरुषार्थपरो देवि बंधनाया खिलं परं ॥ ९० ॥
आब्रह्मकीटपर्यंतं भूतं जातं मपि क्षयेत् ॥ ममात्मनि द्दित्तयमेकं च खेडमव्ययं ॥ ९१ ॥ एतत्ज्ञानं परं गुप्तं
मन्यहं ज्ञानमेव तत् ॥ एतदंगानि सर्वाणि गुरुशास्त्राधिकानि हि ॥ ९२ ॥ विविक्तदेशः संतोषस्तप्तिराचार्य
सेवनं ॥ अनिहाचार्यमौनानि स्वाध्यायस्तप आर्जवं ॥ ९३ ॥ अहिंसा स्तेय सत्यानि दयात्मसमताखिले
॥ तितिक्षा च प्रमादश्च ब्रह्मचर्यं व्रतं प्रिये ॥ ९४ ॥ आसन्नित्वा खला ते क्षाहीरहं मतिवर्जनं ॥ नात्याक्रम
विभेदाश्च सुखित्यागोश्च संमतिः ॥ ९५ ॥ यदृच्छा लाभतो जित्वा मनपेक्षापि हस्तगे ॥ स्मृतिरीश्वरचिंता
चतुष्टिः परहितक्रिया ॥ ९६ ॥ असक्तिनिरभिषंगः पुत्रद्वारगृहादिषु ॥ सुखदुःखात्मसमता परेषां च
द्विषामपि ॥ ९७ ॥ साक्षावच्छात्रये चापि परोपकृतिचेतनं ॥ आत्महितार्थनिर्बंधप्रतिकारानपेक्षता ॥

॥ अध्या. ॥
॥ २२ ॥
मं

॥ ५ ॥

॥९८॥ गुरुशास्त्रे ससद्भक्तिरादरो भक्तिभक्तिषु ॥ ध्यानं मम भिधानाममनुस्मरणमन्वहं ॥ ९९ ॥ तेजस्विता
 पिवाञ्जितमप्रगल्भप्रदर्शनं ॥ असंग आत्मचित्तानां शिरोदरतटाक्कचित् ॥ १०० ॥ अहेरिव गुणाद्गीति
 संगमानुमरणादिव ॥ कुणपादिव योषिद्रो धैर्येषु त्रीषु तेष्वपि ॥ १ ॥ सांगस्यैवात्र संपूर्तिरिदं गिष्यां
 गिताकुतः ॥ सहस्रवर्गतेभामे प्रवाहे भववारिधेः ॥ २ ॥ सर्वथा शृणु विश्वेशि परमार्थविनिर्णये ॥ सर्व-
 यत्नेन मनसा स्थिरीकुर्यान्मनोमयि ॥ ३ ॥ एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः शिवे ॥ हस्यस्यैवार्त्ततोयः
 लात् उपलब्ध्या मनो ज्ञया ॥ ४ ॥ एतत्तन्निरूपितं देवि गुणत्रयविकारकं ॥ जगन्निध्यामयं बुध्या ममा-
 श्रित्य भवेद्दहं ॥ १०५ ॥ इति श्री पारमेश्वरतंत्रे द्वाविंशति पटलः समाप्तः ॥ श्रीसांबसहाशिवार्पणमस्तु ॥
 ॥ १२ ॥ २२ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

ह

॥पार.तं॥
॥द्वा॥

॥अध्या॥
॥२२॥

॥द्वा॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशं वंदे ॥ त्रिलोचनाखिलाधारश्रीकंठपरमेश्वर ॥ त्रिनाभित्रिगुणालोका
 त्रितत्वपरिवर्तक ॥ १ ॥ गुरुप्रियोसि भर्ता मे दत्त देहा त्वया स्म्यहं ॥ बहव विस्तरादीश पृष्ठं मत्प्रभगभि
 त ॥ २ ॥ निर्लेपानंगसूक्ष्मस्य जगदाधारताविभो ॥ स्थूलस्य मविकारस्य कार्यकारणताकथं ॥ ३ ॥ संग
 दसंगिनः संगी जीवदृश्यविकारिणः ॥ समापद्येत तादात्म्यमनित्यत्वादिलक्षणं ॥ ४ ॥ संगिनः संगि
 नः स्थातुमुपपद्येत स्थितिः कथं ॥ परिपूर्णमकामस्य वचसापि प्रयोजिता ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ सम्यगा
 पृच्छि भगवत्प्रतिगुह्यमिदं त्वया ॥ यदि ज्ञेयस्य ज्ञेसंगमालन्यत्मानात्मना ॥ ६ ॥ अनंतो ह मनाधार आ
 धारो जगतामहं ॥ असंगश्चापि निर्लोपस्त्वथातिशृणु पार्वति ॥ ७ ॥ अस्पृशो नैव भूतानि धारयाम्य
 खिलान्यपि ॥ गंधवाहमिवाकाश एव माधारतामम ॥ ८ ॥ वस्तुनः सर्वबीजस्य पूर्णस्य स्वविकारिणः
 ॥ क्लृप्सुविधिमात्रेण प्रयोजितं कुतो मम ॥ ९ ॥ गिराविवत्पुण्डरीकादिना जायंते यादिवैलयं ॥ मेघागति

॥ पार. तं ॥
॥ १॥

रिवार्कस्य तत्संबंधं कुतोगिरेः ॥ १० ॥ अधिष्ठातृत्वकर्तृत्वकारणत्वादिकान्यपि ॥ कल्पितानि मयमा-
त्रात्म्या भवत्येवमदीयया ॥ ११ ॥ हे सुवान ॥ अनाधारसहाधारधातरीश्वरवल्लभ ॥ निरंतरनिरा-
तंकपरिपूर्णाद्वयप्रभो ॥ १२ ॥ नित्यसत्यसुखज्योतिः केवलस्य बिहात्मनः ॥ सद्भावेन्यस्य कार्य-
स्यात् द्वितीयं त्वकुतस्तव ॥ १३ ॥ उक्तानि लक्षणान्येतानि खिलानि स्युरीधरा ॥ तथापि त्वयि वि-
श्वेश छिंद्येतत्संशयं मम ॥ १४ ॥ ईश्वर उवाच ॥ घटाद्यामृतसुखसन्नामृदेव व्यवहारतः ॥ नामरूपनि-
यावत्वं कनकाकुंडलादिवत् ॥ १५ ॥ कार्यस्य कारणात्मत्वं लोकसिद्धमपिश्रुतिः ॥ मृतिः केव-
लसंवेत्याह बीजांकुरस्युदं ॥ १६ ॥ व्यवहर्ता व्यवहृतिः व्यवहार्यमिदं त्रयं ॥ एक एवा सुमिह य-
त्सुवर्णलं हिकांचनं ॥ १७ ॥ यावन्नात्मपरिज्ञानं शिभो हरकुवादिनां ॥ तावद्देवदाभासोऽज्ञा-
ते मयि कुतोभिधा ॥ १८ ॥ रज्जो सर्पत्वमारोप्य स्वभ्रात्या कुमना अहिः ॥ बिभेति किं वा तस्येयं

॥ अध्या ॥
॥ २३ ॥

॥ १॥

करोति न करोति वा ॥ १९ ॥ संस्थिते मध्यधिष्ठाने निस्तरंगसुरवांबुधौ ॥ संजायते विलीयंते ना
मरूपात्सुबुद्धदा ॥ २० ॥ हे सुवाच ॥ प्रकृते परतंत्राय यद्वा स्वातंत्र्यवर्त्मनः ॥ जात्या धृतिरियं नेष्टा
भवतोस्ति प्रयोजनं ॥ २१ ॥ इति श्री पारमेश्वर तंत्रे त्रयविंशतिपटलः समाप्तः ॥ २३ ॥ श्री सांवस
दाशिवा र्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ शुभं भवतु ॥ ७ ॥ दत्तात्रय श्री पादवल्लभस्य इह मर्पणमस्तु ॥ ७ ॥
वेदर्षिरसभूराके विभवाब्दे यमायने ॥ शरदृतावश्विने मासे कृष्णपक्षे च हरिदिनि ॥ १ ॥ इंद्रुवारे
च मघा ऋक्षे ॥ शुभे बालवमेव च ॥ घोटकरोपनाम्ने वै सहाशीवस्य सूनुना ॥ २ ॥ नारायणे नलिखि
तंतंत्रंच पारमेश्वरं ॥ भग्नपृष्ठिकटिग्रीवस्तब्धदृष्टिरधोमुखं ॥ कष्टे नलिखितग्रंथं यत्नेन परिपा
लयेत ॥ ४ ॥ तैलाद्रक्षजलाद्रक्षरक्षे छेथिलबंधनात् ॥ मूर्खहस्ते न दातव्यं एवं वहति पुस्तकं ॥ ५ ॥
॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ इति पारमेश्वरतंत्रसमाप्तं ॥ श्रीमद्गौराशाय अर्पणमस्तु ॥ श्रीशैल्यजे शं वंदे ॥